

مەزرای ئازەلان

نووسینی :
جۆرج ئورویل

وەرگیپانی :
کەریم دانشیار

سوید - 1986

www.gagesh.com

ياديڪ له كه مال وهلياني

وهرگيپراني كتيبي مهزراي نازه لان ده كه م به پرده له يهك و به ره و شماره دهرياي يادي هاورپي خوشه ويست، كه مال وهلياني هه لده به ستم. يادي نهو و يادي دلوفانييه كاني نهو، جاره گولزار يكي هه تاسه ر زيندوووه له په ريزي بييري مندا.

كهريم 1986|11|25

کورتہ ناسنامہ ییہ کی نووسہری کتیب

نووسہری کتیب، (جورج ئوروئل) ہ کہ راستہ قینہ ناوکہی ئیریک بلایر بووہ .
 ناوبراو لہ سالی 1903 ی زایینی لہ دایک و باوکیکی ئینگلیزی لہ مہلہندی
 بہنگالیای ہیندستان پیی ناوہتہ مہیدانی ژیانہوہ . ہتا تہمہنی نۆزدہ سالی لہ
 بریتانیای مہزن ژیانی بردۆتہ سہر . لہ تہمہنی نۆزدہ سالییدا تیکہل بہ ہیژہکانی
 پۆلیسی بریتانی دہبیت و دہچیتہ پۆژہلّاتی دوور . یہک دوو سالییک و ہک پۆلیس لہ
 ولّاتی بیرمای دا ژیان دہباتہ سہر، بہلام چی پی ناچی نہخشی تالانکارانہ و
 تاوانبارانہی کۆلونیالیزی بریتانیای بو دہردہکہویت و دہست لہ ئیشی پۆلیسی
 ہلّدہگریٹ و دہگہریتہوہ ولّاتی دای و بابان . چہند سالییک و ہک مامۆستای
 خویندنگہکان و ماوہیہکیش و ہک فرۆشہری کتیب، لہ شاری لہندہندا دہمینیتہوہ .
 لہو ماوہیہشدا و ہک ہہوالدہر و تیکۆشہریکی پیشکہوتنخواز و سوسیالیست،
 چۆنیہتی ژیان ہہژارانہی کریکارانی کارگہ و گانگہکان دہداتہ بہر نیگای قہلّم
 و گہلیکیان نامیلکہ و بابہت لہ سہر دہنووسی . ئوروئل دوو سالییکیش لہ پاریس
 تہمہن بہسہر دہبات . لہ سالی 1937 دا گیانفیدایانہ تیکہلی شہرہکانی ئیسپانیا
 دہبیت و شان بہ شانی ئازادیخوازن، دژ بہ فاشیزم و کۆنہپہرستی شہر دہکات و
 ہہر لہو شہرانہشدا بریندار دہبیت . لہ ئاخہر سالہکانی تہمہنیدا دہگہریتہوہ زیڈ
 و نیشتمانہکہی و لہ سالی 1950 ی زایینیدا کۆچی ئاخیرینی دہکات .
 بہرہمہکانی ئەدہبیی جورج ئوروئل بریتین لہ :

کتیبی : بہ دہست والایی لہ پاریس و لہندہن دا
 کتیبی : پۆژگارانی بیرمای
 کتیبی : جادہیہک بہرہو لہنگہرگہی قیگہن
 کتیبی : مہزرای ئازہلان ، کہ ئەم کتیبہ لہ سالی 1945 دا دہنووسیٹ و نیوبانگی
 پی دہردہکات . کتیبی ناوبراو بہ گہلیک زمانی خہلّکانی ئەم دنیاہ
 و ہرگپردراوہتہوہ و بہ ملیونان چۆتہ باخہل کتیبخانہکانہوہ .
 کتیبی : ہہزرا و نۆسہت و ہہشتا و یہک ، کہ ئەم کتیبہش چ لہباری نیوبانگ و چ
 لہ ئالی ناوہرۆکہوہ لہ کتیبی مہزرای ئازہلان نامینیتہوہ و دہکری بگوتری کہ ئەم
 دوو کتیبانہ دوو شا بہرہمی کابرای نووسہرن .

1

ئەو شەو، ئاغاچۆنزی خاوەنی مەزرای مانۆفر ھەرئەوئەندە مەست و سەرخۆش بوو، کە شەو بەکاتی خەوتن، بیری چوو دەرگای مریشکدانەکەى کىپ بئاخنىت. ھەر ئەو دەم، جۆنزی سەرخۆش، چرای فانۆس بە دەستەو، بە رازەى رۆینی مەستانەىو ئەم سەر ئەو سەرى ھەوشەى تاریکی تىپەر کردو لە بەردەرگای چىشتخانەکەى دا پىلاوھکانى دانا. دواى ئەوھى کە لە شۆرتکەخانەى چىشتخانە، پەرداخىکی لە بىرە پەر کرد، بە نیازی رازان و خەوتن روى کردە ژوورى خەوتنىک، کە وا پرخەى خەستە خەوى خانمى خىزانىشى تىیدا دەنگى دەداىوھ.

ھەرکە چرای ژوورى خەوى جۆنز گوزاىوھ، جموجۆل و سرت و خورتىکی سەىر دە مەزرای مانۆفر کەوت. ھۆکارى جموجۆل ئەمە بوو، گویا پىرەمايۆر، واتە پىرتىرى بەرازى مەزرای مانۆفر، شەوى دىنى خەونىکی بىنىوھو بەنیازە خەونەکە بو ئازەلى مەزرا بگىرپىتەوھ.

پىرەمايۆر، یەکانە بەناوبانگەکەى مەزرای مانۆفر، کە لە پىشانگەى باشتىرى ئازەلى ھەموو مەلەبەنددا خەلاتى شانزى بە بەژن برا بوو، ژىنەوھرىک بوو جىی ریز و خۆشەوئىستى ھەموو لایەک.

دەگوترا مايۆر بەنیازە وىپرای گىرپانەوھى خەونەکەى، پرىسکەى رازىکی نەبىستراوى دلش بەلای ئازەلدا بکاتەوھ و راز و مەبەستىکی پەر گرنگ و گەورە و گرانىشىان بە گویدا بچرپىنى. بەلین و قەول و قەرارەکەیان ئەوتۆ بنیاد نابوو، ھەرکە سىبەرى بە سامى ئاغاچۆنز بخزىتە ژىر لىقەى خەوتنەوھ و، چرای ژوورى خەوھکەى بگوزىتەوھ، ئەوان بە تىکرا لە ھۆلى مەزنى مەزرا دا کو ببنەوھ.

پىرەمايۆرى مەزرای مانۆفر، ئەگەرچى لە پىشانگەى ھەلپژاردنى باشتىرى ئازەلى مەلەبەند دا، بە ناوى خۆشناوى « وىلىنگدۆن » بەشدارى کردبوو، بەلام لە نىو ئازەلى مەزرای مانۆفر دا ھەر بەو ناوھ رەسەنە بانگ دەکرا کە دایک بە کۆرپەى بەگوئى دادا بوو. پىرەمايۆر بەلای ئازەلى مەزراکەیانەوھ ھەر ئەوئەندە بەرز و بەرپرز و

به‌وه‌ج بوو، که به‌ره‌ی نازهلان پر به دل خوږیای هاونشینیی ئه‌و بوون و له ده‌ستیان ده‌هات چهند سه‌عاتی شه‌ویش چاو له خه‌وی شیرین بنووقینن و گوئ له قسه‌کانی بدیرن.

شه‌و شه‌ق ببوو. پیره‌مایوړ له به‌ریکی هوئی گه‌وره، له‌بان جی خه‌ویکی ئاخندراو له پووش و کای نه‌رم و گه‌رم دا لیی وهرکه‌وتبوو. پیره‌مایوړ به‌رازیک بوو دوازه به‌هاری له ته‌من تیپه‌ر کردبوو. هه‌ر له‌و ته‌مه‌نه‌ش دا ئه‌گه‌رچی ژیر پیستی له‌شی توپزیکی ئه‌ستووری به‌ز و چه‌وری لینیشتبوو، به‌لام به‌ه‌موو قه‌له‌وی و پیریشیه‌وه ، نموودی به‌رازیکی به‌شان و شه‌وکه‌تی له جه‌سته‌دا دیار بوو. هه‌روه‌ها هه‌رچه‌ند که جووته شفه‌ی تیژی به‌روه‌ی ده‌میشی به‌عه‌زمی ددان ده‌رکیشان ده‌ستی لی نه‌دراوو، به‌لام به‌ه‌موو که‌لپنی و سه‌ره‌پای هه‌بوونی شفه‌ی تیژ و به‌سامیشی، سه‌ر و سیمایه‌کی ئه‌هوه‌ن و ئارامی هه‌بوو و، چه‌شنه سه‌نگینی و مه‌تانه‌تیکی ژیرانه‌ی لی ده‌باری.

زوری نه‌خایاند نازهللی مه‌زرا پوړ پوړ و ده‌سته ده‌سته هاتن و، هه‌ر تاقم و ده‌سته و جه‌ماعه‌تیک به‌ره‌سم و یاسای خوږیان له مه‌کوویه‌ک دا ئارامیان گرت. پییشه‌کی سه‌گه‌کان، واته بوله‌بل، جه‌یسی و پینچه‌ره‌اتن. دواي ئه‌وان په‌وه‌ی به‌رازان گه‌یشتنه‌جی و دوو به‌ری نه‌رمانی سه‌ر سه‌کووی پر له کای نه‌رم و گه‌رم به‌دوو تیره‌ی سه‌گ و به‌رازان برا . مامر و که‌له‌شیر و قاز و مراوی له سه‌ر لیواره‌ی په‌نجه‌ره‌کان، کوتره‌کان له سه‌ر کاریته‌ی رایه‌لکراوی بان کوئه‌که‌کان هه‌لنیشتن. خیللی مه‌ر و بز و نیری و به‌رانانیش هاتن و له پشت سه‌ری به‌رازانه‌وه تخیل بوون و به‌ده‌م کاویژ کردن، چاوه‌پوان مانه‌وه.

جووته ئه‌سپی داشقه‌کیشی ئاغاجونز، واته باکسه‌ر و کلوقه‌ر، پیکه‌وه و شان به‌شانی یه‌کتره‌هاتنه ژووړ. ئه‌وان له کاتی هاتنه ژووړ و رویشتن دا، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه نه‌وه‌ک نازهله‌ بچکوله‌کان پیشیل بکه‌ن، زور به‌شینیی سمی تیسکن و ئه‌ستووریان له نیوگژ و گیا دا ده‌هینا و ده‌برد و زور به‌هیمنی هه‌نگاویان هه‌لده‌هینایه‌وه . کلوقه‌ر ماینیک بوو گه‌پاوه و دووباد. به‌لام وه‌ک هه‌موو دایکانی کوپه‌له‌به‌ر، ئه‌ویش پاش چوارجار زاو زووی دوابه‌دواي یه‌کدا، گه‌رانه‌وه‌ی لیکولوسی و له‌باریی له‌ش و لاری سه‌رده‌می کچینی بو مه‌یسه‌ر نه‌بیووه‌وه .

باکسه‌ر زینده‌وه‌ریک بوو درشت هه‌لکه‌وته و به‌قه‌لافه‌ت؛ به‌رزایی به‌ژن و بالاکه‌ی له هه‌شت بست هه‌روازتر و، توانایی و هیزی له‌ش و بارکیشانی هاوتای دوو ئه‌سپی ئاسایی ده‌هاته‌وه . ژیر قه‌پوژ و لمبوژه‌که‌ی خال و خه‌تیکی ئامال بوژی پیدا هاتبوو. ئه‌و خال و خه‌ته‌ش په‌نگ و نمایه‌کی فره‌گه‌وج و ساکارانه‌ی به‌رواله‌تی به‌خشیبوو. له راستیدا ئه‌گه‌ر به‌وردی له فام و مشوره‌که‌ی باکسه‌ر خورد بوویایه‌وه و هه‌لس و که‌وت و ئاکاریت سه‌رنج دابایه، بوټ ده‌رده‌که‌وت که باکسه‌ر ژینه‌وه‌ریکی ئه‌وه‌نده بلیمه‌ت و به‌رامان نییه که بکری حیسیبیکی ژیربیژانه‌ی له‌سه‌ر بکریت. به‌لام

ئەوھى كە ئەوى لەبەر دۆل و دىدەى يارانى شىرىن و ئازىز كىردبوو، ھەر ئەو تىن و تاقەتى لەش و لارى بوو كە دەگەل پوخت و پاراويى كار و ھەلسوورانەكەى لىك دەوھشانەوھ .

دوابەدواى ئەسپەكان، مورىيەى بزىنە سىپى و گويدريژىك بەناوى بەنيامين وەژوور كەوتن . پىرەبەنيامين پووگرژ و مونترينى ژىنەوھرى مەزراى ئاچاچۆنز بوو . بەنيامين زۆر كەم و بە ھەلكەوت قەسەى بە دەمدا دەھات . ھەر جارىكيش كە دەھاتە وتن، وتەكانى بە تەوس و پلار بوون و بو دۆلان ئامال تال؛ بو وىنە زۆرجاران دەيگوت:

– خودا بوئە كلكى بەمن داوھ و كلكنى كىردووم، كە مئىش و مەگەسى پاش گەلمى پى بتارىنم، بەلام سەد خۆزگە خودا كلكى بە من نەدەدا و ئەو مئىش و مەگەسە بزۆزانەشى ساز نەدەكرد .

بەنيامين تاقانە ژىنەوھرىك بوو ، كە مەزرا نشىنان ھەرگىز پىكەنىيان بە پووئەوھ نەدەتتوو . زۆرجاران پرسىاريان تىدەگرت و لىيان دەپرسى ئاخۆ بوچ قەت پى ناكەنى؟ ئەو لە وھرامدا دەيگوت:

– لەم جىھانە بى سەر و بى سەرەنجامەدا ھىچ شتىك نابىنم بو پىكەنىن بشى و شىاوى بزەى لىوھى ھەبى .

بەنيامين ھەر تەنى يار و ئوگرى باكسەر بوو، كە ئەم خۆشەويستى و برادەرى و ئوگرىيەتتەش، بەبى ھىچ قاوھ قاويك، ھەر لەناو ھەناوياندا شاراوھ مابووھ و نەياندەھىشت كەس بە رازى دلىان بزانى . ئەوان پۆزانى يەكشەم لە بەرى بەيان ھەتا درەنگ وەختانىك لە ناو مېرگەكەى ئەو دىوى پەرزىنى باغى سىوان دا بە ھىورى پۆزىيان بە لەوھر دەبردە سەر .

باكسەر و كلۆقەر تازە لە جىدا دابىن ببوون كە پۆلىك جووگەلە مراويى بى دايك ، بە جىرۆكە جىرۆك ھاتن و بە شوپىن جىيەكى ئەھوھنى بەدوور لە پىخوست دا خولانەوھ . ھەر ئەو دەم، كلۆقەر لە مابەينى دوو دەستى ئەستوور و سمى خەلۆلى دا ھەوشە و ھەسارىكى بو تەرتىب دان . ھەر كە جووگەلە مراويەكان لە شوپىنىكى ئارامى بەدوور لە مەترسى دا ستارىان گرت، سەريان خستە ژىر بال و دە خەو چوون .

ھەموو تاقم و بەرەكانى ئازەلى مەزراى مانۆقەر لە ھۆلى مەزن دا جىگىر ببوون كە (مەلى)، واتە ماينە جوانكىلەكەى گالسكەكىشى ئاچاچۆنز وەژوور كەوت . مەلى، بە قەلەفەتى ژىكەلانەيەوھ، بە نىسكە كردن و لەنجە و لارى پۆينى خۆش رەوتتەوھ ھات و لە بەرەوھى ھەموو ئازەلان، لە شوپىنىكى بەرچاوا دا تخیل بوو . رەنگى پىستى لەشى مەلى ھەر ئەوھندە سىپى و تورت و شەق و زولال بوو، كە دەتگوت چۆرى شىرە و لە كاسەيەكى سىپى دايە . پەلكە ھەرىكى سورى كىردبوويە بەن پىچوكەى ھەوداى كلك و يالى و، داوھ تاتاكانى پى ھۆنىبووھ . ھەر ئەو پەلكە سوورەش لە

سەر پيستی چهرمگی لهش و لارهكهی ببووه نهخشیکی ههر ئهوهنده جوان و دلگر، که ههر دهبوو بیی و سهیری بکهیت. مهلی، به دهم ناز و نیوه نازیکی جاربه جاری، که موسکه یه خوئی دهلهنگاندهوه و ههر بهو نیازه که سهرنجی دانیشتوانی هۆلهکه بهرهو یالی پازاوه و کهفهلی تورت و شهقی خوئی رابکیشتی، ده میک له ناز و پازان و خۆبادان دهسبهردار نهدهبوو.

پاش ههموو ئازهلێ مهزرا، پیشلهکهی مالی ئاغاچۆنز هات. کتکهی زۆل به گویرهی سروشتی باو و باپیرانی، بۆ ههلبژاردنی گهرم و نهرمترینی جیگای شیوا، چاویکی گیپرا و ههرکه له نیوان جهستهی نهرم و گهرمی باکسهه و کلوقار دا جییهکی نهرمانی بر دا، چاوهکانی خسته کۆشی خهسته خهویکی ئهوتۆ قورس، که تهنانهت وشهیهک له گوتاری پیره مایۆری به گوئی نهگهیشت.

جگه له (مۆسهس)ی قهله رهشهی دهسته مۆی ئاغاچۆنز، که لهسهه چلووکی داری بهر دههراگی هۆلی مهزن هه لنیشتبوو، ئازهلێ مهزرا له هۆلی مهزندا چاوپروان دانیشتبوون. کاتیکی که پیره مایۆر ههشامهتهکهی ساز و تهیار و چاوه پروان بینی، سنگ و گهرووی خووش کرد و بهمجۆره دهستی پیکرد و گوتی :

– هاوړپیان! پهنگه ههموو لایهک له خهونی شهوی پیشینم ئاگادار بووبنهوه و لهوانه یه ههر هه نووکه خۆتان بۆ بیستنی خهونهکه ئاماده کردبیت، بهلام ده مهوئی بهر له گیپرانهوهی خهونهکه م، به تکاوه لیلتان بخوازم که سه بریکم لی بگرن و پیم پی بدن با پیشهکی چهند بابته و مه بهستی فره پیوستتان پیشکesh بکه م، جا ئهوسا بیمه سهه باسی نهفسی خهونهکه م.

په فیقان! من بروا ناکه م زیده له چهند مانگیکی تر هاوونشینی کۆپی یاران بمینمهوه. به دلّم داها تووه پیی نه مانم له بهره و ئهشی بارگه م بهره و نه مان بهرم. کهواته ئه م ئه رک و ئه سپارده یه م له سهه شان و ده بی ئه زمون و زانستگه لیکی که وا له ریباری ههزار پیچی ته مهن، له کۆشی میشکدا کۆم کردۆتهوه، بهر له کۆچی ئاخر که رهتم له لاتانی بدرکینم.

هاوړپیان! من دریزر پۆژگاریکم له ته مهن بردۆته سهه و له م دریزر پۆژگارانه شدا، ماوه و ده رفه تیکی بهس فراوانم له بۆ لیكدانهوهی کاره ساتی ژیانی ژینه وهه ران له بهر دهست دا بووه و کارم تیدا کردووه. پیم وایه من به ته نی، هه ورازتر له رادهی فامی ههر ئازهلێکی سهه ئه م جیهانه، له بنه رته و گه وهه ری ژیانی ئازهل گه یشتووم و به پیی لیكدانه وه کانم به م قه ناعته به جییه گه یشتووم که ده بی دهروازهی زانست و زاناییتان به روو دا بکه مه وه.

ئه ی یاران! ئه ری داخوا ئیوه قهت له خۆتان پرسیه که پوخساره ی ژیانی ئیمه ی ئازهل چلۆن ده نوینی؟!... به لێ ده سا با بیلیم که ته مهنی ئیمه ی ژینه وهه ر گه لیک کورت و تیژ تیپه ره، پر له چهوسانه وهی بی به زیانه یه. به چه رمه سهه ری له دایک ده بین و به ده ردی سهه ر گه وه ده بین و به ژان و ئیش و ئۆف ژیان ده به ینه سهه ر. له

یہک کہلامدا دہبئی بلیم، ہەرچی نازہلہ بہ سہمہرگی دہکہونہ سہر ئہم خاکہ و نہمر نہژی بہخو دہکرین و لہتافی لاوینیدا شوین بزر دہکرین. کارکہرہکانمان ہہتا ئاخر ہہناسہیان دہکار دہکرین و ہہرکہ لہکار کہوتن، زور ناجوانمیرانہ دہخرینہ بہر تیغی تیژی سہربران و خوینیان دہرژینن. لہ سہر تا ئہو پہری خاکی بریتانیدا، ہیچ نازہلیک لہ یہکہم سالی ساوایی بہولاوہ، چیژ و تام لہ ہہسانہوہ و خوئی و بہختہوہری ناکا. لہم ولاتہ دا ہیچ نازہلیک سہرہست و نازاد نییہ. چارہنووسی رہشمان بہ پہتی کویلہتی چولہپیچہ گری دراوہ... ئہوانہ گشتی بہسہرہاتی راست و رہوانی ئیمہی نازہلہ و تاکیکمان لہم چہپوکہ بی بہش نامینینہوہ.

ہاورپیان! ئہری ئہوا نہزم و میزانی ئاسمان و سروشتی ئہم جیہانہیہ کہ ہەر ئہم بہشہ بہ نازہل رہوا دہبینیت؟ یانہ خو ئہوہ تاوانی ئہم ولاتہیہ کہ لہ باری بہر و بووی بہرہمہوہ ہەر ئہوہندہ ہہزار و نہدارہ، کہ لہ توانای دا نییہ دانیشتوانی خوئی بہ تہسہلی بزینیت؟

رہفیقان! نہخیر وانییہ و سہدان جاریش وانییہ!... ئاو و ہہوای بریتانی پہلہ بارانی بہ پیت و بہرہکہتی ہہس. بہرہم و داہاتیشی ہەر ئہوہندہ فرہس، کہ دہتوانی و لہ دہستی دیت ئہوہندہی کہ لیی دہخون، دہیان ئہوہندہی تر بگریتہ ئہستو و کوک و پوشتہتر و بوشناغتر ژیانیان بو دابین بکات. ہەر ئہم مہزرایہی کہ ئیمہی تیدا یہخسیر کراوین، لہ توانای دایہ پتر لہ دوازده ئہسپ، بیست رہشہ ولاغ، سہدان کار و بہرخ و مہر و مالآت و سہدان بالندہ و بی بالان بہ چہشنیک وئہستو بگریت، کہ لہ ہہزاری و کہساسی و دہردہداری تہنانت ناوہکہیشی لہ بیری کہس دا نہماہیت. بہلام ئہری ہوئی چییہ ژین و ژیانی ئیمہی نازہل ہەر بہ چہشنی بہفری بہر شنہی بہہاران، بہ دایم بہرہو توانہوہ دہچیت و لیی کہم دہہیتہوہ!...

یارانی گیانی گوی بگرن با پیتانی بلیم بوچہ و لہبہر چی وایہ. ہوکار و سہبہبی ہہرہ سہرہکیی گرفتی ئیمہ، کویلہتی و ژیردہستہہیمانہ. نزیک بہ تہواوی دہسکہوت و دہسپرہنجی ئیمہی نازہل بہ دہستی مروؤف بہ تالان دہچیت... بہلی ہاورپیان، ولامی سہر راستی تہواوی پرسیاراتی پر لہ گیر و گرفتی ئیمہ لہ ژیر دہفریکی سہراونوخون دایہ و لہ ژیر ئہو دہفرہش دا تاک وشہیہکی تیدایہ کہ ئہویش(مروؤف)ہ. مروؤف دوزمنی سہرہکی و نہیاری راستہقینہی سہرپاکی نازہلی سہر زہوییہ. دہستی مروؤف لہ گورہپانی کارہسات ببران، تاکو بو ہہتا ہہتایہ رہگ و ماکی ستہمگہری و چہوسانہوہ بنہبر ببیت.

مروؤف حہزیایہکی چہوت و چہپہلہ، کہ نہ دہکا و نہ دہکرینی و ہەر دہخوا. نہ شیر دہدا، نہ ہیلکہ دہکا و نہ بار دہکیشی. پلتوخ و چہپرہکتر لہوہیہ کہ توانایی نیر و نامورکیشانی ہہبیت. لہ غاردان و راکردنیشدا ئہوہندہ چالاک و توندہپی

نییه که بتوانی له که رویشک پیښه بره بداته وه ، به لآم به هه موو دهسته وه ستانی و دهست و پئی سپیلکه یی و بی تواناییشه وه، خوئی لیکردوینه خاوه نی ره به قی سهر تهوقی سه رمان .

ئوه هه ر ئوه ئیمه ده چه وسینیتته وه و له هه شتی ده سرهنجی دهست و مستمان هه ر ئو مشته مان پئی ره وا ده بینئ که نهر نه ژی پئی به رپئ بچین . به یاری ره قین به شان و پیلی ئیمه ده ردینئ، شیوه رده کانی به هیژی ئیمه ده برپئ، دیبه ر و موچی و مه زراکانی به پهن و پالی ئیمه که لته ده کاته وه و به ره مه کانی به کول و شان و پشتی ئیمه راده گوئیژیت . که چی سهره رای ئهم گشته ده رد و جه فا و مهینه تهی که ده رخوا ردمانی ده دات، هیشتا له گه لماندا ئه وه نده روخوش نییه که تاویک دلمانی پئی بکریته وه . نازه لی سهر زه وی له چنگ غه دری ئه و نابهاره هه ر ته نی خاوه نی چه رمی له شی خوینان و به س .

ئهرئ ئیوه، ئه ی جه ماعه تی گا و گولی که وا هه ر ئیستی رپزا و رپز له به ر ده می من راکشاون، ئایا ئیوه ده توانن پیمی بلین که سالی پیشوو چه نده گادوشکه تان شیر له گوانان دادوشراوه؟ ده کرئ پیمی بلین هه ر ئه و شیرهی که وا ده بوایه ساواکانتان بینوشن و گوچی پئی بگرن، چی لی هات و به ئه وکی کئ و چ که سانیک دا رپو چووه و رپو ده چیت؟

ئیه ئه ی بالنده کانی دهسته موئی ئاده میزاد!... ئیوه پیمی بلین سالی ئیمسال چه ند هه زار هیلکه تان کردووه! له م هه زاران هیلکه یه چه ندی بوون به جووجه له و چه نده ی ده بازار کران و بو ئاغا جوونز و خیزانه که ی فروشران و کرانه مایه ی حه سانه وه ی ئه وان؟

ئه تو ئه ی کلوقه ر!... ئه تو که هه تا ئیستا چوار جانووی شهنگ و شیرینت هاتنه به رگوانان، هه ر ئه و کورپانه ی که ده بوایه له ده می پیری و زوره انیدا بینه گوچانی ده ست، ئهرئ ده کرئ پیمی بلئی ئیستی له کوین و چیان به سه ر هاتووه؟!... به لی هه ر چواریان له جه نگی هاتنه وه ی ساله وه ختینه ی ته مه نی شیرینیا ندا له به ر چاوی دلت هه لگیران و ئیدی چیدی چاوگی دلت به دیه نیان بزهی خوشی پیدا ناگه رپت .

هه یاران! ئهرئ ده کرئ پیمی بلین له بری پيشکه ش کردنی هه موو هه ست و نیستی سهر و مالتان، له م سه ودا یه دا چیتان ده ست ده که ویت؟!... ئاخو جگه له ره نجی زور و کار و کویره وه ریی بی سنوور و ژه می دیاریکراوی کونجی ته ویله و پشتیره کان، چیتره یه به به ژنی ئیمه برپا بی گهلو؟! به لآم سهره رای ئهم ژیا نه تاله و، ده گهل ئه و گشته ره نج و جاره ی که ده یچیژین، هیشتا ریمان پئی ناده ن رپوژگار هه که مان هه تا داری ئاخ به رین .

من سه باره ت به خوم زمانی سکالا ناکه مه وه، چونکه به ش به حالی خوم له رپزه ی سه رپه ری به خته وه رانی مه زراکه مان دابووم که هه تا به ئه مرپو دوا زده سالم له

تەمەن بردۆتە سەر و زىدە لە چوارسەت كوتەلە بەرازم لە چەند بەرە مالۆسان بەرەم بوو. خو ئەگەرچى ئەمجۆرە ژيانە زۆربەى بەرازەكان دەگریتەوه، بەلام نە ئیمەى بەراز و نە هیچ يەك لە ئازەلانى تر، ملمان و ملتان و ملیان لە چنگ تیغى تیزی سەربران دەرفەتى پزگار بوونی نییە و نای بییت.

ئيوه ئەى ئەو كوتەلە بەرازانەى كە ھەر ئیستى ریزا و ریز لە بەر دەم پراكشاون، ئيوهش بزائن و تیبگەن كە ئەم خووش بەرپچوون و دابەستەى و تەر و وشك كرددنەوتان لەبەر خاترى دوو چاوى گەش و دوو ئەبرۆ رەشتان نییە، بەلكە بۆیە ئیمرو لە تەرى دەخۆن و لە وشكى دەخەون، تاكو بو جەژنى سەرى سالى داھاتووى بەرەى مروّف، گوشت و گیانیكتان ھەبى و بو سەر سفرەى جەژنى خەوانینان تەر گوشت و خووش گوشت بن. بەلى لە ئاخى سالى ئیمسالەكەدا يەك يەكى ئيوهیش دەكەونە سەر سەكووى تەختەبەندى زیندەوەر گوژان و تیغ بە دەستى بى بەزەى، بى دەربەست بە قروسكەى ھاوارتان، سەرى يەك يەكتان گوشت تا بە گوشت دەبریت. ديارە ئەم كارەساتە چاوەروانى ھەموو لایەكمانە و بەسەر گشت كار و بەرخ و مەر و بەران و گا و گۆلانیشت دیت: تەنانەت ئەسپ و سەگ و بالدار و بى بالەكانیش ھەر بەو دەردە دەچن.

ئەتۆ ئەى باكسەر!... خوا نەكا پوژت بەو پوژە بگات كە ماسولكەكانت ھیز و برستى باركىشانیان لى ببریت. ئەودەم ئاغاچۆنز دەتداتە دەستى چەقۆ بەدەستان و گوشتى لەشت بو خوراكى تازى و تولەى ئاغاوتان لەت و كوت دەكریت. ئيوه ئەى سەگە بە ئەمەگەكانى مەزرا!... ئيوه گوئ بگرن و بزائن كە ھەر كە پیر ببن و لە پاسەوانى بكەون، سەرتان لە پیلانى ئاگاكانتان بى بەلا دەرناچى. گەمال كە پیر بوو، بەردى لە مل دەبەستن و نوقمى گۆل و زۆنگ و زەلانى دەكەن و دەى خنكىن. كەوايە ئەى گەلى دۆست و برا، ئەرى ئيوهیش ھەر وەك پوژى پوون بە ئاشكرا لیتان ديار نییە كە چارەى رەشى ئیمەى ئازەل بە دەستى مروّف رەش بوتهوه و رەشتریش دەبیتهوه؟

مروّف لە مالتان دەرکەن و ببنەوه خاوەنى دەسپەنجى پوژ و مانگ و سالتان. سەربەستى و ئازادیتان ئەو كاتە دیتە دى، كە قەلای دەسەلاتى ئەو ستەمگەرەتان پماندبیت. بەلام بو دەستەینانى ئەم دەسكەوتە پیر بايەخە چكەردەن ئەى یاران؟! ولامەكەى زیدە پوون و گەلى بەسانییە ئەى یاران!... دەبى بە بیر و باوەر پتەو بین و بەكار و كردهوش يەكجار بەدەمار. پيوستە بە شەو و بە پوژ، بەبى سەرەوتن و ھەدادان، دەستى بنەبرکردنى ئەو ملۆزمە خوینمژە لە ئەنگوچك بینینەدەر.

ھەفالان! پەيامىكى كە من بو ئيوه ھاوردە، دەنگ و بانگەوازی شوپرشە. من بە سەر راستى نازانم ئەو شوپرشە كەى سەر دەگرى و كەنگى سەر دەكەوى. پەنگە ھەفتەيەكى تر، لەوانەى سالیكى دى، یان لەوانەى ھەتا شوپرش دادەگیرسیت و بە سەرکەوتن دەگات، سەت سالمان بەسەر دا تپپەریت و ئەودەم ئیتەر لە ھەموو

ژینه وهرانی زیندووی مهزرا، تاکیما نهمابین. بهلام ههر ئه و جورهی که نیستا
 ئه رخه یانم له م کوپ و کوپوونه وه وهیهدا خه ریکی قسه کردنم، ههر وه توش دلنیام که
 پوژیک دادی و شوپش بو رزگاری و یه کسانی سه رده که وی. نیتر ئه وده م نازه لی پی
 له بهند، بو ههتا ههتایه رزگاری دیت.

یاران!... پاشماوهی ته مهنی بی به قاتان به قازانجی شوپش ده کار کهن و لی
 دل سارد مهن! ههول و هه لویستی هه ره گرنگتان له م ریبازه دا ئه و کاته جی
 هومیده، که دهنگ و بانگی شوپشه که تان به گویی گورپه و ساواکانتان داخویند بی.
 هه گهر ئه م ئاوازه له دایک و باوکه وه بو پوله جی بمینی و پشت به پشت برپوا،
 ئاگری ئه م ویسته له ناو دلاندا ههر وا گهرم و گور و بلیسه دار ده مینیتته وه
 سه رکه وتنی نازه ل مسوگهر ده بی. نه کهن له بی بی بکه ن که کوسپی سه ر پیگه تان
 هه رچی زل و سهخت و سهستم بی، دل هراوکی و پارایی و دوودلی سهت ئه وهنده
 زلتری ده کاته وه. نه کا قهرینه داتاشین و به خودا چوونه وهی ناحه زانی شوپش سه ر و
 دلناتان بگری و له رییدا هه تله تان بکات! به قسه ی ده م و زاری ئه و که سانه ی که وا
 ده لین به رزه وهندی و سود و زیانی نازه ل و مروف تیک لکاوه و له یه ک هه لبران و
 ته وه للابوونیان به زیانی ههر دووک لایه نان ته واو ده بی، برپوا مه کهن. سه ره سه ری
 ئه و قسانه بی ناوک و بی ناوه روکن و دژ به نیمن. مروف نه هینده خه شیمیکی
 خاوه که ئه سرین بو به ره ی نازه لان هه لوهرینی؛ مه گهر قازانج و به رزه وهندی
 خوی تییدا به سته ببینیت...

ههر له و ئاسنایه دا پشیوی و ههرا و جه نجالیکی ئه وتو له نیو هوله که دا به رپا بوو،
 که چی نه ما کوپ و کوپوونه وه که بشیوینی. هوکاری گیرمه و کیشه که، هاتنه ژووری
 چوار جرحه مشکی کیوی بوو که بو گوینگرتن سهریان له لانه کانیا ن هینابوویه ده ر و
 تامه زرویا نه گوینچه که یان له گوناری پیره مایور راداشتبوو.

هه رکه سه گه کان چاویان به چوار ژینه وه ری کیوی که وت، خوینیان کولی و به بی
 پرس و را و به بی به رنامه ی له پی شدا داریژراو، هه لمه تیان برده سه ر چوار لاوکیان
 و نه زمی دانیشتنه که یان شیواند. خو ئه گهر جرحه مشکه کان له هه لیکی به جی دا
 بو ی نه بزوتبایه ن و ده رنه چووبان، هیچیان سهریان به سه لامهت ده ر باز نه ده کرد.
 پیره مایور به نیشانه ی ناره زایه تی و بو ئه هوه ن کردنه وه ی قهیرانه که، دهستی
 هه لبری و گرماندی و گوتی:

هاورپیان!... وانابی!... نیمه ده بی ههر له م کوپوونه وه یه دا سنوران هه لته کینین
 و دوست و دوژمنان لی که هه لاوی رین. ده بی پرونی بکه ینه وه ئاخو ژینه وه رانی کیوی،
 وه ک مشک و که رویشک و جر و جانه وه رانی مال له بهنده نی له ریزه ی دوستانمان،
 یا خو لاوه کین و له به ره ی نه یاران دان.

دهنگیان وه رگرت و ئاکامی دهنگدانه که نیشانی دا که زوربه ی دانیشتوانی هو لی
 مهزن لایه نگری دوستانه تین و دژی دوژمنایه تین. له سه رجه می دهنگه کان، ههر

تهنئ چوار دهنگ له دژى ئازهلئ كئوى درابوو ؛ سئ سهگ و كتكهيهك ؛ كه له پاشان دهركهوت پشيلهئ زولل هم به (ئا) دهنگى داوه و هميش به (نهخير).

پاش دهنگان و دهنگ وهرگرتن، مايور هاتهوه سهر گوتن و گوتئ :

هاورپئيان! زيده له مهي پئيشكه شتاتم كرد، ئه گهر له سهرى برؤم رهنگه ببئته مايهئ ژانى سهرتان. به لام ههر بهس ئه مه تان لئ دوپات ده كه مه وه و داواتان لئ ده كه م كه ههرچئ له دست و مستتان هه لده وه رئ و ههرچئ توندئ و تيزبئيه، ههر هه مووى به تئكرا لئك هالئين و بيكه نه رمبئكئ تئزئ جگه ربر، ئه وسا ئه و رمبه روو به گئيانئ ناخاوئينئ به رهئ مرؤف بگرن. ئازهلانئ چوار پئ، دوو پئ، بالدا و بئ بال، گشتئ له يهك توخم و له يهك گه وه هرن و به تئكرا دوژمنانئ به رهئ ئاده مي زادن. ده ستئ منتان به داوئين، نه كه ن ئاكار و كرده وهئ دوژمنان ره چاو بكه ن. ته نانته ئه وده مهي كه وا گوړئ دوژمنانئ شتاتان داته پاندووه، نه كه ن له رئ و ره سم و ياسا و زاكونه كه يان كه لك وهر بگرن. ههرچئ كرده وهئ مرؤفه، له ئازهل پارئز و پاوانه و نابئ بيكه ن.

هيچ ئازهلئك بوئ نييه هوّده و ژوورئ ده سكردي مرؤف بكاته مه كوئ شه وحه سانه وه. پئخه ف و پايه خئ مرؤف، جلك و بهرگئ بهريان و مال و حالئيان، ههر هه مووى بوئ ئيوه وهك چلك و چه پهر وايه و سهرپاكي پيس و پوخلن. ئيوهئ ئازهل له گه وزين و تلانه وه و جينگدانئ نيو نوئين و بانئ گهرم و نه رمئ به رهئ مرؤف، له خواردنه وهئ قاوه و شهربان و شه ربه تيان، له به باكردي دو كه لئ جگه ره يان بئ بهرئ كراون؛ نه كه ن ده ستئ بو بهرن! نه كا جرينگهئ زيړ و زيو و زه مبه ره كانئيان، په تا و ئاهوئ سات و سه ودا كانئيان سهر و دلئتان بگريئ و به بهرزه ده ماغئ و بادئ هه وايئ ئه وان دا بكه ون!... به كورئئ، ههرچئ دلئ مرؤفئ بو ده كوركيته وه و پئئ ئوگره، بو ئيوه بقه يه و ده بئ لئ لاده ن. گرنگتر له ههر شتئك، با پئتانئ بلئيم، نه كه ن له بئري بكه ن كه هيچ ئازهلئك به هيچ پاساوئك و به هيچ هو و به هانه يهك بوئ نييه هاو ره گه زانئ خوئ به توپزئ و به زوره ملي بخاته ژئير چووكئ فه رمانئ ده سه لاته وه.

ده بئ به گشت لايهك رابگات و ببئته خانه نشينئ ميئشكي هه موو لايهك و قه تئ له بئير نه كه ن كه ئيمهئ ئازهلانئ سهرزه وئ، ئه گهرچئ به رهنگ و پرواله ت و شيوه چه ند رهنگ و چه ند توخمه ين، به لام شكل و شيوه مان ههرچئ هه يه، به جيئ خوئ، سه ربه سه رمان يهك سه رين و يه كسان. ده ستئ هيچ ئازهلئك، به هيچ هو و سه به بيك نابئ به خوئينئ يارانئ ئال و ئالوده بيئ...

به لام هاورپئيان، ئئستا وهرن با به تئكرا سه يرئكئ داستانئ خه ونئ شه وئ رابوردوم بكه ين و بزائين ئه و له چ قه راره و چبئيه و چونه. خو ئه گهرچئ گئيرانه وه و باسكردنئ خه ونئكئ دوور و درئزئش نه هئنده سووك و هاسانه، به لام پوخته و ره واقئ ئه و به شهئ خه ونه كه م كه ده گه ل گئيانئ سه ره هلدانئ ئازهلان خزمائه تئكئ گهرم و گوړئ هه يه، گوئچكهئ بده نئ با بوئتانئ بگئرمه وه.

هاورپيان! خه ونه كه م سه پیری سهیرانی سهر و سهرده میکی گه لیک کونه. سهر و سهردمیک که وا ئازهل له باوشی کومه لگایه کی یه کسانی به دوور له سته مگه ری و چه وسانه وه دا پشووی حه سانه وه ی ده کی شاوه. جیهانیک که تییدا بهرو بهرهم و پیت و بهرکه ت هی همومان و مالی همومان بووه. خه ونه که م یاده وه ریبه کی کونی له میشکما ژیانده وه که له راستیدا ههر ئه و بیره وه ریبه بو ئیمه ی ئازهل بهرز و بهرپزه.

هاورپیان! چه ند سالیک بهر له ئیستا، واته ئه و ههل و کاته ی که من کوته له به رازیکی خره که ی باوه شی دایکم بووم، زورجاران له ده می پیک گه یشتن و تیکهل بونه وه ی میگه له به رازه کان، دایکم و ده سته خوشکه کانی به سوژ و ئاواته وه یادی ئه و سهرده مه شیرینه یان ده کرده وه و ویرای گیرانه وه ی بیری سهردمی کون، زه مزه مه ی زولالی سرودیکیشان به ژیر لیواندا ده گه را. سرودیک که پر بوو له یادگاری شیرینی ژیانی پر له حه سانه وه. زمزه مه ی ئه و سروده، ههر به چه شنی شنه ی مانگی جوزهردان به سهر سه وزه لانی دلی مندالیم دا تییده پهری و ئاواتیکی نادیاری له میشکما کوپی ده کرد. ئه وده م، دایکه کان ههر هه وای سروده که و چه ند وانه یه ک له تیکسته که یان بیر مابوو، به لام ههر ئه و هه وایان بلاوینه و ههر ئه و چه ند به یته شیعره، له و سهرده مه دا کاریکی وه های کرده سهر گیانی مندالیم، که له ده راوی به ستینی میشکی مندالیم دا جییان کرده وه. خو ئه گه رچی له بهر کوسپ و به سهره اتان قه ت بواری ئه وده م بو نه لواوه سروده که به سهر بکه مه وه، به لام ده گهل خه ونی شه وی پیشینم ههرچی هه بوو، ته نانته شیعره کانیشم به ته واوی به میشک دا هاته وه.

هاورپیان! ههرچه ند که پیرم و ده نگم به کپی له ئه وک دیته ده ری، به لام پیری و زوره انیش نام به زینئ و سهره رای ده نگی کپ که وتووشم، بو تان دیمه ده نگ و سروده که تان بو ده خوینمه وه. من پیموایه ئه گه ر ئیوه ییش ژیرانه گوئییه کم لی رادیرن و چه ند که ره تیشم له گه لدا بلینمه وه، بیشک پیی رادین و فییری ده بن. ئیتر ئه وده م سروده که ده بیته هوی ته قینه وه ی کومه لگای ئازهلان و گولی راپه رینی له سهر ده پرویت.

بیره مایور سنگ و گه روی بو خویندنه وه ی سروده که خوش کرد و ده سته پیکرد. ههر ئه و جوهری که خوی گوتبوی، ده نگی نه رم و کپ که وتوو بوو، به لام زور باش و به ری و جیی به ریوه برد. هه وای سروده که دنه در و بزوین بوو؛ هه وایه ک بوو له دوو ئاهه نگی (کله مانتاين) و (لاکوچا) مایه ی وه رگرتبوو. تیکستی سروده که ش به م چه شنه بوو:

ئازەلانی سەرزەوی !

ئازەلانی سەرزەوی ،
 ئازەلانی سەرزەوی !
 چا و لە من کەن ،
 گوئ بدەنە من بەبیدەنگی
 موژدە ی شادیم بو هیناون ، با بو دەمی
 موژدە یەکی نەبیستراوہ ہاوتا و سەنگی

بەھیوا بن ،
 ہومیڈتان بی ،
 رۆژیک دادی
 مروٹ بوویتہ توژی وردی دەم بائی
 جیہان و ہەرچی تییداہیہ ،
 بە یەکجاری و بە تیکرایی
 بە بەژنی خواہنانی خاسی خوئی برابئی

شان و لووت و ملی ئیمہی کۆیلەکراو ،
 رەہا بووبی لە قلفی نیر ،
 لە چنگ قەمتەر ،
 لە دەست ہەوسار .
 دەبا شان و مل و پشت و بالمان ،
 لە بو گەنجیکی خویناوی
 ئیتر نەخریتہ بەر باری ستەم بو رەنجی خوڤایی !

له گهنم و جو ،
 له سيوه ره ،
 له برکهی باغ به سهد تامی
 چهوه ندهر، وینجه ، کا و کوټ،
 گزره دهگهل گهنمه شامی
 ههر شیناوه ردیک له سهر خاکا پروو به هه تاو بشنیته وه
 به بی رهنجی دروونه وه،
 به نوخشه یی دهکهن تامی

دهشتی بهرین،
 به خه رمانه ی گول گولینی سهوزه زاری
 دول و دهره و نواله ی چیا،
 به شورپی ئاوی مرواری
 سروهی بی گهردی لوتکه ی کیو،
 له هه وراز و له بهرزایی
 رابمالی ئاسه واری داگیرکه ران له زورداری.

پوژی گهشی سه ربه ستیمان له پیدایه،
 ئاسو پروونه !
 مزگینی بی !
 شهوه ی شهیتانی ژیردهستی له دهرچوونه
 به ئه سپ و ئیستر و گا و کهر بلین یاران !
 که دایکی پوژی رزگاری له سهر کاسه ی منال بوونه

ئاژه لانی سه رزهوی ،
 ئاژه لانی سه رزهوی !
 چاو له من کهن ،
 گوی بدهنه من به بیدهنگی

موژدهی شادیم بو هیئاون ، با بوده می
 موژدهیه کی نه بیستراوه هاوتا و سهنگی .

شهوزینده دارانی ناو هوئی گهوره هر وهتو به دهنگ و نهوای سروده که که وتبونه
 جم و جوئ، که هیشتا پیره مایور سهر بهندی بزوینی بو دوپات نه کردبوونه وه که
 ئازهل به تیکرایی، ته نانهت کال و کرچ ترینیشیان، به عه شقی ئازادی و به هیوای
 سهر بهستی، دهنگی ورینگه یان له دهنگی مایور هالاند و توانیان چهند وشه یهک له
 هوئراوه که و نهختیک له ههوا سروده که هه لبرگنه وه و بیلینه وه. به لام بلیمه تانی
 مه زرا، واته سهگ و به رازه کان، ههم توانیان هوئراوه که وهک مایور بخویننه وه و
 ههمیش توانیان ههوا که به تهواوی به میشک بسپیرن. له ئاکامی چهند جار ورد
 دانه وه و بو یه کتر گوتنه وه، ئیتز له هوئی مه زندا هیچ ئازهلک نه ما ههوا و
 هه لبهستی سروده که وهک بولبول نه لیته وه. چی پی نه چوو هه ر تا قمه ئازهلکی نیو
 هوئی مه زنی مه زرا، دهنگ و سه دای تایبه تیی خویان له شه پوئی سروده که هالاند؛
 گا و گول به هوئرانندن، سه گه کان به چهق و لوور، مه ر و بز نه گه ل به باعه باع،
 ئه سپ به کوژرن و حیلانندن و مراوی به واقه واق سروده که یان به ریوه برد.
 ئازهل بهم به زم و ئاههنگه وه هه ر ئه وتو هاتبوونه سهر ههوا، که هیچ کامیان
 ده رخمی گوئی راگرتن نه بوون و کهس له ئاست مه ترسی و خه تهره و هه ره شه ی
 ده ره وه گوئی نه ده بزوت. هه ر خویندیان و دیسان خویندیانه وه و گوتیانه وه و،
 نه یانزانی ئاخو دایکی زه مان ئاوسی چ به سه رهاتیکه. خو ئه گه ر له مه په ریکی
 کوتوپر نه که وتبایه بهر له رینه وه ی شه پوئی دهنگیان، یه قین شه وه که یان هه روا به
 خویندنه وه ی سرود ده برده سهر.

جاری پینجه م بوو سروده که یان له ئه وکی جیهانی کپ و خاموش دا بلاو ده کرده وه،
 که هه راو غه له بایی دهنگی سرود له درزی ده رگاوه به گوئی ئاغا جوئز گه یشت و
 له خه ستایی خه وی سه رخوشی رایان په راند. ئاغا جوئز پی و ابوو دهنگ و هه را له
 بهری مریشکدانه وه دیت. جوئزی خه والوی گیژی مه ی، نه یزانی حال له چ قه راریکه
 و مه کان ئاوسی چ به سه رهاتیکه. ئه و به و خه یاله وه که چه قه ل و ریوی خویان به
 مریشکدان دا کردبی، به پرتا و دهستی دایه تفهنگی پشت سهری و گولله یه کی له
 دلئ تاریکی دا ته قاند. شریخه ی تفهنگ له مه زرادا دهنگی دایه وه و پریشکه ی
 گرموله ئاسن به سه ر دیواری هوئی گه وره دا پرژا. کو بوونه وه که به دهنگی شریخه ی
 تفهنگ شله ژا و، به شداریکه ران به له ز به ره و مه کوئی خه ویان غاریان دا. پوئی
 بالندان به فرکه ی بالان به ره و هیلان فرین. پاتاله کان له سه رنه مانی کا لیی
 خه وتن و له چاوترووکانیکدا بی دهنگی و کپیبه کی ئه وتو له ولات نیشت، که
 ده تگوت ژینه وه ر له مه زرا دا نه ماوه.

2

سئ شهو پاش ئهو شهوه، پيره مایور له خهسته خه ویکی ئارامدا کونوپر گیانی دا و مرد. ئازهلئ مهزرا له رپوره سمیکي شکودار دا تهرمه که یان له کوچه باغیکي مهزrada به خاک ئه سپارد. سه ربه سه ری ئهو به سه رهاته له مانگی مارس دا پرووی دا.

سئ مانگ له مردنی مایور تیپه ری، هه لسه وپرانیکي گهرم و گور، به لام زور به نهینی دهستی پیکرد. رپبازه که ی پیره مایور ده رویه کی به خیری به پرووی مهزرا نشینان دا کردبووه. ئه وان له سه ر سه ودا ی گه یشتن به خه ونه زی رینه کانی مایور سوور بوون، به لام هه ر ته نی غه وری ئهو خه مه یان له دلدا بار بوو، که نه یان ده زانی ئاخو ئهو شو ر شه ی که پیره مایور به ره مزی سه ربه سستی ناساند بووی، که ی دیته دی، که نگئ سه ر ده گری و له چ سه ر و سه ر ده میک دا سه ر ده که وی. هه روه ها هه یچ نیشانگه و به لگه یه کیشیان له ده ست دا نه بوو که بنوینیت ئاخو رونا هی و تیشکی ئهو شو ر شه نادیاره له تاریکایی شه وگاری ژین و ژیانی خو یاندا شه به ق ده داته وه یان وه ک که له پور بو نه وه کانی داهاتویان جئ ده مینی، به لام ئه وان هه ر ئه وه یان ره به ق لی سوور و ئاشکرا بوو که بو گورانندی نه مامی شو رش، ده بی هه ر خو یان قو لی یارمه تی و هه ره وه زی بو هه لمان و خو یان به ده ست و مستی خو یان بیکه ن. هه روه ها ئازهلئ مهزرا به م قه ناعه ته به جییه ش گه یشبوون که بو گه یشتن به ئه نجام و ئامانج، ده بی رپیکرا وه یه کی پته ویان هه بی و ، بو په روه رده و گو شکردنی ئه ندامانی رپیکرا وه که ش، سه رکردایه تییه کی زانا و به زیبک و کارامه یان گه ره که. بو ئه نجامی ئه م مه به سته ش ده ستیان به یه کتر دا و رپیکرا وه یان پیک هینا. بو دانان و هه لبژاردنی ئه ندامانی سه رکردایه تی رپیکرا وه که شیان ، له نیو زیت و زاناترینی ئازهلئ مهزرا، واته به ره ی به رازان دا، دوو گو لی سه رتو پیان هه لبژارد که یه کیان (سنوبال) ی ناو بوو و ئه وه ی تریان به (ناپولیون) بانگ ده کرا.

ناپلیۆن و سنۆبال له ریزه‌ی ئه‌و ئازهلانه دابوون كه ئاغا جونز به مه‌به‌ستی فرۆشتن دایه‌ستبوون و وه‌ك په‌روار به‌خه‌یوه ده‌كردن. ناپلیۆن زینه‌وه‌ریك بوو گوشتن و درشت هه‌لكه‌وته، كه فه‌سال و رواله‌ته‌كه‌ی به ئاشكرا توندی و تیزی لیده‌باری و سامناکی و هه‌بیه‌تیکی ترسناکی پیه‌ دیار بوو. ئه‌مه‌ش بلیین كه ناپلیۆن له مه‌زرای ئاغا جونزدا تاك ئازهلایك بوو كه له ناوچه‌ی (یه‌ركشایر) له دایك ببوو. ناپلیۆن له قسه‌كردن و ئاخاقتن دا زۆر به ده‌م و دود و قسه‌ ره‌وان نه‌بوو. به‌لام له‌باری مله‌ورپی و به زۆر داسه‌پاندنی قسه و بوچوونه‌كانی، هه‌تا بلیی به توانا و خاوه‌ن ده‌سه‌لات بوو. به پیه‌هوانه‌ی ئه‌و، سنۆبال له قسه‌كردندا ژینه‌وه‌ریکی بالاده‌ست بوو. له ریزانی و كارزانیشدا، ناپلیۆن هاوتای ئه‌و نه‌ده‌هاته‌وه. به‌لام له ئالی خو‌راگری و له باری سبات و پیه‌زه‌وه، سنۆبال هه‌رگیز تۆزی پاش سه‌ری ناپولیۆنی بو نه‌ده‌شكا. به‌رازه‌كانی تریش به‌راز بوون و به گشتی په‌روار بوون و دابه‌سته. به‌وه‌ج و لیه‌ه‌شاوه‌ترینیان به‌رازیک بوو (سكوه‌له‌ری) ناو بوو. سكوه‌له‌ر به‌رازیکی خره‌بنه‌ی، خرپنه‌ی، ئه‌ستووری تیکس‌رماوه‌وه بوو كه سه‌ر و گوپ و به‌رچیلکه‌یه‌کی گوشتن و هه‌لپزاوی هه‌بوو. دوو چاوه‌ ریزه‌له‌كانی له قولایی چالی چاویدا به ورشه و تروسکه بوون و گه‌لیک وریا و تیزبین. زینه‌وه‌ریك بوو چالاک و قسه‌زان، كه له کاتی وتن و ئاخاقتندا ده‌نگه‌ تیزه‌كه‌ی وه‌سه‌ر هه‌موو ده‌نگیک ده‌كه‌وت و هه‌ر خاوه‌ن ده‌نگیکی ناچار به بیده‌نگی ده‌كرد. له‌کاتی قسه‌كردن و له ده‌می شیکردنه‌وه‌ی بابه‌تی پرگیرو گرفت دا هه‌ر هینده به ته‌رده‌ستی له سه‌ر چوارپه‌لان هه‌لده‌به‌زی و کلکی به هه‌وای ده‌می ده‌بزاوت، كه گوئیگری ناچار ده‌كرد ده‌ستی سه‌لماندنی بو له مل بدات. قسه‌ی سه‌ر ده‌م و زاری هه‌موو لایه‌ك بوو كه ده‌گوترا: سكوه‌له‌ر له گوتندا زۆر به هاسانی له ده‌ستی دیت ره‌ش به سپی بنوینیت.

سێ مه‌زن و ماقولی ره‌وه‌ی به‌رازانی مه‌زرا، واته سنۆبال و ناپلیۆن و سكوه‌له‌ر، نیوئاخنی ریبازه‌كه‌ی پیره‌مایوریان كو کرده‌وه و پیره‌ویکی گشتی ریکخراوه‌بیان لی ساز کرد و ناوی (ئازهلایه‌تی) یان به به‌ژن بری. له هه‌ر هه‌فته‌یه‌کیشدا چه‌ند شه‌ویک له ده‌می دره‌نگ وه‌ختی، واته ئه‌و ده‌مانه‌ی كه ئاغا جونز ده‌كه‌وته باوه‌شی خه‌سته‌خه‌وی سه‌رخوشییه‌وه، سه‌رپاکی ئازهلای مه‌زرا له هۆلی مه‌زن دا كو ده‌کرانه‌وه و سه‌رجه‌می هیم و بناغه و بنه‌ره‌تی (ئازهلایه‌تی) یان به‌گوئی دا ده‌خویندرايه‌وه.

مامۆستاكان له سه‌ره‌تادا تووشی لاسه‌رسه‌نگی و شه‌ره‌چه‌قه‌ی ئه‌م و ئه‌وانیش ده‌هاتن. چونکه ده‌م و زاری به‌شیک له ئازهلان له ئاست ئاغا جونزه‌وه هه‌ر به خیر و خووشی ده‌گه‌را. دیار بوو چه‌ندیکیان كه نه‌مك په‌روه‌رده‌ی تاییه‌تی جونز بوون، هه‌ر ئه‌ویان به خان و خاوه‌ن ده‌ناسی و نه‌یان ده‌خواست مه‌یل و ئاره‌زوی ئه‌و له دل ده‌رکه‌ن. ته‌نانه‌ت چه‌ندیك له‌وان كه پیه‌یان وابوو کللی ده‌رگای بزیه‌ی ژیانیان

رہبہق لہ دست و مستی جوئز دایہ، ہر یہک بہجوڑیک لیکیان دەدایہوہ و زور جارانیس دەیانگوت و دەیانگوتہوہ:.... بہ ئیمہمانان چی پاشی مردنمان ہتہتاو لہ کام بہرئ ئاسمانہوہ دیتہ دہرئ!... شوڑشیکی کہ بہ بوون و نہبوونی ئیمہ تہگہرہیہکی تی ناکہوئ و سہرہنجام و ئاخرسہرہکەہی ہر سہردہکەوئ، ئہی کہوایہ خو تئوہردانی ئیمہی بوچیہ!... کللی رزق و روژییمان لہ دست و مستی ئاغا جوئز دایہ، بیتو ئہو نہمینئ، ئیمہ بہ ہتئوی دەمیننہوہ و تئدا دەچین... . ئہم چہم و خہم و پرتہ و بولہیہ بو دەزگای سہرکردایہتی گہلیک گران تہواو دەبوو. دەبوایہ وەرہامی گہلیک پرسیاران بدہنہوہ و خاتری زور خاترداران بگرن و دلئ زور دہردمہندانیش بہیننہوہ جئ. زور جاران پرسیاری گہوجانہشیان لئ دہکرا. کہ لہ ہہموو پرسیاران گہوجانہتر، پرسیاری (مالی)، واتہ ماینہ جوانکیلہکەہی گالسکەکیشی ئاغا جوئز بوو. بو وینہ، شہویک لہ کوؤبونہوہیہکدا مہلی لیئ پرسین:

– ئہرئ ئہو کاتہی کہ وا شوڑشہکەتان سہردہکەوت و سہربہستیتان دست دہکەوت، گہلو پیتان وایہ دەستمان بہ قہند رابگات؟! سنوبال ہر ئہو شہوہ زور بہ توندی سہرکونہی کرد و بہ سہری دا ہاتہوہ و گوتی:

– نہخیر رہفیق! لہم مہزرایہدا دەزگای سازکردنی قہندمان نییہ. جگہ لہمہش، کاتیک کہ لہ مہزراکەماندا بہرہمی وینجہ و گہنم و جوؤمان بہ پای فیلان دہبی، ئیتر چ نیازیکمان بہ قہند و شہکری دہرہوہ دہبیت؟! ہر لہ ہہمان کوؤبونہوہشدا، مہلی پرسیار تیگرتن و پرسی: – ئہرئ ئہو دەمیش بوؤم ہہیہ پەلکە کوتالہ سوورہی ئاوریشمین بکہمہ بہن پرچی ہہوادی کلک و یالہکەم و خوومی پی برازینمہوہ؟! سنوبال لہ ولامدا پیئ گوت:

– ئہرئ ہاورئ! ئہم پەلکە سوورہی کہ ہیندہی پی دەنازی و دلئ بوئ دہکورکینئ، مہگہر نازانی نیشانہی دیلی و زہلیلی و کویلہتیتہ؟ ئایا پیئ وانییہ سہربہستی و رزگاریت سہدان جار لہم پەتکە سوورہ پر بایی ترہ؟! مالی باوہکو بہ زمان سہلماندی و بہ روالہتیش نیشانی دا کہ باوہری بہ قسہکانی سنوبال ہیناوہ، بہلام لہ ناوی ہہناویدا دیار بوو بہدل وازی لہ ویستی دل نہہیناوہ و قہتیش لیئ ناہینئ.

درو و دہلہسہی مؤسہس، قہلہ رہشہی دہستہمؤی ئاغا جوئزیش لہ جئی خوئدا لہ ہر کوؤسپیک زلتر و گرانتر بوو. ہہتا بہرازہکان دروئیہکی ئہویان سوور دہکردہوہ، مؤسہس دہیان فیشالی دیکہی ہلڈہبہست و دہرخواردی میشکی ئازہلانی دەدا.

مۆسهس، سایه پوره دهی باره گای ئاغا جوئنز، په له وه ریکی چهوتی، چه په لی، پیسی، سیخوری، قسه دزی، دهم هه راشی زمان کوپخا بوو. زمانی لووس و ساویلکه هه لئه تینی قهت له کالانهی دهن دووکی دا سره وتی نه بوو. کات و ناکات به گوپی ئازه لانی دا ده خویند و دیگوت:

- ئەی هاوپیان! بهرگی نویتان لی مه باره ک نه بی، وهرن و گوپییه کم لی رادیرن با هه والیکی گیان بووژینه رتان بده می...

مۆسهس به گوپی دا ده خویندن و دهیگوت، که گویا ری به مه لئه ندیک دا بردوو که ئەو مه لئه بنده له به رازی ئاسمان، له پشتی خپوه تی په له هه وره کان دایه. دیگوت که ئەو مه لئه بنده سه رزه مینی شیر و ههنگوینی پی ده گوتری و مه لئه ندیکی نه مر و هه تا سه ر زیندوو. به مجوری به گوپی ئازهل دا ده خویند که دوا ی مه رگی ژینه وه، گیانی نه مری به ره و وینده ری ده فری و له ویدا به ئاره زوی دل راید ه بویری. ههروه ها ئەمهیشی دهگوت که له و سه رزه مینه دا، هه ر حه وت رۆژی ههفته، هه ر هه موو یه کشه ممه ی پیروژن و ژینه وه ر به دایم له پشودان دایه و هه رگیز ره ش نانیت ه سه ر سپی. به دریزایی رۆژی مانگ و سال، له گۆشا و گۆشی ئەو جیهانه رهنگینه دا، سیوه ره و دهیان شینکه و شیناوه ردی تام خۆش و بۆن خۆشی دیکه سهریان پیوه ناوه و هه همیشه سه ر سه وزن. دهیگوت که گه لا و گولیش بی پسانه وه له دار و درهخت ده روین و هیچ خه زه لوه ری ک ری به وینده ری دا نابات.

ئازه لی مه زرای مانور له بهریکه وه به دل له مؤسهس بیزار و دلزار بوون، چونکه به مشه خوریکی چهوت و دوو زمانیان دهناسی، به لام ورده زه مزه مه ی ئاره زووبزوینی مه لئه ندی شیر و ههنگوینی شیهی له بهریکه وه کوپیه ی دلی گه لیک له وانی هینابوو یه گروگال و، تامی ژینه وه یه کی به تام و شیرینی دوا ی ئەم ژینه تاله ی له ده ما شیرینتر ده کردن. به رازه کانیش بو خاو کردنه وه ی هه ودای دروی مؤسهس، ناچار بوون ئاره قی ره ش و شین بریزن و به راویژ و وتوو یژان ده راوی دروینی مه لئه ندی شیر و ههنگوینی ئەو بپوو کیننه وه.

گوی له مست ترینی دهست و پیوهندی به رازه کان، جووته ئەسپی داشقه، واته باکسه ر و کلۆقه ر بوون. هه رچه ند که ئەم دوو له سه ره تا دا بو تواندنه وه ی گیر و گرفت و کۆسپان شاره زایه تییه کی ئەوتویان نه بوو، به لام کاتی ک که ئالقه ی به نده گیی به رازه کانیا ن خرایه مل، ئیتر لی سه ر راست بوون و هه رچی مامۆستایان دهیان فه رموو، شاگرده کان به بی فوو له دو کردن، ده کاریان ده کرد. هیچ کار و کرده وه یه ک هه لئه ده کهوت و هیچ کۆبوونه وه و دانیشتنیک سه ری نه ده گرت ئەگه ر ئەوانی تیدا نه بن. ئەو دوو هه ر نه ک هه همیشه نه خۆشه ری گشت تاشتنیک بوون و له گشت کۆبوونه وه و دانیشتنه کاندایه کی یه که م و دوو هم بوون، به لکه که وچک به دست و سوکان گیر ی هه موو ئیش و فه رمانیکیش بوون. ته نانه ت له

گشت کۆر و کۆبوونهوه و رپۆره سمیکیش دا هەر ئەم دوو بوون که کۆری سروودیان به رپۆه ده برد .

بازی به خته وهری هات و له پیر نیشته سه رته پلێ سه ری مه زرای مانۆفر و له چاوترووکانیکدا نازه لێ مه زرا به کاوی دل شاد بوون . ههل و مهرج و بار و دوخیکی له بار و مایه داری کوتوپریان بو پوخسا و ئاگری شوپش ده مه زرا کهوت . ئاگری شوپشه کهش خیرا گلپه ی سه ند و ده ور و دوکانی ئاغا جۆنزی گر تێ به ردا .

له و مه له بنده دا که مازره ی مانۆفری تیدا هه لکه وتبوو ، مه زرای مانۆفر له چاو مه زراکانی دراوسی ، گولێ سه رتۆپ بوو . خا که که ی به پیز و پیر پیت و به ره که ت بوو ، کانیاو و گۆل و ئەستیرکی خو ش ئاو و پیر ئاوی هه بوو . ئاغا جۆنزی له باری زانایی و لیهاتوویی ، له خا وهن مه زراکانی جیرانی خو ی گه لیک زانتر و لیه شاهه تر بوو .

به لام هه ر ئەو سه ر و به نده ، واته له هه ره ت و جه نگی سه ربزیویی شاراوی نازه لانی ژیر فه رمانی دا ، جۆنزی چاره ره ش تووشی نه هاتی هات و به ختی به د کی شایه پای میزی مه حکه مه ی دا وه ری و به تاواونی خه تاکاری و ساخته چیی ، به شیکی هه ره زۆری دا هات و سامانه که ی لێ زه وت کرد و ده ستی له ته خته به ست .

جۆنزی له سۆنگه ی ئەم روداوه جگه ربه ردا ، ده ستی له کار و چالاکی سارد بووه و ده ماری هه ول و خه باتی جه مام بوون . رۆژانه جگه له مه ی نو شین و خو سه رخو ش کردن ، ده ستی بو هیچ کار و کرده وه یه ک نه ده برد . گه لێ رۆژان ، به دریزایی رۆژ ، له سوچیکی چی شتخانه که ی دا داده نیشت و په سا په سا و قورتم قورتم شه رابی پیدای ده کرد . جار جاریش ورتکه نانی له بیره خووساوی ده رخواردی مۆسه س ده دا .

دلزاری و بیزاری ئاغا له ئیش و کاردا ، کاری کرده سه ر کریکار و سه پان و کارداره کانی و ئەوانیشی تووشی له ش گرانی و ته پلۆسی کرد ؛ به چه شنیک که له مه زرا دا بزار سه ری زه رعاتی خو ارد ، به لام که س نه بوو ده ستیک بو بزاریک به ری ت .

په رزینی باغ و بیستان شکانه وه ، به لام که س نه بوو پنجه درکیک له په رزینیکی شکاو بکو تیتته وه و باغ و بیستان له ویلی و به ره له دا بوون بیاریزی . به کورتی که س نه بوو به زه یه کی به مه زرای مانۆفر دابی و ده ستیکی بلاوین به سه ر دار و دره خت و زه رعاتی دابینی ت و خزمه تیکی نازه لانی بکا . هه ر له وه لومه رجه ش که سه ره تای مانگی ژوئن و کاتی درونه وه و هه لگرته وه ی به ره وینجه ی سال بوو ، ئاغا جۆنزی شه ویک له شه مه شه وه کانی وه رزی هاوین بو چاره ی وه ره زی و بو به بادانی په ژاره و خه می دل ، پرووی کرده مه یکه ده ی شیری سووری گوندی (ویلنگدۆن) . هه ر ئەو شه وه ، له و مه یخانه یه دا هه ر ئەوه نده ی شه راب خو ارد وه که وه ختا و وه ختیکی به بی سه ر و زمانی لێ کهوت و نه یزانی چ ئاویک به کام جو گه دا راده بری ، ته نانته بیخه به ر له کریکار و سه پان شو ان و گاوانی مه زرا و ، ئەمه یشی نه زانی که وا کارداره کانی پاش دۆشینی مانگا کان ، به بی ئەوه ی که هیچ تفاقیک ده به ر هیچ نازه لیک بکه ن ،

به نیازی پاره که رویشکان ری چوّل و چیاان گرتوته بهر و نازهلی برسی له تهویله و پشتیری دهرگا گاله دراو دا ماونه ته وه .
 ناغا جوّنز، بولیلی رۆژی یه کشمه گه پرایه وه مال، به لام مهی زده و شهکته و شیواو و خه والوو گه پرایه وه . سه ری ژانی ده کرد و توانایی خو پراگرتن له سه ر پیانی پی نه مابوو . هه ر بویه وه ک ته رمییکی بی گیان خو ی خسته سه ر قه نه فهی ژووری میوانان و به لاپه ریه ک له رۆژنامه ی (هه واله کانی جیهان)، سه ر و رووی خو ی داپوشی و گورجیک خه و لا به لای برد .

له و لاشه وه، نازهلی مه زرای مانوقر که به دریزایی رۆژ چاوه پوانی هاتنی بزیه ده ریکیان کردبوو، به لام داد و هاواریان هیچ فریاره سیکی به دوا دا نه هاتبوو .
 نازهلی برسی شهویان لیډاهات و زهختی برسایه تی هاوژاندنی . هه ر نه وده م، گایه کی شان و مل نه ستوو، هه لمه تی پر ته وژمی شاخ و شهقونی بو ده رگا برد و ده رگای کادینی به یه ک هه لمه ت هه لته کاند . ژینه وه ری شینکه خو ر به خری رژانه سه ر تفاق و ملیان پیوه نا . هه ر له و ئاسنایه شدا جوّنز له خه و پاپه ری و ده گه ل دوو کارداری شه لاغ به ده ست ، به هاواری ده رگای هه لته کاوی کادین گه یشتن . هه ر نه وه نده ی بلیی یه ک و دوو، سیرمه ی بادراوی قه ف قه فی شه لاغ له بان سه ری نازه ل هه لسوورا و لیډان دهستی پیکرد . هه رچه ندیش که نازهلی برسی پیشه کی هیچ قه رار و مه داریکیان بو ده سکرده وه دانه نابوو، به لام برسایه تی چاوی سوور کردبوون و ده سکرده وه بو خو تیر کردن هیچ قه رار و مه درایکی پیشه کیی گه ره ک نه بوو . له پر و ناکاویک ژینه وه ر له خواردن بای داوه و رژانه سه ر دوژمنانی بابه گوشته و لیډان دهستی پیکرد . له هه موو لایه که وه هه ر شهقون و چه پوک و جووته و جیفرک بوو بو جوّنز و کارداره کانی ده هات . نازه ل به ره گه و ریگه ی مهیدانی شه ری له به ره ی دووی ئه ستاند و هه ر بلیی یه ک و دوو، هه وساری ده سته مویی پچرا و بانگی نازادی به ئاشکرای لیډرا .

نازهلی مه زرا، که هه تا دوینی کوپله یه کی به سته زمانی بنده ست و ژیر فه رمان بوون، له ئاکامی سه ره ه لدانیکی کوتوپردا سته مگه رانیان نه وتو هه لچنی، که رۆژی رونیان لیکردنه شه وه زهنگ . چی پی نه چوو جوّنز و کارداره کانیان وازیان له به رگری هیئا و پاره ستانیان ده به ر پاکردن مراند . مروّف به شله ژاوی رایکرد و نازهلی سه رکه وتوو به ره ی مروقی لیره و له وی پاون و له مه زرا ده ری په راندن . زوری نه خایاند گالسکه ری ئه و دیوی مه زرا، به ته پ و توژی پاکردوو ان ره ش داگه را .

ئاغازنی مه زرای مانوقر، واته خیزانه که ی جوّنزی به زیویش که له پشتی په نجه ره وه کاره ساته که ی به چاو بینی بوو، ده ست و بردیکی کرد و که موسکه ورده نه سبابیکی به کیش سووک و به بایه خ گرانی له توربین کرد و هه ر وه ک دیله دن، به دزه رییه کدا بوی ده رچوو .

مۆسهس، قەلەپەشەى لىقەوماویش که له سەر چلووکی داری بهر هۆلى مەزن هەلکورمابوو، هەرکه بارهکهى به لاری بینى، قراندى و به شوین خاوهنى دەر فرتاويدا فپى و پۆیى. پراکردوان بۆی دەرچوون و سەرکهوتوان به سەر بهرزی گهپانهوه و دەرگای پینچ کللیه و گۆلهیان له پاش سهرى زۆرداراندا گاله دایهوه. بهمجوره، له هه لومه رچیکى له پپر پوخساو، بهبئى ئهوهیکه سهرى دلئى ههچ کامیان تۆزکاله خه به ریکى شوپشى پيدا گه رابى، شوپش هه لایيسا و به سەرکهوتنیش داکهوت. جۆنز ره هه ندهى هه نده ران کرا و مه زرای مانوخر به ئازهل پرا.

کرانه وهى له پپر و ناکاوى دەرگای به هه شتى پپر له به ختیارى و ئهنگوتنى به که مین گزنگى رزگارى، ئازهلئى هه ر ئه وتو تاساند، که هه تا ماوه یهک تووشى ناباوه رى هاتن و له خویناندا چه واشه بوون. به لام بهر له ئه نجامى هه ر ئیش و کاریک، ئازهل هاتنه سهر ئه م راپیه که ده بئى بست به بستى مه زرا بپشکیندری و ئاسه وارى ده ستى چه په لئى مروقى تیدا له ناو بچیت. بو ئه نجامى ئه م کاره، پيشه کى و بهر له هه ر شتىک، به نه رمه غار، به چوار ده وری مه زراکه دا گه ران. ئه وسا بو ئه وه یکه تۆله ی ره نجى به خه سار و خوینى به ناهه ق پزواى باوک و کالان بستیننه وه، پروویان کرده ژووره سامناکه کانى ده سکردى مروق.

یه که م ژوور، هه ر ئه و ژووره بوو که ساز و بهرگ و ئامرازی کۆیله کردنى ئازهلئى تیدا جئى درابوو. دەرگای ژووره که بیان به زه برى هه لمه تى شان و باهویان تیک شکاند و هه رچى لئى بوو، له لغاوى یه کسمانه وه بگره هه تا قه مته رى لووت و لمبۆزى گاجوت و به رازه کان، زنجیر و قه لاته ی ملئى تاژى و سه گه کان، کپرد و چه په چاغه تیزه کانى که وا سهرى زینده وه رى پپى ده بپردرا و به رانه کانى پپى ده خه سیندرا، هه مووى و هه مووى ده چال کران و ژپر خاکیان کردن. ئه وسا هه وسار و قه یاسه و ئاوزه نگى و شه لاغ و نه قیزه و به رچاوه که، هه روه ها ره خت و زین و توره که و توربینى تفاق و ئالیکان، که به گشتى یادگارى سهرده مى پپر له سوکایه تیبى کۆیله تى بوون، به قۆپه ن به تونى ئاگریک دا کران که ده زبل و زالى میراتى جۆنز بهر درابوو. کاتئى که مه شغه لئى سووتانى که ل و په لى داگیرکه ران تیکه ل به زمانه ی سوورى ئاگر وه گر که وتن، ئازهلئى سهرمه ستى سهر به ست بوون، له ده وری بلئیسه ی ئاگر وه چه قلله سه ما که وتن و شایى و دیلانیان گپرا. قۆپه نى په لکه سووره و باریکه کوتاله کانیش که له بازاره رۆژه کاندا کلک و یالى بارگینه کانى پپى ده رازیندرايه وه، به ده ستى سنوبال به توونى ئاگر دا کران. هه ر ئه و ده م سنوبال راپى گه یاند و گوتى که په رۆ و پالیش هه ر له رپزه ی جلک و بهرگى به رى ئاده ميزاد ده ژمیردرین و ده بئى له ئازهل به دوور بن. هه رکه ئه م فه رمانه به گوئى باکسه ر گه یشت، به گورجى کلاوه پوشینه که ی جارانى، که له هاویناندا سهر و گوئلاکى له هوروزمى مئیش پپى ده پاریزرا، ده گه ل خرته و پرته ی دى کردى به خوراکى ئاگر. به کورتى ئه وه ی که بۆنى کۆنه به گى جارانى لئوه ده هات، هینایان و سوتاندىان.

ئىنجا ناپوليون ئازەلى بۇ ھۆلى گەورە بانگ ھيشتن و تفاق و خورد و خوراکى دوو ژەمانى بە حىسبى ژەمىک دەبەر کردن. ھەر يەك لە سەگەکانىشى لە پرى دوو نانە چەورە گرت. ئەوسا پیکەو و بە تیکرا و يەكدەنگ، ھوت جاران سرودى ئازەلايەتییان خویندەو و بە دلنیایی و ئەرخەیانى لىی خەوتن، خەوتنىک کە بەر لەو ھەلە، قەت قەت بە خەونیش لە خەویان نەھاتبوو. سبەى بەیانیش ھەر بە بیری پوژانى دىلى لە خەو ھەستان، بەلام ھەرکە بەسەرھاتی مەزنى شەوى پيشینیان کەوتەو و بیر و ھاتەو یادیان کە ئازادو سەرپەستن، بەبى بەند و بەست ھەستان و بە ئازادى روویان کردو لەو پەرگەى بى پاوانى مەزراکەیان و پىر بە دل سەبیری ھەموو لایەکیان کرد .

لە مەزراکەیاندا، مەودایەك ژىروتر لە ھۆل و تەویلە پشتیرەکانەو، گرد و تەپۆلکەيەكى سەرسەوزى قۆزى خویش دیمەنى تیدا ھەلکەوتبوو کە بەسەر ھەموو مەلبەند دا دەى نواری. ئازەل بە ترەختەن و پراکردنیکی تیکرایى بەرەو سەردوندی گەردەکە پى ھەلاچوون. لەویو پوانیان و دیتیان کە سپینەى زیوینی یەكەمین کازىوہى بەرەیان چ پەنگ و نیگارێكى خەيالووی بە دار و درەخت و شیناوردی مەزرا بەخشیوہ. ولاتی خەملاوى ھەر وەك باغى بەھەشتى بەرین، بە دار و بەرد و خۆل و ئاو و بەھەرچى کە تیدا بوو، تروسکەیان دەھات. بەلى کە ئەو بەھەشتە پەنگین و نەخشینە ، بەتیکرایى و بە تەواوى بە بەژنى خاوەنانى خاسى خوى برابوو.

ھەموویان بەگشتى و بەبى جیاوازی، سەرخۆش و دلگەش لە دیتنى ئەو گشتە دەسکەوتە مەزن و شکومەندە، کەوتنە سەر ھەواى سەماکردن و، دەستیان کرد بە ھەلپەرین و ملیان لە تللیلان و چەقلەسەما نا. دەمىک بە تلانەو و گەوزینی نیو شینکەى ئاونگ لەسەر نیشتوو خەمى دلیان بە با دا و دەمىکیش بە خواردنى سەرتولى شینکە و چووزەلە گیای سەوزەلانان خویان تەر کردەوہ. دەمىک چیم و گلمتى کىلگەکانیان بە سمکۆل شکاند و چەندىکیش سەر و مېشکیان بە ھەلمزینی بۆن و بەرامەى پەریزی ئاونگ لەسەر نیشتوو پندر کردەوہ .

ئەوسا بە نیازی پشکنین و دیتنى ھەست و نیستی مەزراکەیان، بە خوار و ژوورى ولاتەکەیان دا گەران. بەکاتى پویشتن و پياسە و گەشت و گەران دا، زور بەبى دەنگى و بە ھەست پراگرتنیکی پىر لە مەتانەتەوہ سەبیری دیمەنگای لە جوانى خولقاوى سەر و ژیرانیان کرد و جى نەما چاوى پيدا نەگيرن. لە جى پەلە وینجەى و باغى سیوان و موجیى داچیندراو و مېشەلان و دارستانی خەلفەساواى خوارووی مەزراوہ بیگرە، ھەتا دەگاتە گۆل و ئەستیر و کانى و جۆگەلەکانیشیان بەسەر کردەوہ. ھەرەك بلیى لە پيشوودا ئەم ولاتە پەنگینەیان قەت بە چاوى سەر نەبىنى بىت، بە چاوى پىر لە پرسىارەوہ سەبیری سەر و ژیرانیان دەکرد و لە خویانیان دەپرسى کە ئاخۆ بلیى ئەمە خەون و خەيال نەبى و راست بى کە دەى

ژووره کانی نوهومی سهرویان پشکنی و بهره وخوار داگه پانه وه. دههاتن له قاتی سهرو بچنه خوار، که ههستیان بزووت مهلی جیماوه. چهندیکیان به شوین سهری دا گه پانه وه و له ژووری خهوی ژنی جوئنز، ئهویان له حالیکدا دۆزییه وه که چارشییوشانیکی ههیری سهوزی به لاشان و سهه کههه ل داکیشابوو و له بهرامبهه ئاوینه ی بالانوینی ژووری خهوتندا به سهه ناز و خه مزه وه دههات و دهچوو. ئازه ل به سهری داها تنه وه و به رهخنه و لومه سهه رکونه یان کرد.

له قوژینی چیشتخانه که ی قاتی خواروودا چه ند قاچه به رازی خوی کراویان به چاو بینی و دلیان به بینینی ئه و دیمه نه ناشیرینه ژانی پیدا گه را. ههه ئه وده م، باکسهه له هه ژمه تان و به تۆله ی ئازه ل گوژیی ئازه ل کوژان، به زه بری جوته، به رمیلیکی پری به ره ی له به ره که هه لته کاند. به لام به رمیلی پری له به ره ی مالی جوئنز به که م و ئاخه ر شت بوو که له سامان و ملک و مالی ئاغا که م کرایه وه. چونکه ههه ئه وده م بریاریک ده رکرا و به گوئی سهه به سهری ژینه وراندا خویندرا، که ده بی کوژک و مال و سامانی جوئنزی سهه مگه ر، وه که به لگه به که میژوویی بو داها تان بمینیته وه، تاکو داها تان راده ی بی به زه یی به ره ی مرۆف به دوو چاوی سهه ریان ببینن.

ههه ئه وده م، ئه و بریاره به گیان و به دل وهه رگه ر و به ئینیان به به که تر دا که هه یچ ئازه لیک بو ی نه بی له ژوور و هۆده ی ده سه کردی مرۆف دا سهه ر بکاته وه. پاش له وهه ری به یانه، سنوبال و ناپولیون سهه له نو ئ ئازه لیان کوکرده وه. سنوبال رابگه یاند و گو تی :

- هاوړییان! کاترمیره که مان ههه ئیستی شه ش و نیوی سهه له به یانی نیشان ده دا. دیاره پوژیکی دوور و دریژمان له به ره و بی تو ره زاتان له سهه ر بی، ده کرئ له و دریژ پوژگاره دا دروونه وه ی به ره و ییجه که مان، که کاتی دروونه وه ی و هه لگرتنه وه ی ها توه، رای په رینین. به لام بهه له ده ست و په ل ماندوو کردنتان و بهه له دروونه وه ی و ییجه، بابه تیکی دیکه م له دل دایه و ده مه وئ پی شه کی ئه و تان پی رابگه یه نم. به رازه کان ههه ئه وده م ئاشکرایان کرد که ئه وان له سای ژیری و بلیمه تی خو یانه وه، توانیویانه له ماوه ی سی مانگی پی شوو دا پروو بکه نه خویندن و، خو یان به خویندن و خویندنه وه و نووسین رابینن. به رازه کان گو تی ان که ئه وان خویندن و نووسین له و گشته کتیبانه فی ر بوون، که سهه ر و سهه رده میک مندا له کانی جوئنز له سووچیکی هه وشه دا رو یان نابوون.

ناپولیون له حالیکدا قوتیله یه کی بو یه ی سپی له سهه ر ده ست دانابوو، ئازه لی به ره و ده روازه ی گه وره ده نگ دا. ئازه ل به فه رمانی ناپولیون له ده وری ده روازه ی گه وره کو بوونه وه. سنوبال وه که میرزای خو ش بنووسی مه زرا، له حالیکدا قه له م فرچه ی له ناو به ندی دوو سه می ده ستی به زاند بوو، بو یه ی ره شی به سهه ر

ناوی(مهزرای مانوڤر) داهینا و له سهر راسته تهخته په رهش دا، به بویه سپی نووسی: مهزرای نازه لان.

بهم تهرتیبه، ناوی جونز و مهزرای مانوڤر له ژیر په شاییدا گوم و گوږ کرا و ناوی نازه ل به په رنگی سپی، له سهر په شاییده نه خشی گرت. پاش گوږینی ناوی(مانوڤر) به(نازه ل)، به رازه کان ئاشکرایان کرد که ئه وان له ماوهی سئ مانگی رابوردوو، له سای ژیری و بیرچاکی خویندا، توانیویانه شیله و په واق و کاکلی(نازه لایه تی) له ناو حهوت خالی کورت و پوخته دا بگونجینن و ناوی(حهوت فه رمان)ی لی بنین. به رازه کان به هه، وو لایه کیان پرایانگه یاند که، حهوت فه رمانیکی که هه ر ئیستی به بویه سپی له سهر دیواری تهخت په شاییده هولی مه زنی نازه لان دا دهنووسریت، ده بیته یاسایه کی هه تا سهر زیندوو، که هه رگیز شه زمان و شیوان و ئالوگوږ به خوویه وه نابینیت. گوتیان که ده کارهینان و به ریوه بردنی حهوت فه رمان، ئهرکی ویزدانینی هه موو نازه لیکه و، هیچ جولوه وهریک بوی نییه خوی لی لابات و خوی لی ببویریت.

پاش راگه یاندنی ئه و ئاگادارییه، سنوبال و ناپولیون په یزه یه کیان به دیواری به رز و بلندی هولی گه وروه هه لپه سارد. سنوبال به هه زرا و یه ک دهردی سهر به په یزه که دا پی هه لاچوو. له شانی راستی سنوبال، سکوله ر قوتیله ی بویه به دسته وه، ئاماده و چاوه پروان راهستا. ئه وسا له بهر چاوی هه موو زینه وهری مه زرای نازه لان دا، سنوبال هه ر حهوت فه رمانی به بویه سپی له سهر دیواری قیره تاو کراوی هولی گهروه نووسی. نوسراوه که له سهر راسته تهخته په شاییده دیواری هولی مه زندا هه ر هینده سپی ده چوه وه، که له مه ودا رییه کی سهد مه تره وه، ده کرا به چاوی سهر بهم چه شنه بخویندریته وه :

حهوت فه رمان

- 1- هه رچی دووپییه، نه یارانی ئیمهن.
- 2- هه رچی چوار پییه یان بالدار، له یه ک په گه ز و له یه ک توخمهن.
- 3- هیچ نازه لیک بوی نییه بهرگ و بهرهی مروڤ بیوشیت.
- 4- هیچ نازه لیک لیو له جامی شهراب نادا.
- 5- هیچ نازه لیک بوی نییه له سهر قهره ویله و له ناو پیخه فدانی بهرهی ئاده میزاد دا بخوایت.
- 6- هیچ نازه لیک بوی نییه هاوپه گه ز و یارانی خوی بگوژیت.
- 7- گشت نازه لان سهرزه وی، بی جیاوازی، پیکه وه یه کسان و بهرام بهر و براده رن.

قهله می سنوبال بۆ نووسینی حهوت فهрман ، زۆر به پوختی بهسه ر دیواری
 قیره تاوکرای هۆلی مهزن دا گهرا. نوسراوه کهش زۆر بی ههله و بی پهله هاته ده ر.
 هه ر بهس وشه ی (پاران) له جیی وشه ی (پاران) نوسرا و یه کیک له (واو) هکانیش
 بهراوه ژو هاتبوو.

هه رکه سنوبال خالی ئاخری حهوت فهرمانی دانا و دهستی له نوسین هه لگرت،
 پرووی ده می ده ئازه ل کرد و به دهنگیی بهرز هه ر حهوت فهرمانی بۆ خویندنه وه .
 سه برکه رانیش به راتله کاندنی سه ر، را و دهنگی په سند کردنیان بۆ ده ربیری .
 چه ندیک له ئازه لی زۆر زانیش، که بلیمه ت بوون و پۆله ی رۆژ، هه ولی به می شک
 ئه سپاردنیان بۆ دا و هه ر حهوت فهرمانیان به می شک کی که لله ئه سپارد .
 ئه وسا سنوبال قه له می بۆ لایه ک توو پ هه لدا و هاواری کرد و گو تی :
 - ئه ی یاران! ئه وا هه ر له ئیستی که وه بۆ پی شه وه به ره و کار، بۆ درونه وه و
 هه لگرتنه وه ی وینجه که تان، بۆ پی شه وه به ره و هه ره وه زیکی دلیرانه ی پر له
 سه ر راستی، هه ره وه زیکی ئه وتۆ که نیشان بدات و بنوینیت ده ست و مستی ئی مه ی
 ئازه ل، گه لی له ده ست و باسکی جو نز و به کری گی را وه کانی به توانا تر و به ده مار تره .
 به لام هه ر له وه جه نگه یه دا، گابو ری سی مانگای گوان پر له شیر هه نگاوی کری کارانی
 شل کرده وه . گابو ری می گا کان به م هۆیه بوو که بیست و چوار سه عات به سه ر کاتی
 هه لدا وشینیا ندا تی په ر ببوو . می گا کان به گوانی پر له شیر یانه وه، گه لا و گه ل لی
 هاتبوون و گرژ و ناساز ده هاتنه به رچاو . هاتبا و به رازه کان ده ست و بر دیکیان
 نه کرد بایه و دهستی دۆشینیا ن به سه ر گوانی می گا کانا نه هی نا بایه، بی شک تووشی
 دهد و ئازاران ده هاتن .

به لام به رازه کان گورجییکی بۆیان که وتنه سه ر به رده بی ر و وه ک بی ری دۆش، گوانی
 می گا کانیان هه لدا وشین . له دۆشینیا ن مانگا کان، پینج گادۆشکه یان پر کرد له شیرییکی
 خهستی سه ر به تو ی . هه ندیک له ئازه له کان به دیننی ئه و گشته شیره چه ور و سه ر
 به که فه، تامه زرو یانه چاویان له شیر بری و یه کیک له وان گو تی :
 - ئه م هه موو شیره چه ره چۆن و چلۆن له ره جا با به یینین ؟
 یه کیک له مریشکه کان وتی :

- له سه رده می جو نزا، گه لی جار ان پر پۆله ی ئی مه ی به م شیره ده گی رایه وه و ده گه ل
 دان بۆیان هه لده رشتین .

ناپولیون گادۆشکه شیره کانی له پاش سه ر دا حه شار دا و گو تی :
 - هاو ری یان! چاوی سه رنجتان به ره و شیر شو پ مه که نه وه، چونکه گرنگتر له هه ر شیر
 و شه ره تی ک، هه ولی گرده وه کو شیمان ه له ری کۆ کردنه وه ی به ره م و بزوی ژیا نی
 دوا رۆژمان ... بۆ پی شه وه به ره و کار و هه لسووران ... بۆ پی شه وه بۆ درونه وه ی به ره
 وینجه ی شه قل نه شکاومان که چاو له ده ست و باسکی خاوه نانی راسته قینه ی
 خو یه تی .

به‌م تهرتیه، هیژی رهنجهر بۆ هه‌لگرتنه‌وه‌ی به‌ره‌می به‌ره‌و وینجه به‌ره‌و مه‌زرا بزووت، به‌لام شه‌و به‌ کاتی گه‌رانه‌وه بۆ مال، ده‌رکه‌وت که له‌ چه‌ند گادۆشکه شیر، هه‌ر ناوه‌که‌ی ماوه و به‌س.

* * * *

3

درونه‌وه‌ی به‌ره‌وینجه و کیشه‌وه و له‌گیشه‌دانی چه‌نده و چیه‌ای ژانه‌سه‌ر له‌ باخه‌ل‌دابوو، له‌ گوتن نایه، به‌لام به‌ هه‌موو ئاره‌ق رشتن و به‌ ته‌واوی ده‌ردی سه‌ری و مه‌ینه‌ته‌که‌یشه‌وه، هه‌ر سه‌بارت به‌وه که کار بۆ خۆیان و ده‌سکه‌وت هی خۆیان بوو، له‌ کارکردندا په‌کیان به‌ هیچ گیر و گرفتیک نه‌که‌وت و هیچ ئازاریک نه‌ی روشاندن.

که‌ره‌سته و ئامیری کاره‌کیان پڕ به‌ قالبی ده‌ستی مروّف ساز کرابوون ، واته بۆ ده‌کاره‌ینانی ئامرازی کار، ئازهل هه‌ر وه‌ک مروّف ده‌بوايه هه‌ستیه‌سه‌ر دوو پێیان، که ئه‌وان ئه‌مه‌یان نه‌ده‌توانی. ئه‌م کیشه‌یه کوسپیک زلی سه‌ر رینگه‌یان بوو، به‌لام له‌ کاتی هه‌موو تیگی‌سانیک دا، ریزانی و کارزانی به‌رازه‌کان و تین و تاقه‌تی باکسه‌ر و کلۆقه‌ر به‌ فریایان ده‌گه‌یشت و کۆسپی گرانی بۆ ده‌توانده‌وه. ئه‌سه‌په‌کان له‌میژ بوو له‌ کار و کویره‌وه‌ریدا خارابوون و شاره‌زایه‌تیا پێ برابوو. ئه‌وان سه‌ره‌پای ورده‌کاری و پیک و پیک کردنی موچی و دیبه‌ر و باخچه‌کانیان، کاری درمغ کیشان و مالووکردنی زه‌وی و، گه‌لیک کاری تریشیان وه‌ئسته‌و گرتبوو. خۆش ئه‌وه بوو که له‌ گشت کرگارانیشدا رۆسوور ده‌هاتنه‌ده‌ر. به‌رازه‌کانیش وه‌ک سه‌رکار و چاودیر، به‌ سه‌ر کاری ئه‌نجام‌دراوی مه‌زرا راده‌گه‌یشتن و به‌ به‌ژنیا برابوو که ده‌ست له‌ ره‌ش و سپی نه‌ده‌ن، چونکه له‌ به‌ره‌ی سه‌رۆک و سه‌داران بوون و خاوه‌نی ده‌سه‌لات.

باکسه‌ر و کلۆقه‌ر، له‌ گیادروون و پراکیشانی که‌ره‌نتو دا، ده‌میکیش له‌ مالوکیشان دا ئاره‌قی ره‌ش و شینیا ده‌رشت و ته‌نانه‌ت تاویکیش ماوه و مه‌ودای هه‌دادانیا ده‌ست نه‌ده‌که‌وت. ئه‌وان یه‌ک چین و له‌سه‌ر یه‌ک هه‌وا ده‌یانکرد و

دهيانکيشا و ، بهرازیکيش به دابی جاران، به شوین سهریان دا دههات و دهیگوت:
 ههیهه رهفیک!... ههیهه ههوال!... چۆش رهفیک!... چۆش ههوال!...
 سهراپاکی مهزانشینان، بگره بنیس و لاواز و کهم تواناکانیشیان بهردهوام
 له کار دابوون؛ له درونهوه و کیشهوه و له گیشهدانی وینجه دا ئهرکی تهواویان
 بهجی گه یاند. مامر، مراوی، قاز، تهنهنت کوترهکانیش ههتا ئاخهر په لک و چلی
 پاشه روکیشیان کوکردهوه و له سه ریهکیان هه لچنی. به کورتی، له سای هه ره وهزی
 گشتی دا، هه لگرتنهوهی به ره مهی به ره وینجه که یان دوو رۆژ زووتر له سه ردهمی
 جوئنز کو تایی پی هینا. له سای سه ر پاستی و دهست و دل خاوینی خویشیان هوه
 به ره مه که یان هه ر ئه وه نده پوخت و پاکژ کو کردهوه، که قهت مه زرای سه ردهمی
 جوئنز ئه م نه زم و میزانهی به خو یه وه نه دیتبوو.
 له کاتی هه لگرتنهوهی تفاق، بالندهکان به چاوی وردبینیان هوه نه یان هیشته
 په لکه گه لایه کیش له پاش سه ریان جی بمینیت. نه فسی حیز و چنوکیش نهی توانی
 دلی هیچ خاوه ن دلیک بدزیت که به قه درایه په ره کایه ک ده گهل ده سه رنجی گشتی
 دهست پیسی بکریت.
 له سه رتانه سه ری رۆژه کانی وه رزی هاویندا هه لسوورانیکی شیلگیرانهی بی
 پشوودان، به ریک و پیک له کایه دا بوو. له م ماوه یه شدا ئه وهی به زم و شایی و
 که یف و خو شی بوو، هاوونشینی دل و دهرونی مهزانشینان بوو. زه رده خنده و قاقای
 پیکه نین هاوده می ده م و لیوانیان بوو و هه رکه جار جاریش ده که وتنه وه سه ر بیر و
 یادی خه می رابوردوو، به ده می پر له پیکه نینه وه به خه م و په ژاره ی کو نیان
 ده گوت: برۆ به م لاوه!
 تامی خو راکی رۆژانه یان له ده میاندا چیژیکی فره تاییه تی به گیان
 ده به خشین، چونکه تیشوو یه ک بوو په روه رده کراو به ئاره قی له شی خو یان ، چونکه
 ره جاباهین و دابه شکه ر هه ر خو یان بوون، چونکه خان و خاوه نی ده ست پرژد و
 چروکیان به سه ره وه نه مابوو که لییان بستینی و پشتیان بشکینی.
 ئه گه رچی کورت کردنه وه و لادانی دهستی ئاده میزادی کار نه که ری مشه خو ر،
 که م تا کورتیک نه زم و ته رازووی کار و به رنامه ی مه زرای له ق کردبوو، به لام له
 سای هه ول و هه لسورانی بی سه ره وتی خو یانه وه، جیی به تالی دهستی ناپاکی
 مروقیان پر کردبووه، به چه شنیک که ده غلدان و چال و که ندوو هکانیان له هه مه
 چه شنه ده گل و تفاق و ئالیکیک ئاخندرا بوو.
 به کاتی جوخین هه لگرتنه وه، گه لیکیان هه ول دا بکری و بتوانن مه کینه ی
 ده گل درونه وه ده کار بینن، که چی هه ول و خه باته که یان به ئاکام نه گه یشت و
 زه حمه ته کانیان به فیرو چوو. به لام بو قه ره بوو کردنه وهی ئه و گرفته ش، گیره ی
 کلۆش به دابی کو نیان ده فریا هات و خو یانیان به زه بری فوو لیکردن به با دا و
 سوره ده غلیان له کا و کو ت جیا کرده وه.

هەرچه‌ند که شیوهی کۆنی کار، گیان و جهسته‌یانی ده‌چرووسانده‌وه، به‌لام
 رپیژانی به‌رازه‌کان و نه‌سره‌وتنی باکسه‌ر، هەر چه‌شنه له‌مپه‌ره به‌ردینه‌یه‌کی نه‌رم
 ده‌کرد. تین و تابوشتی له‌شی باکسه‌ر بۆ هه‌موو هاو‌رپیان جیی سهرسورمان بوو.
 باکسه‌ر هەر نه‌ک له سهرده‌می شو‌رپشدا، به‌لکه به‌کاتی جو‌نزیش هەر کار جوان و
 لی‌هاتوو بوو. به‌لام له‌م ده‌وره‌یه‌ دا، به‌عشقی شو‌رش و له‌ پیناو شو‌رپشدا سهر به‌رپئ
 و گیان له‌ سهر ده‌ستان بوو. گه‌لی رۆژان هه‌لده‌که‌وت که قورساییی کاری مه‌زرا به
 خر و پتوونی له‌سهر شانی ئه‌وه‌لسوراپیئت. به‌ درییایی رۆژ، له‌ به‌ری به‌یانه‌وه
 هه‌تا سهری شه‌و، سهر و لاشی باکسه‌ر له‌و جییه‌ ده‌گه‌را که گرنگترین کاری مه‌زرای
 لی وه‌ده‌ست ده‌که‌وت. بگره‌ زۆرجارانیش به‌ کاری رۆژانه نه‌ده‌هه‌ندرا و ده‌ست به
 داوینی که‌له‌شیره‌که‌ی مه‌زرا ده‌بوو که به‌یانان نیوسه‌عاتیک زووتر له‌ کاتی
 رابوونی گشتی، به‌ گو‌یچه‌ی دا بقوقیینی و له‌ خه‌و خه‌به‌ری کاته‌وه. به‌مجۆره،
 گه‌لیک به‌یانان وازی له‌ خه‌وی شیرینی به‌یانان ده‌هینا و گیانفیدایانه‌ خوی به
 کاری گران دا ده‌دا. باکسه‌ر له‌و نیوسه‌عاته‌ دا پاشماوه‌ی کاری ناته‌واوی دوینییی
 ته‌واو ده‌کرد و به‌ دلئیکی ئاسووده‌وه کاری نو‌یی ده‌ست پیده‌کرد.

له‌ ده‌می ته‌نگانه و له‌و کاتانه‌ی که‌ وا کو‌سپییکی ناله‌بار ده‌هاته‌ سهر رپیانیان
 و ده‌هات گه‌رای نا‌کوکی له‌ نیو ئازه‌لاندا بپشکوینی، یه‌که‌م و ئاخ‌ر که‌لام و په‌یامی
 ده‌می باکسه‌ر ئه‌مه‌ بوو: من له‌ جیاتی قسه‌ی پوچی سهر زاره‌کی، پتر کار ده‌که‌م!...
 ئیتر ئه‌م رسته‌ی ده‌می باکسه‌ر وه‌ک خالی ئاخ‌ری هه‌موو ره‌خنه‌یه‌کی لی‌هاتوو که
 ده‌می ره‌خنه‌گرانی پی ده‌به‌سترا.

هەر کام له‌ ئازه‌لانی تریش به‌پیی توانایی جهسته و قه‌لافه‌تیان، به‌ بی‌ گزی
 و فی‌ل و ساخته‌کاری، ئه‌رکی سهرشانی خو‌یانیان به‌جی ده‌گه‌یاند. ته‌نانه‌ت بنی‌س و
 که‌م تواناترینی ژینه‌وه‌ری مه‌زرا، که‌ پۆلی بالندان بوون، له‌ کاتی هه‌لگرتنه‌وه‌ی
 جی‌خون و کی‌شه‌وه‌ی بۆ ژووری تفاق، زۆتر له‌ په‌نجا کیلو ده‌غلی پرژ و بلاویان
 خاکه‌رپۆ کرده‌وه و خستیانه‌وه‌ سهر دا‌هاتی گشتی. ئیتر له‌ مه‌زرای ئازه‌لاندا نه‌ دزی
 و ده‌ست پیسی ئاسه‌وارییکی مابوو که‌ تووی در‌دو‌نگیی بخاته‌ نیویان و نه‌ ماف
 پی‌شیل کردن شو‌ینه‌وارییکی لی ده‌بیندرا که‌ دژ به‌ یه‌کتریان رابگریت. بۆق له‌ زگی و
 ئیره‌یی پی بردن که‌ دیارده‌ی پیس و گه‌نده‌لی ده‌وری رابوردو بوو، توخم و تووی
 فه‌وتا بوو. له‌ ژیر کار ده‌رچوون و خو‌گی‌زراندن به‌ هه‌لکه‌وتیش هه‌لنه‌ده‌که‌وت. له
 ناو ئازه‌لی مه‌زرا‌دا، هەر ته‌نی مه‌لی، واته‌ ماینه‌ حۆله‌ی گالسکه‌کی‌شی جارانی
 جو‌نز بوو که‌ به‌یانان به‌ کاتی له‌ خه‌و هه‌ستان، به‌ ناز خوی ده‌گنخاند و به‌ کاتی
 ئیش و کاری رۆژانه‌ش، ژانی پاش سمه‌ ناسکو‌له‌کانی ده‌کرده‌ پاساوی ناسازی و،
 شانی له‌ ژیر کار ده‌ترازاند. ئاکار و هه‌لس و که‌وتی گورپه‌ پشیله‌ی مه‌زراش
 تو‌زکالی‌ک ناسایی ده‌هاته‌ به‌رچاو. کتکه‌ی زۆل گه‌لی جاران له‌ جه‌نگه‌ی کار و
 هه‌لسو‌وراندا کوتوپر خوی ده‌شارده‌وه و به‌س به‌ کاتی ژه‌م و به‌ر ژه‌مان وه‌دی

دههاتهوه. ههتا لیبیشیان دهپرسی و لیبیان دهکۆلییهوه که گشت پۆژیک بۆچ خۆی بزر دهکا، ئهوهنده بیانوی لیک و لووسی بۆ دادهتاشین و ههر هینده خۆمانه و گیانی گیانی خۆی پڕی دهخستن و به گروگالی مرخاندن ئاوازی لهبۆ دهخویندن، که لیلایی شک و گومانی له دلی ههموو درپۆنگیک دهشوردهوه. له مهزرا دا ههر تهنی گویدریژه پیره، واته بهنیامین بوو که بهرله شوپش و له سهردهمی شوپشیش دا هیچ چهشنه ئالوگۆرپیکی بهسهرا دا نههاتبوو. له رهنجبهری و له کارکردندا ههر به یهک ههوا دهیکوتا و به نهسرهوتنیک پڕ له ئههوهنی، ئارام ئارام ئهرکی سهرشانی به ئههجم دهگهیاندا. نه قهت له ژیر کار دهردهچوو و نه قهتیش زیدهکاری وهئستۆ دهگرت. ههرگیز بیر و رایهکی سهبارته به شوپش و دهسکهوتهکانی شوپش دهرنهدهبری. ههتا یارانی لیبیان دهپرسی که ئاخۆ ئیمپرو مرتاحتره یان سهردهمی جۆنز، ئهو وهرامی دههانهوه و دهیگوت:

– گویدریژه تهمهنیکی دریژه دهباته سهر و گهلیک دهور و سهردهمان دهبینیت... ئیوه ههتا به ئیمپرو، به زیندی سهرتان مردنی کهریکتان قهت قهت به چاو نهبینیوه. ئازهل کهلیک جاران به ولامی کورت و ماناداری بهنیامین وازیان له پرساری تر دههینا و بی دهنگهیان لی دهکرد.

پۆژانی یهکشم، پۆژی پشوودان و کاتی ههسانهوهی ئازهلێ مهزرا بوو. پۆژانی یهکشم سهعاتیک درهنگتر له خهوهلهدهستان. دواي له خهوهههستان و بهرژهم کردن، له هۆلی مهزندا کۆ دهکرانهوه و مهزنه ئاههنگی ههفتهیان پئی بهرپا دهکردا. له مهزنه پئی و پهسمانهش دا، پێشهکی ئالایان پئی ههلهکردن. ئالاکهیان قوماشیکی ههریری سهوز بوو که سهر و سهردهمی پوکهشی سهرمیزی ژوری ئاغازنی مهزرا بوو. سنوبال ئهو کوتاله سهوزهی له ژوری کهل و پهلی ئاغا جۆنز دا دۆزیبۆوه و شکلی شاخ و سمی ئازهلێکی لهسهراسته تهختهکهی پهسم کردبوو. شکلی شاخ و سمی ئازهل، رهمز و نیشانهی ژینهوهی ئازهلانی سهرزهوی بوو. سنوبال دهیگوت که سهوزایی ئالاکهیان، مانای سهرسهوزیی مهزراکانی بریتانی دهگهیهنیت و شکلی شاخ و سمی ئازهلێش هیماي کۆماری دیموکراتیکی ئازهلانه. سنوبال پئی وابوو که ئهو کۆماره له داهاتوویهکی نه هینده دوور، سهرتانسهری جیهان دهگریتهوه و له ههموو دنیا دا دهسهلات دهگریته دهست.

له بهزم و ئاههنگی یهکشمه پۆژانیاندا، پاش ههلدانی ئالا، سرودی ئازهلان دهخویندرايهوه. ئهوسا گهلالهی کار و باری ههفتهی داهاتوو به گویی ئازهلان دا رادهگهیشته. ههرچهند که گهلالهی کار و باری ههفته له ههموو کۆبوونهوهکاندا گهلیکی قسه و باس له سهر دهکرا و دهنگی پهسند کردن و ههرای بهرپهچدانهوهی لهسهرا ساز دهبوو، بهلام مافی پهسند کردن و دان پیداهینان، ههروهها رادان و لادانی ههموو بریاراتیک ههر به دهستی بهرهی بهرازان بوو، ههراو هوریاکesh ئوبالی ئهستۆ ئازهلێ مهزرا بوو که دهبوايه بیکهن و، دهیانکرد.

سنوبال و ناپولیون له قسه کردن و له ئاخاقتندا سهر پهری بلیمه تانی مه زرا بوون. به لام ههر له سهره تای کاره وه به ئاشکرا دیار بوو که ئەم دوو هیهک نین و ناتوانن له ژیر خییو تهی ئاسمانیکدا پیکه وه حوکمرانی بکهن. ههر پیشنیاریک له ههر لایهک بدرابایه، بی شک له لای ئەوی تره وه بهرپهرچ ده درایه وه. ته نانه ت ئینکه بهری و رق به رقهی ئەم دوو، زور جارن چه تی ده هاویشته سهر ریگی گه لیک ئیش و کاری گرنگی مه زرا و کاره که یان باش نه ده رپویشته. ههروه ها کاردانه وهی ژه هراویی ئەم ناته باییه، ترسی کزبوونی بناغه ی کومه لگا که یانی لیده کرا و، بونی ترسیکی نادیاری دواروژیشی لیده هات. بو وینه، له ئەنجامی وتووژیکی دوور و دریزی ئابوریدا، بریار درا په له وینجه ی ئەو دیوی باغی سیوانیان پاوان بکهن و بیکه نه له ورگه ی ئازاد بو له وه ری ئازله ی پیر و په ک کهوته ی خانه نشین، به لام ده مه ته قه ی دوور و دریزی به کتر بوغزینی سنوبال و ناپولیون نه یه یشت ئەو بریاره سهر بگری و به ره که ته که ی به ئازله ی په ک کهوته ی له کار هه لپه سیردراو ببریت.

مه زنه ئاههنگی پیش نیوه رپوینی رۆژانی به کشه مه یان به خویندنه وهی سرودی ئازله لانی بریتانی کوتایی پیده هات و پاش نیوه رپوکانیش بهرنامه ی له وه ری ئازادیان هه بوو. ئازله ی کریکاری ره نجبه ره به میرگ و له وه رگه کانی مه زرا دا ده هاتن و به گه شت و گهران و له وه ر، ئیواره یان به شه و ده گه یاند.

زوری نه خایاند به رازه کان ژوری کهل و په لی جو نزیان خاوین کرده وه و باره گی سهر کرده یه تییان راگواسته وینده ری. ههر له وه هۆله ش دابوو که به رازه کان به سهر ژماره یه کی زوری گو قار و کتیب دا که وتن. کتیبه کان ده رباره ی پیشه سایه ی جور به جور و هک ئاسنگه ری، دارتاشی و به نناهی نوسرابوون. ئەوان له وه کتیبه به نرخ و سودمه ندانه زور شت فی ر بوون و به گه لیک شت گه یشتن. سنوبال سهره رای فی ربوونی سی پیشه ی ناوبراو، شیوه کاری پیه یانی ریکخراوه ی دیموکراتیکیشی هاته ده ست و، دهستی کرد به سازکردن و دامه زراندنی کۆمیته گه لی فه رمی و حکومی. سنوبال له م ریکخراوانه دا بو ههر تیره و تا قم و ره گه زیکی که وا له مه زرا دا ده ژیان، کۆمیته یه کی ساز کرد و ناوی هه مان تیپ و تا قمی به به ژنی کۆمیته که بری. بو وینه، بالنده کانی له کۆمیته یه کدا کو کرده وه و ناوی کۆمیته ی به ره هم هی نه رانی هی لکه ی به ئەستو دا برین. بو هۆزی ئازله ی کیوی، وه ک مه لیچک و مشک و که رویشک و ریوی، کۆمیته ی لاواندنه وه و مالی کردنی هاو رپییانی کیوی دانا. بو به ره ی بزن و په ز و کار و به رخ، کۆمیته ی بزوتنه وه ی خوری سپیلکه کانی داتاشی. به کورتی بو ههر هۆز و تا قم و تایفه یه ک، کۆمیته یه کی پر به پیستی خویانی بو سازکردن و نیوی خویانی به به ژن برین.

سنوبال بو پیکه ییان و سهر و سامان پیدانی گه لاله ی ته شکیلاتی، جانانه و بی وچان هه لده سورا. به لام کۆمیته کانی ده سکردی سنوبال به هۆی کز بوونی هه ل و

مه‌رج، هه‌روه‌ها له‌به‌ر نه‌بوونی کادری سه‌رپاست و له‌باری سیاسی، به‌ئاکام نه‌گه‌یشتن و له‌به‌ریه‌ک هه‌لوه‌شان. ئازهلێ کێویش له‌ئاستی ئازهلێ مه‌زرا زور در‌دو‌نگانه‌وه و به‌شک و گومانه‌وه ده‌جولانه‌وه. ئه‌وان بپرای بپرا له‌رهم و یاسای دار‌پیزراوی خو‌یان ده‌ست به‌ردار نه‌ده‌بوون و مه‌یلی ملدانیان نه‌بوو. گه‌لێک جار‌ان له‌برایه‌تی و میه‌ره‌بانی و که‌پامه‌تی مه‌زرانشینان ده‌پرینگانه‌وه و به‌چاویکی ناحه‌ز سه‌یری بانگه‌وازی یه‌کیه‌تی و دو‌ستایه‌تی ئه‌وانیان ده‌کرد.

ئه‌ندامی پایه‌به‌رزی کۆمیته‌ی مال‌یکردنی براده‌رانی کێوی، واته‌گورپه‌پشیله‌خرپنه‌که‌ی مه‌زرا، به‌هه‌موو تواناوه‌هه‌ولێ مال‌یکردنی که‌رویشک و چۆله‌که‌ی ده‌دا، به‌لام که‌رویشک و مه‌لیچکی لاسار هه‌موو هه‌ول و خه‌باتی پشیله‌ی مه‌زرایان به‌هیند نه‌ده‌گرت و بۆلای نه‌ده‌هاتن. ته‌نانه‌ت رۆژیک له‌رۆژان، هه‌موو ئازهلێ مه‌زرا به‌چاویش دیتیان که‌وا پشیله‌به‌ئه‌وپه‌ری میه‌ره‌بانی و نه‌رم و نیانییه‌وه، ده‌گه‌ل پۆلیک چۆله‌که‌به‌مه‌ته‌رتیبه‌ده‌دا و ده‌یگوت:

– چۆله‌که‌نازداره‌بال نه‌خیشه‌کانم! ده‌سا وه‌رن و لیم نزیك ببه‌وه و له‌ده‌ورم کۆ ببه‌وه تا‌کو پیتانی بلیم، هه‌ر له‌وه‌ده‌مه‌یه‌وه که‌بانگی ئازادی و سه‌ربه‌خو‌یی له‌مه‌زراکه‌ماندا لیدراوه، ئیتر هه‌رچی ئازهلێ چوارپه‌ل و بالداره، هه‌ر هه‌مووی پیکه‌وه دو‌ست و براده‌رن و به‌تیکرا برپه‌ری پشته‌یه‌کن... ده‌سا ئیوه‌یش وه‌رن و که‌رهم که‌ن و له‌سه‌ر په‌نجه‌میه‌ره‌بانه‌که‌ی من هه‌لنیشن. دل‌نیابن که‌ئهم ده‌ست و په‌نجان، به‌نینوکی تیزیشیانه‌وه، قه‌لغانی سه‌ر و مالتانه و ده‌تان پارێزیت و... به‌لام چۆله‌که‌ی سه‌رک و سل، سنووریان به‌عه‌زمی ئاشتبونه‌وه نه‌ده‌شکاند و لێی نزیك نه‌ده‌که‌وتنه‌وه.

سه‌ره‌رای دامه‌زراندنی کۆمیته‌گه‌لی ته‌شکیلاتی، سنوبال کۆمیته‌ی راهینان و په‌روه‌رده‌کردنیشی وه‌رئ خستبوو. ئه‌و کۆمیته‌یه‌به‌مه‌به‌ستی خوینده‌وارکردنی ئازهلێ مه‌زرا خه‌باتی ده‌کرد. که‌هه‌ر ته‌نێ کۆمیته‌ی راهینان و په‌روه‌رده‌کردن بوو که‌به‌سه‌رکه‌وتوویی له‌خه‌م په‌خسی و ئه‌وانی تر به‌شلکی له‌بار چوون و هه‌لوه‌رین.

به‌رازه‌کان له‌باری خویندن و نووسین دا گۆلی سه‌رتۆپی ئازهلێ مه‌زرا بوون. ئه‌وان گه‌یشتبونه‌را‌ده‌ی هه‌ره‌به‌رزی خوینده‌واری؛ سه‌گه‌کان له‌هه‌واوه‌دا بۆره‌بناغه‌یه‌کیان دارشتبوو، به‌لام هه‌ر له‌ده‌سپێکی خویندن دا، نیشانیان دا جگه‌له‌خویندنه‌وه‌ی هه‌وت فه‌رمان، وازی خویندن و نووسینی هه‌چ بابه‌تیکی تریان نییه‌و نایان بێ. موریه‌ل، واته‌بزنه‌سپی، گه‌لیک تامه‌زرۆی خویندن و پیکه‌یشتن بوو، هه‌ربۆیه‌زۆر جار‌ان نه‌یده‌توانی گیانی بزۆزی به‌تۆزه‌خویندنی فی‌رگه‌ی سنوبال تیر بکات، به‌ناچار له‌ده‌ره‌وه‌ی قوتابخانه‌ش نه‌ده‌هه‌ندرا و به‌پیکۆل کردنی زبل و زالی سه‌رده‌می جۆنز، کۆنه‌گۆفار و کۆته‌رۆژنامه‌ی ده‌دۆزییه‌وه و به‌ده‌نگیکی به‌رز بۆ هه‌قالانی ده‌خوینده‌وه.

به نیامین، له باری خویندن و نوسین و زانستهوه، هاوتای بهرازهکان دههاتهوه، بهلام قهت ئاماده نهبوو زانست و زانینهکهی بهلای کهسهوه دربخات و بو راپه راندنی هیچ ئاریشهیهک دهمه زهره بکاتهوه. ههتا هاوالانی لییان دهپرسی که ئاخو گهلۆ بوچه هیچ نوسراوهیهک بو کهس ناخوینیتهوه، وهرامی دههانهوه و دهیگوت :

– ههتا ئه و جیهی که خۆم ئاگادارم و لئی شارهزا، هیچ خویندنهوهیهک شک نابهم که بایهخی یه کجار خویندنهوهشی هه بیته و شیایو چاو ماندوو کردنیکی هه بی. کلو قهر تهواوی پیتهکانی (ئه لفوبا) ی ده ناسی، بهلام تاک وشهیهکی له پیتهکان پی ساز نه ده کرا. باکسه له پیتی (تا) هه ورازتر هه لئه کشا. باکسه ر هه تا وازی فیروونی ده که وته که لله یه وه و ئاره زووی زانینی ده کرد، دههاته گوره پانی مه زرا و به سه ری سمه خه لوله کانی له سه ر نه رمانی زه وی، شکلی پیتهکانی (ئا - با - تا) ی ره سم ده کرد. بهلام له بهر نه زانی، گو یچکه کانی شو ر ده بوونه وه و چاوه گه و جه کانی له سه ر ئه و چوار پیتانه به موله ق ده وه ستان. باکسه ر بو بیر هینانه وه سه ر و یالی پرچنی راده تله کاند و هه رچی ده خوی ده نووسا، هه ورازتر له و چوار پیتانه، چیتری به ده راوی می شکدا نه ده گه رایه وه. هه ربویه، هه موو جار یک به نا هومی دی وازی له نوسین ده هیئا. ئاخرسه ر و سه ره نجام هاته سه ر ئه و قه ناعه ته که هه ر به و چوار پیته بچار یته و به شیکردنه وه و ورد دانه وه ی هه موو رو ژان، هه ول بدات ئه و چوارانه ش له کیس نه دات .

مه لی، ماینه جوانکیله که ی گالسکه کی شی جارانی جو نزه، له شه شدانگی پیتی ئه لفوبایی، هه ر ئه وه نده پیته فی ر ببوو که بکری و بتوانی ناوی خو شناوی خوی پی بنووسیته. مه لیخان، گه لیک جار ان بو خو رانان و خو هه لانه وه، به په لکه گیا و توله گولی گولزاران، ناوی خوی ده نووسی و سه رخوش له ده سکرده ره نگینه که ی، به پی هه لاگوتنیکی گه و جانه، به ده وری ده سکرده که ی دا دههات و به له نجه و لار ده رو یی.

گه لیک له ئازه لی مه زرا، له بواری خویندن و نوسینا سه رکه وتوو نه ببوون و له پیتی (ئا) هه ورازتر هه لئه کشا بوون. به تایبهت ئازه لی که م فام و بی مشوری وه ک مه ر و بالنده کان، که هه ر له سه ره تا وه نیشان یان دا ده فری می شکیان هی نده په ل و که م جیهی، ته نانهت توانایی نووسینی هه وت فه رمانیشیان نییه و نایان بیته. سنوبال دوا ی به خو دا چونه وه و داودو زینه وه یه کی هه مه لایه نی، بو چاره ی ئه و ده رده، هاته سه ر ئه م رایه که پوخته و ره واقی هه ر هه وت فه رمان له خالی کدا کو بکاته وه و پی شکه شی ئازه لی مه زرای بکات و کردی.

سنوبال رایگه یاند که له مه و پاش دروشمی (چوار په ل باش و دوو پی بیس) ، ده بیته جیگری هه وت فه رمان و ده کری له جیاتی هه وت فه رمان بکریته دروشمی بنچینه یی ئازه لایه تی و ببیته ئالای بان سه ری هه موو ئازه لانی جیهان.

له سهره تا دا، بالنده كان هاواری نارهبازیه تییان بهرز کرده وه و په لپی بهر په رچدانه وه یان گرت و گوتیان :

– ئیمه ی بهره ی بالدارانی جیهان چ تاوانیکمان هه یه که خاوه نی دوو بال و دوو قاجین. بۆچی له عهینی بی تاوانیدا به دهستی زور ده مان خه نه پال بهره ی دوو پییان و ناوی پیسمان پیوه ده چه سپینن؟ سنوبال له وه رامدا پیی وتن:

– هاوړییان!... ئیوه له م بابه ته وه هه لهن و تیی ناگهن، چونکه بالی په له وه ر، وهک ئه ندامیکی جهسته ی بالداراه بو فرین و بو جولانه وه. بالی بالنده كان ئه و دوو دهستانه ی مروق نین که بو دامالین و رامالینی مالی دنیا له جهسته ی پروابیت. بال ئه ندامی پیروزی بالدارانه، به لام دهست مه کینه ی دزی و تالان و تاوانی جهسته ی ئاده میزاده.

هه رچه ند که بالنده كان له وته کانی سنوبال تی نه گه یشتن و به قه درایه تاله مویه کیشیان هیچ دهست نه که وت، به لام به هو ی پیداگرتنی سنوبال و، له ئاکامی پاشه کشه ی خو یان دا، فه رمانی سه روک به سه ر ژیروکاندا سه پا و بوو به کراسی یاسا و به به ژنیان هه لدورا .

هه ر ئه و روژه، له سه ر دیواری قیره تاو کراوی هو لی گه وره، دروشمی نو ی به بویه ی سپی له سه ر ته وقی سه ری حه وت فه رمان نووسرا. هه ر له و روژه شه وه ئازه لی مه زرا به گشتی و بنه ماله ی کار و به رخ و په ز و بز و نیری و به رانان به تاییه تی، به ر له هه ر ژه میک و دوای هه ر خوارد و خواردنه وه یه ک، یه کده نگ و یه ک سه دا ده یانگوت و ده یانگوته وه:

– ... چوارپهل خاس و دوو پی پیس! ... چوارپهل خاس و دوو پی پیس! ... ناپولیون به چاویکی سووکه وه سهیری گه لاله ی کاری ته شکیلاتی و کومیته کانی سنوبالی ده کرد و بچوکتترین نرخ و بایه خیکی بو دانه ده نا. ناپولیون ده یگوت: – راهینان و پهروه رده کردنی خورت و لاوی زیت و به کار پیویسته، نه ک رهنج به بادان له ری پی پیری که فته کار دا...

سه ر و بهندی هه لگرتنه وه ی یه که م به ره می به ره وینجه ی سالیان بوو که سه گه کانی مه زرا، واته جهیسی و بوله بل تره کین و سه رجه م نو توله ی وردیله و خه په توله یان هاته به رگوانان. هه ر که نو توله ی دوو به ره دایکان له گوانی دایک بوونه وه، ناپولیون هه ر نو توله ی راگواسته ژوریکی به لاوه ی دور له ئاوه دانی و له ئازه لانی تری مه زرای هه لبرین.

ژوری ستار و حه وانه وه ی نو توله سه گه کان هو ده یه ک بوو چه پ هه لکه وته ی به لاوه، که ده گه ل ژوری سه ر کردایه تی ژوریکی تاریکیان نیوان بوو. ژوره کهش له لایه ن ناپولیون وه به چه شنیک موری پاریز و پاوانی له سه ر درابوو، که ئه و خو ی نه بی، هیچ گیانله به ریگ بو ی نه بوو ده رگای لی بقه له شیته وه. به م ته رتیبه نو

سهگي دابهستهی ناپوليون ههر وهتو له پهسيويکي چوله بهر دا راگيران و به چه شنيک له ناوه دانی داپران، که نه سهگه کان پهنگي ناوه دانبيان بو ده بيندرا و نه ناوه دانيش شکل و شيوهی نهواني له بهر چاو دا ما. ههر بويه، پاش چهنديک، نازه لي مهزرا له بيريان کرد که له مهزرا که ياندا دوو سهگي تيډا تره کييوه.

زوري نه خياند نازه لي ژيړاي مهزرا بهم رازه له ژير سهريوشه گه يشتن که به شيک له شيري هه لدوشراوی روظانهی مانگاگانی مهزرا، نواله و نوردوی خوراکي به رازه کانی پي ده گيريته وه و به شه کهی تريشي ههر به نه وکی نه واندا روده چييت. نه م ده رکه تنه، نازه لي ژيړاي مهزراي پتر پي نالوز بوو، به لام نازه لي مهزرا نه کاته زياتر شه مزان و سهريان به ته وای سه تحی ما، که به ره می سيوي باخي سيوانيان لي پوان کرا و له لايهن باره گای سه رکردايه تيبه وه دهستی به سه ر داگيرا.

ههر نه و ساله، لک و پوي دره خته کانی باخي سيوانيان به سيوي تورت و شه قی لازه رد داهاتبوو. ژير ده رخته کان به سيوهی با وه رين زهرد و شين داگه را بوو. نازه لي مهزرا له دوره وه سه بيريان ده کرد و چاوه رپي و گوئ به فه رمانی سه رکردايه تی راوه ستابوون که نه مری کوکردنه وه و دابه شکردنيکی به کسانی سيوانيان پي بدری. که چي فه رمان له کوشکی سه رکردايه تيبه وه ده رکرا و پييان راگه يه ندرا که سيوه کان به بي هيچ لارکردنه وه و ناخونه ک ليډانیک ده بي کو کرينه وه و بو شه وچه لهی به رازه کان راگويزرينه باره گای سه رکردايه تی.

نه گه رچی چهنديک له نازه لانی ژيړاي مهزرا به بيستنی نه م فه رمانه نارپه وایه هه لبه زينه وه و زه مزه مه يه کيشيان به ده م دا گه را، به لام چونکه به رازه کان، به تايبه ت سنوبال و ناپوليون پيکه وه گرنه يان گرت و گوتيان که دايکيان مری و باوکيان مری، سيوي باغي سيوانيان به خر و پتونی ده وي. نيتر نه وانيش پيدا گرتنی زياتريان به قازانچ نه زانی و بيده ننگه يان ليکرد. به تايبه ت ههر که سکوه لهر، وه ک نوينه ری باره گای سه رکردايه تی هات و پروو به نازه لي لالوت راوه ستا و گوتی:

- هاورپيان! تام و چيژي شير و سيو زور ناخوشه؛ نه وه نده ناخوشه که ده گه ل دلي زوربهی به رازان يه ک نايه ته وه و باشيان پي ناچاريت. ته نانه ت ههر خودی خو م له بيستنی ناوه که يشيان بي زراوم و قيژم پييان ديته وه چ بگا به وهی حه زی خوار دنيا نم هه بييت. به لام مه به ست له خوار دنی شير و سيو، ته نيا و ته نيا له ژير سه ری زانستی نوئ دايه. زانستی نوئ پيمان ده لي که نه م دوو ره واق و شيره يه کيان تيډايه که گيان و له ش له دهر د و نازاران ده پاريزن. په ندی باب و باپيرانيشمان له بير ماوه که ده فه رمی، بو به رده وام مانه وهی برست و توانای له ش و گيان، هيچ شتيک تاي سيو و شير ناکات.

به ريزان! نيوه خوتان شاره زان و ده زانن که سه رکردايه تيبی مهزرا چ نه رکيکی گران و قورسی له سه ر شانانه. که س نه زانی، نيوه زور باش ده زانن که په يکه ری له ش و

گیانی ئیمه‌ی به‌راز له پیناو حه‌سانه‌وه‌ی گشتی دا ته‌له‌زمی لی هه‌له‌ده‌بی و به‌ره‌به‌ره ده‌تویته‌وه. ده‌سا با من له خۆتان بپرسم و پرسیار بکه‌م که ئه‌گه‌ر خواردنی شیر و سیو نه‌بی، گه‌لو بلیی ئه‌م گشته ئیشه‌مان پی بکری و کاری ئیوه‌یش سه‌ر بگری؟!... که‌واته، ئیوه ده‌بی بزائن... ده‌بی بزائن که هه‌ر له‌به‌ر خاتری ئیوه‌ی نازداره که ئیمه به ناچاری ئه‌م گشته ده‌ردو مه‌ینه‌ته به خۆمانه‌وه ره‌وا ده‌بینین، ئه‌گینا کی له ئارایه‌تی خواردن و خواردنه‌وه‌ک بخوات که هه‌تا ملان ده‌گه‌لی دزه و پی ناخۆشه؟

ئه‌ی یارانی گیانی! ئه‌ری هیچ ئاگاتان له‌مه هه‌یه که ئه‌گه‌ر ئیمه‌ی به‌راز بو چاو تروکانیک... به‌لی هه‌ر بو چاو تروکانیک شان له ژیر ئه‌رک و ئه‌سپارده‌کانمان بترازین، چ ده‌قه‌ومیت؟!... جۆنز ده‌گه‌رپه‌ته‌وه!!... به‌لی جۆنز ده‌گه‌رپه‌ته‌وه!... ئیتر هه‌ر مانگرتن و راپسکانیک خه‌ته‌ری قه‌ستی سه‌ر بوو، چونکه له‌وانه بوو جۆزی سته‌مگه‌ر بگه‌رپه‌ته‌وه و که‌له‌وه‌ی کۆیله‌تیان ده‌ ئه‌ستۆ بخاته‌وه. ئه‌وسا سکوه‌له‌ر، به هه‌لبه‌ز دابه‌ز و به کلک له‌قاندیکی مامۆستایانه‌وه چه‌ندیک هات و چوو. له‌په‌ر راپه‌سته‌تا و یه‌ک به مه‌زرا فیشقاندی و گوتی:

– پیم وایه ئیوه‌ی به‌پزیش قه‌ت ناخوازن جۆزی سته‌مگه‌ر بگه‌رپه‌ته‌وه و ئه‌م گشته خیر و به‌ره‌که‌ته‌تان لی بستینیه‌وه.

بنه‌ره‌ت و ماکی ناکۆکی و په‌لپی ئازه‌لی ژیرای مه‌زرا هه‌رگیز به مه‌به‌ستی گه‌رانه‌وه‌ی جۆنز نه‌بوو، چونکه مه‌زرانشینان به گشتی هه‌ر ئه‌وه‌نده دژی جۆنز و ده‌سه‌لاته‌که‌ی بوون، که سیبه‌ری سه‌ریان به تیری کین ده‌نگاوت، هه‌ربۆیه هاتنه سه‌ر ئه‌م رایه و گوتیان ئه‌گه‌ر باسکردنی مه‌سه‌له‌ی شیر و سیو گه‌رانه‌وه‌ی جۆزی به‌دوا دا دئ، ده‌با شیر به نۆشی گیانی به‌رازه‌کان بیت و سیوه‌کانیش به باوه‌رین و به‌ر و به‌ره‌می سه‌ر چلوانانیشه‌وه، هه‌مووی و هه‌مووی ملکی پاپوانکراوی خۆیان بی و به پیرۆزیان بیت.

* * * *

4

هیشتا هاوین به تهواوی تیپهپ نه ببوو که دهنگ و باسی مهزرای ئازهلان وهک توپ له مهلبه ند دا تهقیهوه و دهنگ و نیوبانگی کو به کو پوی. ئەمهش بلین که هه ر له ده می سه رکهوتنی شوپشی ئازهلان، سنوبال و ناپولیون، به بی پوژبویر، کوترانی خوش خه بهریان رهوانه ی مهزراکانی دراوسی ده کرد و زهمزه مه ی شوپشی پزگایه خشیان به گوپی ئازهلای پی له بهندی کیلگهکانی دراوسی دا ده خویند.

کوترانی خوش خه بهر، سرودی ئازهلانیان به هه موو لایه کدا بلاو ده کرده وه و ئازهلای دوور و نزیکیان پی به ئاگا ده هیئایه وه. به لام له ولشه وه، جو نزی ئاواره ی ده ربه ده ر، زوربه ی ده م و کاتی ته مه نه شیواوه که ی له قوژبنیکی مه یخانه ی شی ری سووری گوندی ویلنگدوون دا تیپه پ ده کرد و هه تا مه یخانه نشینانی سه رخوش وازی گو یگرتن و چه نه لی دانیکیان بوویایه، جو نزی پریسکه ی ده رد و که لی بو ده کردنه وه و بو ی ده گیپانه وه که چلو ن به ده ستی تاقمه ئازهلایکی گه مزه ی سه ره پو، له ملک و ماش ده رکه راه. مه زرا دارانی دراوسی ئه گه رچی له ترسی چاره نوسی دوارپوژی خو یان، گو یچکه یه کی ها که زاییان بو شل ده کرد، به لام قه ت هه ولایکی ئه وتو چاره سازیان بو نه ده دا که ده روویه کی ته واو به خیری بو بکه نه وه و هه ندیک له خه می دلای که م که نه وه. بگره هه ر یه ک له مه زرا داره کان به دوای ده رفه تیک دا ده گه پان که جو نزیان بو هه لکه وئ و ژوله چه رمی له پشت دابمالن. له راستیدا، ئه گه رچی خاوه نانی مه زراکانی مه لبه ند هاوکار و هاو پیشه ی یه کتر بوون، به لام خو به خو قه ت ئه وه نه ده ته با و ره با و یه کگرتوو نه بوون که بکری و بتوانن ته لاشیک له داریک دابتاشن و ده رمانیکی برینی خو بکه ن.

یه کیک له مه زراکانی دراوسی مه زرای ئازهلان، مازرای (فاکس وود) بوو. خان و خاوه نی ئه و مه زرایه که سیک بوو (پاول کینگتان) ی ناو بوو. پاول کینگتان پیاو یکی هه لپه رستی نان به نرخ ی پوژ خو ری به رزه وه نده په رست بوو، که له ناوچه که دا تای خو ی ده ست نه ده که وت. له جه نگی به پرمین بوونی ماسی دا، پاول ده بوو به ماسیگر و له راه پوژانیشدا ده بوو به راه که ر. مه زراکه ی پاول کینگتان، له سای سه ری خپو و خاوه نی که مه تر خه مییه وه، ورد و ویران بوو. نه دارو دره خته که ی به دار و دره خت ده شیا و نه زهوی و زاره که شی به زهوی و زار. می رگ و له ورگهکانی به هو ی نه بوونی

په‌رژین و له سای بی پاونی و له‌وه‌ری بی به‌رنامه، به‌ره و پرووتانه‌وه په‌رپووتبوون ده‌چوون.

دراوسی تری مه‌رزای ئازهلان، مه‌رزای (پینچ فیلد)ی ناو بوو. مه‌رزای پینچ فیلد زور بچوکتتر له مه‌رزای فاکس وود بوو، به‌لام له‌باری به‌روبوومی دار و دره‌خت و به‌رهمی کشت و کال و می‌رگ و چیمه‌نه‌وه، جیاواز بوو ده‌گهل مه‌رزای فاکس وود؛ مه‌رزای پینچ فیلد ده‌تگوت باغی به‌هه‌شته و مه‌رزای فاکس وود ده‌تگوت کاولگه‌یه. خاوه‌نی مه‌رزای پینچ فیلد کابرایه‌ک بوو (فه‌ریدریک) ناو. فه‌ریدریک پیاویکی وریا و زیت و به‌مشوور بوو، به‌لام هه‌تا بخوازی ساخته‌چی و تونده‌ته‌بیات و ده‌ست به مه‌لوټکه‌ی شلتاغ؛ له سات و سه‌ودا‌کردندا که‌له‌وه‌کیش و مله‌وپرک بوو هاوتای خوی ده‌ست نه‌ده‌که‌وت. ناوبراو له سال دا یازده مانگان له ریگای مه‌حکه‌مه‌دا هاتوچوی بوو. چونکه سه‌ربه گیچه‌ل و ئه‌هلی گونگهل و پیست جه‌وه‌هر و مردووی ده‌ستبری و ساخته‌چی‌تی بوو.

فه‌ریدریک و پاول کینگتان له دوزمنایه‌تی و یه‌کتر بوغزاندن دا هه‌ر ئه‌وه‌نده کی‌رد و په‌نیر بوون، که به ده‌گمهن هه‌لده‌که‌وت ته‌نانه‌ت بو پاراستنی قازانجی هاوبه‌شی تیک لکاویشیان تاویک له که‌لی شه‌یتان دابه‌زن و ئاشتیخوازانه له فریای یه‌کتر که‌ون.

شو‌رشی مه‌رزای ئازهلان ئه‌گه‌رچی ته‌زووی ترسی به دلی هه‌ر دوویان داهینابوو، به‌لام ئه‌وان هه‌ر وه‌ک رابوردوو دژبه‌یه‌ک بوون و وازیان له دژایه‌تی یه‌کتر نه‌ده‌هینا. به‌لام ئه‌مه‌ش بلین که هه‌ریه‌ک له‌وان به‌ته‌نی و به‌جیا، ده‌رگای خوی توند قه‌پات کردبوو. هه‌رکامیان به‌ته‌نی، مه‌ل‌به‌ندی ژیر ده‌سه‌لاتی خوی زور به وردی له ته‌شه‌نای شو‌رشی ئازهلان ده‌پاراست.

له سه‌ره‌تادا، ئه‌وان ده‌یانگوت به‌رپوه‌بردنی مه‌زرایه‌کی ئه‌وه‌تو پان و به‌رین له لایه‌ن تا‌قمه ئازهلایی گه‌وج و گه‌مژه‌له‌ی نه‌فاموکه، گه‌پ و گه‌مه‌ی ساکارانه‌یه. هه‌روه‌سا له‌سه‌ر ئه‌م بر‌وایه‌ش بوون که چی پی ناچی و ئازاوه و فه‌رته‌نه‌یه‌کیان ده‌نیو ده‌که‌وی و قسه و باسه‌که‌یان ده‌خه‌ویته‌وه. له هه‌موو لایه‌کیشه‌وه به‌گوئی ده‌م هه‌راشه‌کانیان دا ده‌خویند که گویا له مه‌رزای مانو‌فر دا - پییان سوکایه‌تی بوو ناوی مه‌رزای ئازهلان به‌ده‌مدا بین - ئازهل ده‌گیانی ئازهل به‌ربووه و که‌س ده‌که‌س نافکری. هه‌ربینا به‌م زووانه داریان له سه‌ر به‌رد نه‌ما و به‌یه‌کجاری تی‌دا چوون. به‌لام هه‌رکه چه‌ندیک تی‌په‌ری و مه‌رزای ئازهلان مووی لی لار نه‌بووه‌وه و ، هه‌رکه جیهانی ده‌ور و به‌ریش بوی ده‌رکه‌وت که ئازهل‌ی سه‌ربه‌ستی مه‌زرا له کومه‌لگایه‌کی یه‌کبووی یه‌کسانی هیمن دا ده‌ژین و هیچ قره و هه‌رایه‌کیشیان نییه، ئه‌مجاره ده‌م و زاری خان و خاوه‌نانی دوو مه‌رزای دراوسی، به‌یت و باوه‌که‌یان گو‌ری. ئه‌مجاره بلاویان کرده‌وه که : ... له مه‌رزای مانو‌فر دا، ئازهل ده‌ ئازهل به‌ربووه و هه‌ر ئازهل‌ی که‌ته و زل و زه‌به‌للاحه ئه‌وانی وردیله ده‌گری‌ت و به‌زیندی

سەر دەیان خوا... ھەر زۆرداری ملھورە و کەمدەستی ژێردەستە دەچەوسینیتهوہ...
 لە ئەشکەنجەکاریدا نالی سورەوہبووی سەر کالی ئاگر دەکار دینن و یەکتەر داخ
 دەکەن... میگەلەکانیان بی پوانن و ھەموو نیڕینەییەک دەتوانی دە ھەموو
 مینینەییەک پۆبی و تی برزی و ...

فەریدیک و پاول کینگتان دەیانگوت کە ئەو نالەباری و ناحەزکارییەکی کە ئەو
 گشتە کوشتار و ئەتک و سووکایەتییەکی لێ دەکەوێتەوہ، لە ژێر سەری لادان و دوور
 کەوتنەوہ لە یاسای لەمیژ دارژاوی کۆمەلایەتی دایە و ھەتا مەزرای مانوۆر
 نەگەرێتەوہ سەر دوخ و نەزمی کۆمەلایەتی پێشینی، ھەر بەو تەرتیبە دەبن.
 ریسی تەونی ئەو دەمگۆ و واتەواتانە ھەر ئەوئەندە خا و بی بناغە دەھۆندرانەوہ و
 بلاو دەکرانەوہ، کە ھەر نەک لە دلی ھیچ ئازەلیکی مەزراکانی دراوسی نەدەنیش
 ، بگرە ھەوای شوێنی ئازەلان لە دەمیان دا زۆر بە پەوانی دەگەرێ. گەلیک لە
 ئازەلی مەزراکانی دوورەدەستیش بە بیستنی زەمەمە ئارەزووبزوینی ئەو
 چیروکە شیرینەکی کە وا ئازەلانی ئازا و بەجەرگی مەزرایەکی پاپەپیون و ئازادی و
 سەربەستی و یەکسانیان وەدەست ھیناوە، دەراوی مییشک و باوہری ژینەوہرانی
 نزیک و دووری پێ دەحەساوہ و ئەوانیش بە ھومیدی گەیشتن بەو خەونە زیڕینە،
 دە ھەولی ئەوہ دابوون ھەلیکیان بو ھەلکەوێت و دەستیان بەو مەزرا سیراوییە
 رابگات. ھەر بە ھەوای لایەنگری و دل گریدراوی بە ریازی مەزرای ئازەلان،
 شەپۆلیکی خروشان پاپەپین و سەربزیوہ دە نیو ژینەوہرانی مەزراکانی دراوسی
 کەوت. بەچەشنیک، گاجووتەکان کە ھەمیشە سەربەرێ بوون و گوێ رایەلی فەرمان
 ، لە پەرچەپەر و پەرژینەکانیان شکاند و شینکەکی پوانکراویان خوارد. مانگاگان، بە
 ئەنقەست لقەیان لە گادۆشکەکی پەر لە شیر کوتا و شیریان قەپ کردەوہ. ئەسپەکان
 لە کاتی جلیت و تەقلە و رەمبازیندا سوارکارەکانیان ھەلاویشت و گۆرەپانیان جی
 ھیشت. گرنگتر لە ھەر شتیکی، دەنگی زولالی سرودی ئازەلان ، بە ھەلبەست و ھەوا
 و ئاھەنگەوہ بە ھەموو لایەکدا دەھات و لە گشت لایەکەوہ بەگوێ دەگەبیشت و
 دەبیسترا.

ھەرچەند کە سرودی ئازەلان وەک بەرداشی گران گیانی مروۆفی دەھاری و لە
 ناوہوہ دلەکەیی ھەنجن ھەنجن دەکرد، بەلام خاوەنانی زەوی و زاری درواسی
 ئەوتویان دەحاشاند و دەیانگوت کە ئەوہ سرود نییە، بەلکە ھاتەران پاتەرانیکی
 شیتانەییە و شیاوی دەمی گەوج و نەفامانە. بەلام ھەرکە لەگۆشە و کەنارانەوہ
 دەنگ و پاشدەنگی سرودی ئازەلانیان بە گوێ دەگەیشت، لە ھەژمەتان گۆستی
 خۆیانیان دەکرۆشت و بە دەم جوین و ھەرەشەوہ دەیانگوت:
 – ھەر ژینەوہریک ئەم سرودە ناپاکە بچرێ، دەبی تالای بە دەم دا بکری و خاوەنی
 زمانەکەش ئەشی دواي زمان برینی، بە سیدارە دا بکری.

خاوه نانی مهزراکان له ههر گاز و ریبازی کدا دهنگی سرودیان به گوئ گه‌یشتبایه، ده‌نگبیزه‌که‌یان ههر له و جییه به دار دا ده‌کرد. به‌لام به هه‌موو زه‌خت و گوشاریکی که ئه‌وان ده‌کاریان ده‌کرد، ده‌نگ له ده‌نگ نه‌ده‌که‌وت و سرود له بره و نه‌ده‌که‌وت. سهر و ژیری ولات ده‌نگی سرودی پیدای ده‌گه‌را. چوره‌پۆپنه‌کی و هه‌ویرده له سهر چل و پۆپی دار و دره‌ختان و له ناو په‌ریز و می‌رگه‌جاراندا به جریوه ده‌یانگوته‌وه و کۆترانی په‌نا په‌رژینانیش لییان ده‌گی‌رانه‌وه. ته‌نانه‌ت ده‌نگ و پاش ده‌نگی هه‌وای سرود، له کوتک و ده‌زگای ئاسنگه‌ران، له جرینگه‌ی ده‌نگی زه‌نگی کلێسه‌کان و له گه‌لیک شتی تریش هه‌لابوو. مرۆف به بیستنی زه‌مزه‌مه‌ی سرود، ته‌زووی سارد و گه‌رمی به می‌شکدا ده‌هات و له قاچی سهری ده‌کرد؛ چونکه ده‌یزانی زیل و به‌م و زایه‌له‌ی ده‌نگی ههر ئه‌و سروده نییه که ئازله‌ی هه‌ژاندوو، به‌لکه نووکی پوازی پیره می‌ژوو و خه‌ریکه سنگی چاوه‌نووسی ده‌وری کۆنه گه‌ندل بقه‌له‌شینی‌ت و ده‌وریکی نوئ پێشکه‌شی جیهان بکات.

رۆژیکی به تاو و سای مانگی ئۆکتۆبه‌ر بوو. دانیشتوانی مه‌زرا ده‌هاتن له کاری گێره‌ی سهرجیخون و کیشه‌وه‌ی تفاق سهریان سووک ببی، که له پر پۆله کۆتره‌کانی مه‌زرا له به‌رزایی ئاسمانه‌وه چه‌رخ و خولیکیان لیدا و به شله‌ژاوی خویان به هه‌وشه‌ی مه‌زرا دا کرده‌وه. کۆترکان بی غایه‌ت تاسا بوون و په‌شو‌کاو ده‌هاتنه به‌رچاو. ئه‌وان له هه‌واوه تاقمیکیان له به‌ره‌ی دوو پییان چاو پیکه‌وتبوو که به هه‌ر مه‌ به‌ره‌و مه‌زرا ده‌هاتن. له راستیدا کۆتره‌کان له هه‌واوه بوئی پیسی کۆنه به‌گی جارانی مه‌زرایان کردبوو که ده‌گه‌ل تاقمیکی ریگای مه‌زرای ئازله‌لانیان گرتبوویه به‌ر.

دار و ده‌سته‌ی جۆنز، له دوو مه‌زرای پینج فیلد و فاکس ووده‌وه سهر و سامان درابوون. له ناویاندا، جگه له جۆنز، که تفه‌نگی له سهر شان بوو، ئه‌وانی تر به گشتی دار و تیلا و شهن و خاکه‌ندازیان به‌ده‌سته‌وه بوو.

مه‌زرا نشینان ههر له یه‌که‌مین رۆژی سهر به‌ستی دا چاوه‌روانی گه‌رانه‌وه و هیرشی به‌ره‌ی دوو پییان ده‌کرد و ترسی ئه‌ورپۆزه‌یان له دلدا بوو که سهره‌نجام هیرشیان ده‌کریته‌وه سهر، هه‌ربۆیه ئه‌رکی پاراستن و به‌رگری کردن وه‌ک ئه‌رکی سهرشانانی لئ هاتبوو و له‌میژ بوو خویانیان بو ئاماده کردبوو.

سنوبال، له کتیبخانه‌ی جۆنز دا ده‌یان کتیبی نایابی ده‌ست که‌وتبوو، که یه‌کیان (شه‌ره‌کانی ژوول سزه‌ر) ئیپراتوریای رۆمی کۆن بوو. سنوبال به وردی به‌و کتیبه‌دا چووبوووه و گه‌لیک بابته‌ی به‌نرخ لئ هه‌لگرتبووه. سنوبال به لاساکاری له شیوازه شه‌ری ژوول سزه‌ر، ههر ئه‌و رۆژه، گورج و چالاک، هیزی به‌رگری و هیزی هیرش و هیزی پاش به‌ره‌ی شه‌ری له هه‌موو شوینیکی مه‌زرا ده‌ستنیشان کرد و ههر وه‌ک فه‌رمانده‌ریکی لیها‌توو، ئه‌رک و ئه‌سپارده‌ی هه‌موو لایه‌کی دیاری کرد. هه‌رکه

هیرشکه‌ران به عه‌زمی داگیرکردنه‌وهی مه‌زرا، له سنووری دیاریکراو په‌رینه‌وه، سنوبال یه‌که‌مین په‌یامی هه‌لمه‌تی بو هیزی بالدار نارد. کوتره‌کان، که سه‌رجه‌م سی و پینج جووت بالدار بوون، له به‌رزاییه‌وه داگزانه سهر هیرشکه‌ران و ریقنه و جیقنه‌یان به‌سهر دا شوولاندن. ده‌ست دریزکه‌ران هه‌تا هاتن سهر و گوپلاک له‌م هیرشه‌هه‌واییه به‌خاوینی دهر‌به‌رن، پولی قاز و ده‌سته‌ی مراوی و تایفه‌ی مامر و که‌له‌شیران له ژیر پنچک و ده‌وه‌ن و قه‌راخ په‌رژینان دهر‌په‌رین و به‌ره‌فیچکه و به‌له‌کی مروّف دا نووسان.

ئه‌م مانوره‌شهره، که له راستیدا شهری سهرلیشیواندن بوو، تا‌ق‌می توند و توئی به‌ره‌ی دوو پیی به‌چه‌شنیک له به‌ریه‌ک په‌هوانده‌وه، که ههر دار به‌ده‌ست بوو به‌شوین بالنده‌یه‌ک دا به‌ره‌و ئاقاریک دهر‌پویشت. ههر له‌وه‌ده‌مه‌دا هیرشیک‌ی پان و به‌رین به‌سهر‌کردایه‌تی سنوبال ده‌ستی پیکرد. موریهل و به‌نیامین له شانی راست و چه‌پی سنوبال، دوا به‌دوای ئه‌وان تا‌ق‌می په‌ز و به‌رانان به‌تیک‌رایی هاتن و له ههر چوار لاره‌ی ئاده‌میزاده‌یان به‌شه‌قون و قه‌پال و جووته و چه‌پوکان داگرت.

شهره‌که توند و خه‌ست و به‌ر به‌رینتر بووه. به‌ره‌ی مروّف له سای کارامه‌یی دار وه‌شاندن و وه‌گه‌رخستنی تیلا، هه‌روه‌ها به‌هوی بوونی پیلاوی بزماریژ، توانیان هه‌لمه‌تی سنوبال خاو بکه‌نه‌وه. له پر ئازهل به‌ده‌نگی فیشقه‌ی سامناکی سنوبال، که په‌مزی پاشه‌کشه‌بوو، کشانه‌وه و له‌هه‌وشه‌دا په‌نایان گرت. هیرشکه‌ران تاک و ته‌را و دوور له‌یه‌کتر، زور به‌ناریکی ئازهل‌یان هه‌لپری. ئه‌نجام و ئاکامی ئه‌و چه‌ند نووکه‌شهره‌ده‌هات ههر ئه‌و به‌ره‌مه‌بدات، که سنوبال له‌نه‌خشه‌ی دارپیزراوی شهر دا گونجاند بووی. هه‌رکه به‌ره‌ی ئاده‌میزاد به‌شوین ئازهل‌دا پرژانه ئه‌و دیوی هه‌وشه، سی ئه‌سپ و سی مانگا، ده‌گه‌ل په‌وه‌ی به‌رازان له‌هوللی مانگیان دهر‌په‌رین و به‌پانه‌وه هیرشیان کرده سهر مروّف. هیرشی کوتوپری چاوه‌روان نه‌کراو، مه‌یدانی شهری له‌به‌ره‌ی مروّف ئه‌ستانده‌وه و ئازهل‌ری جوولّه و هه‌وه‌هوی وه‌رگرت‌ه‌وه. سنوبال به‌ده‌م نرکه‌ی به‌رزی (کورپه‌ده‌ی ده‌ی!) یه‌وه هه‌لمه‌تی برد و ئامبازی جوونز بوو. جوونزیش تفه‌نگی لی ئاگر دا. پریشکه‌ی فیشه‌کی جوونز په‌زیکی ئه‌نگاوت و سهرپشتی سنوبالیشی رووشاند. به‌لام سنوبال گه‌رماوگه‌رم دایگزاییه و به‌هه‌موو تواناوه‌خوی پی‌دادا. جوونز به‌رگه و باشاری سه‌ت و بیست و دوو کیلو به‌ز و چه‌وریی جه‌سته‌ی سنوبالی نه‌گرت و ده‌په‌ین و پالی سهر‌گوپلک گه‌وزی. تفه‌نگ له‌ده‌ستی جوونز ترازا و که‌وته ده‌ستی ئازهل‌ه‌وه.

له‌شهر‌گه‌ی شهر دا، شهری هه‌ره سامناک، شهری باکسه‌ر بوو که کردی. باکسه‌ر ده‌میک له‌سهر پاشوو هه‌ل‌ده‌ستا و به‌زه‌بری دوو سمی ده‌ستی ئه‌ستووری، به‌چه‌پوک دایده‌کوتان و جار جاریش له‌سهر پی‌شو هه‌ل‌ده‌ستا و به‌زه‌ختی جووته پاشووی، سهر و لاشیانی تیک ده‌کرده‌وه. یه‌که‌م جووته‌ی باکسه‌ر، مه‌یت‌ه‌ر به‌چه‌ی جارانی

مه‌زرای مانوڤری له قور چه‌سپاند. به‌رهی ئاده‌میزاد به بینینی ئەم چه‌شنه شه‌ره، ترسیان رینیشته و چه‌ندیکیان دار و تیلایان توور هه‌لدا و رپی ده‌ربازبوونیان گرتنه به‌ر. هه‌ر ئه‌وده‌م راوړاوین ده‌ستی پیکرد. ئازه‌ل سه‌گ به‌ه‌ساریکی به‌به‌ره‌ی دوو پپی کرد، که ئه‌وسه‌ری دیار نه‌بی. مروڤ به‌زی و له ترسان کونه‌مشکیان لی بوو به‌ کۆشک و سه‌سه‌را. له راست و چه‌پ و له هه‌ر چوار که‌نارانه‌وه هه‌ر جووته و چه‌پوک و شه‌قون بوو بویان داده‌باری. له‌م بگه‌ر و به‌رده‌یه‌دا هیچ ئازه‌لیک نه‌بوو به‌ش به‌حالی خوی گورزیکی نه‌وه‌شان‌دی. ته‌نانه‌ت گورپه‌پشیله‌ی مه‌زراش، که له سه‌ر سوئی بانیزه‌یه‌ک دا خوی مه‌لاس کردبوو، له پر به‌لاشانی گاوانی جارانی مه‌زرا دا نووسا و پر به‌چنگ و ددانی تیژی، تویخی له لاملی دامالی.

هیرشکه‌ران به‌ته‌واوی گلۆله‌یان که‌وتبوویه لیژی و هه‌ر کامیکیان ده‌رفه‌ت و ده‌ره‌تانی راکردنی ده‌ست ده‌که‌وت، به‌فیرو له چنگی نه‌ده‌دا و بوی ده‌رده‌چوو. له راکردن و راوانانیشدا، پۆلی مامر و تاومی قاز و مراوی، به‌تیقوولاندن و ده‌ندووک پیداکرتن و پپی هه‌لپه‌ژان، راکردووانیان هه‌تا مه‌ودایه‌کی دوور هه‌لبه‌ری. هه‌رکه ئازه‌لی سه‌رکه‌وتوو له ماوه‌ی پینچ خوله‌کیک دا دوژمنیان له که‌وشه‌نی مه‌زرا ده‌رپه‌راند و سه‌ره‌رزانه‌ گه‌رانه‌وه، له گوره‌پانی شه‌ر دا کۆبوونه‌وه و چاویکیان به‌هه‌موو لایه‌کدا گیرا، له‌به‌ریکی شه‌رگه‌دا ته‌رمی په‌زیکیان چاوپیکه‌وت و جه‌رگیان ژانی پیداکه‌را. که‌میگ ئه‌ولاتریش ته‌رمی مه‌یته‌ر به‌چه‌کیان بیني که به سه‌ر ده‌مدا له قور چه‌قیبوو. باکسه‌ر به سه‌ری سه‌می خه‌لوولی له هه‌ولی هه‌لگیرانه‌وه‌ی ته‌رمی مه‌یته‌ر به‌چه‌که‌دا بوو، به‌لام بوی نه‌ده‌کرا بیخاته‌وه سه‌رپشت و بزانی ئاخو ماوه بیان نا. باکسه‌ر به‌ماته‌م و په‌ژاره‌یه‌کی زوره‌وه ده‌یگوت:

– داخ و مخابن به‌دلم، که نه‌مزانی به‌زه‌ری جووته‌ی قاچی ورد بووم، ئەم داماه و هه‌لوی به‌سه‌ر دیت. من چ بزانه‌ نالی سه‌رده‌می کونه به‌گم هه‌ر به‌ژی‌ر ده‌ست و پپیانه‌وه ماوه و ئەم کاره‌م ده‌داته ده‌ست... کویراییم دایه، کپی بی و بروام پپی بکا که من قه‌ت ئاره‌زوومه‌ندی خوینه‌رتن و پپیاوگورتن نه‌بوومه و هه‌رگیز چه‌زم پپی نه‌بووه و نابی!...

هه‌ر له‌و کاته‌دا، سنوبال له حالیکدا که چوړاوگه‌ی خوین له زامی سه‌رپشتی

ده‌تکایه‌وه، گه‌یشته شوینه‌که و گرماندی:

– ره‌فیق باکسه‌ر! به‌دلی نه‌رمی پر به‌زه‌بیت بللی برو به‌و لاوه!... کپی له گه‌رمه‌ی شه‌ری سه‌ر و مالدا سویند به‌سه‌ری دوژمن ده‌خوات که ئیمه‌یش وه‌لو بین؟... نه‌که‌ی به‌ئه‌هوه‌نی ته‌رمی مروڤ بخه‌له‌تی، که ئه‌هوه‌نی و بیده‌سه‌لاتیی به‌ره‌ی مروڤ هه‌ر به‌کاتی مردن، له ته‌رمی سارده‌وه‌بووی دا خوی ده‌نوینیت... نه‌خیر ئه‌و توخمه‌ ناره‌سه‌نانه قه‌ت به‌زه‌ی ئیمه‌یان به‌دلدا نه‌هاتوو که ئیمه‌یش به‌رزیی ئه‌وانمان له دلدا بیت...

باکسه‌ر به‌ده‌م ئاخ و ئوقه‌وه، ئه‌سرین له دیده گه‌راو، وه‌رامی دایه‌وه و گوتی :

- هاوړئ سنوډال! چبکه م که دلم بوار و بهرایی ئەمه نادات دەستم به خوین ئالوده بیټ، تهنانهت خوینی ئاده میزادیش.

هەر له جهنگه‌ی ئەم وتووێژانه دا بوو که ئازهلئیک هاواری لئ ههستا و به دهنگ گوتی:

- هاوړپیان!... مه‌لی!! ... مه‌لی دیار نییه!... مه‌لی بی سهر و شوینه!
به شوین مه‌لی دا خولانه‌وه. سه‌رخان و ژیرخانان گه‌ران و چاویان به سهر و ژیران دا خشانده، به‌لام ئه‌وه‌ی سهر و سو‌راغ بی، له مه‌لی دیار نه‌بوو. بو کورته ده‌میک دلئ گشتیان هه‌ناسه‌ی ساردی له ده‌ست دانی هاوړپیه‌کی نازهنینی پیدایا گه‌را و ده‌می گشتیان بو ئه‌و خه‌ساره مه‌زنه په‌کوی خه‌مبارانه‌ی پیدایا هات. ئازهل به دلئیکی په‌ریشانه‌وه هاتن و چوون و له رپی چاوانه‌وه له یه‌کتریان ده‌پرسی که ئه‌خو ئه‌وه‌وال و هاوده‌مه شیرینه‌یان ده‌بی له چ شوینیک و به ده‌ستی کیهه زوردار خوینی رژابی، یانه له گه‌رمه‌ی شه‌ر دا به ده‌ستی چ ناپاکیک یه‌خسیر کرابی؟

به‌لام له ئاکامی پشکنینی هو‌ل و کادین و پشتیره‌کان دا، مه‌لی له کادین دا دوزرایه‌وه. ده‌رکه‌وت که هەر له ده‌سپیک تیه‌له‌چوون و به یه‌که‌م شریخه‌ی تفه‌نگ، مه‌لی گوره‌پانی شه‌ری جئ هیشتوو و بو پاراستنی سهر و گیان، له کادین دا خو‌ی مه‌لاس داوه.

هه‌رکه ئازهل له پشکنین و دوزینه‌وه سه‌ریان سووک بوو، به‌نیازی ناشتنی ته‌رمی مه‌یتەر به‌چکه هاتنه‌ ده‌ر. که‌چی سه‌یریان کرد و دیتیان مه‌یتەر به‌چکه نه‌ماوه و هەر شه‌قلئ قورپینی له هه‌وشه‌ دا لئ جیماوه. بو‌یان ده‌رکه‌وت که ئه‌و جامبازه کلاوی ناوه‌نه‌ته سه‌ریان به‌ خو‌ مراندن و هه‌لکه‌وتنی هه‌لیکی به‌جئ، بو‌ی ده‌رچوو. جارئیکی دیکه‌ش به‌ تیکرا له هو‌لئ گه‌وره‌ دا کو‌بوونه‌وه و به‌ شاباشی سه‌رکه‌وتن و دوزمن تاران‌دن، شایی و گو‌قه‌ندیان کرد. شه‌ری دوزمن شکاندن گه‌گیکی ئاو ده‌پال کرا و هەر ئازهلئیک به‌ ئاره‌زووی خو‌ی سه‌رباسئیکی پاله‌وانانه‌ی له ده‌فته‌ری شه‌رنامه‌ی مه‌زرا دا بو‌ تو‌مار کرد. شیعر و هو‌نراوه‌ی بو‌ گوترا، لاوزه و لاوکوی پی هه‌لگوترا، تهنانهت به‌بی بنیات نانی پی‌ره‌ویکی پی‌شه‌کی، ئاهه‌نگی جه‌ژنیکی مه‌زنیان گئیرا. ئالایان هه‌لکرد و له ده‌وری ئالا، به‌ ده‌یان جار سرودی ئازهلانانیان خو‌ینده‌وه. ئه‌وسا ته‌رمی مه‌ری شه‌هیدیان به‌ شیوازی ناشتنی قاره‌مانئیک به‌ خاک ئه‌سپاردو پنجه‌ درکئیکیشان له بان گلکوکه‌یی ناشت. له سهر گو‌ر و گلکوی شه‌هیدان دا، سنوډال بیره‌وه‌ری و یادنامه‌یه‌کی گه‌رمی خو‌ینده‌وه و سلای بو‌ گیانی پاکی گیانفیدایانی ئازای رپیگای رزگاری نارد.

پاش ناشتنی ته‌رمی مه‌ری شه‌هید، به‌تیکرا هاتنه‌ سهر ئەم رایه و هه‌موویشیان ده‌ستیان له مل دا و گوتیان، سه‌رسنگی قاره‌مانانی جه‌نگاوه‌ری چالاک، ده‌بی به

میدالیا و نیشانیکی ئەوتۆ گرانمایە بنەخشیندریٲ که شیای بەژن و بالای پالەوانانەیانى هەبى. نیشان و میدالیایان ساز کردو ناوی میدالیای جەنگاوەرانیان لىنا. باکسەر و سنۆبال بە قارەمانانى ئەو شەرە ناسران و گەرماو گەرم میدالیای پلەى یەکەمیان پى خەلات کرا. میدالی جەنگاوەرى پلەى دووهمیش ئاراستەى کىلى بان سەرى سەربازى شەهید کرا.

میدالەکان ئەستىرهگەلى زەردى مەللاىى بوون که سەر و سەردەمىک رازىنەر و زىنەتەخشی بەرچاوەکە و بەرسىنگەى ئەسپەکانى جۆنر بوون.

هەر وهە چونکە یەکەمىن چەخماغەى سەرکەوتنى ئازەل بەسەر مرۆف دا، لە هۆلى مانگایانەوه ترووسکەى دا، هەربۆیە لە دەفتەرى شەرنامەى مەزرادا، ناوی شەرى هۆلى مانگایانى بو تۆمار کرا. تەفەنگ و فیشەکدانى جۆنریش که دەسکەوتى شەرى هۆلى مانگایان بوو، لە پال ئالاکەیانیان دا هەلۆاسى و بریاریان دا که هەر سال، دوو جار؛ هەر جاریکیش دوو فیشەکى پى بتهقىندریت؛ جاریک لە پۆزى دوازدههەمى ئۆکتەبر، واتە سالەوهختىنەى شەرى هۆلى مانگایان و جارى دووهمیش لە نىوبەندى هاوین، واتە هاتنەوهى سالەوهختىنەى سەرکەوتنى شۆرشى مەزنى ئازەلانى مەزرا.

5

زستانیان لئ داهاټ. هه‌رچی به زستانیښ دا چوونه خوار، لاسه‌رسه‌نگییه‌کانی (مه‌لی)ش زیاتر بوون. پوژ نه‌بوو به بیانوو‌یه‌ک مان نه‌گریټ و خوئی له ئیش و کار نه‌بویریت. له ده‌ست ئازاریکی نادیاری جه‌سته و له‌ش و لاری ساخ و بی عه‌ییی ده‌ینالاند و به بیانوو‌ی ناسازی، ره‌شی نه‌ده‌نایه‌ سهر سپی؛ پوژیک دره‌نگ له‌ خه‌و هه‌لده‌ستا و ده‌یگوت که شه‌و له‌به‌ر ده‌ردی دل و خه‌می ده‌روون خه‌و به‌چاوانی دانه‌چووه. به‌ کورتی پوژی له‌ نوئی و په‌ساوه‌ینانه‌وه‌ی لئ نوئی بوو. هه‌رچه‌ند که به‌ خواردن و خواردنه‌وه له‌ جاران هه‌راشتر و چلیس تر بوو، به‌لام به‌دایم له‌ ده‌ردی نادیار ده‌گریا له‌ که‌م خورد و خوړاکی هاواری ده‌هات. گه‌لیک جاران به‌ بچوکترین پخنه‌ی یارانی دلی ده‌ره‌نجا و به‌ زویری لیان دوور ده‌که‌وته‌وه و پئی سهر گول و ئه‌ستیره‌ئوای ده‌گرته‌ به‌ر. تو مه‌لی ئوای مه‌ند بوئی ببوو‌یه‌ ئاوینه‌یه‌کی بالانوین و به‌ژن و بالاکیه‌ی خوئی تی‌دا ده‌بینی، هه‌ربویه‌ له‌ پوژ دا چه‌ند جاران خوئی له‌ یارانی ده‌ره‌نجان و لیان دوور ده‌که‌وته‌وه و به‌ کاتر می‌ران له‌سهر ئو راده‌وستا و وینه‌ی به‌ژن و بالا جوانه‌که‌ی به‌ ئاوینه‌ی ئو دا ده‌دا و گه‌وجانه‌ چاوی تی ده‌بری. پوژهاټ و پوژ چوو. پوژیک له‌ پوژان، مه‌لی له‌ سوچیکی ئه‌ودییو باغی سیواندا به‌ سه‌ت خه‌مزه و ناز داهاټ و ده‌چوو. هه‌ر له‌وئی، کلوقه‌ر گرتی و کیشایه‌ په‌سیویک و به‌ گویدا چرپاند:

- ... لای تاوه‌لاتانی هه‌ر ئیمپروکه، تو لی‌ردا خه‌ریکی چی بووی؟ من له‌ پشتی ئه‌م په‌رژینانه‌وه تو‌م به‌ دوو چاوی سهر دیت که سهر‌گه‌رمی سرت و خورتیک بووی! ...
 راستم پئی بلئی مه‌لی، تو له‌گه‌ل به‌کریگیروویکی پاول کینگتان دا چ که‌ین و به‌ینیکتان ئالوگور ده‌کرد؟ ... چ هوییه‌کی تی‌دا به‌سته بوو که هیشتت ئه‌و نابه‌کاره ده‌ستی پیسی لاواندنه‌وه‌ت به‌ سهر پشت و لامل دا بکیشیت؟ ... پیمی بلئی مه‌لی با بزانه‌م به‌سه‌ت و ئاره‌زووت له‌ کردنی ئه‌م ئاکاره پر له‌ ئه‌تک و سووکایه‌تیانه چییه که ده‌یکه‌ی؟ ...

مه‌لی به‌بی ئه‌وه‌یکه سهر هه‌لبیریټ و چاو له‌ چاوی کلوقه‌ر بکات، له‌ وه‌رامدا سمی به‌ گل‌متکی زه‌وی دادا و سویندی پئی خوارد و گوتی که ئه‌مه درویه‌کی پرووت و

رہ بہ قہ، ئەمە مەلۆتکەى بوختانە بۆى ھەلدە بەستریت و خەریکە لە ئەستۆى دەپەستۆریت .
کلۆقەر گوتى :

- ئەرى مەلى بۆت دەكرى چاو دە چاوم بېرى و سویندم بۆ بخۆى كە دەستى ئەو دووزامەت بەسەر دا نەكشاوه ؟

مەلى بەبى ئەوهىكە سەر ھەلئىت و چاو دە چاوى كلۆقەر بېرىت، ديسان سویندى خوار دەوه كە بېراى بېرا دەستى ھىچ دووپىيەكى بەسەر دا نەھاتووہ . بەلام ھەركە لە سویند خواردن بۆوہ، وەرچەر خاىيەوہ و بە ترەختەن رايكرد و دوور كەوتەوہ .
پاش رۆيشتن و دوور كەوتنەوہى مەلى، بەبى ئەوهىكە كلۆقەر ھىچ رازىك بە لای ھىچ گيانلە بەرىكەوہ بدر كىت، بۆ دەر خستنى كەين و بەينى مەلى، سەرىكى لە ھۆلى گەورە ھەلئىناىيەوہ و ژىر ئاخوړ و جى خەوى ئەوى بست بە بست پشكنى . لە ئاكامى پشكنىنى سەر و ژىرى جى ستارى مەلى، چوار قۆپەن پەلكە سوورە و چەند كەلپە قەندىك دۆزراىيەوہ .

سى رۆژ پاش ئەو پشكنىنە، لەپر و ناگەھان مەلى گوم بوو . ھەفتەىيەك رابورد و ھەفتەى تری بەدوا دا ھات . دوو ھەفتە بوون بە مانگ و مانگى تریشى بەدوا دا ھات ، بەلام گومبووى مەزراى ئازەلان لە گوین دلۆپى ئاو نوقمى زەوى ببوو و ھىچ ئاسەوارىكى بە ھىچ لایەكەوہ ديار نەبوو .

سەرورژىرى مەزرايان بست بە بست پشكنى . چاویان بە دوورە دەستانىش دا گىرا ، بەلام نە سەرىك و نە سۆراغىكى لى نەكەوتە دەست و ھىچ ھەوالىكىان پى نەگەيشت . مەلى ھەر وەك بەرزەكى بانان بۆى دەرچوو . پاش بەسەرچوونى ماوہىيەك بى سەروشوینى، رۆژىك لە رۆژان، كۆترەكان خەبەريان ھىنا و گوتيان كە لەبەر دەرگای مەيگەدەى شىرى سوورى گوندى ويلنگدۆن دا ئەویان لە دەمىكدا بىنيوہ كە دووپىيەك دەستى لاواندەوہ و نەوازىشتى بەسەر دا ھىناوہ . ھەر وەھا كۆترەكان ئەمەيشيان گوت كە مەلى ئەو ماينە كەيل و كەساسەى جارى جارن نەبوو ، بەلكە ھەر بە وینەى پەيگەرى ماينىكى ئەفسانەى بوو كە لە بەردى مەرمەرى سپى داتاشرابىت .

بەلئى مەلى بەمجۆرە دۆزراىيەوہ، بەلام ئىتر ھەر لەو رۆژەوہ ناوى مەلى وەك پەلەىيەكى رەشى بەدناوى، لە دەفتەرى مەزرا دا نەخشی گرت و ھەرچى بىر و یاد و بىرئانىنى ئەو بوو، لە مېشكاندا كپ سەرى نراىيەوہ و سراىيەوہ .

سەرما و سۆلى مانگى ژانقىيە ھەر وەك شەوہ ھەلگوشين و دار و دیوارى بە بەفر و سەھۆل لى داگرتن، بە چەشنىك كە ئيش و كاریان بە تەواوى لى خەوت و خانەنشين مانەوہ . كار و كرگارى رۆژانەيان بەس كۆبوونەوہ بوو . لەھەموو دانىشتن و كۆبوونەوہ كانىشدا ھەر پڕۆگرامى كار و كۆپرەوہرى و ھەرزى بەھارى دانەھاتووى زەحمەتكىشانی مەزرا بوو كە دادەرپىژرا و بە گوئی كرىكاراندا دەخویندرا .

مهزنايه تي و سهروه ربي سه ركر دايه تي به رهي به رازان له مه زراي نازه لاند ا به ته واو ماناوه جيگير ببوو؛ به چه شنيك هيچ سه ريگ نه بوو له ناستياندا بتواني سه ر هه لينييت و بوي بلوييت پي له خهت و سه ر له فه رمانيان بترازيني. مافي ياسادانان و قانون هه لوه شانده وه، برپار ددان و برپار شكاندن هه ر به دهستي به رازان بوو. په سند كردن و دهست له مل دان و سه لماندن يش كراسيگ بوو به به رني نازه لي زي راي مه زرا برا بوو.

ئه گه رچي خانه داني به رازان له مه زرا دا سه ركر ده و سه ردار و سه روكي ره به قي سه ر ته وقى سه ران بوون، به لام له نيوان دوو سه روكي ئه و خانه دانه ش، واته له مابه يني سنوبال و ناپوليون دا مشت و مر و گيرمه و كيشه ي توند و به رده وام له كايه دابوو. هاتبا و دژايه تي و ناته بايي له نيوان ئه و دوو سه روكه دا نه بوايه و سه ركر دايه تيبه كي يه كده ست و يه كدنگ و يه كره نكيان هه بوايه، له وانه بوو هه موو نامنج و دلخوازيه كانيان بو مه يسه ر ببوايه. به لام له بي به ختيانان هه تا ئه م دوو سه ركر ده ناته بايه بويان كرابا و پييان كرابايه، قهت ناوي حوكم و فه رمانيان به قه ناتيكدا تيپه ر نه ده كرد. بو وي نه، هه تا ئه ميان ده يگوت كه ئيمسال، سالي گه نمه و ده بي گه نم دابچيندرئ، ئه وي تريان هه ر دوو پيي ده كرده پيلاويكه وه و ده ي فه رموو نه خير، ساليه كه ي سالي جويه و ده بي جو دابچيندرئ. ئه گه ر سنوبال گوتبايه ي كيلدراوي فلانه زه وي شياوي پرژاندني تووي گيزه ره، ناپوليون بو جووني هاوتاكه ي به رپه رچ ده دايه وه و، ده يگوت باوكي مرئ و داكي بمرئ، ده بي هه ر چه وه نده ري لي شين بكرئ. نازه ليش به هو ي كه مزاني و له به ر به سته زماني و له سونگه ي بي ده سه لاتي، به ناچاري ببوون به دوولايه ن و، هه ر لايه نه ش سه ر به شوين يه كيگ له و دوو سه ركر ده ناته بايه دا ده رويشتن.

له زوربه ي كو بوونه وه كاندا به شي هه ره زوري ده نكي (ئاي نازه ل به سنوبال و به رنامه كاني ئه و ده درا، چونكه له قسه كردن و له ناخاوتندا چه ناگه ره وان و قسه زان و وردبين بوو. سه ره راي ئه مانه ش، ئه و له چه م و خه مي دارژتني پرورژه و پلاني چاكسازيي مه زراكه ياني باش ده زاني و تيباندا شاره زا بوو. به لام ناپوليون به پيچه وانه ي سنوبال، له ده ره وه ي هو لي گه وه دا يار و يا وه ري زورتر بوون و ئه م و فه رمان ي با شتر ده رويشتن. له نيو نازه لي مه زرادا، تايفه ي مه ر و بز ن و كار و به رخ و ني ري و به رانان، به خروپتوني لاگري ناپوليون بوون و سه ريان له و جييه ده گه را، كه هه نگا وه كاني ناپوليوني لي ده گه را. لايه نكري و گو ي رايه لي هو زي ناوبراو له ناست ناپوليونه وه به راده يه ك بوو، كه هه تا سنوبال له هو لي گه وه دا ده هات زوربه ي ده نكه كان وه رگري ت و به سه ر ناپوليون دا زال ببيت، په ز و بز نه گه ل هاوده نك ده گه ل كار و به رخ و ني ري و به رانان، يه گده نك ده يان باعاند و دروشي (چوارپي خاس و دووي پيس) يان چه ندين كه ره ت ده گوته وه و كو بوونه وه كه يان ده شيواند.

ھەر لە سەرووبەندی ئەو ھەلە ناسکەش دا بوو کە سنۆبال چەند کۆنکە گۆقاری لە کتیبدا نەگەى جۆنز دا دۆزبۆو ھە و بە وردى پيياندا چووبۆو ھە . بابەت و گوتارى گۆقارەکان لە زانستى نوئى مایەیان وەرگرتبوو . بۆ وینە ، شیوازی نوئی کشت و کال ، وەرزیرى و ئازەلدارى بە شیوەى زانستى ، دوو بابەتیک بوون کە سەرنجى سنۆبالیان بەرەو خۆ راکیشا بوو . ھەربۆیە سنۆبال بە بەھرە وەرگرتن لە ناوەرۆكى گۆقارەکان ، چەند پرۆژەى ئاوەدانى و چاکسازى بۆ مەزراکەیان دارشت . یەكەم پرۆژە دەربارەى زۆنگ و زەلکاوەکانى خوارووى مەزرا بوو . سنۆبال دەیگوت : ... بە زووترین کاتى رۆخساو ، زۆنگ و زەلى خوارووى مەزراکەیان دەبێ جۆگەى دزینەوہى پاشاوى بۆ ھەلبەستریت و خاکی ترشاو ، شیرین بکریتەوہ . چونکە ھەردى ترشاو بەھوى مانەوہى ئاوى بەیاتی گەنیو ، نەك هیچ بەر و بەرھەمیكى لى ھەلناوہریت ، بگرە دەبیتە مەکوئى گورانى دەیان دایک گەراى نەخۆشى و لە ئاکامدا دەبیتە مایەى ناسازى و ژانى سەرى مەزرانشینان .

سنۆبال بەنیاز بوو پاش وشک کردنەوہى زۆنگاوەکان ، خاکەکەیان بە پەین و پالى مەر و مالات و پاتالان کەلتە بکاتەوہ و ئینجا وەك کیلگەییەكى چاک کراو ، دایان بچینیت . بۆ بەرپۆوہ چوونى ئەم پرۆژەییەش شوینیکی بەلاوہى بۆ دەست بە ئاوەیاندى پاتال و مەر و مالاتان تەرخان کرد و ئەسپاردى کە ھەر لەو شوینە دەس بە ئاوەگەینن .

ناپولیون ، کە بە ئاشکرا دیار بوو لە دەست سنۆبال وەرھەمى لەدل دایە ، بە نەرمى و لە ژیرەوہ بۆ لیدەدا و دەیگوت کە ھەولى سنۆبال خەون و خەيالە و ھەر ھەمووى بەتالە . بەلام دەگەل ئەمانەش ، دیار بوو بە ھەموو تواناوە لى دەخەفتى و ھەستى لى رادەگرئ و چاوەروانى رۆخسانى دەرفەتیکە بۆ ھەلکەویت و کولى دلى بى بریژئ .

رۆژ دەھات و رۆژ دەچوو . دژایەتى و ناكۆكى نیوان ناپولیون و سنۆبالیش رۆژ بە دواى رۆژ قولتەر دەبوو . بەرھەمى کەللە رەقى و ناتەبایی جوتەى سەرۆکانیش ھەر بە ژیرۆکان دەبرا و ئەوانى پتر پى کۆلەوار دەبوو . گىرمە و کیشەى نیوان دوو سەرۆکان ئەو کاتە گەیشتە دوزمنايەتیەكى رەبەقى ئاشکراى بە دوور لە ئاشت بوونەوہ ، کە سنۆبال لە کۆبوونەوہ و دانیشتنىکی تیکرايیدا ، پرۆژەى سازکردنى (ئاشى با) پيشکەشى راي گشتى کرد .

لە ناوہندى مەزراکەیاندا تەپۆلکەییەكى قوتى سەرسەوزیان ھەبوو ، کە ترۆپكى ئەو گردە بەرزترینى جیگەى ھەموو کیلگەکانى مەزراى ئازەلان و دەور و بەرى بوو . سەر دوندى تەپۆلکەکە باگریكى بى پەسیو بوو کە ھەر نەك باى رۆژھەلاتى و رۆژئاوايى ، بەلکە وەرزەباکانیشى دەگرتەوہ . ھەر بۆیە ، سنۆبال پى و ابوو سەر دوندى گردەکەى مەزرا بۆ ئەم ئیشە دەنالینیت و دەکرئ بە ھیزی با ، پەروانەى ئاشى با ھەلسووپینیت . لە پرۆژەکەى سنۆبال دا ، سازکردنى ئاشى با بەم مەبەستە

له بهر چا و گیرابوو که بکړئ به یارمه تیی هیزی با، توپی توربایینی کاره با ههلبسوورپیت و وزه ی کاره با ی پیویست بو مه زرای لی وه ربگیریت.

سنوبال دهیگوت که هرکه ناشه که یان سازبکریت و مه کینه ی کاره با یی بخریته سهر، ئیتر هه رچی ته ویله و پشتیر و هوّل و کادینی که له مه زرا دایه، له سای هیزی کاره با دا، شهوی تاریکیان لی ده بیته پوژی روون، سهرماو به فرو سه هوّلی زستانیان لی ده بیته گهرمای له ش لاوینی نیوهندی به هاران. سهره پای ئه مانه ش، مشار، جهنجر، شیردوش و ده یان مه کینه ی تری کاره با یی به هیزی کاره با وه گهر بخن و ئازهل به جوړئ ده حه سیته وه که ههر ده بی دانیشن و نه کهن و بخون. بهرنامه که ی سنوبال، مزگینی دوا پوژی گه ش و خوشی به ده مه وه بوو. به لام له باره گای میشکی ئازهل دا زورتر تامی کونه چیروکانی ده دا، چونکه ئه وان ههر له وه مه وه که له دایک به رببوونه وه، گوان و مه مه ی کار و کویره وه ربیان مرثبو و له ناو بیشکه ی سته مدا په روه رده کرابوون. هه زاری و بی ئه نوایی و ناشکوایی کراسیک بوو به به ژنی ژبیان برابوو. سهره پای ئه مه ش، که ره سته و ئامرازی کاری مه زرا، چ له سهرده می جوړن و چ له دوا ی ئه ودا، قهت ئه وه نده ئامرازی پیشکه و تووی به کاره اتوو نه بوون که بکړئ و بتوانرئ ئالوگوړپکی وه ها بنه رپه تی پیک بینیت، که ژبیان هه ژاران ه یان به باری باشی دا بچه رخی نییت.

خویندنه وه ی سی کتیبی (هه زار فهد و فیلی سودمه ند)، (گشت که سیک ده توانی به ننایه کی شاره زا بی) و (زانستی ته کنیکی کاره با)، ده روازه ی جیهانیکی نوییان به سهر سنوبال دا کردبووه.

سنوبال بو کیشانه وه ی ئه جزای کارگه ی کاره با و بو ره سمکردنی نه خشه و پلانی ئاشی با، ته خته بهندی ژووری مریشکخانه ی جارانی جوړزی ته رخانه ئه م به زمه کرد. له و ژوورده دا، له لایه ک ده یان راسته، شاول، ته راز، سی گوش، بازنه کیش و که وان و نیوکه وانی دانا بوو. له ده می داپشتنی پلان و پروژه که یدا، چاویک له کتیب و نیگایه ک به سهر گه لاله ی کاره که ی، ههرده م ده یان جغز و هیل و که وانه ی رسم ده کرد. جار جاریش گه شکه و سهرخوشی بیری سهرکه وتن، یه ک به هوّده که ده ی فیشقاند.

به ره به ره، شوینه واری چهرخ و په رپه و چه فنه و خولخوله و په روانه له په رسمی سهر ته خته بهندی ژوورده که دا ده رده که وتن و نه خشی سهر ته خته به نده که قهره بالغر ده بوو. ئازهل ی مه زرا له پوژ دا ده سته ده سته و پوّل پوّل ده هاتن و سهیری نه خشه ی پیچهل پیچی سنوبالیان ده کرد و به بی ئه وه یکه به قه درایه ده نکه هه رزنیکیشی لی تی بگهن، سهیریکی سهرپییان ده کرد و ده پویشتن. له هه موو ئازهل ی مه زرا، ههر ته نی ناپولیون بوو که ده گهل کار و بهرنامه که ی سنوبال هه تا ملان نالیک بوو. به لام به هه موو دژایه تی و دلدورژمنیشییه وه، پوژیک له پوژان سهرزده و کوتوپر لی وه ژوور که وت. ناپولیون به ده وری نه خشی هه زار به هه زاری

سنوښالدا خولیکي لیدا و زور به وردی بهند بهندی نهخشه و پلانهکھی ههلسهنگاند،
ماوهیهکیش بهبیدهنگی له سووچیکدا راوهستا. له پیر، گوښ تا بهگوښ بهسهری دا
ههلمیست و به بیدهنگی وهدهر کهوت و پوی.

(ئاشی با) له مهزرا دا گرفتیکي گهوره و گرانی پیک هانی و شهپهچهقه و ههرا
و ههنگامهیهکی قورسی لهسهر ساز بوو. ههرجی سنوښال بوو، رهپ و راست و بهبی
قهراغ نوشتاندنهوه دهیگوت که سازکردنی ئاشی با یهکجار گران و پیر ژانهسهره؛
شان و باهووی بهکار و چالاکی بی دهوئی، نهسرهوتن و خومانووکردنیکي زوری نیازه
، گهلیک ئامیر و ئامرازی گهرهکه که ئهوان خاوهنی نین و دهبی بو بیین. بهرد و
کوچکیکي بیدادی گهرهکه و پیویسته بو بکیشریته سهر پشتی گردهکه. باوهشیني
چوار پهپههی مهزن دهخوای که هیزی با بکاته تهوژمی ههلسووراندنی توپی
مهکینهی کارهبا، ههروهها دیناموی بهرق و تهل و گلپ و ورده کهلوپهلی تریشیان
دهوئی. بهلام سنوښال نهیدهگوت ئهه گشته شته له کوئی وهدهست دهخات و چوئی
ئاماده دهکا. بهلام جار جار پهجهیهکی بهرهو دهر رادهداشت.

سنوښال دهیگوت: ... بیئو ئاشی با ساز بکهین و بیخهینه کار، ئیتر ئازهل له
ههفتهدا ههر بهس سی روظان ئیش دهکات و ههر وهک گول بهخیو دهبن.
بهلام ناپولیون بهپیچهوانههی سنوښال، پیی وابوو هسانهوهی گشتی له گهشه و
پهپهیدانی بهرههه پیک دیت. ههربویه له کوښونهوهیهکدا گوتی:
- ... بیئو توانایی و هیزی ئازهل به سوغرهکاری و بهردکیشانی بی سهرههجام
بهفیرپه بهرین، دهبی چاوهروانی کزبوونی بهرههه و پاشهکهوتانیشمان ههبیئ و له
ئاخرسهر دا تیچوون و خاپوربوونی دهسکهوتهکانیشمان بهچاوی سهر ببینین...
بهه تهرتیبه، ئازهل یهکگرتووی مهزرا، لهژیر خیوهتی ئاسمانیکدا کران به دوو
بهرهی دژیبهیهکی گرژ و تورپه. بهرهیهکیان پیر بهدهم هاواری دهکرد و دهیگوت:
- دهنگهکانتان بدن به سنوښال و سی روظ له ههفتهدا کار بکهن...
لایهنی تر دهیگوت:

- دهنگهکانتان بدن به ناپولیون و تیر و تهسهل و بی وهی بزین...
لهنیو جهماوهری دوو لهت کراوی مهزرای ئازهلاندا، ههر تهنی بهنیامین بوو که
گورتی بای ههوادارانی هیچ لایهکی به گوچیکه دا نهدهچوو. له راستیدا ئهوه ههر
وهک جارن له ئاست گفت و وادهی بی کردهوهی ئهه و ئهواندا بی پروا و دوور له
باوهپ مابوووه. بهنیامین دهیگوت: ئاشی با، چ له گهر دابی و چ له گوښ دانهبی،
ژین و ژیانی ئازهل هیچ ئالوگوښیک نابینیت و ههروا پوچ و بی تام دهمینیتوه.
کیشههی ئاشی با بهجیی خوئی، ئهرکی پاراستنی مهزراکهیشیان به شانانهوه
بوو. راست بوو له شهپی هوئی مانگیاندا دوزمنیان شکاندبوو، بهلام سهرکهوتنی
ئازهل و تیکشکانی مروڤ وهک توپ له مهلبههه دا دهنگی دابوو و ئازهل یهه موو
ولاتی بی ههژا بوو. ههژان و سهربزیوی و سهرههلدانی ئازهلئیش خوئی له خویدا

شه پۆلی تورپیی بهرە ی مرۆقی بهرە و مەزرای ئازەلان وەرپێ خستبوو. خاوه نانی کێلگه کانی تر به چه شنیک کورە ی تورپییان نیل درابوو، که به هه موو دژایه تیی ناوخویی، بهرە و یه کگرتووی ده چوون و بو هیرشیکی بی ئامان ریکی ده خستن. هه ربویه ئازهل لییان سوور و ئاشکرا بوو که دوژمن ده ست بهرداریان نابێ و به سهریان داده داته وه. ئازهل به گشتی و سه رکردایه تیی مه زرا به تاییه تی، مه ترسی ئەگه ری هیرشی به پانه وه ی بهرە ی مرۆقیان هه ست پیده کرد، به لام سنوبال و ناپولیون ئاماده نه بوون بیریکی لییکه نه وه و به قه ناعه تیکی چاره ساز دا بکه ون. ئەوان له که لی شهیتان دانه ده به زین و له م بواره شدا دژبه یه ک قسه یان ده کرد. هه رچی ناپولیون بوو، رای وابوو که ئازهل نابێ له مالدا ده ست له سه ر ده ست و چاوه روانی هیرشی دوژمن دابنیشیت. پیویسته هیژیکی کارامه و پته وی چه کدار ساز و ئاماده بکریت و به هیرش بردن، دوژمن له مالی خویدا قرخه بر بکه ن. به لام سنوبال ئەم بوچوونه ی پی چه وت بوو. سنوبال ده یگوت مه زرای ئازهلان ناتوانی هیزی نیزامی بکیشیته سه رتانسهری گو ی زه وی و بهرە ی شه ر به پانایی هه موو جیهان دژ به دوژمن بکاته وه. به پیچه وانە ی ناپولیون، سنوبال پیی وابوو ریگی چاره سه ری کیشه ی دوژمن و پاراستن و په ره پیدانی شو رشی جیهانی ئازهل، به ناردنی هیزی نیزامی و کردنه وه ی بهرە ی شه ری دژ به دوژمن سه رکه وتنی به دوا دا نایه. ئەو پیی وابوو له بری ناردنی هیزی چه کدار و به رپاکردنی ئاگری شه ر، ئەگه ر کوترانیکی زورتر و زیاتر بهرە و مه زراکانی سه رتانسهری جیهان ره وانه بکریت، ژیرانه ترین ریگایه بو سه رکه وتنی شو رشی ئازهلان و تیکشکانی بهرە ی سته مگه ر. سنوبال له به رامبه ر بوچوونه کانی ناپولیون دا راوه ستا و گو تی :

– ... کوترانی هه لگری په یامی رزگاری ده توانن به بی ترس و ته قی، هه موو سنووران به زینن و به ئاسمانی هه موو کێلگه کانی سه رزه وی دا بال بکه نه وه و په یامی راپه رین به گو یی یه ک یه کی ئازهلان دا بخوینن؛ ئەوده مه ی که ئازهل ی چاوکراوه ری خه باتی ناسی، ئیتر موتوری راپه رین رو شن کراوه و دوژمنی سته مگه ر له به ر ده رگای خویدا قرخه بر کراوه. دوژمن که ده ستی له ته خته به سترا و ده سه لات ی له زه وت کرا، ئیتر ه یچ نیازی کمان به هیزی خو شبه زی نیزامی و ده ست و چه ک و مه یدانی شه ر نامینیت.

له ده ره وه ی بازنه ی ده سه لات ی دوو سه رکرده ی نالیکی مه زرا دا، ئازهل له باری بوچوون و لیكدانه وه ی گرفت و کیشه ی نزیک و دوور دا، گورچیله یه کی یه کجار په ل و ته سک و ناسکیان هه بوو. هه ربویه، هه ر بایه ک له هه ر لایه که وه به قه وتر و توند و تیترتر به سه ریاندا گوزه ری کردبایه، به هه وای ئەو بایه ده له رین. واته هه ر کاتی ک که ناپولیون به گو ر قسه ی بو ده کردن و تینی ده دان، به تی کرا ده بوون به رپه روانی ریبازه که ی ئەو و، کاتی کیش که سنوبال واده و به لینی شیرینی دوا روژی

پِر له کامه رانی پیده دان، به دهنگی ئه و دهگه شانوه و دهنگی به هبه هه و چه هچه هه بیان گوئی عاسمانانی دهرووشاند.

پاش چه ندیک، سه ره نجام سنوبال نه خشه و گه لاله ی ره سم کراوی ئاشی با کوتایی پی هیئا و قه رار داندرا له کوبوونه وهی رۆژی یه کشه ممه ی داهاتوودا بیخاته بهر سیله ی چاوی دانیشته وانی مه زرا و چاره نووسه که ی بکه ویتته بهر دهنگدانی گشتی. یه کشه مه داهات و نیشته جییانی مه زرا به تیکرایی له هۆلی گه وره دا کوبوونه وه. زۆری نه خایاند سنوبال هات و بو روونکردنه وهی هه ست و نیستی پرۆژه که ی دهستی به قسه کرد، به لام هه ر له سه ره تاوه و له گه رمه ی قسه دا، جه ماعه تی مه ر و بز و نیری و به رانان چه ند جار ان به ئه نقه ست دروشمیان ده ست پیکرد: ... چوارپی خاس و دووپی پیس ... چوارپی خاس و دووپی پیس ...

سنوبال زۆر به مهندی، گران و سه نگین له سه ر مه به ست و مه رامه که ی به رده وام بووه. هیستا به شی یه که می راپورتی پرۆژه که ی ته واو نه کردبوو، که ناپولیون به بی وه رگرتنی نۆره ی قسه کردن، له جی هه ستا و له پشت تریبوونه وه، به ئه وپه ری هیمنایه تییه وه گوئی: ئاشی با هه وایه.

دوای ده ربڕینی ئه م کورته رسته یه، ناپولیون به لووت به رزی، به رزه ده ماغانه گه راپیه وه سه ر جیی خۆی و به بی ئه وه یکه ده رخمی به ره می داهاتووی کوبوونه وه ببیت، دانیشته وه.

سه رله نوئ سنوبال به ره و تریبوون داگه راپیه وه و هه ر له وپه به سه ر جه ماعه تی مه ر و بزناندا شریخاندی، که نه که ن به باعه باعی بی سوودیان کۆر و کوبوونه وه که بشیوین. ئه مجار روو به جه ماوه ری ئازهل راره ستا و دیمه نی پر له حه سانه وه ی ژیان دوا رۆژی مه زرانشینانی به ده نگ ره سم کرد و گوئی:

– هاوړییان! ده سا گوئ بگرن با مزگینیتان بدهمی که ئه وا ده وری کویلته تیتان دئ به سه ر بجیت و رۆژانی گه شی رزگاری و حه سانه وه تان بیتته دی. با پیتان بلیم که له مه وودا چیدی ده ست و بالتان به ئیش و کاری له ش تاوین ده ژان ناچیت. ئیدی له مه وپاش هه رچی چیندراوه به مه کینه ده یرووینه وه، کیلگه کانمان به گاسن و خیشکی ئه له کتریکی وه رد ده دینه وه و به نداوه کانمان به بیلی کاره بایی جو مال ده که یین.

هاوړییان! هیزی کاره بای وه رگیراو له کارگه ی ئه له کترۆنیکی ئاشه که مان، هه ر نه ک له چاندن و داشتن و هه لگرتنه وه دا به هانا مانه وه دیت، به لکه هۆده و هۆل و ته وپه کانیشمان له شه و دا بو ده کاته رۆژی روون. له قرچه ی گه رمای گه زو بارینی هاویناندا، ئاوی ساردی که لته ته زین و هه وای فیئکی که زئ بزوینمان بو به دیاری دینیت و ده مان بووژینیتته وه. له چله ی زستانی پیاوته زیندا ئاوی شیه وتین و هه وای گه رمی گیان بلاوینمان بو به خه لات دینی و ده مان حه سینیتته وه ...

تای تەرازووی لایەنگری و پشتیوانیی ئازەلی دانیشتووی ھۆلی گەورە دەھات بە قازانجی سنۆبال قورساییی لی بنیشییت و زۆربەیی ھەرە زۆری دەنگی بەشداریکەرەن بە سوود و قازانجی ئەو بدری، بەلام ھەر لەودەمەدا پەردەیی سەبر و قنیاتی ناپولیۆن پچرا و زریکە و فیشقەییەکی سەیر سامناکی بە دەمدا گەرا، زریکە و فیشقەییەکی کە ھەتا ئەودەمە بە گویی ھیچ ئازەلیکی مەزرادا نەچوو بوو. ئازەل ھەرەو سەخۆش و سەرمەستی سەیرانی ئەو دیمەنە خەیلایوییە بوون کە سنۆبال بە دەنگ بۆی رەسم کردبوو. کەچی لەپەر و ناگەھان نۆ سەگی چاوسووری گورگ خنکیین ، کە قەلاتەیی زەردی بزمارپێژیان لە مل دا بوو، بە پۆل پزانی ناو ھۆلی مەزن و یەکرەست شالایویان بۆ سنۆبال برد. ھیرش و پەلاماری نۆ سەگی چاوسوور ھەر ئەوندە کوتوپر و دوور لە چاوەروانی بوو، کە ئەگەر سنۆبال ئاھیک درەنگتر جوولابایەو، بێشک لە چاوترووکانیکیا ورگی لە بەر یەک بلاو دەکرا. بەلام ھەر ئەوئەندەیی بلییی یەک و دوو، سنۆبال لە بەرامبەر چرای چاوی چر داچراوی ھەموو ئازەلی مەزرا دا، بە چالاکی بزووت و لە ھۆلی مەزن دەرپەری. نۆ سەگی چاوسووری یانیگر بە شوین پپی ئەودا غاریان دا. سنۆبال بە ھەموو توانای لەش و بە ھەموو برستی شان و قاچەکانی، بە نیو میرگ و زەمەندی مەزرای رەنگیندا ئەوتۆ غاری دا، کە ئەو ھەلینگدان و پاکردنە ھەر بەس لە بەرازیکی وەک خۆی دەوئەشیەو. سنۆبال لە گەرمەیی پاکردن، لەپەر ھەلخلیسکا. چاوی سامگرتووی مەزرا نشینان تروسکەیی ترسی پپدا گەرا. ھەموویان بە تیکرا خورپەیی ئەوئەیان کەوتە دل، کە نەکا کەلپی تیژی نۆ سەگی خوینخور بگاتە جەستەیی سنۆبال و خاکی پاکی مەزرای سەربەست و سەربەزیانی پپی ئال ببیت.

سنۆبال کەوت و ھەستایەو و توندتر و توندتر تر لە پپشوو، پپی دەرەوہی مەزرای گرتە بەر. سەگەکانیش تاویان بە پپی دا و لە پاش سەری دا بە ھەموو تواناوە بۆی چوون. یەکیک لە سەگەکان ھەر ئەوئەندەیی لی نزیک کەوتەو، کە چی نەما دەمی بگاتە پاشووی و قەپی پپدا بگریت. سنۆبال گەیشتە حاستی پەرژینان و سەگەکان راویان لی دابەشیو و ھەر یەک لە بەریک دا پەلاماریان بۆ برد. سنۆبال زۆر ئازایانە خۆی بە پەرژین دا کرد و بە نیوئەندی پنچک و دەوون و درکی تیژی پەرژیناندا دەربازی ئەودیوی مەزرا بوو و بۆی دەرچوو.

ئازەل، سەرکز و کەیل و خەمناک بەرەو ھۆل داگەرانیو و چی پپی نەچوو نۆ سەگەکانیش بە چەقلەسەما گەرانیو.

ھەلقولینی کوتوپری نۆ سەگی چاوسووری ئازەلد، کارەساتیکی مەزن گران بوو کە کەللەیی مەزرا نشینانی بە تەواوی تاساند. لە راستیدا سەگەکان لە دوو سۆنگەو کەوتنە بەر تووک و جوین و نفرینی ئازەلی ژپرای مەزرا، یەکەم کە دوور لە ئاوەدانی و بە دانستە بەخیو کرابوون و لە نیو کۆمەلگای لەمیژ ئاشنای ئازەلاندا

وهك بياني و غهواره دههاتنه بهر چاو، دووهميش كه به مهبهستي سهركوتانهوه و دارپوخاندني كهسايهتیی ئازهل، به خوینمژتن و ههلدرین عاملیندرا بوون. نو سهگهكان ههرچهند كه ههر توتكه بوون و هیشتا سالهوهختینهی له دایكبوونیان نههاتبوو، بهلام له سای تهر بهرپچوون و زور خواردندا نهنگرا بوون. به جهستهی درشت ههلکهوته و به قهلافهتی بهسامیانهوه، ههر نویمان دهتگوت نو گورگی کیوین. سهگهكان له راو و رهپینان گهپانهوهو به کلکهسووته و مله لهقه، هاتن و له چواربهری ناپولیون دا ههلتووتهكان. کلکه سووته و فهрман بهرپوهبردن و گوئی له مست بوونیک كه دور و سهردهمی جوئزی دهختهوه بیر و یادی بینهرانیهوه. ههرکه ئازهل له سهرجی دامهزرانهوه، ناپولیون بو قسهکردن كهوته سهر ههر نهو سهکویه، كهوا له شهوه میژووییهكهی بهر له شورش، پیرهمایور بانگهوازی شورشی بهگوئی ئازهلدا خویند بوو.

ناپولیون ههر نهودهه رایگهیانده كه له داهاتودا، پوژانی یهكشهمه كووبونهوهیان نابی و دهبی نهمه فهراموش بكریت. ههروهها رایگهیانده كه بهرنامهی ئیش و کاری ههفتانهی ئازهل، له لایهن كوومیتهی کارگیپی سهر به سهرکردایهتی ئاماده دهکری و ههموو پوژانی یهكشهه، دواي ههلکردنی ئالا و خویندنهوهی سروود، به گوئی کریکارانی مهزرا دا دهخویندریت. ههر نهودهه، ناپولیون به ئاشکرا پهسندکردن و بهرپهچدانهوهی ههموو برپاراتیکی کرده ههنگوستیلهیهک و نهویشی ده قامکه چکولهی خوی کرد و گوتی :

- ... گوئیچکهتان بکهنهوه و بیخهنه میشتکتانهوه كه ئا لهم کات و ساته به دواوه، به هیچ هو و سهبهبیک، هیچ ئازهللیک بوئی نییه خو له قهرهی ههلویستهکانی سهرکردایهتی بدات و زمانی رهخنه له دهما بجزوینیت !

راوانانی سنوبال له لایهک، له بهریکی ترهوه ههر و گیفی ناپولیون، جهرگی ئازهللی به چهشنیک نهجن نهجن کرد، كه ههتا ماوهیهک نووزه له هیچ لایهکهوه نههات. باکسهری داماو، به نهوپهپی خهمناکییهوه چهندجاران سهر و سهکوته پرچنهکهی راتلهکاند و ههوللی دا بهلکههم بیر و خهیالی شیواوی توژکالییک کو بکاتهوه و هوکاری نهه رووداوانه بخوینیتهوه، كهچی بوئی نهکرا و نهی توانی. له بهرهوهی ههموو ئازهلاندا، له ریزی ههره پيشووی دانیشتوانی ههوللی مهزندا دهستهی فهرخه بهرازان دانیشتبوون. چهندیک لهوان ههستان و لهمهپ زورداری و غهدری پرووت و ئاشکرای بهرچاویان هاواریکیان کرد و به توورهیی فیشقاندیان. بهلام ههرکه دهنگی هاواریان له ژیر گرمه و چهق و لووری نو سهگی چاوسوور دا بزر بوو، ئیدی نهوانیش ترسان و دهنگی جوابههنگییان سهروهوتهوه. بهتایبهت ههرکه لهو دهمهشدا دهنگی دروشمی مهپ و بزنهگهلان له ههوللی مهزندا دهنگی دایهوه، ئیتر دهنگی پهپ و گرنهگرتن و رهخنه و سکااکردنیش خهوتهوه.

دهنگی دروشمی (چوارپی خاس و دووپی پپیس... ی بزن و مهړی سهر بهړی ماوه یهک هات، ههتا سهروکی تاک و ته نیای بهرزی بی هاتا، واته ناپولیون په نجهی هه لبرې و بیدهنگی به ژووره که داگه پانده وه. سهروک رووی ده می له نازهل کرد و گوتی :

– له مه و دوا، رفیق سکوله ر وهک په یک و په یام هه لگری ده زگای سهر کردایه تی دیته نیوتان و فه رمانی سهر کردایه تیتان به گوئ راده گه یه نیئت.

هیشتا فه رمان له ده می ناپولیون دا نه که وتبوو که سکوله ر خیرا هاته سهر سه کو و دهستی پیکرد:

– هاوړپیان! نازهلانی بهرز و بهرپیز!... من لیم سوور و روون و ناشکرایه که ههر نیستا دهروازه ی دلې یهک یه کی نیوه، به میهره بانی و ریزه وه به رووی رفیق ناپولیون دا کراوه ته وه و دهستی پشتیوانیتان ناو ته ناو دهستی سهروکی که تاقانه سهروکه و باری گرانی رپیه رایه تی له سهر شانه. هاوړپیان! نه کهن پیتان و ابی رپیه رایه تی و پیشه وایه تی خوشاومرتنه! نه خیر نهی گه لی دوست و برا... نه کهن نه و نه رکه قورس و گرانه ی سهرشانی سهروک به دهستی کهم بگرن و پیتان و ابی سووک و سانیه!... نه خیر وا نییه و بهین و بهینه لاهتا چهز بکهن گرانه و ههتا بیخوازن سهخته و ههتا بتانه وی دژوار و پر دهردی سهره.

ره فیقان! له مه زرای نازهلاندا، هیچ گیانله بهریک به قهردایه رفیق ناپولیون چهز به یه کسانی و بهرامبهری و برایه تی ناکات. هه قال ناپولیون به دايم خهون بهو پوژه وه ده بینیت که نهی خودا پوژیک داهاتووه و مشووری نازهلای مهزرا به راده یهک بهرز بوته وه، که ههر کهس چاره نووسی خوئی دراو ته دهست و نیتر نه سهروک ماوه و نه سهر دار. نه وایم پوکهش سهروکمان بوپه نه و گشته رهنج و نه زیهت و نازاره به خویه وه ره وایه ده بینیت و بوپه دژ به ملوومه و مافه ته و دایک گه رای شاراه و ناشکرای مهزرا ده وه ستیت، ههر به لکو نه و پوژه تان زووتر بو بگاتئ... سهروکمان به چاویکی کراوه ی جیهان بینه وه سهیری سهر و ژیران دهکات، به نرخه کان هه لده بزیریت و بزاره کان هه لده وه ژیرئ، ههر به شکم نه و پوژه گه شه مان زووتر بو دابئ.

نازیزان! رهنکه هیستایش هه ندیک له نیوه، خهونه زیپینه کانی سنوبال - تان بروا پیکردبئ و پیتان و ابی نه و پراکردووه، خه مخور و جگه سوژه ی مهزرانیشینان بووه. به لام بو ده خستنی راستی، با پرسیاریک بکهین و بپرسین که نایا نه وه کی و چ که سیک بوو پیلانی چهوت و چه په لی سنوبالی ده رخت؟... با بپرسین و بزانی که نه مه چاوی وردبینی کیهه خاسه پالنه وانیک بوو چی په نجه ی پیسی نه یارانی نه م نازهلستانه ی دوزییه وه؟... به لی یارانی گیانی، با گشت لایهک بزانییت و خه به ردار بیئت که نه م ناسین و ده رختن و پالوتنه دلې گهرم و چاوی مووقه لیشی گهره که،

که بهختیارانه سیبهری ئهوتۆ پيشهوايهک له بانی سهزمانه و ههتاوی درهخشانی ئه و سهروک و سهرداره هوی بوژانهوهمانه.

دۆستانی هیزا! کێ بزانی چ داهاتوویهکی رهش و تاریکمان له بهر ده مده بوو ئه گهر سنوبال چنگورکی له ئه و کمان گیر کردبایه! به لێ ههر ئه و سنوباله ی که ههر ئیستیکه ده گهل مروقی سته مگهر کلکی لیک هالاندوو و ته ماحی نه بوونمان ده کات ...

یه کیک له دانیشتنوان گوتی :

- ئایا سنوبال، ههر ئه و سنوباله نه بوو که له شه ری هوی مانگیاندا وه ک تیکۆشه ریکی ئازا و دلسوژ، گیانفیدایانه جهنگی و به ره ی مروقی تیک شکاند؟ سکوله ره له وه لامدا گوتی :

- گیر و گرفتی ئیمه ی ئازهل، به پاله وانبازی و مهیدانداری چاره سه ر نابێ ره فیهق! ... سه ر له ری بوون و له پیناو فه رمان مردن بایه خی هه س هه وال! ... به لام با سه باره ت به شه ری هوی مانگیانیش ئیشاره تیکتان بو بکه م، نه وه ک به روانین و سه یری سه ریپی تووشی هه له یه کی زلتر بین ... به پیی به لگه، له شه ری هوی مانگیاندا سنوبال جگه له بلاوکردنه وه ی بانگه شه ی بی ناوه روک، ئه وه ی نه کرد که به و چه شنه ناوی بکه ویتته سه ر زمانان ... به لێ ورده بابه تی شاره وه زورن و به کاتی به جی و به ره به ره بو تانی روون ده که ینه وه، به لام هاو رییان سه رنجتان به ره و ئه م گرنگه راده کیشم که له مه ودوا ئه رکی سه رشانتان به ریوه بردنی نه زم و زا کونیکی پولا یینه و که س بوی نییه هه نگاو به لاری دابنیت و یاسا بشکینیت، چونکه له ژیر لیفه ی بی سه ره و به ره یی دایه که دوژمن گه رای رازاتالی ده گورینی. ئه ی هاو رییان! یه قین و سه د جاریش به لێ، ئیمه ی سه رکرده ش ده زانین که ئیوه ی هیزا به گیان و دل هه وادار و ئه وینداری یاسا و قانونن، چونکه قه ت ناخوازن جو نزی مله ور بگه ریته وه.

ئه و ئه مجاره ییش گه رانه وه ی جو نز کرایه خالیک و له ئاخ ده ری فه رمانی سه روکایه تی دا داندرا. ئازهلش ههر ئه وده م ده ستیان له مل دا و له دلدا گوتیان ئه گه ر فر و فیکی به رده وامبوونی کو بوونه وه ی روژانی یه کشه م، گه رانه وه ی جو نزی به دوا دا دیت، هه رنه ک هیچ کو بوونه وه یه ک ئاواتی دلایان نییه، به لکه لییشی بیزارن و ناخوازن. ههر ئه وده م ئازهل به تیکرا هاواریان کرد و گوتیان:

- ... ئه گه ر کو بوونه وه ی روژانی یه کشه م، گه رانه وه ی جو نزی به دوا دا دیت، ئه لیه ت هیچ ئازهلک مه یل و ئاواتی هیچ کو بوونه وه یه کی به دلدا نایه، به تاییه ت که له وانیه فه رفیکی ئه و دانیشتنانه جو نزی سته مگه ر بگه ریته وه.

باکسه، که پیی وابوو توژکاله ئه هوه نییه کی به ده راوی میشکی دا گه راره وه، پاش چه ند جار پرماندن و سه ر راتله کاندن، گوتی :

– ئەگەر رەفېق ناپوليۆن بە قانۇن و ياساى نوئ دەمان بەستىتەو و جغزى پاريز و پاوانى نويمان بە دەور دا دەكيشيت و ئەوانەشى بە نيازى فەوتاندنى توخم و تووى دوژمانمانە، بەلئ ئىمەيش لەمەو دوا دەس لە مل دەدەين و دەلئين، ئەوہى رەفېق ناپوليۆن دەى بېژىت، سەربەسەر راستە.

ئىتر لەو رۆژەو، دروشمى (من پتر کار دەكەم و ئەوہى رەفېق ناپوليۆن دەى بېژىت سەر بە سەر راستە)، بوو بە دروشمىكى تايبەت و لە دەمى باكسەر نىشت. بەرەبەرە بەفر و سۆلى زستان باى بەھارى پىداگەر و موچى و دىبەرى مەزرا زىندوو بوونەو و كاتى توو پېژانين هاتەو. دەرگای ژوورى كارى سنوبال، كە نەخشەى ئاشى باى بە يادگار تىدا جى مابوو، قايم قەپات كرابوو. تەنانەت ئەو زەمزەمەيش بە ژىر لىواندا دەگەر و دەگوترا كە گویا ناپوليۆن نەخشەى ئاشى باى لەسەر تەختەبەندى ژوورەكەدا سربووتەو و ئاسەوارى لى نەھىشتوو. هەر لە سەروبەندى ئەم ھەرايەدا بوو كە لە سەر ئەم و فەرمانى سەركردايەتى، كەللەسەرى پىرەمايۆر، كە ئىسقانىكى كرووز و قىپۆكى لى مابوو، لە گۆريان ھىنايەو دەر. كەللەسەريان لە سەر كۆتەرەدايىك، لە ژىر ئالا دانا و تەنگەكەشيان لە لاشانى كەللەسەر و ئالا دا ھەلۆاسى. قەول و قەرارىشيان دانا، ھەموو رۆژانى يەكشەم، ھەرچى ئازەلى لە مەزرا دايە، لە مال بىتەدەرى و لە برى بەجىھىنانى مەزەنە ئاھەنگى ناو ھۆلى مەزن، لە گۆرەپانەكەى مەزرا، لە بەرامبەر كەللە سەر و چەك و ئالا دا سەر دانەويىن و بە كرنۆش رابىرن.

نەزم و زاكونىكى كە سكولەر بو ئازەلى مەزراى دەسنىشان كەردبوو، تەنانەت لە دانىشتنى ناو ھۆلى گەورەشدا خۆى دەنواند. لە دانىشتنەكان دا، ناپوليۆن لە سەر سەكۆى بەرز و بلند دا دەنىشت. سكولەر لە شانى راستى و، بەرازىكى ويژەوانى بارەگا بە ناوى (مىنى ماوس)، لە بەرى چەپى سەرۆك دا دادەنىشتن. نو سەگى چاوسوورى مل بە قەلادەى بزمار پىژىش، ھەر وەك خەرمانەى دەورى مانگ، دەور و بەرى سەرۆك و سەردارانين دەگرت. لە پشت سەرى ئەوانىشەو، بەرەى بەرزان بە ورد و درشتەو دادەنىشتن.

لە ھەموو كۆر و كۆبوونەوكانىش دا، ناپوليۆن بە دەنگ و ھەوايەكى ئامال توورەو ئەمى دەكرد بەرنامەى كارى ھەفتەى داھاتووى كرىكاران بخویندريتەو و كرىكارانىش لە سەريان بوو، لە وەرەمى سەرۆك دا سروودى ئازەلان بخویننەو. لە سىيەمىن يەكشەممەى دواى دەرەبەدەركردنى سنوبال، لە دانىشتنىكى تىكرابى دا، بە گوياندا خویندرا و گوترا كە گویا سەرۆك ناپوليۆن بەنيازە پىرۆژەى ئاشى با بە دەستەو بگريت. دەرچوون و بلابوونەوہى ئەم ھەوال فەرمانە، سەرى ئازەلى سەير سەتھى كرد و چرپە و سرت و خورتىكى سەيرى لە مەزرا دا پىك ھانى. سەرسوورمان و چرپەچرپى ئازەل لەو سۆنگەيە بوو كە دەيان زانى سەرۆك ناپوليۆن لە رابوردوو دا نەك ھەر قەت ھىچ دەروويەكى بەخىرى بە رووى پىرۆژەى

ئاشى با دا نەكردبۆۋە، بەلكە ئەۋەندى توانىبوۋى و ئەۋەندەى پىيى كرابوو، دەستى لى ۋەشاندىبوو.

لە واتەوات و دەمگۆى ئەم و ئەۋانىكىش دا دەبىسترا كە گۆيا ئەۋە پىشنىارى ئەندامانى پايەبەرزى سەركردايەتى بوۋە كە لە بەر دەم سەرۆك دا داندراۋە و سەرۆك ناپولىۋنىش دۋاى ئەۋەى كە نەخشە و پلانى مىكانىكى كارگاگەى ئاشى باى چاۋپىداخشاندوو، بۆى دەرگەوتووۋە ھەنگاۋىكى بەنرخە و دەى ھىيى دەست و باسكىكى بۆ ماندوو بكەن.

چى پىيى نەچوو، ھەر لە گەرمەى ئەم ھەيت و ھوتەدا، سكۈلەر ھات و پايامى سەرۆك ناپولىۋنى پىيى راگەياندا و گوتى :

– ھاۋرپىيان! سەرجمەى كارى پىر ژانەسەرمان بۆ سازکردنى ئاشى با، ھەربەس دوو سالى كورت و كەم دەوام دەبى. ئەۋەى كە لە درىژەى ئەم دوو سالەدا سەرۆك لە ئىۋەى دەخۋازى، شان و باھۆى پۆلايىن و دللى گەرمى رەفلىقەنەتەنە و بەس. ديارە لە ماۋەى ئەم دوو سالەدا، لەۋانەيە سەرەپاى ئىش و كارى گران، توۋشى كۆسپ و ئاستەنگى تىش بىين... بى تفاقى و بى بژىۋى سەرمان لىيدات... بەدوور نىيە ھەرەۋەز و زىدەكار و گيانفەيدايى زياترىشمان لى داۋا بكرىت و تەنەت برسايەتەش بەرى دەرگامان پىيى بگرىت، بەلام ھەرگە درەختى رەنجى بال و باسكمان بىتە بەرھەمدان و دارمان بەر بگرىت، ئىتر لەساي دەھەسىنەۋە و تۆلەى ھەموو شتىكمان بۆ دەرگىتەۋە.

چەند پۆژ بەدۋاى ئەۋە پەيامەدا، لە دانىشتنىكى خۆمالىانەتر دا، سكۈلەر ھات و گوتى :

– رەفلىقان! ھەرۋەكى ئىۋەيش شارەزان و دەزانن، رەفلىق ناپولىۋن لە ئاستى ھەر پىشنىار و بەرنامەيەكى كە ھەسانەۋەى گشتى و ئاۋەدانى مەزراى لە باۋەش دابوۋى، ھەر نەك قەت دژ و نالىك نەبوۋە و نابى، بەلكە بەدل ھەزى پىيى دىت و بە گيانىش تامەزرۋىيەتى. بۆ وىنە، رەنگە ئىۋەيش بزەنن كە سەرۆك ھەر لە سەرەتاۋە لايەنگرىكى دلسۆزى پىرۆژەى ئاشى با بوۋە و رەنجى بۆ كىشاۋە. ئەمەش ھەر خۆتان ئاگادارن و دەزانن كە نەخشە و پلانى ئاشى با، بەرھەمى شەۋنخونى و ھەۋلى بى وچانى سەرۆك ناپولىۋن بوۋە، بەلام سىنوبالى دەسپىسى نەك نەشناس، نەخشە ئامادەكراۋى لە ژۋورى كارى سەرۆك دەرگىشاۋە و بەنياز بوۋ بە ناۋى خۆى بىقەبلىنى... بەلى ئازىزان!... بەلى ئەمە بوۋ سىنوبال!... لەۋانەيە ھەندىكتان پىتان ۋابى سىنوبال ئەم گشتە زانست و زانايىيەى لە كۆشى داىكى دەرگىشاۋىت... نەخىر ھاۋرپىيان...

يەكىك لە دانىشتۋان كەۋتە نىۋ قسە و لىيى پرسى:

– ئەگەر رەفلىق ناپولىۋن ئەۋەندە ئەقىندار و جگەرسۆزى بەرنامەى ئاشى با بوۋ، ئەى ماناى بەچى بوۋ كە ئاۋا ئەۋتۆ دژ بە بەرنامەى سىنوبال راۋەستا!؟

سکوه لهر به چاویکی تیزی پر له کین و توورهبییه وه سهیریکی هاوده ننگه کهی کرد و گوتی :

- هاوړئ! جه وهه ری سیاسه تی سه روک هه ر له وه رامی ئەم پرسیاره دا خوئی ده بینیته وه... به لئ!... به ره ره کانی و به رپه رچدانه وهی به رنامه ی سنو بال بۆ رادانی ئەو بوو نهک بۆ لیدانی گیانی کار و به رنامه... به لام هاوړئ!... تو و هه موو ئەوانه ی که خاوه نی روانگه ی ته سکن و به داخه وه کورت بینن، له توانا تاندا نییه شاراوه و نهینه کان به ته واو ماناوه ببینن... به لئ! گه لیک له ئیوه یش سنو بالتان بۆ نه ناسرابوو... نه تان ده زانی چ دیوه زمه یه کی چهوت و چه په لئ له ده روون دا خه وتووه. دیوه زمه یه ک، که بنه مای کار و به رنامه که ی له سه ر گیره شیوینی و ئازاوه چی تی دامه زرا بوو. به لام به ختیارانه هه ر ئیستی ئەو ملۆزمه تان بۆ ناسرا، بۆیه له سه ر ریډا لاتان برد و ده رتان فرتاند. هه ربۆیه ده بی هیواداریش بین که سازکردنی ئاشی با، به لیوانه و چه شنی ئا و خواردنه وه یه... به لئ هاوړیان، هه لویستی ره فیک ناپولیون، بۆ رادان و ده رفرتاندنی سنو بال، پیی ده گوترئ تاکتیک... به لئ تاکتیک ! »

هه رچه ند که ئازه لی سه رلیشیواوی ته ویله نشین به قه درایه ده نکه جو یه کیش له مه به سته ی سکوه لهر و له مانای تاکتیکه که ی نه گه یشتن، به لام له ئاکامی پی داگرتنی ئەو و که لپ و ددان نیشاندانی به سامی نو سه گی چاوسووری سه رکر دایه تی، ئیتر هه موو شتیکیان پی گه یشت و باش تیگه یشتن و بۆیان ده رکهوت که قه راغ لی کی شانی قه سته ی سه ره و به دوا دا چوونی باسی سه ر. هه ربۆیه، سه ره سه ری ئازه ل به بی ده رب رینی هیچ (چلون) و (بوچی) و (ئه ری) و (نه ری) یه ک، به ند به به ندی ده ستوور و فه رمانه کانی سه رکر ده و سه روکه کانیا ن سه لماند و ملیان دا.

6

ئاژەلى رەنجبەر ھەر بە چەشنى كۆيلە بە سۆغرە گيران و بەبى سرەوتن دەكار كران. بەلام بەھەموو ئەزىيەت و ئازارى كە دەيان كيشا و بە تەواوى تالى و سوپرى كە دەيان نۆشى، لە ھىچ چەشنى ھەولدان و گيان بەختکردنىك خۆيان نەدەبوارد، چونكە پييان گوترا بوو ئەگەر رەنجە، لە بو خۆيانى دەكيشن و ئەگەر دەردە، لە بو خۆيانى دەبينن. دە مېشكيان كرابوو كە ئەو بەرھەمى كوپرەوھرىي خۆيانە بۆيان دەبىتە سامان و لەبەرى دەحەسېنەوہ.

بەرنامەى كارى دوو ورزى بەھار و ھاوینيان شەست سەعات كارى بى پشودان لە ھەفتە دا ديارى كرا. لە مانگى ئوت دا، پييان راگەيەندرا كە لەمەو دوا، دواى نيوەرپۆيانى پۆژانى يەكشەمەش كار ھەيە بو كەردن ئەگەر كرىكار بىكا، بەلام دەگەل ئەم فەرمانە ئامازەيەكى لاوھكيشيان بەگوپى كرىكاران دادا و گوترا كە ھەر كرىكارىك ئەگەر دەمى خواردن و لەوھرى ھەيە، بىتوو خۆى لە كارى دوانيوەرپۆيانى يەكشەمە ببویرىت، تفاق و بزىوى پۆژانى يەكشەمەى لى نيوە دەكرىت. كارى ھىزپروكىنى ئاشى با، ئارەزووى حەسانەوھى لە دلدا گۆژتن و گەلىك ئىشى پىويستىشى لى خەواندەنەوہ. خەرمان و جىخوونەكانيان بە ئارتەقاي جاران دەغل و دانى لى ھەلنەگىرايەوہ. دانەويئە و زمھەريان كەمايەسى ھىنا. دوو پەلە زەوى كە بو داچاندنى چەوہندەر دەسنیشان كرابوون، بەھوى بەسەرچوونى كاتى كىلانيان، دانەچىندران و بە بەيارى مانەوہ. كەم و كورپى لە زەرعات و لە بەرھەمدا مەترسى ھەرەسكى گرانى لە دەمدا ديار بوو. ئەوتۆ دەھاتە بەر چا و كە زستانىكى پىر لە نەدارى و ناشكوایان لە سەر پىر دابىت.

ھەر لە دەسپىكى دانانى يەكەمىن بەردى بناغەى ئاشى بادا، تووشى گەلى كۆسپى چاوەروان نەكراو ھاتن. لە مەزادا كسل و زيخ و چەويكى زۆريان ھەبوو. ھەرەھا چىمەتۆشيان بەو رادەيە ھەبوو كە بكرى شورى ئەستورى ئاشەكەيانى پى دارپىژن، بەلام ئىشى ھەرە گران و كوسپى زىدە حەستەمى سەر پىگەيان، شكاندن و لەت و پەت كردنى تاشەبەردى داوینى گرد، ھەرەھا ھەلكيشانيان لە خوار بو سەر بوو. دەبوايە گابەردەكان دانە بە دانە بەچەشنىك داتاشن، كە نەزمى پرووكارى ديوارەكە تىك نەدات، واتە دەبوايە بىچمى بەردەكان ھەشت سووچ

دابتاشریڤن. بۆ ئه نجامی هه مووی ئه م ئه رکه گرنه گانه ش، ئه سباب و ئامرازی کاریان پاچ و قولینگ و مه لغه ی ئاسن بوو، که ئه م که ره سانه ش پر به قالبی ده ست و مستی مرۆف ساز کرابوون و ده گه ل ده ست و باسکی ئازهل نه ده هاتنه وه و هه یچ کاریکیان لی هه لنه ده وه ری. به لام سه ره نجام، دوای چه ند رۆژان پامان و بیری لیکردنه وه، بیره وه ندیکی زانی مه زرا چاری ئه م گرفته ی بۆ دۆزینه وه. قه رار دانرا، بۆ له ت و په ت کردنی تاشه به ری یه کجار زۆر زل و قه ببه، له هیزی کی شه ری زه وی به م چه شنه که لک بستین که: که له به ردی قورس و مه زن شری ت پیچ بکه ن و به هه ره وه زیکی تیکرایی هه تا سه ردوندی گرده که ی هه ل بکی ش و له داوینی رژی گرده که وه جاله ی بکه نه وه. به مجۆره به رد به ره و خوار لاتره به سه ستیت و له هه لدراندا به رد له به رد بدرین و گاشه به رد تیک بشکین.

له ده می هه لکی شانی گابه رد بۆ سه ر گرد، زۆر جار ان ده که وتنه ته نگانه و به ناچار هه موویان، ته نانه ت به رازه کانیش له په ت و گوریس ده هالان و به هه موو توانا وه ده یان کی شا. له کی شه وه ی به رد بۆ دانانی دیواریش، باکسه ر و کلۆقه ر به هاوکاری به نیامین به ردیان به داشقه بۆ سه رگرد ده برد.

ئاخر رۆژه کانی هاوین ده هات تیپه ری؛ به رد و کوچکی زۆریان له سه ر پشتی گرده که کۆ کردبووه و له یه که م رۆژی پایز دا، له ژیر چاوه دیری راسته خو ی به رازان دا، یه که مین به ردی بناغه ی ئاشه که یان دامه زراندا.

له سه ره تای پایز دا قۆلی یارمه تییان لی هه لمالی و ده ستیان به دانانی دیواری ئاشی با کرد. به لام به هه موو خو به دار و به رد دادانیک و به ته واوی هه ول و تیکۆشانی له راده به ده ریان، کار و باره که یان زۆر به کزی به ره و پیش ده چوو. گه لیک رۆژان، له هه نده هه ندی به یانه وه هه تا به ره به ری خه وتنان، رۆژه که یان به هه لکی شانی گاشه به ر و گلۆر کردنه وه ده برده سه ر، که چی به ردی سه رسه خت به بی ته له زم لی هه لبوون، هه تا خوار گرد لاتره ی ده به ست و نه ده شکا. له م کارانه ش دا، به بی هیمدای باکسه ر هه یچ ئیش و کاریک به ئاکام نه ده گه یشت. چونکه هه یز و توانای به کسه ر به ته نی، به رامبه ری وزه و هه یزی سه رجه می ئازه لی مه زرا ده هاته وه. هه ربویه، هه تا گاشه به ردیکی گران له که ندیکی داوینان ده گیرسا و ده هات هه موو ئازه لی له په ت هالاو، یه کجی به دوای خویدا رابکی شیت و به ره و نه مانیان به ری، باکسه ر به ته نیایی له په ت ده هالا و ئازهل و گاشه به ردی پیکه وه راده کی شا.

دیمه نی ئه وه ده مانه ی که باکسه ر به داشقه ی پر له به رده وه، به دم هانکه و هه ناسه دانی ماندوویه تی و به قه برغه و لاملی ئاره ق لینیشتوویه وه ری رژی داوینی گردی بست به بست ده بری و ده یکی شا، دیمه نیک بوو که هه ر بینه ریک له دیه نی حه یران ده ما. زۆر جار ان کلۆقه ر به لانی خه مخۆری تی راده خو ری و پیی

دهگوت كه خوځى ئهوهنده جهزربه نه دات. بهلام باكسهر گوځى بهم بايا به نه ده بزووت و له وهرامدا دهگوت:

– من پتر ئيش دهكهم... ئهوهى رهفئق ناپوليون دهبيژئيت، ئهه راسته.

عهشقى كار به چهشنئك له كهلهى باكسهر نئشتبوو، كه به ئيشى رۆژانهى

رۆنه دهكهوت، ههربوئه، بو وهئستو گرتنى كارى زيادى، دهست به دامئنى كه له شيركههى مهزرا دهبوو و زورجاران داواى لئده كرد كه بهيانان سئ چارهگه سه عاتان زووتر له خهوى ههلسئنيئ. ههروهها له جهنگهى كارى رۆژانهش دا، ئهگه رچى دهره تانى پشوودان به دهگمهن دهست دهكهوت، ههتا شهبيپورى وچان گرتنيكى چاو ترووكانى لئده درا، باكسهر بهبئ وهستان، ههسانه وهى ده بهر كار دهمراند و به تهنيابى داشقهيهك ورده بهردى دهبرده پاى بيناى ئاشهكهيان. بههه موو چر و دژواريى كار و به هه موو بارى قورسى سهر شانيانه وه، ههركه هاوينيان لئ داها ته وه، ئاهئكى خوئشان ها ته وه بهر. پاشه كهوتى سالانهيان له هى سه رده مى جوئز ئهگه ر زياتر نه بو ايه، كه مئريئشان نه بوو. بگره ئهگه ر داها ت و دهسكه وته كه ئيشيان كه مئتر بو ايه، چ خه ميكيان نه بوو، چونكه پئيان گو ترا بوو ئهگه ر زوره، هى خوئانه و ئهگه ر كه م و ناپوخته شه، هه ر مالى خوئانه. ده گوئيان ئاخندرابوو كه نه ئاغا و گزير و زوردارن و نه سته مكيئش و ده سنده خوئى كه سئيش. ئئتر ئه وه دور و سه رده مه به سه ر چوو بوو كه ناچار بكرئ بو ئئر كردنى پئنج مرؤى چاونه زيرى نمهك نه شناس، به شهو و رۆژ بچه وسئنه وه و قه تئيش روى هه سانه وه و ئاسووده گى نه بينن.

ئازه لئ مهزرا، به ره به ره له زور بارانه وه جيئ ده ستى مرؤقيان پر كرد بووه.

له كارى كشت و كال و ره نيوهئيانى به ره هه مدا هه ر ئه وه نده شارهزا ببوون و به ره مهيان هه ر ئه وه نده جوان و پوخت و پاراو هه لده گرتنه وه، كه سه رده مى جوئز قه تى ئه م نه زم و ته رتئيه به خوئيه وه نه بينى بوو. گرنگتر له هه ر شتئك، سه ر راستى و ده ست خاوئنى و دل و ده روون پاكييه كهيان بوو. له ده ست پئيسى و گزى و دزى و درؤ ئاسه واريك نه ما بوو. په رژين و چه په ر و شه قل لئدانئش له باو كه وتبوو، چونكه گشتيان له يه كتر ئه مين و دلئيا بوون. هه سه هس و پؤليس و پاسه وانئش دوكانيان ته خته كرابوو، چونكه جه رده و چه ته و رئگر و مالپر شوئين و ئاسه واريان فه وتا بوو. به لام به هه موو كارچاكي و ده ست پاكي و، سه ره راي ته واوى سه ر راستى و ده روون خاوئنيئشان، هه ركه هاوئنه كهيان تئپه ر بوو، كه موكوپى و داشكانئكى چاوه پروان نه كراويان له بهر دم هه لقوئى. نه وت و بزمار و په ت و ته نافيان پئويست بوو، نهيان بوو. بو ساز كردنى نالى ئه سپان ئاسنه واهيان گه رهك بوو، له ده ستيان دا نه بوو. سه گه كان نانه چه وه ريان نياز بوو، لئى بي به رى بوون. كو تى كي مياوى و بنه توويان پئويست بوو، ده ست كورت بوون. سه ره راي هه مووى ئه مانه ش ئاشه كهيان

گه لیک که رهسته و کهل و پهلی دهویست که بهگشتی بهره می ئه و دیوی سنووری ده رگا داخراوی مه زرا بوون و ئه وان لیبی به دوور بوون .
 رۆژی یه کشمه بوو . مه زرانشینان بو وه رگرتنی فه رمانی کار و به رنامه ی هه وتوی داها توویان له هۆلی مه زندا کو ببوونه وه . ناپولیون هات و پرووی ده می تیکردن و به ئاشکراییی رایگه یاند که تووشی ناشکوایی و هه ژارییی هاتوون و مه زرا که یانی بو قه ره بوو کردنه وه ی قهیرانی ئابووری مه زرا ، ناچارن سیاسه تیکی نوئ بگرنه بهر . سه روک گوئی :

– ده مه وئ ده رگای داخراوی مه زرای ئازهلان به پرووی دنیای ده ره وه دا بکه مه وه و سات و سه ودایه کی بچووک ده گهل به ره ی مرؤف دا بمه زریئم .
 له دریزه ی گوتاره کهیدا ئامازه شی پیکرد که ئهم ده رگا کردنه وه یه ته نیا به مه به ستی ده سته یانی کهل و په لی پبویسته ، نه ک له بو تیکهل بوونه وه و برایه تی و دۆستایه تی . ناپولیون له ئاخری په یامه کهیدا په نجه ی بو گرینگترین ئه رکی سه ر شانی ئازهل ، که سازکردن و به ئاکام گه یاندنی ئاشی با بیئت ، راداشت و گوئی :
 – کار و به رنامه ی هه ره گرنگی مه زرا که مان به جی گه یاندنی پرۆزه ی ئاشی باکه مانه و ده بی سه ر بگریئت . بو سه رکه وتنی ئهم گرنگه ش ، کهل و په لی کمان پبویسته ، که له مه زرا که ماندا ده ست ناکه ون و ناچارین ده رگای داخراوی مه زرا به مه به ستی سات و سه ودایه کی کورت ، به پرووی ئه و دیو دا بکه ینه وه . ئیمه له سه ره تای ئهم سات و سه ودایه دا هه ندیک له به ره وینجه ئی سالمان ده فروشین و کهل و په لی پی ده کپین . بیئو فروشتنی وینجه ش به رگه ی ئهم ده رده مان نه گریئت ، له پله ی دووه می سات و سه ودا که ماندا به نیازم ده گهل بازار پی گوندی ویلینگدون بیمه سه ودا کردن و به فروشتنی هیلکه ، باری گرانم سووک بکه مه وه ... دوای که مییک بیده نگی . پرووی ده می ده بالنده کان کرد و گوئی :

– ئیوه ئه ی بالنده کانی مه زرا ! ... ئه وا ئیمرؤ رۆژی ته نگانه و قهیرانی نیشتمانه و ولاته که تان چاوی نیازی له رپی که رامهت و له خو بور دوویی ئیوه یه ... ده سا ئه وه مهیدان و ئه وه ئیوه و گیانفیداییتان !

ئازهل به بیستنی ئهم هه واله ناخوشه ، خه جلان . گشتیان به دلایان داها ت که ئهم ماسته بی موو نییه و کاره ساتیکی گه لیک گران و سامناک له ری دایه و هاکا هه رچی چنیویانه ، لییان هه لوه شایه وه . به بیستنی ئه و فه رمانه ، قورساییی ده رد و مهراقیکی نادیار دلئ گوشین و ته می خه فه تیکی سه نگین به سه ریان دا باری . له کانگای دل و له رپی نیگای چاوانه وه له یه کترین پرسی : هه یاران ! ئه ری یه که مین شهرت و پهیمانی مه زرای ئازهلان دوور که وتنه وه و لادان له به ره ی دووی نه بوو ؟ ... سات و سه ودا و ده کاره یانی پاره و پول ، ئایا به واتای لادان له ده ستووری ههوت فه رمان نییه ؟ ! ... ئاخو دووره په ریزئ له به ره ی دووی ، سات و سه ودا نه کردن و ده کار نه هیانی پول و پاره و ، ده رگای مه زرا به پرووی مرؤف دا نه کردنه وه ، خالی

پهسند کراوی خوځيان نه بوون که له يه که مين پوژي سهرکه وتني شوړش دا ده ستیان
 بو له مل دابوو؟... ئه دی چييان ليځات ئه و به لځين و شهرت و په يمانه!
 له پر هه ر ئه و چوار لاوکه به رازانه ي که و له پوژي دهر به دهر کردني سنوبال دا
 هه ستان و هاواری نار ه زايه تيان به دهمدا گه را، ئه مجاره يش بو جوابه هنگي و
 به رپه رچدانه وه ي فه رمانی نار ه وای سهروک له جي هه ستان و فيشقانديان، به لام
 گرمه و چه قولووری نو سه گي چاوسووری پاراستن، که سهر به سهر کردايه تي بوون و
 خاوه ني ده سه لات، دهنگي لاوکه به رازه کاني له ئه وکيان دا قفل و قه پات کرده وه.
 هه رکه لووره و گرمه ي سه يه کان سره وته وه، عه شيره تي په ز و به رخ و بز و نيړي و
 به رانان دروشميان ده ست پيکرد و يه کجي به باعه و باله بال گوتيان و گوتيانه وه:
 چوارپي خاس و دووپي پيس... چوارپي خاس و دووپي پيس، ...
 خه مخانه ي دهر ووني نازه ل به بيستني دروشمي چوارپي خاس و دووپي پيس،
 توژکاليک کرايه وه و سوکنايي هه کي لي نيشت.

ناپوليون بو ئه هون کردنه وه ي دانيشتوواني ناو هو لي مه زن، به رز بو وه و دهنگي
 هه لبري و گوتي:

- هاوړپيان! نه کهن وا بير بکه نه وه که له ماوه ي سات و سه و دامان دا تيکه لي
 مرو ف ده بينه وه و، ناوينه ي دلي ئيوه ي نازيز به بينيني مرو ف غه وري خه مباري لي
 ده نيشيت! نه خير قه ت ئه مه روو نادات... من سهر و به ري کار و باره کانم به
 چه شنیک پيک هي ناوه، که نه ئيوه مرو ف به دوو چاوي سهرتان ده بينن و نه قه تيش
 مرو ف قاچي پيسي ده مه زراي خاوي ني ئيمه ده ني، به لکه له رپي په يکيکي به متمانه
 که (ويمپه ر) ناوه، په يامي ئيمه به و ديوي مه زرا راده گاته وه...
 هه ر ئه وده م ناپوليون ئه رخه ياني کردن که ويمپه ر، راويژه ريکي ژير و ورياي
 مه حکه مه يه و له قانون و شهرع و مه سله تان پرشاره زايه. که واته باش به کار و
 دهرديان ده چاري ت. هه روه ها سهروک مزگيني پيدان که پوژي دووشه مي هه فته ي
 داهاتوو، ويمپه ر ديته سهرداني سهر کردايه تي و په يامي سات و سهر داي پيده دري ت.
 هه ر دوا به دواي ئه م مزگيني يه، سهروک يه ک به هو ل گرمانی و گوتي:
 - هه ر بز ي مه زراي نازه لان!

دوا به دواي درشمي ناپوليون، دهنگي سروودي نازه لاني بريناني ژووري هو له که ي
 له رزاند ه وه. پاش فه رمان و دروشم و سروود، دانيشتنه که يان کو تايي پيځات و
 بلاوه يان کرد. له ده مي بلاوه کردن يشياندا، سکوه له ر به س به مه به ستي گه شت و
 پياسه و گه ران نه ک چ شتي دي، به نيو پولی نازه لي سهر نالوز داهات و بو
 دلدانه و ه يان و بو پروونکردنه وه ي چوني و چه ندايه تيي سات و سه و داي مه زرا، روو
 به نازه لي لالووت راوه ستا و گوتي:

- هاوړپيان! هه ر ئه و جوړه ي که ئيوه ي به رپزيش له دانيشتنه که دا به گو يتان
 گه يشته وه، دهر گاي مه زرامان به مه به ستي کريني که لوپه لي پيويست و فرو شتنی

زیډه بهرهمان بهرووی ئهو ديو دا دهکریتهوه. ئهوهی که ئیمه ئهم ریگهیهمان گرتوته بهر، پیتان وانهبی دژ به یاسای ناوخوای جیوولابیتینهوه و گیانی نازه لایه تیمان پروشانده بیت!... نه خیر ئهمه پرووی نه داوه. ئیوه ده بی دنیا بن که چاره ریگه که مان دژ به هیچ بریاریکی په سندرکراوی گشتی دانه ریژراوه. که س نه زانی، ئیوه خو تان شاره زان و ده زان که هه تا به ئیستا له هیچ کوبوونه وه یه کمان دا هیچ قانونیک له دژی ئهم ویسته نه نو سراوه. هیچ دهنگیکیش بو بهر په رچدانه وه و لادانی ئهم هه لویسته، له لایه ن هیچ نازه لیکه وه ته سلیمی سه رکردایه تی نه کراوه ، که بکری بیکه یه نه ساسنامه و پیرویه کی ناوخوای. با ئه نه شتان پی رابگه یه نم و بلیم که هه ر له ئیستا که شه وه هه ر دهنگیک دژ به سات و سه ودا کردنمان له ئه وکی هه ر نازه لیک بیته ده ری، ئیمه لیمان سوور و عه یانه ئهمه یان کابووس و خه ونیکی په ریخانه بیندراوه، یان پیلانیکه و له ژیر سه ری سنوبال هاتوته ده ر... سکوه له ر بو سه لماندن و چه سپاندنی وته کانی، به توندی و توره یی پیی داگرت و گوتی :

- هه یاران ئه ری ئیوه پیتان وانیه بهیت و باوی یه ساغبوونی سات و سه ودا له خه و دا به گویتاندا نه خویندرا بیت؟!... ئه ری ئه گه ر له یاسای گشتیماندا به لگه یه ک شک ده بن دژ به سات و سه وداو ده کار هیانی پول و پاره نو سرا بی، بوچ نا یخه نه بهر پوناکی؟!... ده وه رن پیانو بن و سه باره ت به م کیشه یه به لگه یه کی زیندووم له مستی بنین و سه رم بشکینن!...

نازه ل هه رچی به قولایی بیر و خه یالدا چوونه خوار، نه کرا ته نانه ت پرسته نو سراوه یه کیش بدوزنه وه که بنوینیت به لی نازه ل له کرین و فروشتن بیبه ری کراوه. هه ر به م هویه و له م سونگه یه وه، نازه ل به تیگرا، ته نانه ت ئه وانهی که وا باریکه پیچ و په نایه کیشیان ده دل دا بوو، هاتنه سه ر ئهم باوه ره و ده ستیان له مل دا و گوتیان : به لی ئیوه راست ده بیژن و ئیمه ین به هه له دا چووویین... به م ته رتیه، کیشه که توایه وه و هه رچی خاوه ن شکویانی سه رکرده گوتیان، بوو به کراسی قانون و به فه رمی ده بهر ئه ندامانی سه رکردایه تی کرا.

هه موو روژانی دووشه م سه ر و پوته راکی بابایه ک به ناوی ویمپه ر به مه زرا دا ده هات و تیکه لی سه رکرده کانی مه زرای نازه لان ده بوو. ویمپه ر مروفتیک بوو له چه شنی بنه گوگه م، کورته له ی خره بنه ی تیکس پرماوه. له راستیدا مایه فیتنه یه کی زیت و زیره ک و زانا و دانا بوو، که له گوندی ویلنگدون دا به دايم سه رگه رمی کار و باری مه حکمه و، سه ربه گیچه لی شهرع و مه سله تان بوو. پیاویک بوو بی غایه ت وریا و هه لپه رست و کوری روژ.

ویمپه ر له سای زانینی چه م و خه می روژگار و به پیی شاره زایه تی له کار و باری مه حکمه و سه رقالبوونی شهرع و مه سله تان، بهر له هه ر که سیکی خه لکی گوندی ویلنگدون بوی ده رکه وتبوو که مه زرای نازه لان گلله ی که وتوته لیژی و ناچاره

دهرگای داخراوی خوئی به پرووی جیهانی دهرهوه دا بکاتهوه. ههمیسان لیکی دابووه که کرانهوهی ئهوه دهرگایه بوئی تیکه لبوونهوهی مروّف و ئازهلئی لیوه دیت و ئهوه تیک لکاندن و جوشدان و لیک گریدانهش، نیو بژیکه ریکی زیت و زانای گهره که. ههروهها ویمپهر ئه مهیشی لیک دابووهوه که په یوهند دانهوهی مهزرا و دهرهوهی مهزرا، بهرهم و دهسکهوتیکی باش و بهنرخی لی هه لدهوه ریّت و دهی هیئی خوئی پیوه ماندوو بکهی.

تهویلنه نشینان پییان وابوو کهین و بهینی مروّف و سه رکردایه تیی ئازهلان پراو پری فیّل و گزهیه و به دوور له راستی و پاکیه، هه ربویه به چاویکی دردوونگانه سهیری په یوه ندییه که یان ده کرد و ئه وهندهی بو یان کرابا و پییان کرابا، چاویان له هامووشوی ویمپهر دهنووقاند و خو یانیان لی گیل ده کرد. به لام هه ر ئه وه کاتانهی کهوا ویمپهر دههات و به کرنوش بردن و به لاره ملی له بهر ده می ناپولیون دا راده وهستا، ئازهل له بینینی مروقی زهلیل و سه رکردهی سه ربه رزی ئازالان، دل یان ده گه شایه وه.

هه رچهند که دهروازهی مهزرا به پرووی گیانداری دوو پی دا کرابووهوه و ئه گهرچی گهرمه بازاری سات و سهودا به تهواوی سهری گرتبوو، به لام دوژمنایه تیی مروّف له دلی ئازهلئی مهزرا دا نوونی تی نه که وتبوو. خان و خاوه نانی مهزراکانی دراوسیش هه ر له سه ر ئه وه باوه رپه دا مابوونهوه که مهزرا نشینان درهنگ یان زوو تووشی گیرمه و کیشه یهک دین و تیک ده ته پن. زور جارانیس به دم گه پ و گالته پیکه نینی ده می سه رخوشی دا ده یانگوت و ده یانگوته وه که کاری ئازهلان تره که له که و سه ر ناگریّت. پوژیش نه بوو له مه یکه ده کاند ا سهدان پیاله ی شه راب به هیوای ئه وه روژی خوشه پیدا نه کری، که ئاشی بای مهزرا تیک ته پیوه و مهزرا که یان قه لچو کراره. به لام له کاتی ئه غیاری و به ئاگاهاتنه وه شیان، هه رکه بیریان لی ده کرده وه و به دوو چاوی سه ریش ده یان بینیی که مهزرایه کی ئه وتو پان و به رین به فه رمانی تاقمه ئازهلئیکی رووته له به ریوه ده چیت و موویشیان لی لار نابیتته وه، تووشی سه ره خوله دههاتن و سه ریان سوور ده ما. گه لیک جارن، مروّف به پیچه وانیه ی ویستی دل، هه ر سه باره ت به ئه مه که ئازهلئی مهزرا ئه وتو نه به زانه خو یان به ریوه ده بهن، له دلدا قه در و بایه خیکی زوریان بو داده نان و به ریزه وه سه بیریان ده کردن. ته نانه ت زور جارانیس له گوتن و له ئاخافتنی تی کراییان دا، له بری گوتنی مهزرای مانوقر، مهزرای ئازهلانیان ده گوته وه.

کونه به گه که ی جارانی مهزرا، واته ئاغای جو نزی مال کاول، مه یلی گه رانه وهی مهزرای به یه کجاری وه لا نابوو و ئاواره و ره ههنده ی ههنده ریکی دووره ده ست ببوو. ئه گهرچی له به ره ی دوو پییان هه ر ته نی ویمپهر بوو که دهرگای مهزرای به روو دا ده کرایه وه، به لام جار جار ئه م واته واته ش به دم و زاراند ا ده گه را که گو یا ناپولیون به نیازه ده گه ل پاول کینگتانی مهزرای فاکس وود، یان ده گه ل فردریکی

خاوهنى مهزراى پښن فيلد، پهيمانىكى بازارگانى ببهستتیت. بهلام پانپى دهرگای ئەم واتهواته لهسەر ئەم پرېسمهيه نهدهگهرا که سهروکى مهزرا يهکجى و هاوکات دهگهڼ هەر دووک دراوسى پهيمان ببهستتیت.

هەر له جهنگه و گهرمهى ئەم ههرايهش دا بوو که بهرازهکان به ئاشکرا له ئازهلې تر جيا بوونهوه و بارهگای سهرکردييهتيان راگواسته کوښکه پازاوهکهى جارانى ئاغاجوونز. ئەم کوچ و جيابوونهوهيه زه مزه مهى گله و گازندهيهکى پر مهزنى له نيو دلې ئازهلې دا پېک هانى. تهويله نشينان به دلپاندا هات و بهلاى خويانهوه گوتيان که، ههياران ئهري کوا شهرت و پهيمانهکهيان ئەمه بوو که ئيمرو دهى بينن؟ کوا، کهى قهراريان وهسا بوو که سهرکردييهتى جيگا و مهکانى بهرهى دوو پى بکاته ماکوى شهو حهسانهوهى و له گهوههري ئازهلپهت لابتات؟!... ئهري بوچ وای لپهات؟

بهلام هيشتا گازندهى ئازهلې له نهينگهى دلپانهوه نهکهوتبويه سهر دهم و زاران ، که سکولهه به هانايانهوه هات و بارى لهقى بو پاست کردنهوه و گوتى:
- هاوپريان! چ خه نينه ئەگهه دوژمن نازانى ، چونکه ئيوه ريزدار دهيزانن که بهرهى بهرازان بيرهوهندانى زانا و کارزانى مهزراى ئازهلانن و دهبى به ههموو لايهکمانهوه ئاگادريان بين. بهلې سهرکردييهتيمان بو بهردهوامى بهرپوهبردنى مهزرا، نيازى به جى و مهکوئ ئارام و بيدهنگ ههيه. سهرهراى ئەمه، ئهري ئيوه خوټان پيتان وانبيه که هوڻ و تهويله و پشتيرهکان شوينى شايانى شان و شهوکهتى پيشهوا ناپوليون نين و، دهبى جى و مهکانى شايانهى پيشکهش بکريت؟!...

هههچهند که تاقميک له ئازهلان به بهيت و باوى سکولهه دامرکانهوه، بهلام هەر که به گوپيان گهيشتهوه که وا سهرکردهکان خواردن و خواردنهوهش له چيشتهخانهى جوونز دا ليدهدهن و له ژوورى ميوانانيش دا ئاههنگى کهيف و گهپ و گهमे دهگيرن، تهنهت لهسەر قهنهفه و قهروهويلهکانيش وهردهکهون، ئيتر جهرگ و ههناويان بهم خهبهرايه کزهى پيداها.

باکسهه وهک جارى جارن به گوتنهوهى دروشمى: من پتر کاردهکهه و، هههچى ناپوليون دهى بيژيت سهربهسهه راسته، ههه خوى له قسه و باسان دهپاراست و ههميش پيشى له ههه چهشنه پهپ و مانگرتنيک دهگرت. بهلام کلوقهه وههک باکسهه نهبوو. ئەو پپى وابوو له رابوردوو دا ئەم وتهيهى به گوئ دا دراوه که:
[خهوتن و جينگدانى ناو جيگا و بانى مروڤ، له ئازهلې پاريز و پاوان کراوه]، هههرويه روژنيک له روژان رووى کرده ديوارى بهرزى بهردينى هوڻى گهوره و سههيريکى ههوت فهرمانى کرد. بهلام هههچى کردى و هههچى دهخوى نووسا و سههري له دار و بهرد دا، نهيتوانى تهنهت تاک وشهيهکيش له ههوت فهرمان بخوينيتهوه. داخى ئەم کهمه لهه دهمهدا جهرگى کلوقههري دابر دابر کرد که جگه

له چهند پیتی سهره تایی ئه لفوبی، رپی به هیچ خویندن و خویندنه وه یهک دا نابا. هه ربویه، به ناچاری و بو چاری ئه م دهرده به ژانه، هاواری بو موریهل بردو گوتی :
 ... ئا دهی وهره موریهل ... دهوهره من به فیدای سهر و مالت بم، وهره و سهیریکی
 ئه م ههوت فه رمانم له بو بکه و پیم بیژه با بزائم خالی چواره می کوئه یاساکه مان
 ههروه کی جارن ماوه! بلپی ئازه ل له خهوتنی نا جیگا و بان و گه وزینی ناو
 پیخه فدانی مروف بی بهری بکات ؟ ...

موریهل دوای که میک خنه خن و ساوه ساوی دووره په ریزانه، خالی چواره می
 ههوت فه رمانی به م چه شنه بو خوینده وه: [هیچ ئازه لیک بوئی نییه له سهر
 قه ره ویله، له ژیر په شته مال دا بخه ویت].

- سهیره! ... زور سهیره!! خالی چواره می ههوت فه رمان بوچ ئیوه ای لی به سه ره
 هاتووه؟! هاتووه!؟

کلوقه ره هه رچی هه ولی دا ناوه روکی راسته قینه ی ههوت فه رمان بینه ته وه بیر،
 بوئی نه کرا و نه یهتوانی. ناوی په شته مال له ههوت فه رمانه که ی بیره دانی دا نه بوو،
 ناچار به خوئی سه لماند که به لی ههوت فه رمان هه ره له سه ره جیی خوئی ماوه و له
 جی نه بزوتوو، ئه وهی که بزوتوو و تووشی شیواوی هاتوو، می شکی ناو که لله ی
 خوئی ته ی. به تاییهت هه رکه سه که له ره به هه لکه هت هات و به راگوزاری ده گهل چوار
 سه گی چاوسووری سه رکر دایه تی به گاز و گوزهری ته ویله نشینان دا رابواردن، ئیتر
 ئازه لی ژیرای مه زرا به ته وای بویان روون بووه وه که که ره له کوئی که وتوو و کونده
 له کوئی دراوه.

سه که له ره روو به ئازه لی ته ویله نشین راوه ستا و گوتی :
 - هه والان! ره نگه به گوچکه تان گه یشتبته وه که ماوه یه که سه رکر دایه تی
 مه زرا، له سه ره قه ره ویله و قه نه فه ی ژوو ره کانی خویان دا سه ر خه وه ده شکیین؛ به لی
 ده ی شکیین و بوچه نه ی شکیین! ... سا به ئه شقی پیرتان له بوچه نه ی شکیین! ...
 خو که س نه زانی، ئیوه باش ده زانن که ئیمه ی به راز له خووه و سه ره به هه وای
 سه روکیا ته ی و مه زنا یه تیمان ئه م مافه مان به خو مانه وه ره و نه بینیه ... ئیوه باش
 ده زان که ئه وه مافی که و ههوت فه رمانی پیرو زمان پیی ره و بینیه ... سه ره رای
 ئه مه، ئه ری ئیوه ی ش پیتان وانیه که قه نه فه و قه ره ویله حاجه تی به رده ستانی
 خو مالیه و له سه ره خه وتن و تی دا رازانیان هیچ گه زهنده و ئازاریک به گیانی
 ئازه لایه تیمان ناگه یه نن. هه ره ئه و جو ره ی که ئیوه ی ش بو تان هه یه له ته ویله و
 پشتیره کانتاندا له سه ره نه رمانی په یین دا، یه ک به مه یدان لیی وه رکه ون، ئیمه ی
 به رازیش ریمان هه یه له مه کوئی شه و سه سانه وه ماندا چلونی که پیمان خو شه، بوئی
 وه رکه وین. به لام ئه وه یکه ههوت فه رمانی پیرو ز ریمان پی نادا، خهوتنی ژیر
 په شته مال؛ هه ربویه نابی نه ئیمه ی به راز و نه هیچ ئازه لیک له کاتی رازان و
 خهوتندا، په شته مال به سه ره خوئی هه لکی شیت. چونکه په شته مال ریسراو و پیسراوی

دهستی مروّقه. كهواته ئيمه‌يش هه‌ر له‌به‌ر خاترى كهوت فه‌رمانى پيروژه كه له ده‌مى خه‌وتنمان دا به‌تانه به‌سه‌ر خوومان هه‌لده‌كيشين و له په‌شته‌مال چاو ده‌نووقينين .

ئه‌ى يارانى گيانى! منيش ده‌گه‌لتانم كه قه‌ره‌ويّله له نوين و بانى ئاسايى نه‌رم و گه‌رم و خووش خه‌وترن، به‌لام نه ئه‌وه‌نده‌ش ره‌هت و سه‌هت، كه ميشكى ماندووى سه‌ركرده‌كانى به‌ته‌واوى تيدا به‌سه‌يته‌وه ... من ده‌زانم كه ئيوه له‌و مايه دانين و دلّتان ناخوازى خه‌وى خووش له ديده‌ى سه‌ركرده‌كانتان بتارييت و رپى گه‌رانه‌وه‌ى جوونزى سته‌مگه‌رى پي خووش بكرىت ...

ئه‌وا ديسان گه‌رانه‌وه‌ى جوونزى سته‌مگه‌ر به پيخه‌فى سه‌ركرده‌كانه‌وه به‌سترايه‌وه . گه‌رانه‌وه‌ى سته‌مگه‌رىك كه هه‌رگيزى ئاوى خووشى به گه‌رووى هيچ ئازه‌ليكدان نه‌كرد بوو، هه‌رنه‌ك بابته‌ى مه‌يل و ئارزووى هيچ ژينه‌وه‌رىك نيه، بگره سيبه‌رى سه‌ريشى به تيرى تيز ده‌هه‌نگيون . هه‌ر بوّيه، سه‌رپاكي ئازه‌لى مه‌زرا ده‌ستيان له مل دا و به تيكرپا گوتيان :

– به‌ين و به‌ينه‌للا، قه‌نه‌فه و قه‌ره‌ويّله‌ى گه‌رم و نه‌رم ده‌گه‌ل خه‌وى خووشى به دوور له كابووسى ره‌ش و دزيو، با هه‌ر به پايه‌ندازى به‌ره‌ى به‌رازان بيت و هه‌ر بوّ ئه‌وان بي باشه .

هه‌ر ئه‌وده‌م، ئازه‌ل به تيكرپاى ده‌نگ، سكوه‌له‌ريان دلّنيا كرده‌وه كه هيچ خاوه‌ن زمانيك له‌م بابته‌وه زمانى قسه‌ى له ده‌م دا نه‌گه‌رىت . هه‌راى پيخه‌ف و پراخه‌ر و جى خه‌وى سه‌ركردايه‌تى هيشتا به ته‌واوى نه خه‌وتبوو ، كه به گوپى ئازه‌لى ژيپاى مه‌زرا دا خوينا‌درا و گوترا: [به‌رازه‌كان، له‌مه‌دوا، هه‌موو به‌يانان كاتژميرىك ده‌رنه‌نگتر له خه‌وه‌لده‌ستن].

ئازه‌ل ئيتر ئه‌مجاره‌كه، نه به بيستنى چون خه‌وتن و كه‌ى هه‌ستانى به‌رزه‌كان ته‌زوويه‌كيان به له‌ش داها، نه هيچ خاوه‌ن زمانيكيش له هيچ بابته‌تيكه‌وه، هيچ ده‌نگيكى به‌ده‌مدا نه‌گه‌را و هيچى پي نه‌گوترا .

له ئاخىر و ئوخى هاوينا به‌شيكى هه‌ره زورى وينجه و دانه‌ويّله‌ى ساليان لى فروشرا . هه‌ركه پييان نايه وه‌رزى پاييز، رووتى و هه‌ژارى و ناشكوپى به هه‌موو قورسايى و سامناكيى خوويه‌وه، خووى به سه‌ريان دا كيشا و بوو به ميوانى شه‌وان و پوژانين . سه‌ره‌راى ئه‌وه‌ى كه جه‌سته‌خه‌ستى كار و، شه‌كه‌ت و شكاوى كويرة‌وه‌رى بوون، برسى و دلّشكاوئيش بوون . سه‌ربارى هه‌مووى ئه‌وانه، ئه‌گه‌رى داهاتنى زستانيكى ره‌ش و تاليشان له سه‌ر رى بوو . به‌لام به هه‌موو شه‌كه‌تى و ناشكوپى و كه‌مه‌ستيشيانه‌وه، دلّخووش و ليو به بزه بوون، چونكه پييان گوترا بوو كه ساز كردنى ئاشى با، توّله‌ى هه‌موو ده‌رد و مه‌ينه‌ت و كه‌م و كوورپيه‌كانيان بو ده‌كاته‌وه و به داها‌توويه‌كى پر له سه‌سانه‌وه‌يان دا ده‌خات .

پاش هه لگرنه وهی جیخون، ئاسمانی بان سهری مهزرا چهند ماوه یهک بی ههور و هیل مایه وه و تهنانهت دلۆپه بارانیکیشیان به سهردا نه باری. ئازهل به ههویای په له بارانی پاییزی چاوه پروان مانه وه، به لام بیکار دانه نیشتن و چالاکانه دهستیان بو دانانی دیواری ئاشه که هیان خو ش کرد.

ههتا دیواری پان و پتهوی ئاشه که هیان به قه درایه قولانجیک هه لده چنی، به چه شنیک پیی ده که شان هه وه، ده تگوت خودا خه نی کردوون. هه ربویه رۆژ ده گهل رۆژ بو به رپوه بردنی ئیش و کاری گران، سه ر له سه ر پئ و گیان له سه ر ده ستان بوون. به تاییهت باکسه ر، که تهنانهت به شه ویش نه ده هه ندرا و زۆر جار ان به تهنیایی و له بهر تریفه ی هه یف دا چهند کاتژمیریک ده ی هینا و ده ی برد و ده ی کیشا.

ئازهل شی که هت و ماندوو له ده می پشووداندا، له دووره وه سه یری دیواری به ردین و ره خته ی ئاشه که هیان ده کرد و سه رخوش له بینینی ده سکرده ره نگینه که هیان، پیی ده که شان هه وه و ئافه رینیان بو ره نجی شان و بالی خو ده نارد.

له ناو ئازهل می مهزرا دا هه ر ته نی به نیامین بوو که نه سه بارهت به ئاشه که هیان قهت بیرو رایه کی ده ر ده بری و نه قه تیش له ده سکرد و ده سه ر نه چه که ده که شایه وه. به نیامین به گویره ی سه روشته که ی خو ی، زۆر جار ان ده یگوت: [گویدریژ ته مه نیکی دوور و دریز ده با ته سه ر و گهل ده ور و سه ر ده مان ده بینئ و زۆر شت به تا قی ده کاته وه].

له سه ره تای مانگی نو قه مبه ر دا ره شه بایه کی توندی سامناک ده ستی پی کرد و دوا به دوا ی ره شه با، په له بارانی به له نگیزه ی پاییزی ولاتی خووساند. ئیتر ئیشی به ننایی به هوی با و باهۆز و بارژنی باران نه کرا و، کاریان راوه ستاند. شه ویکی ش هه ر له و شه وان هه دا، با و باگژه یه کی هه ر ئه وه نده سامناک له مهزرا دا پیچی لیدا و خولی خوار ده وه، که دیواره کانی هۆلی گه وره ی هینایه له رزین. هه ر ئه و شه وه، سواله تیکی ش له سه ربان خزی و بالنده کان به ده نگی شریخه ی تفه نگیک له خه و راچله کین.

کاتی که به یانی له خه و هه ستان، سه یریان کردو دیتیان که ئالا که هیان داکه وتوه و دار به پروویه کی کۆنه سالی ش له ره گ و ریشه وه هه لقه ندراره. هه رکه سه یری به ری ئاشه که یشیان کرد، هاواری هه ی باوکه رۆ له ئه وکی گشتیان هه ستا. ئاشه کیان له هیم و بناغه وه خاپوور ببوو و شوینه واری به سه ر گرده وه نه مابوو. بینینی ئه م دیمه نه تفت و تاله، ئازهل می به چه شنیک هه ژاند که هه موو به تی کرا و یه کجئ له جئ بزووتن و به ره و سه ر دوندی گرد غاریان دا. تهنانهت ناپولیونی ته پلوسی گوشتنیش، که کاتی ئاسایی هه نگاوی به هه لکه وت بو هه لده هاته وه، پی به پیی ئازهل می تونده پیی رای کرد و ده رپه ری.

ره نه چه رۆیانی دل و ده وون که یل گه یشتنه سه ر و پیرانگه ی ره نجی چهند مانگه یان و سه یریکی ده ور و به ریان کرد و تاسان. ئاشه که هیان له بن و بناغه وه هه لته کابوو.

بەرد و کوچکێکی که بوۆ شکاندن و کێشەووە و هەلچننیاڵان جەستە و گیانیان لە بوۆ چرووساندبوۆ، هەر وەتۆ بلاوی پەنا و پەسیوان بیوون، که دەنگوت سەردوندی گردی مەزرا، قەت هیچ بینایەکی بەخۆیەووە نەبینیوە.

ئازەل لە هەژمەتان زمانیاڵان نە دەگەرا. پەریشان و ناھومیڈانە سەیری یەکتریان دەکرد و بیڈەنگ بە سەر گەردەکەدا دەخولانەووە. هەر تەنی ناپولیۆن بوو که مەنگ و مات و لەسەرخۆ بە دەوری خۆیدا دەگەراو جار جارەش بوۆنیکی بە خاک و خۆلی دەور و بەری کاوڵاشەکەدا دەکرد. لە گەران و هاتن و چوونیشدا پەر بە لمبۆزی پانی هەوای دوور و نزیکانی هەلدەمژی و بە نیشانە نائارامی، کلکە باریک و تیزەکە ی لە سەر کەفەلی گۆشتنی دەجوولانەووە. لە پەر هەرۆک بە ئاکامیک گەیشتبیت، یەکجی پراوەستا و نەرانندی :

– ... بەلی خۆیەتی!... کاری خۆیەتی و کاری کەسی تر نییە!... بکەری ئەم سووکایەتیە هەر ئەووە و بە کەسی تر ناکری.

ئەوسا پووی دەمی دە ئازەلی تاساو کرد و هەر وەک هەر شریخاندی:
 – خزمینە! ئەری هیچ دەزانن ئەم ئەتک و سووکایەتیە کاری کێیە و کی پێی کردووین؟... ئاخۆ هیچ دەزانن ئەم ئاگرە بە دەستی چ تاوانباریکی ناجوانمیر دە مالی ئیمە بەر دراوہ؟ دەسا با پیتانی بلیم و لیتانی نەشارمەووە که ئەم تەتک و سووکایەتیە لە ژیر باخەلی سنوبال هاتۆتە دەر و ئەو پێی کردووین... بەلی هەر ترسنوکانی خویریلکەن لە ژیر چارشیوی رەشی شەودا خۆ دەکێشنە ئاوەدانییەکان و بەرھەمی رەنجی رەنجەرەن بە فیرو دەبەن. ئەوا منیش هەر ئیستی، لە سەر ویرانگە ی ئاشی خاپوورکراومان و بە تۆلە ی هەموو سووکایەتیەکانی که پێی کردووین و لپی کردووین، فەرمانی مەرگی بوۆ دەر دەکەم و پیتانی رادەگە یەنم که هەر کام لە ئیووە ئەم فەرمانەم بوۆ بەرپووە بیات، سەرەرای پێ خەلاتکردنی میدالیای پلە ی دووی ئازایەتی، نیو کیلو سیوی پیشکەش دەکەم. بیتو کەسیکیش هەبی و بتوانی ئەو تاوانبارەم بوۆ دە داو بخات و بە زیندوویی بمراتە دەست، شەرت بی بە شەرتی پیاوان، کیلویەک سیو و گیزەر ی کیشی بەمی.

ئازەلی سەرکزی خەمین، که شەشدانگی هەست و هەناسەیاڵان لە دەوری زەحمەتی بە فیرو چووی یە کسالیەیاڵان دەگەرا، کەیل و ماتنی دوو شت بوون، یە کەم لە بوچوونی ناپولیۆن و دوو مەیش لە بی بەزەیی بکەری ئەم کارە نارەوا یە. جەرگ و هەناویان هەر ئەوتۆ دە ژان چوو بوو، که بەدل پیاڵان خۆش بوو بگێری کارەساتە که هەر کەس بوایە، تەنانەت سنوبالیش، دەگیریاڵان خستبا یە و سزای تاوانیاڵان دە لەپی دەستی نابا یە. بەلام هەر لە هەمان کات دا ئەم کەلکە لەش دە ی هەژاندن و لە خویانیان دە پرسی: [هەیاړان ئەری ئەووە هات و سنوبال گەرا یەووە، ئەوان چی بی هەلو یستیان؟... ئەری داوی لە ریڈا بنیئەووە؟ ئایا سنوبال بوۆ دە داو خستن دەبی؟!]

سهر و ژيړی مهزرایان پشکنی. شوین پپی بهرازیکیان له ژیر پنچک و پهژینی
 ئاخر سنووری مهزرا دا دوزییهوه. شوین پیکه ئهوتوی دهنواند که بهرازیک به
 کهلین پهژیناندا سنووری مهزرای به عزمی دهړچوون بهزاند بیټ.
 ناپولیون لووتی پانی به شوین پیکه دا خشانده و بونی پیوه کرد. پاش تاوی
 پروانین و پامان، سهری هه لبری و یهک به دؤل و چؤل فیشقاندی :
 - هاورپیان! ... دلنیابن که ناپولیون به هه له ناچیت ... به لئ شوین پیکه له
 سنوبالی روو رهش جیماوه. به لئ ئیتر ساوه ساوی پی ناوی و ده بی به ئاگا بیینهوه.
 دوژمنانمان گهره کیانه دار بخه نه بهر توپی ره وره وهی کار و خه باتمان و پی
 پیشکه وتنمان کویر که نه وه. به لام خه یالیان خاوه! ... هه له ئیستا که وه فه رمان
 ده رده که م و پیټان راده گه یه نم که ده بی هه له سبه ی به یانه وه، به لئ هه له
 سبه ی به یانه وه، سهر له نوئ قولی کریکاریتان هه لمانه وه و گهر ماو گهرم ئیشی
 ئاشی با ده ست پی بکه نه وه. به لئ با دژبه رانی ترسنوکی ئه و دیوی مهزرای
 سهر به رزمان پیان وا نه بی روو زهردی به زیو و ته زیوی ده ستی ئه وانین.
 ره فیقان! ئه گهر سهر تانسهری سال، زستانه سالیکی به به فر و به سته له ک بیټ،
 ئه گهر سارده ساوی پی او ته زین بیټ یان کرپوه و تووش و گیزه وی به فر، ئه گهر
 خوړه تاوی ساو و روگه ش بی و دنیا پری گولزار، ئاو رابوه ستی کار و خه باتی
 ساز کرده وهی ئه شی با نابی رابوه ستیټ. له ئیوه ده خوازم توند و تول و گرد و مرد،
 خوټان بو هه ره وه زیکی شیرانه ئاماده بکه ن و به سنوبالی خو فروش نیشان بدن که
 به ردی بناغه ی پته وی ئامانجمان به کزه پای بووده له پیانگان نایه ته له رزین.
 هاورپیان! نه که ن له بیری بکه ن که به رنامه ی سهر و بهر پیکه پیانی ئاشه که مان
 هه ر ئه و ماوه و مه و دایه ده بی، که وا له رابوردوو دا دیاری کرابوو ... دوو سال! ...
 سالیکیمان بردو ته سهر، سالیکی ماوه ... به لئ ئاشه که مان له سالیکی دوا زده مانگیدا
 ده بی سهری بگیریټ و بگاته به ره م به خشین ... ره فیقان بو پیشه وه ... هه ر بژی
 ئاشی با! ... بژی مهزرای ئاژه لان!

7

زستانیکي به سهرما و سوليان لي داهات. گيژهوي تونده پيچي باگزه و باهوز،
 پوژ نه بوو کړيوه به فريان به سهر دا هه لنه سوورپيني و دهرک و ديواريان لي کونبر
 نه کا. ره شه با به هه موو هيژه وه به فري راده مالي و له نيساراندا کو به فري ساز بو
 ساز ده کردن. وشکه سهرما و سايقه ي ساوه شه وانيش به سته له کی بو لووس ده کردن.
 نه شکست و به سته به هه موو چه ق و ته فييه وه هه تا مانگی فيقریبه به رده وام له
 سهر جي دا مایه وه و نه گورا. له م ماوه يه دا، نازه ل هه تا نه و جييه ي بويان کرا،
 ده ستیان له ساز کردنه وي ناشی با شل نه کرد. چونکه به وردی ده گويچکه يان
 سره وا بوو که دوست و دوژمن به چاوی موو قه ليشه وه سه يری چو نيه تي مورال و
 لایه نی نه فسيی مه زران شينان ده کن؛ که واته ده ست شل که نه وه و، له واده ی
 دياريکراو دا به نه نجام نه گه يان دنی ده بيته قسه ی ره قتری به دکاران و مه زران شينان
 ده بنه گه پجاری نينسانی بو ق له زگ و حه يايه کيان پي ناميني ت.
 له ولاشه وه، دوژمن ده يگوت که تیک ته پين و خاپوور بوونی ناشی مه زرا، هو ی
 ته سک و باريک بوونی ديواره کانی بووه نه ک پيلانی سنوبال. مه زران شينان يش
 هه رچه ند که باي قسه و قسه لوکی به ره ی دووپيان به گویدا نه ده چوو، به لام بو
 قايم تر کردنی کاری داهاتوويان، هاتنه سهر نه م رایه که پانی و نه ستوورايی
 ديواری هه زده نينچه، دوو هينده پانتر، واته سی و شش نينچه دابريژن. بيشک
 ديواری سی و شش نينچه نه ستووريش به رد و کوچکیکی پتری گه ره ک بوو.
 سه رمای نازه لته زين له ژووره کاندا قه تيسي کرد بوون و بارن و پزووی به فر، لاشان و
 سهر ملی گردی نيومالانی ليگرتبوون؛ هه ربويه کاری راکيشان و هه لکيشانی گابه رد
 له داویني گرد بو سهر، کاری کردن نه بوو. به ناچاری ده ستیان لي هه لگرت و له
 ته ويله کاندا چاوه پروانی پوژي خو ش دانيشتن.
 نازه لي مه زرا وه کی جاران گه ش و دم به بزه و دلخوش نه مابوون. دلی پر له
 نه فیني سهر ده می شوړش له سينه ياندا سارد ببووه وه، چونکه به دايم برسی بوون و

ماندوو. هه ژاری و بی ئه نوایی پوژ ده گه ل پوژ پشتیانی پتر ده چه مانده وه و تهنگی توندتری پی هه لده چنن. پوژانه، له بهر سه رما دا هه لده له رزین و به زوره ملی خویانیان به سه ر پیوه پی راده گیرا و به شه ویش، له بهر ئازاری له شی شه که ت و له ده ردی برسیایه تی، خه و به چاوانیان دا نه ده هات. له نیو ئازه لی مه زادا هه ر ته نی باکسه ر و کلوقه ر بوون که هیشتا نه که وتبوونه باری بیخیری.

سه رباری هه موو ده رد و مهینه ت و شه که تی و برسیایه تی ئازهل، ئه وه هه ر سکوه له ر بوو که دهستی له به روک نه ده کردنه وه و پوژ نه بوو سه ربیان نه دات و ده رباره ی شه ره فی پر له شانازی کرپکار و زه حمه تکیش و پله و پایه ی به رزیان، قسه یان بو نه کا و شووتییان ده بن هه نگل نه نی ت. به لام ئیتر ئازه لی زه حمه تکیش و کرپکاریش ئه و خه شیمه خاوه نه ما بوون که گوپچه کیان به فیشالی به تالی سکوه له ر ببزوی ت و برپا به گفت و واده و به لینه ده لب و ناوه روک به تاله کانی ئه و بکه ن. زه حمه تکیشانی ره ق هه لاتووی چنگی برسیایه تی و که سیره بووی دهستی سه رما، ته نیا گر و گه رمایه کی که پیی دلگه رم بوون، هه ر گه رمای گیان بلاوینی ره فاقه ت و هاوړییه تی باکسه ر بوو که نوونی تینه که وتبوو. باکسه ر هه ر وه ک جاران له گوړه پانی کار و هه لسووپانی پوژانه دا یاریکار و مه ده دکاری ورد و درشتیان بوو؛ وه ک هه میشه له دژواره کاران و له ده می تیگی رسانیاندا، به ده م هاواری دیار و نادیا ری [من پتر کار ده که م]، به هانای هه موو لایه که وه ده هات.

له مانگی ژانقییه دا بزوی ژیانیان که مایه سی هیئا و تویشووی پوژانه و جیره ی خواردنیان ئه وه نده لی که م کرایه وه، که ده می هیچ کامیانی ته ر نه ده کرد و به هه ناوی خورینی هیچ ئازهللیک رانه ده گه یشت. بو قه ره بوو کردنه وه ی ئه م قهیرانه کوتوپره، باره گای سه ر کردایه تی رایگه یاند هه تا داهاتنی پوژی فه رعانه ، هه ر ئازهللیکی شینکه خور، سیفکیک به یارمه تی وه رده گری ت. دلی ئازهللی شینکه خور له سه ره تادا به م که رامه ته ی سه ر کردایه تی کراوه، به لام زور زوو بویان ده رکه وت که په تاته ی ژیرخاک کراوی به خچوله که ی سه ر کردایه تی تووشی نه خووشی هاتوو و به شیکی هه ر زوری ده چال دا رزییوه. ئه مجاره ییش ده رکه وت که سه ر کرده کان هیچ شتیکیان به بی هو و سه به ب نییه و، ئه م به خشین و دلاواییه ییشان به سته به م هوویه بووه.

جهنده کی ره ش و قورسی قاتی و قری و برسیایه تی گازه رای پشتی زه حمه تکیشانی به ته واوی چه مانده وه. گه لی جاران چه ند پوژ له هه فته دا، هیچ ئازهللیک رهنگی هیچ تفاقیکی مایه داری به چا و نه ده دیت. خورد و خوراکی هه ره شانزیان، قسه ل و پووشه وشکه و چه وه نده ره گایانه بوو. به لام ئازهللی برسی و که ساس، به هه موو هه ژاری و لاده سی و رووتی به له نگازیشیانه وه، له سه ربیان بوو به زله پوومه تی خویان سوور که نه وه و له عینی برسیایه تیدا خویان پوشته و تیر و ته سه ل بنوینن. چونکه پییان گوترا بوو که خاوه ن دوست و دوژمنن و نابی مروقی بو ق له زگ به

دهرد و مهرگیان بزانیټ، ئه‌ویش نه‌خووازا له‌م هه‌ل و مه‌رجه‌دا که ئاشه‌که‌یان تی‌ک ته‌پیندرا بوو و تووشی زیان و زهره‌ر هاتبوون. پینان گوترا بوو که زمانی پیسی به‌ره‌ی دوو پین، چه‌شنی تیغی دووفلیقانه، له‌ راست و چه‌په‌وه بویان دادیټ و له‌ هه‌ر چاوترووکانی‌کدا هه‌زار و یه‌ک ته‌وس و پلار و ته‌شه‌ریان پیندا ده‌دریټ و رۆژ نییه مه‌لوټکه‌ی بوختانیان بو‌ ساز نه‌کریټ و پینان دا نه‌دریټ.

به‌ گوینان ده‌گه‌یشته‌وه که له‌ ده‌ره‌وی مه‌زرا دا باسی قاتی و قری و برسایه‌تی ئازهل، مه‌زرا که‌وتوټه‌ سه‌ر ده‌م و زار و زمانان و یه‌ک بو‌ ئه‌وی تری ده‌لیټه‌وه. ته‌نانه‌ت باسی شه‌ری خو‌ به‌خو و ناوخوی مه‌زرانش وه‌ک جاچکه‌ خو‌شه‌ له‌ ده‌م و زاراندان ده‌جووریټ و ده‌جووریټه‌وه.

هه‌رکه‌ ناپولیون به‌ گوینی گه‌یشته‌وه و زانی خه‌به‌ری بی‌ ئه‌نویایی و هه‌ژاریی ئازهل، له‌ ده‌ره‌وی مه‌زرا دا بلاو بو‌ته‌وه، هاته‌ سه‌ر ئه‌م رایه‌ که‌ زمانی ویمپه‌ر بو‌ خه‌واندنه‌وه‌ی قسه‌و باسان به‌کری بگریټ و کردی. بو‌ ئه‌نجامی ئه‌م کاره‌ش، سه‌رۆک ناپولیون به‌خیریایی ده‌ست به‌کار بوو.

به‌ره‌به‌یانی رۆژی دووشه‌م بوو. ویمپه‌ر به‌ گویره‌ی هه‌موو رۆژانی دووشه‌م هاته‌ سه‌ردانی مه‌زرا، به‌لام هه‌رکه‌ له‌ ده‌روازی مه‌زن وه‌ژوور که‌وت، به‌ هه‌لکه‌وت تووشی تا‌قمه‌ ئازالیک هات، که‌ به‌ گشتی له‌ زور و زه‌به‌نیی خیر و به‌ره‌که‌تی مه‌زراکه‌یان ده‌دوان. بو‌ وینه، به‌ره‌ی به‌رانان به‌ گا و گولیان ده‌گوت:

– ... هاو‌پینان! سه‌یری ئیمه‌ بکه‌ن که‌ ساکه‌ته‌ی دووگمان له‌ به‌ر زور له‌وه‌ری و به‌هوی باش خواردنمان چلۆن چه‌تری هه‌لداوه‌! ...

گا و گولیش ده‌یانگوته‌وه :

– ... ئه‌ی له‌ ئیمه‌مانان بو‌چ ناروانن که‌ خواردن و خواردنه‌وه‌مان به‌ پای فیلانه و له‌ به‌ر زور خوران، پیر به‌پیست ئه‌نگراوین و بووینه‌ته‌ مه‌شکه‌ ...

ئه‌وسا به‌رنامه‌ی دووه‌می شانوی ناپولیون، که‌ هه‌لخه‌له‌تاندنی چاوی ویمپه‌ر بوو، ده‌ستی پیکرد. به‌پینی نه‌خشه‌ی له‌ پیندا کی‌شراوی ناپولیون. به‌ نه‌نقه‌ست ری‌ی ویمپه‌ر به‌ شوینی‌کدا تیپه‌ر کرا، که‌ ژووری ئالیک و تفاق و ده‌غل و دانی ئازهلانی لی بوو. له‌و ژووره‌دا ده‌یان به‌رمیل و که‌ندووی پیر له‌ ده‌غل و دان و زمه‌ه‌ری خسته‌ به‌رچاوی ئه‌و، که‌ ویمپه‌ر به‌ هه‌موو زیتی و زیره‌کی و زانایه‌تی خو‌یه‌وه، هه‌ر که‌ ئه‌و گشته‌ به‌ره‌که‌ته‌ی به‌ چاوی سه‌ر بینی، سه‌ری سوورما و گوستی خو‌ی گه‌ست و هه‌ر ئه‌و ه‌رۆژه‌ له‌ کوچه‌ و کۆلانه‌کانی گوندی ویلنگدۆندا بو‌ی به‌ شه‌یبیپوور دا توورانن و گوتی که‌ هه‌تا به‌ ئیستی هه‌رچی ده‌رباره‌ی ناشکواپی و بی‌ ئه‌نویایی مه‌ژرای ئازهلاندان گوتراوه، سه‌رپاکی باگزه‌ی درۆ و بوختانه. گوتی پاشه‌که‌وتیکی که‌ ئه‌و ده‌ چال و به‌رمیل و که‌ندووی مه‌زرا دا بینویټی، ئه‌گه‌ر مه‌زرانشینان هه‌تا چه‌وت پستی تریشیان دابنیشن و نه‌که‌ن و هه‌ر بیخۆن، هیشتا به‌شیان ده‌کات و له‌ به‌ریشیان ده‌مینټه‌وه.

له راستیدا، هه موو بهرمیل و چال و کهندوووهکانی مهزرای ئازهلان هه ره هه تا چه ند بستییکی سه ره وهیان به دهغل و دان رازینرابوووه و بهشی ژیره وهیان له خول و زیخ و چهو پر کرابوو. ئەم شانوییه له کورته ده مدا کاری کرد، به لام نهیتوانی راسته تهخته ی هه ژاری و لادهسی مهزرا بشاریته وه. هه ربوییه، له ئاخو روزهکانی مانگی ژانقییه دا ده ره تانیان لی بر و به ناچاری دهستی سات و سه و دایه کی تریان بو ئەو دیوی مهزرا دریز کرد.

هه ره له و سه ره و بهنده، واته له هه ره ته قهیرانه ره شه که ی مهزرا دا بوو که ناپولیون له کوشکی رازاووه ی سه ره کردایه تیدا وه ک مانگ په نای گرت و به ده گمه ن خوی نواند. نو سه گی چاو سووریش، به دایم له بهر ده رگا و به ربیلا و به ره هیوانان چاوهدیر و هه ستیاری نه زم و میزانی سه ره و ژیران بوون. هه ره ده میکیش که سه روک مهیلی گه شت و پیاسه یه کی ده که وته دل، هاتنه ده ره و گه شت و پیاسه که ی به شیوه و شیوازی مه زنه ئاهه نگیکی ئەوتو شکودار ده گیرا، که هه ره ده بوو بی و سهیری بکه ی ؛ پیسه کی ری هاتووچویان بو چول ده کرد، ئەوسا که له شیریه ی خانه دانان ده هات تی ده قوولاندو هاتنی سه روکی راده گه یاند. هه رکه سه روک ده هاته ده ره، له رویشتن دا نو سه گی پاسه وان له چوار بهری ده رویشتن و به دویاندا خیلی خاسه بریان ده هاتن و راده بووردن.

یه که شه مه یه ک له هو لی مه زن دا کوکرانه وه و سکوه له ره ده قی په یامی سه روکی به م چه شنه بو خویندنه وه :

[هاورپیان! هه ره وه کی ئیوهیش شاره زان، قهیرانیکی ناله بار تووشمان هاتوو و ناچاری کردووین دهغل و دانی پیویست له ده ره وه ی مهزرا وه ربگرین. دیاره به پیی قانونی سیاسه تی ئابووری، ئیمهیش ده بی له بری وه رگرتنی دان و ده غلی پیویست به ره مه یک بفروشین و کاری خو مانی پی راست کهینه وه. به ره مه یکی که وا بریاری فروشتنمان بو داوه، هیلکه یه. دیاره فروشتنی هیلکه ش هه ره هه تا به سه ره چوونی تهنگانه که ده وامدار ده بی و رهنگه هه تا سه ری سال بخایه نیی. له م ماوه یه ش دا به نیازین هه ره هه فته یه ی چوارسه ت هیلکه ده بازار ی گوندی ویلنگدون بکه یین و ئیسی خو مانی پی مه یسه ر بکه یین].

هه رکه بالنده کان ئەم فهرمانه ناره وایه یان به گوئ گه یشت، هاواری ناره زایه تی و په لپی به ره ره چدانه وه یان له جیاتی ولامی ئەری بو ناپولیون نارده وه و به دوی ئەودا مانیان گرت. بالنده کان خو یان سوور کردبووه که گه رای (وروره) له هه ناو دا بگوورین و له به هاری دا هاتوو دا کورک هه لنینش و جووچک هه لنین. هه ره بویه، به ره ی بالندان له م ده م و کاته نابه جیییه دا هیلکه له به ره هه لگرتنیان به جووجه له کوشتن هه مبه ره و به رامبه ره زانی.

بالنده کان دژ به حوکی ره شی سه ره کردایه ی راپه رین و له دژی سته م ، فرینه به رزتینی شوینی تاقه و ره فه ی مریشکان و له وپوه هیلکه یان کرد و له به رزاییه وه

خستییانه خوارهوه و شکاندیانن. هیلکهکان که هیوای دوارپوژی بالندان بوون، له رپی ئاسایشی گشتی و بو شکاندانی حوکمی زورداری، قوربانی کران. بهم تهرتیبه، دههات شوپشیکی نویتتر له داوینی پیره شوپشهکهی مهزرا دا سهر ههلینییت و کونه مال ههلوهژیرییت، بهلام ناپولیون به ئهوپهپی بی بهزهییهوه فهرمانی دهکرد که: [ههر ئازه لیک به قهدرایه دهنکه ههرزنیک دهستی یاریکاری بو دژبه شوپشان درپژ بکات، تولهی ههره بچووکیان مه رگیکی یه کجار زور سامناک ده بییت].

بو بهرپیوه بردنی فهرمانی سه روک و، تیکشکاندنی خوڤاگریی بالندهکان، به درپژایی شهو و پوژان، چوار سهگی درپی یانیگریان وهک چاوه دیر له ژیر پییان دا پراگریان. بالندهکان دلیرانه پینج پوژان خوین پراگرت، بهلام سه ره انجام تاقه تیان لی برپا و پاش مندار بوونهوهی نو مامری خه باتکار، ئهوانی تر ملیان دا و له بهرزاییهوه دابهزینه خوارهوه.

سه رکردایه تیی مهزرا، بو بهرگری له بلا بوونهوهی ههرای مانگرتنی بالندان، ئهوتویان خسته سهر دم و زاران، که گویا به لندای مهزرا تووشی نه خوشینی خو رهزهک هاتوون و نۆی پی مردوون. که لاکی نو مریشکی گیان به ختکه ر، زور به بی دهنگی، له ژیر درهختهکانی باغی سیواندا ژیرخاک کران و ههرایان خه واندرایه وه. بهم تهرتیبه، سه ربزیویی مامران تیک شکیندرا و ههموو پوژانی دووشه م، ویمپهر و دوکانداره کهی گوندی ویلنگدون دههاتن و چوار سهت هیلکهکیان دهبرد و دهرویشتن. له درپژهی ئه م ماوهیه دا، واته له سه روبهندی کرانهوهی ده رگای مهزرا به مه بهستی وه گه رخستنی سیاسهتی بازرگانیی نو، هیچ قسه و باسیک له سنوبال و جیگه و پیگه کهی له گوڤر دا نه مابوو. بهلام جار و بار زور به کزی به گوی ئازه ل ده گه یشته وه و ده گوترا که گویا سنوبال خو بی یه کیک له دوو مهزرا دارهکانی دراوسی فروشتوو و له ژیر حوکمی یه کیک له دوو په نای گرتوو. ئازه ل به گشتی ئه م واته واته یان ده بیست، بهلام ههرکه به ئاشکرا ده یان بینی سه روک له ئاست دوو خاوهن مهزرای چه کمه رهق دا وهکی جاران وشک و سارد و دین دوزمن نه ماوه ته وه، ههرچی واته وات و ده مگو بوو، پییان وابوو بایه و به ژیر گوپچه یاندا راده بری.

له هه وشه ی ژوو روی مهزرا که یاندا دارخانه یه کیان هه بوو، که سه دان ئالوداری لیک و لووس کراوی ئاماده ی فروشتن، زور به ریکوپیکی له سه ر یهک هه لچندر ابوون. دارخانه که یادگاری سه رده می جو نز بوو که به مه بهستی فروشتن، له دارستانی خوار مهزرا برپیوونی و پاش سپی کردنیان، بو وشک بوونه وه هه لی چنیبوون. پوژیک له پوژان، ویمپهر هاته سه ردانی ناپولیون و پرایگه یاندا که فردریک و پاول کینگتان، ههر دووکیان به دل کپاری دارهکانی مهزرا و بو سه ودا کردن ده گه ل سه روک، خهریکن سهر و دهستی خوینی بو ده شکینن.

ناپولیون بۆ ههلبژاردنی یهکیک لهه دووه، دوو دل بوو. بهلام ههتا به دلی دا دههات که فردریک بۆ ئەم سهودایه باشه، گورجیک له مهزrada دهبوو به ههرا و دهگوترا که سنوبال له ژیر بالی پاول کینگتان دا خهوتوو و خهریکی پیلان گیرانه. ههر کاتیکیش که وازی لهو دههینا و نیازی ئەمی تری به دلدا دههات، قهوانه که ههلهگێردرایهوه و ئەمجاره که فریدریک دهکرایه شهریک و برابهشی سنوبال و مالهکهی دهبوو به خانی خهتهر و کانگای قهستی سهه.

له سهههتای ورزی بههار دا کوتوپر رازیکی سامناکیان لی ئاشکرا کرا و پیمان گوترا که: [.. شهوانه سنوبال خوێ دهکیشیهته مهزرا و دهست دهوهشینیت]. ئەم دهنگه وهک تۆپ له مهزرا دا تهقی و نیوکی ئازهلێ پی کهوت. سنوبال دیسانه که کرایه ئاخوران باخورانیکی ههر ئەوهنده سامناک، که مهزرای پی له رزی. ئەو به ئەمی تری دهگوت که نیوهی شهوانی ههموو شهویک، تارمایی به رازیک به مهزرا دا دهخزیت و دهستی ناپاک و ناحهز به سهه بهر و به رهه مان دا دینێ. دانهویله ده دزی و دهفری پر له شیر قلپ دهکاتهوه. هیلکه دهشکینێ و شیناوهرد پیشیل دهکا. دهچیهته سوئی دار و درهخت و بهری دار دهچلپینێ.

به کورتی ههر ئازار و مافهتهیهکی که له دار و درهخت و ئازهل دهکهوت، خیرا تاوانه که یان له ئەستوی سنوبال دهپهستاوت. هاتبا و شووشه په نهجهیهک شکابایه ، یان گونگهی ئاوه رۆکه یان به پر و پووش و ههژگهل گیرابایه، دهگوترا سنوبال شهو هات و ئەم ئەتکهی پیکردن و پویی.

رۆژیک له رۆژان، کللیی ده رگای کادیینان لی بزر بوو، چی ئازهلێ که له مهزرا دا بوون، به گشتی دهستیان له ملدا و گوتیان ئەشه مبیلا، کاری سنوباله و ههر ئەوه که کللیه کهی لی ده چالاو هاویشتون. ته نانهت که تیکیش که کللیی بزر بوویان له ژیر جهوالی دانهویله دا دوزیهوه، هیشتا ههر دهیانگوت دهستی ئەوهی تیدا بووه و لهو رانه بردوو.

مانگا کانیس فریادی هاواریان دهگهیهیشته ئاسمان و به گازهندهوه دهیانگوت که شهو نییه به رزایک له نیوهی شهو دا نهیهته جهسته یان و گوانه کانیان ههتا ئاخ دلوپی ته رایی نه مژیت.

ئهوانه گشتی به جیی خویان، له ههموو دهد و پهتایهک ناسازگارتر، هیرشی بی ئامانی جرجه مشک بوو که ههر راست لهو سهه و بهنده دا دهگیانی دانهویله یان بهر ببوو. ئەمهش خوێ بوو به ههرا و گوترا که هاره به دانیی جرجه مشکانیش ههر به فیتی سنوباله.

رۆژیک له رۆژان، ناپولیون رایگه یاند که سبهی بهیانی ههر خودی خوێ دیته مهیدان و ئەرکی دوزینه وهی شوین پیی سنوبال وه ئەستۆ دهگریت. ناپولیون سبهی بهیانی ئەو رۆژه، له ژیر چاوه دیری نو سهگی مل ئەستوو، له سهه رکردایه تی

هاته دهر. تهويله نشينان زور به قه در و قوتبه وه چهند ههنگاويک دوورتر به شوين سهرى داهاتن و سهيرى ههلسوکهوت و ئاکاره کهيان کرد.

ناپوليون به زاكونيکى فره مهزن و ميرانه، سهرى به هه موو شوينىک داگرت. ههر چهند ههنگاويک روپيشت و ئيستيک راوهستا. دواى وچان گرتن و ههلسهنگاندن و بون پپوه کردن، ديسان کهوته وه پى. کون و کهله بهر نه ما به چاو دهرزى ئارنى نهکات. بون و بهامهى ههوا و ههردى ههلمزى و دهگهل ههر ههلمزينيکيش پر به دول فيشقاندى و دهگهل ههر فيشقاندنيکى سهروک، ههر نو سهگى چاوسووريش يهک ريز لووراندیان.

لهم گهران و پشکنينه دا ههرکه گهيشتنه ئاخر سنوورى مهزرا، سهروک لمبوزى پانى به ژير دهوه نانه وه نا و بونى شوين پپى ههلمزى و نه عرته و فتشقه يهکى سامناکى کيشا و گوتى :

- ... ئه وه تا! ... ئه مه شوين پپى سنوبالى ترسنوکه! ... ئه وه تا بهم گازه دا هاتووه و بهم گوزه ره دا دهرچووه! ... بهلى بونه کهى له بوم ئاشنايه و دهيناسم!

سهگهکان به بيستنى ناوى سنوبال خويناى ده چاوان گهرا و بهچه شنيک لورانديان ، که خوين له شاده ماري تهويله نشيناندا مه يى.

ههر ئه وشه وه بهکاتى خهوتنان، سکوله رى تووره و پهريشانحال هاته سهردانى ئازه لان و بهدهم هه ناسه برکه يهکى شيواوه حال دا گوتى:

- ره فيقان! راپورت يکمان پى گه ييشتووه که گه ليک هه والى سامناکى تيډايه. رهنگه هيچ کام له ئيوه بهرگه ي بيستنى ئه م هه والانه نه گرن و بيتوو به گويتان بگاته وه، له وان هيه نيوک و دلتان پيکه وه پپى بهر بيته وه. به لام چونکه ناوه روکى راپورته که به چاره نووسى مهزراکه مانه وه بهنده، ههر بويه ناچارم به گويتانى دا بخوينم.

هاورپيان! گوئ بگرن و ئاگادار بن که سنوبالى خهيان خوى به فرديک فروشتووه و به خه ياله به سهرمان دادا. له وه هيرشه دا، سهردهسته و رى نيشانده رى هيژى دوزمن ههر خوى ده بيت و بهس! ... بهلى هاورپيان! سنوبال ئه مه يه و له مه زياتر نييه.

ئيمه له سه ره تاوه سنوبالمان بو نه ناسرابوو. ئيمه ي کورت بين، پيمان وابوو ههواى مهزنيخوازى فووى به که لله ي ئه و دا کردووه، لاما ن وابوو سهر به ههواى باى ناو که لله يه وه خوى لى گوراوه. به لام لهم بابه ته وه ئيمه ههله بووين. چونکه سنوبال پايه به رزيکى ههره بالاي سه رکردايه تيمان بوو که دهستى هيچ خاوه ن دهستيکى نه ده گه ييسته حاستى دهسته لاته که ي. ئه ي بوچه ئيمه ي به وه دهرده برد و ئه م په نده پيسه شى به سه ر خوى هيئا؟! ده سا با بپرسين و بزاني ن هوى چى بوو سنوبال وهک مار ده ده لينگمان هالا و ليمان بوو به داسى رمانه؟ بهلى هاورپيان ئه مه يه گياني بابه ته که و ده بى به شوين ئه م ره مزه شاراوه يه دا بچين.

هاورپيان! به لگه يه کى زيندووى که ههر ئيستي ده مستى من دايه، نيشان ده دا و ده نوينى که سنوبال ههر له سه ره تاوه جاش و جيره خورى جوئز بووه. ئه م به لگه يه

حیکایه تیکه له یه کایه کی چهوتی و چه په لکاري و تاوانبارییه کانی نهو کهسه ناکهسه و، کهسایه تییه ناخاوینی سنوبال وهک هیلکه ی پاک کراو له توپلک دهر دهخات... وهرن نیوه ییش توزیک قوولتر بیری لیبکه نهوه و سنوبال بخه نه بهر ئاوینه ی خه یالتان و کار و کرده وه کانی هه لسه نگیین، جا نه وه دهم بوتان دده کهوئ و دس له مل ددهن که ههرچی نه م به لگه به نرخه دهی بیژی، سه ربه سه ر راسته!

نازیزان! کهس نه زانی، خو نیوه به دوو چاوی سه ر بینیتان و باش ده زانن که له شه ری هوئی مانگیاندا سنوبال هه وادار و لایه نگری جونز بوو. نیوه به تیگرا بینیتان چون نازایانه دژ به نیمه شه ری کرد و چلون خه ریک بوو به قه لبه یه کی سامناکمان دا بخات؛ به لی نهو ده یه ویست دسه لاتدارییه تی نگریسی جونزمان به سه ر دا بسه پینیته وه. به لام له هات و به ختی به زری خو مانه وه، سه روکی به ختیارمان ری پی رزگاری بو کردینه وه و له پیلانی سنوبالی ره ها کردین...

نیتر داستانی هه لبه سترای نه مجاره که ی سه ر کردایه تی له چیروکی خاپوور بوونی ئاشی باکه ییشیان نه پوخته تر و گه وجانه تر هه لپیچرا بوو، هه ربویه نازه ل به بیستنی داستانی نه مجاره ی سه ر کردایه تی، گرانتتر له هه ر جاریک شله ژان، به لام شله ژانیک ی بی هه ست و خوست و کپ و بیده نگ .

نازه لی ته ویله نشین وته کانی سکوه له ریان له باره گای خه یالدا ده هیئا و ده برد و لیکیان ده دایه وه و هه لیان دسه نگاند؛ له م نرخاندنه دا، نه وان پییان وابوو که بینویانه و له بیریه نه له شه ری هوئی مانگیاندا سنوبال وهک قاره مانیک ی له خو بوردوو شه ری کرد و گیانفیدایانه تیکووشا. هه روه ها پییان وابوو بینویانه که سنوبال له شه ری هوئی مانگیاندا وهک فه رمانده ریکی لیها توو، به ره ی شه ری زانایانه ریبه ری کرد و نازه لی شپرز و لیک بلاو بووی سه ر و سامان پی دایه وه و له هیرشیک ی گورچووبر دا به سه رکه وتنیشی گه یاندن. به لی له بیریان مابوو له ته نگه به ری هوئی مانگیاندا چه ند بویرانه و چه نده نازایانه هات و جونزی زورداری خست و دسه که تیکی به نرخیشی لی سهند. نه ی کهواته چون ده توانن به ری تیشکی خو ری ئاسمان به توپه لیک قور وه شیرن؟ نه ری له جوانمیری به دوور نییه که خاوین، به چه په ل ناوبه رن و، ره ش له جیی سپی وه رگرن؟ به لام سه ره رای نه م تیگه یشتن و پی گه یشتنه، نازه ل به تیگرایی و باکسه ر به تاییه تی بیده نگ بوون و ده روای پرسیار و لیکولینه وه یان وشکاوی هاتبوو. به لام باکسه ر له عهینی بیده نگی دا ئوقره و ئارامی پی نه مابوو. له هه ژمه تان خو ی پی رانه ده گیرا. سه ره نجام و ئاخرسه ر، نه رم و هیور لیی پرسی:

– ره فیق سکوه له ر! من به ش به حالی خو م بو م ناگونجی و پی م ناکری به خو می بسه لمیم که سنوبال جاش و دسه نده خو ری جونز بووبیت. ئاخ له شه ری هوئی مانگیان دا نهو شان به شانی من هات و هه ر من ده زانم نهو چی کرد!... به لی

ئەو ھەر من بووم بە چاوی سەر بینیم کہ سنوبال بئ دەربەستی سەر و مال،
 ئازایانە و بویرانە بەرەوہ پیری مەرگ چوو. بو درۆ و راستی، ئەرئ ئەوہ ھەر خودی
 خویمان نہبووین لە رۆژی سەرکەوتن و تیکشکاندن و رەپال نانی بەرەوی دووپی دا،
 میدالیای پلەہی یەکی ئازایەیمان پئی خەلات کرد؟!
 سکولەر لە وەرەمدا گوتی :

– ئیمە ئەودەم بەھەلە دا چوو بووین رەفیع... بەلام ھەر ئیستی، بەپیی ئەم
 بەلگەییە کہ لە مستم دایە، پاک و ناپاکمان بو لیک بوئەوہ و بویمان دەرکەوتوہ
 ئەوہی ئەو کردی، شانویەک بوو بو فەوتاندنی کەرەمەتی نیشتمانیمان و بو پەت
 کردنەوہ و دیل کردن و ژێردەستەییمان...
 باکسەر فسەہی لەدەمدا بری و گوتی :

– بەلام سنوبال لە شەری ھۆلی مانگیاندا پیکا و ئیمەیش زامەکەییمان بە چاوی
 سەر بینی، تەنانەت چۆراوگەہی خوینەکەیییمان ھەر لەبیر ماوہ و...
 سکولەر نەراندی بە سەریدا و گوتی :

– رەفیع ھۆشت بئ!... ئەمەش بەشیک بوو لە شانۆی پر لە خەیانەتی سنوبال،
 شانویەک کہ ئازەلی گەمزە و نەفام لە ناوہرۆکەکەہی ناگات و ھەر رۆوکەشەکەہی
 دەبینیت. دەسا تۆ و ھەموو ئەوانەہی کہ ھەر رۆوکەشی کارەساتان دەبینن و چاوی
 دیتنی ناوہرۆکتان کویرە، گوئ بگرن و بزائن کہ فیشەکی جۆنز ئەوہندە بە دانستە
 و بە مەبەستەوہ سەر پیستی پیسی سنوبالی دارووشاند بوو، کہ لە یەکەم ھەل دا
 ھیچ گەزەندە و ئازاریک نہگەہیەنیتە گیانی ناپاکی و لە چەلی دووہمدا چاوی کزی
 ئازەلی ساویلکەشی پئی بە خەتا بچیت... سەدبیریا رەفیع باکسەر توانیبای خال بە
 خالی ئەم راپۆرتە بخوینیتەوہ، سا ئەودەم بوئ دەرەدەکەوت سەنگی خەیانەت
 سنوبال چەندە فۆرس و چەندە گرانہ!... باکسەر نہچی بە ھەلە داچی و گوئ لەم
 راپۆرتە بخوینیت و ھەر وەک جارن بە لاگری و لایەنگیری سنوبال ھەستی، کہ
 ئەو زاتە ناپاکە بو لاگری و پشتگیری نابئ... بەلی ھاوڕی باکسەر! ئیتر کاتی ئەوہ
 ھاتوہ چاویلکە لە چاوی دەربینین و روالەت و ناوہرۆکی رۆوداوەکان وردتر و
 راستەکی تر بخوینیتەوہ.

ھاوڕییان باوہری دلتان پیم بئ، دەتوانم بلیم سنوبال کہم تا کورتیکیش لە
 ئامانجە گلاوہکەہی دا سەرکەوتبوو، بەلام چ بکا کہ سیبەری پیشەوا و ریبەریکمان
 بەسەرہوہ بوو. بەلی گەر ھاتبا و سیبەری پیشەواہی مەزنامن بەسەرہوہ نہبواہی،
 ھەرئیستی کہ من و ئیوہ بەتیکرمان کویلەہی ژیر دەستی بەرہوہ دوو پئی ببووینەوہ
 و ھەرچی خوشتی و نوشتی و حال و ھەسانەوہیەکی کہ ھەمانە، لە دەستمان چوو
 بوو.

ھاوڕییان! نہکا ئەودەمەتان لەبیر کردبئ کہ وا جۆنز و دار و دەستەکەہی بە
 ھەموو تواناوە ھەلیان کوتایە سەرمان و، ھەر ئەودەم سنوبالی خوڤرۆش پشتی

تیکردین و جیی هیشتین و بوی دەرچوو!... ئه‌ری ئه‌و دهمه‌تان نایه‌ته‌وه بیر که ئیمه‌ی ئازهل هه‌ر وه‌کی ئاردی نیو دپووان، لی‌ره‌و له‌وئ، به‌ شپ‌زه‌یی لی‌ک بلاو ببوین و دهره‌تانی نه‌جاتمان لی‌ ته‌نگه‌به‌ر ببووه، هه‌ر ئه‌وده‌م پیشه‌وای دل‌سوژ و مه‌زئمان به‌ هانامانه‌وه گه‌یشت و به‌ نرکه‌ی دل‌یرانه‌یه‌وه گرماندی: (بم‌ری به‌ره‌ی دووپی). ره‌نگه‌ ئیوه‌یش ئه‌وکاته ناسکه‌تان له‌به‌ر چاوی خه‌یال دا هه‌ر مابیته‌وه که پیشه‌وا به‌ ده‌م نرکه‌ی دل‌یرانه‌یه‌وه به‌ قاچی جو‌نز دا نووسا و له‌ مه‌یدان به‌ده‌ری کرد...

هه‌ر نه‌خشیکی که سکوه‌له‌ر به‌ ده‌نگ په‌سمی ده‌کرد، له‌ سه‌ر په‌رده‌ی زه‌ینی ئازهل‌دا نه‌خشی ده‌گرت و کراسی باورپیکی راسته‌کی ده‌به‌ر ده‌کرا. به‌لام به‌ هه‌موو خوشباوه‌ری و ساکاریشیان‌ه‌وه، دل‌یان هه‌لینه‌ده‌گرت ئه‌وه‌ی به‌چاوی سه‌ر دیتبوویان ، هه‌روا سووک و هاسان بیده‌نه به‌رده‌ستی بای فه‌رامۆشی و نکۆلی له‌ بوونی بکه‌ن. به‌تایبه‌ت باکسه‌ر، که شان به‌ شانی سنۆبال دژ به‌ جو‌نز شه‌ری کردبوو، له‌ به‌ر دیده‌ی خه‌یالی زه‌ق و زیندوو مابووه، هه‌ربویه سه‌ریکی به‌رز کرده‌وه و گو‌تی: - ره‌فیع سکوه‌له‌ر بو‌یسته با منیش رای خۆم دهر بپریم و شتی‌ک بیژم!... من ده‌لیم ده‌با دوینی به‌ حیسانی ئیم‌رو نه‌گرین و داها‌توو فیدای رابوردو نه‌که‌ین... ئه‌وه‌یکه سنۆبال له‌م دوا‌ییانه‌دا کردی به‌جیی خۆی، به‌لام من به‌ش به‌حالی خۆم قه‌تم بو ناسه‌لمی سنۆبال هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای شو‌رشه‌وه جاش و ده‌سند‌ه‌خۆری جو‌نز بووبی. من ده‌س له‌ ملم ده‌ده‌م و ده‌لیم ئه‌وه‌ی که سنۆبال له‌ شه‌ری هو‌لی مانگایاندا کردی، که‌س نه‌یکرد... سنۆبال ره‌فیقیکی به‌ده‌مار و جگه‌رسۆزه بوو که تای خۆی ده‌ست نه‌ده‌که‌وت...

سکوه‌له‌ر نه‌یه‌یشت باکسه‌ر پتری له‌سه‌ر بپروات. به‌ده‌نگی‌کی ته‌واو تووره‌ی ئامال به‌ گازنده‌وه گو‌تی :

- باکسه‌ر!... باکسه‌ر! هو‌شی خۆت بگه‌روه !... پیشه‌وا ناپولیون ... به‌لی پیشه‌وا ناپولیون له‌سه‌ر ئه‌م باوه‌ره‌یه که سنۆبال هه‌ر نه‌ک به‌ر له‌ شو‌رش، بگه‌ره به‌ر له‌وه‌ی بی‌ری شو‌رش به‌ می‌شکی ئازهل داها‌تبی، هه‌ر جاش و چلکاوخۆری به‌ره‌ی دوو پی بووه .
باکسه‌ر گو‌ت :

- ئا!... ئاوووا!... هه‌نوکه کی‌شه‌که‌مان گو‌را و بو‌مان دهرکه‌وت کی‌ باشه و کی‌ جاشه. ئه‌لبه‌ت و سه‌دان ئه‌لبه‌ته ئه‌گه‌ر بو‌چوونی پیشه‌وا ناپولیون له‌سه‌ر سنۆبال به‌مجۆره‌یه، به‌لی ده‌ست له‌ ملم ده‌ده‌م و ده‌لیم ئه‌و مافی خۆیه‌تی و سه‌ر به‌ سه‌ر رپاسته.

سکوه‌له‌ر فیشقاندی:

- ئا!... ره‌فیع! ئه‌وا تو‌یش هه‌ر ئیستی‌که چاوت کرایه‌وه و به‌ دیدیکی وردبینه‌انه سه‌یری ژیر و ژووری کاره‌ساتان ده‌که‌یت !

سکوله‌ر دواى بیده‌نگ مانه‌وه‌یه‌کی کهم ده‌وام، یه‌ک یه‌کی ئازهلئى له رپئى چاوانه‌وه ده‌رزى ئازن کرد و به‌نیازی گه‌رانه‌وه به‌ره‌و کوشكى سه‌رکردایه‌تى، پشتى تیکردن، به‌لام له‌پر وه‌رچه‌رخایه‌وه و به‌ه‌واده‌نگیک که بۆنى خوینی لیده‌هات، گوټى:

– ئیوه ئه‌ی نیشته‌جییانى مه‌زرای ئازهلان!... ده‌گه‌ل ئیوه‌مه! گوئ بگرن و چاوى خۆتان خورد که‌نه‌وه و وریای زار و زمانتان بن، چونکه به‌لگه‌ی خه‌یانه‌تى سنۆبال په‌نجه بو ئه‌م راستییه‌ش راده‌کیشى، که جه‌ماعه‌تیک له ئازهلئى خۆمالیشمان ده‌ستیان تیکه‌لاوى پیلانى گلاوى دوژمنانه و، شه‌ریک و برابه‌شانی سنۆبالى بابان شیواون.

چوار پوژ به‌ سه‌ر هه‌ره‌شه‌ی سکوله‌ر دا تیپه‌ری. پوژى پینجه‌م، له سه‌ر فه‌رمانى سه‌رۆک، هه‌رچى ئازهلئى مه‌زرا بوو له‌ هه‌وشه‌ی مه‌زرا دا کو کرانه‌وه. ناپولیون و نو سه‌گى چاوسوورى هاتن و له شوینیکی به‌رز، روو به‌ رووى ئازهلئى تاساو دانیشتن. دوو ریز میدالیای سه‌ر سنگى سه‌رۆک، ده‌گه‌ل هه‌ر پارزان و خۆ بادانیک، له‌به‌ر شه‌به‌ق و تیشكى هه‌تاو دا ترووسکه‌یان ده‌هات. به‌تایبه‌ت میدالیای ئه‌ستوورى پله‌ی یه‌که‌مى ئازایه‌تى و نیشانى قورسى پله‌ی دووه‌مى ئازهلایه‌تى که خه‌لات کراوى خۆى بوون و به‌ ده‌ستى خۆى له سنگى خۆى چه‌سپاندبوون، به‌رچاو بوون و له‌ دووره‌وه دیار بوون.

له‌م دانیشتنه‌دا، به‌ داب و ده‌ستوورى جارن، نو سه‌گى چاوسوورى قه‌لاته له‌مل، چوار ده‌ورى سه‌رۆکیان ته‌نى بوو. سه‌گه‌کان درتر له‌ جارن و یانیگرتر له‌ هه‌میشه ده‌هاتنه به‌ر چاو. خودى ناپولیونیش له‌ هه‌رده‌م به‌سامتر دیارى ده‌دا . روحي ئازهل له‌م دانیشتنه‌ کوتوپره بیخه‌به‌ر بوو. به‌لام فیشقه‌ی جار به‌ جارى سه‌رۆک و چه‌ق و لوورى سه‌گه‌کان، ناخۆش خه‌وه‌ریکیان به‌ گوئی گیان ئازهل ده‌گه‌یان؛ ناخۆش خه‌به‌ریک که گازه‌رای پشتیان پئی هاتبوویه له‌رزین. ناپولیون به‌ چاوى سوور و روخسارى گرژ و مۆنه‌وه سه‌یریکی کردن و به‌ هه‌موو تواناوه فیشقاندی. به‌ ده‌نگى فیشقه‌ی سه‌رۆک، هه‌ر نو سه‌گ له‌ جی بزوتن و شالایان بو ئازهل برد. له‌ یه‌که‌م شالادا، گوئیچه‌ی ئه‌و چوار لاوکه به‌رازانه‌یان قه‌پ پیداکرت، که له‌ دوو کوپوونه‌وه‌که‌ی پيشوو دا زمانى ره‌خنه و سکاالیان له‌ ده‌مدا بزوتبوو. چوار لاوکه به‌رازه‌کان ره‌کیش کران و له‌ به‌ر پئی پيشه‌وادا له‌ خاک و خۆل گه‌وزیندران. ژیر گوئیچه‌ی هه‌ر چواریان چۆراوگه‌ی خوینیکی ئال و گه‌شى پیداهات و خاکی مه‌زراکه‌یانی پئی سوور بوو.

به‌رامه‌ی خوین، به‌ مه‌زرا دا گه‌را و سه‌گه‌کان به‌ بۆنى خوین شیت و هارتر بوون. به‌ده‌نگى فیشقه‌ی دووه‌مى سه‌رۆک، چوارسه‌گ ئامبازى باکسه‌ر بوون. به‌لام باکسه‌ر له‌ به‌رامبه‌ر چاوى مات و هه‌یرانى هه‌موو ئازهلئى تاساو دا، له‌سه‌ر پاشوو هه‌ستا سه‌رپئى و به‌ زه‌برى جووته، سه‌گیکی ده‌ خاک و خۆل گه‌وزاند. سئ پاسه‌وانى چاو

سووری ناپولیون، هرکه ئەم دەست وەشانده ترسناکهیان به چاو دیت، قونەدزه و پاشەکشەیان پیکهوه کرد. باکسەر له حالیکدا پپی لهسەر ریسی ملی سهگی بهزیو دانابوو، به چاوی پر له پرسیارهوه سهیری سهروکی کرد، که ئاخو پاسهوانی بهزیو له ژیر پی دا بپلشینیتهوه، یان بهرهه‌دای بکات.

ناپولیون دواي رمانیکی کورت، به هیما رایگه‌یاند که به‌لئ ده‌کری ده‌ستی لی هه‌لگری.

نائارامی و هه‌را خه‌وته‌وه و بیده‌نگی بالی به‌سەر مه‌زرا دا کرده‌وه. چوار لاوکه به‌رازه‌کان هه‌ر وه‌ک تاوانبارانی پی له‌سەر لیواری چالی مه‌رگ، چاوه‌پوانی فه‌رمانی سه‌رۆک پراوه‌ستان. خه‌تاکاری و تاوانباری هه‌ر وه‌ک کراس ده‌هات به‌ژنیان هه‌لبدریوت. هه‌رکه له لایه‌ن سه‌رۆکه‌وه فه‌رمانی ده‌م کردنه‌وه و درکاندنێ سووچ و تاوانیان پیدرا، هه‌ر چواریان وه‌ئسته‌ویان گرت که به‌لئ تاوانبارن و ده‌گه‌ل سنوبال سازاون و که‌ین و به‌ینی ئەوه‌یان بووه که له ئازهلئ مه‌زرا دژ به سه‌رکرده و سه‌رۆکایه‌تی هه‌لخرینن و له ئاکامدا ئالقه‌ی نوکه‌رایه‌تی فریدریک له ئەستوی ئازهلئ سه‌ربه‌ست ببه‌ستنه‌وه. لاوکه‌به‌رازه‌کان دانیان پیداهینا که له خاپوورکردنی ئاشی با دا ده‌ستیان بووه و هه‌مووی ئەم ئەتک و خه‌تاکاریانه سنوبال پی کردون. له ئاخرسه‌ر دا، به‌زمان هاواریان کرد که سنوبال به‌لای ئەوانه‌وه درکاندوویه‌تی که زور له‌میژه، بگره به‌ر له شو‌رشی مه‌زرانش، هه‌ر جاش و ده‌سندەخوری جو‌نز بووه. کانتیک چوارلاوکه به‌رازه‌کان تاوانیان وه‌ئسته‌و گرت، به ئامازه‌ی په‌نجه‌ی پیشه‌وا، سه‌گه‌کان له یه‌کده‌م و له چاو‌ترووکاندنیکدا دایان گزانی و هه‌ر چواریان له به‌ر یه‌ک هه‌لدپین و له‌ت و په‌تیان کردن.

پاش کوشتاری یه‌که‌م، سه‌رۆک پرووی ده‌می ده ئازهلئ ترساوی تاساو کرد و به هه‌واده‌نگیکی زور سامناکه‌وه هاواری کرد:

– ئەو ئازهلانه‌ی که تاوانیک له خویاندا شک ده‌به‌ن، کین؟! ... بوچ نایه‌نه پیش و خویان ناناسین؟!!

سئ مامری ئیسپانیایی که به‌رپوه‌به‌ری بزووتنه‌وه‌ی بالندانیان کردبوو، هاتنه مه‌یدان و درکاندیان و گوتیان که شه‌و له خه‌ودا سنوبال دژ به ناپولیون هانی داون و رپی رزگاربوونی بو ده‌ستنیشان کردوون. دوا‌به‌دواي ئەوان، قازیک هات و وتی که سالی رابوردوو به کاتی هه‌لگرتنه‌وه‌ی خه‌رمان، شه‌ش گو‌له گه‌نمی دزیوه و شه‌و خواردویه‌تی. پاش قازه‌که، سئ په‌ز هاتن؛ یه‌کیان دانی پیدانا که سنوبال هانی داوه له سه‌رچاوه‌ی ئەستیرکی ئاو بمیزئ و ئەویش تی میزتووه. دووه‌کانی تر زاریان کرده‌وه و به‌زمانیان دا‌هات که له لایه‌نگرانی سنوبال و به‌رانیکیان بویه هه‌لبریوه و په‌تاندوویانه، چونکه لاگر و هه‌واداری ناپولیون بووه.

هه‌رچی هات و دانی به تاوانیک دا هینا و خه‌تایه‌کی وه‌ئسته‌و گرت، ده‌ستبه‌جی هه‌ر له‌وئ گوستیان و له‌ت و په‌تیان کرد. له ته‌رمی کوژراوان ته‌پۆلکه‌یان هه‌لچنی

و له خوینی تیداچووان جوگهلهی خوینان رهوان کرد. ههوشه‌ی مه‌زرا وهک گهرماوی خوینی لی‌هات و به‌رامه‌ی خوین به‌سهر بستاوبستی سهرزه‌مینی پزگارکراوی مه‌زرای ئازهلان دا گه‌پرا.

هه‌رکه سهرکردایه‌تیی مه‌زرا ده‌ستیان له پالوتنی تاوانباران شورده‌وه، خوینان و سه‌گه ئه‌مه‌گناسه‌کان له هه‌وشه‌دا مانه‌وه و ئازهل به‌ره‌و ته‌ویله‌کان داگه‌پرانه‌وه. سهرکردایه‌تی سهرکه‌توانه له هه‌وشه‌ی خویناویدا دانیشتن و ژیرده‌سته‌کانیش سهرکز و خه‌مناک، به‌ماته‌مینی له ژووری ته‌ویله‌که‌یان دا پراوه‌ستان. ئازهل ژیرده‌سته‌بیریان لی‌ده‌کرده‌وه و هه‌لیان ده‌سه‌نگاند و له دل‌دا ده‌یانگوت: [هه‌یاران! ئه‌رئ هاوده‌ست بوون ده‌گه‌ل سنو‌بال تاوانی گرانتره‌یان سازکردنی هه‌مامی خوین له خوینی یاران؟ کوشتاریکی که جوئزی سته‌مگه‌ر لی‌ی ده‌کردن، ئه‌وا ئیمپرو به‌ده‌ستی ئازهل خومالی لی‌یان کرا و میژووویان لی‌ دووپات کرایه‌وه. ته‌مه‌نی رابوردیان غه‌رقی خوین بوو. پوژ نه‌بوو ده‌یان ورگ له‌به‌ر دیده‌کانیان نه‌کریته‌سفره و هه‌لنه‌دری‌ت. هیچ سالی‌ک به‌بی له‌ت و په‌ت بوونی ده‌یان و سه‌دان ئازهل، سال نوئ نه‌ده‌کرایه‌وه. جوئز ده‌یفروشتن، ده‌یکوشتن و له‌پراده‌به‌ده‌ر ده‌ی چه‌وساندنه‌وه. به‌لام ئه‌و مافی خوی بوو، چونکه دوژمنی قه‌ستی سهریان بوو. ئه‌دی کوشتاری ئیمپروکه‌یان چ ناویکی لی‌ بنین و له‌خانه‌ی کام سهرده‌می‌ک دا دابنین!!] به‌پروای هه‌موویان، کوشتاری ئیمپروکه‌یان سه‌دان جار بی‌ به‌زه‌بیانه‌تر له‌هی سهرده‌می جوئز بوو؛ چونکه ئه‌وان ئیتر ئه‌جزای کو‌مه‌لیکی یه‌کسانی زه‌حمه‌تکیش و به‌تی‌کرا هاوخه‌بات و هاوشان و هاوبیری یه‌کترن.

له‌هه‌ژمه‌تان ئوقره و ئارامیان لی‌ هه‌لگیرا. کونجی ته‌ویله‌وه‌ک شه‌وه‌هه‌لی ده‌گوشین و هه‌ناسه‌یان بو‌نه‌ده‌کی‌شرا. به‌ناچاری و بو‌دوور که‌وتنه‌وه له‌خه‌فت و لادان له‌په‌ریشانی، له‌ته‌ویله‌هاتنه‌ده‌ر و به‌ره‌و سهر دوندی گردی مه‌زرا هه‌لکشان؛ له‌پال دیواری تازه هه‌لچندراوی ئاشه‌که‌یان، کلوقه‌ر، موریه‌ل، به‌نیامین و بز و په‌زه‌کان دانیشتن و بالنده و بی‌باله‌کانی تریش لی‌یان هالان. هه‌ر وه‌تو لی‌ک هالان و به‌چه‌شنیک تی‌ک به‌زین، هه‌ر ده‌تگوت بو‌گه‌رم بوونه‌وه‌ی دل‌ی شکاویان، ئاره‌زووی گه‌رمای له‌ش و لاری یه‌کتریان هه‌یه. هه‌ر ته‌نی باکسه‌ر بوو خه‌فه‌رتبارانه له‌سهر پی‌مابوو و بی‌پشوودان ده‌هات و ده‌چوو. قو‌په‌نی کلکی دریژی به‌دوو ته‌نیشتی لاقه‌برغه‌ی دا ده‌ماشت و به‌کو‌رژنیکی جار به‌جار، خه‌می دل‌ی ده‌رده‌بری. دوای هاتن و چوونیک‌ی زور، هاته‌وه لای یارانی و گوتی:

– ئه‌ی یاران!... ئه‌رئ بو‌پی‌می نالین که ئیمه‌بو‌چ به‌م ده‌رده‌داکه‌وتین و

بو‌چی وامان به‌سهر هات؟! من بروام نه‌ده‌کرد پوژیک له‌پوژان ئه‌م هه‌ره‌سه‌مان به‌سهر دا بی‌ت... ئاخ چه‌که‌م که می‌شکم ورته‌ی ژانی پی‌دا ده‌گه‌ریت و ناتوانم ئه‌وه‌ی له‌ناو می‌شکی که‌لله‌مدا دی‌ت و ده‌چی‌ت، به‌زمانی دابینم... له‌وانه‌یه که‌موکوری له‌خوماندای بی‌که ناتوانین کی‌شه‌کانمان ره‌ها بکه‌ین. من پی‌موایه‌ده‌رمانی تواندنه‌وه‌ی

گیر و گرفتارمان هر له کار دایه. من دهرمانی دهردی خوّم دهکار دا دهبنیم و هر له سبهی بهیانی را، کاترمیړیک زووتر دست بهکار دهیم. باکسر، هر ئه ودهم به ههنگاوی لیبر او اناهیهوه بهرهو داوینی گرد داکشا و به دم هانکه و نرکهی کریکارانهیهوه تیکهلی کار بووه. دیسان کار... کار... کار و کار!

بهلام نازهلی تر بهتیکرا له دهوری کلوقهر هالان و پتر و زیاتر خویمان پیوه مهلاس کرد.

لهسر تر وپکی ته پو لکه که یانهوه، له پال دیواری تازه هه لچندر او ی ناشه که یاندا، سه ربه سهری پانتایی مه زرا که یان لی دیار بوو. له بهریکه وه گول و کانیوای پروون و گول و ئه ستیرکی پر له ئاو، له لاییکی تره وه سهر سه وزی رپه پسته ی پایزه کیلان و مه زرای وینجه و دارستانی بچووک، له خواره وه خیروکی جار و کیلگه ی هیشتا دانه چیندر او، له سه ره وه باغی سیوان و په له میرگی ئاونگ له سه ر نیشته ویان لی دیار بوو. خو ره تاوی گهش و جوانی به هاری ده شتا وده شت ولاته که یانی پر کرد بوو. ئاونگی نیشته وی سهر چرووی تازه پشکووتووی دار و دهرخت و شینکه ی نیو په رزینان، که له بهر تیشکی خو ری ئاسماندا ده ترووسکانه وه، له بهر چاویان دا بوو. خوارووتر، سواله تی سووری سه ربانی پشتیره کان، هه روه ها کوشکی به رزی سه ر کردایه تی یان لی دیار بوو؛ ده یان بینی که چلون دووکه لی ئاورگی چیشتخانه ی سه ر کردایه تی به قوپهن به ره و ئاسمان تی هه لده چیته وه.

دیتنی دیمه نی ئهم به هه شته جوان و نه خشینه، کزه ی ساردی به دلدا هینان و گریی ئالوزی خه یالیشیان پیی کرایه وه. هاته وه بیریان که ئهم سه رزه مینه دلگر و ره نگینه، ملکی بی پاوان و بی په رزینی خو یانه. کلوقهر به دیتنی ولاتی رازاوه ی وهک باخچه ی ره نگین، فرمیسی که به دیده دا گهرا و له پشت په رده ی زولالی ئه سرینه وه تیر تی روانی. هر ئه ودهم ئه گه ر توانای بوویایه خه یالی ناو که لله ی په ریشانی له چوار چیوه یه کدا بگونجینی، بیشک پیی خو ش بوو بلی: [ئهی دل! ئه و گشته هه ول و خه باته ی که وا له ریی رادان و دهر به دهر کردنی جونز ده کار کرا، ئه ری بو حه سانه وه بوو یان بو یه کتر گوشتن و خوین رشتن؟ ئه دی بوچ وای لیها ت ... ئه ری ئه و نه مامه ی که وا پیره مایور له مه زرای میشکیاندا رواندی، به ره مه که ی ئه وه بوو که ئیمر و هه لیان گرت ه وه؟]

زه مزه مه ی په ند و ئاموزگار یه کانی پیره مایور له مالی میشکی یه ک یه کی نازه لی مه زرا دا پنجه داکوتابوو. و ته کانی پیره مایور هر له بیریان مابوو که ده یگوت: [هر نازه لیک به پیی توانا و له راده ی تابوشتی لهش و گیانی نیش ده کات و به قه درایه هه ناوی خو ی و پر به پیستی نیازی خیزانه که ی بهش له به ره مه ی گشتی و ه رده گریت.

به لئی له مه کته بی مایور دا، نازهللی درشت هه لکه وته و به توانا، خزمه تگوزاری نازهللی بچووک و بنییس و بی توانا بوون. ههر نه و جورهی که له یه کهم کوبوونه وهی هۆلی مه زندا، دهست و باسکی به هیژی کلۆقه رو باکسه ر قه لغانی پاراستنی جوجه له مراوییه بی دایکه کان بوون، ههر وه توش له م پریازه پیروژه دا ده بوایه تین و توانای خاوهن دهسه لاته کانی مه زرا، هاریکار و یار و یاوه ری کومه لگاکه بوانایه، به لام هوی چی بوو که ههر ئیمپرۆکه ههر چی یاسای هه ژار بلاوینی پیره مایور بوو، گشتی کرایه پیخوستی نو سه گی مله وری قه لاته له مل ؟]

کلۆقه ر خه یالی راپه رین و هه وای سه ربزیوی له که لله دا نه بوو. چونکه به دل دلنیا بوو سه رده می رهش و تاریکی جونز، له ههر سه ریکه وه له سه رده می ئیمپرۆکه یان تال و تفت و نه زه یه تبارانه تر بوو، چونکه نه وده م دیل و یه خسیری ده سی به ره ی دوو پی بوون و ئیمپرۆکه سه ربه ست و نازادن. لیبگه ری با نه م چه ق و ته فه خویناوییه چه ند روژیکی به سه ر دا تیپه ر بیی و بار و دوخیکی نه هوه ن و ئارام جیی خه مان بگریته وه، سا نه وده م خه م و خوین و نه سرین بو هه تا هه تایه له ناو ده چیی. به تایه ت که مه ترسی گه رانه وه ی به ره ی دوو پی هه رده م له ری دایه . که واته ده بی ده گه ل یه کتر ته با بن و بو یه کتر خزم و برازا و کاک بن. ده بی به هه موو توانا وه تییکوشن قه لای هیواکه یان له خه ته ری رووخان بپاریزن. بو نه نجامی نه م گرنگه ش، نه شی بالتر له راده ی توانایی له ش و گیانیان ئیش وه نه ستو بگرن و هیچ ده ر خه می گوزه ران نه بن. پیویسته فه رمان و فه رموده کانی پیشه وا ناپولیون دانه به دانه و یه ک به یه ک له سه ر چاوان دابنن و به ریوه ی به رن. خودواندنن ئامال به گازه نده ی کلۆقه ر بی پسانه وه ده هاتن و گله یی تریان به دوا دا ده هات. سه رچاوی هه موو گله و گازه نده کانیش ههر له ده وری نه م پرسیارانه خولیان ده خواره وه که نه ری نه وان ههر بو نه م مه به سه ته هاتوونه ته سه ر نه م جیهانه که بچه وسینه وه و نه مر نه ژی به ری بچن و ژه می ئاویته به فرمیسک و خوین بخون ؟ ... نه ری که ی کات و ده می نه مه یان ده گاتی که نه هیکی خوش به هه ناویان دا بگه ریی و به سه ربه ستی تام و چیژیک له به ره مه ی ره نجی روژانه یان بکه ن؟

به لئی به میسکی په ریشانی کلۆقه ر دا ده هاتن و هه زار جار مخابن که نه یه ده توانی و نه یه ده کاری تووماری دوور و دریژی میسکی ناو که لله ی خوی له چه ند رسته ی کورت دا کو بکاته وه و له ری زمانه وه پیسکه شی کومه لگاکه یی بکات. سه ره نجام و له ئاکامی خو خواره نده وه و بیرکردنه وه و پامانیکی زور، هه ستی کرد به خویندنه وه ی سروودی رزگاری نازهلان ده کری په یامیک به ره و دوور بنیرن. کلۆقه ر پیشه کی و دوایه ش سه رجه م نازهل خویندیانه وه. به لام سه ر نه مه بوو که ده نگی سروودی نه مجاریان جیاواز له هه میشه بوو. سرودی نه مجاره یان سوژیکی به سوژی پیدا ده گه را. سرودی نه مجاره یان ده نگ و نه وایه ک بوو که مه زرای نازهلان هه رگیز نه م

شەپۆلە خەمناکەى بەسەر دا نەگەرپا بوو. ئازەلى سەر ترۆپكى گردهکەى مەزرا، لە دەورى ئاخىرى جارى سىيەمى سروود خویندەنەو دا بوون کە سکولەر ھاوړپى دوو سەگى پاسەوان بە ترەختەن ھاتنە سوپیان و پىپى گوتن :

– لەسەر ئەمرى پيشەوا ناپوليون، لەم کات و دەمەى ئىستاگەمانەو، خویندەنەو سەروودى ئازەلانى بریتانى يەساغە و ھىچ ئازەلىک بوى نىيە دەنگى ئەم سروودە بە دەمدا بىننیت.

مەزرانشیان بە بیستنى ئەم فەرمانە راچلەکین. موریەل ھاواری لى ھەستا و گوتى :

– بوچى ؟... مەگەر چ قەوماوہ ؟... لەبەر چى ؟!

سکولەر لیبراوانە وەلامى دانەوہ :

– رەفیان! سروودى ئازەلى بریتانى، سروودى سەردەمى راپەرینمان بوو، کە ئیتر ئەو دەور و سەردەمە لەمیزە تىپەرپوہ و ھەنووکە لە سەردەمىكى تەواو نوئ داین . ئیمە خەریکین قوناغى ھەرە سەرووی شۆرش دەبرین و چى واما نەماوہ بگەینە سەر ترۆپكى مەکوێک کە سەرووتر لەو ترۆپکە، چى تر نىيە و ئەگەر ھەبى بوشایيە. مەگەر ئیوہیش ھەر ئیمپرو بە چاوى سەر نەتان بىنى کە يەکەم دەروازەى دنیای نویمان بەرووی خۆماندا کردەوہ؟! مەگە کوشتارى ئازەلى دژ بەشۆرستان چاوى پى نەکەوت... ئەمە ئاخىر قوناغى دنیای کۆن بوو کە خستمانە پاش سەرمانەوہ... بەلى ئەمە ئاخىر سنوورى دەورى کۆن و دنیای کۆن بوو کە بە سەرکەوتووی بریمان و لى تىپەر بووین .

بەلى ھاوړپیان! سروودى ئازەلى بریتانى، سروودى دەورى کۆنە و بە کەلکى دنیای نوئ نایە و ئەشئ وەلابندریت و فەرامۆش بکریت .

ھەرچەند کە ئازەل بە کوشتارى ئاخىر قوناغى دنیای کۆن چاوترسین کرابوون، بەلام بەھەموو ترس و دلەراوکەيشیانەو، بو بەرپەرچدانەوہى ئەو فەرمانە نارەوايە ھەستان و چەندىکیان لە جى بزووتن، کەچى ھەر لەو دەمەدا درۆشمى چوار پى خاس و دوو پى پىسى مەر و بەرانان بەرز بوو و پى لە دەنگى جوابە جەنگى گرت .

بەم چەشنە و بەم تەرتیبە، سروودى ژینەوہى ئازەلان کە رەمزی سەربەستى و جى باوہرى رەنجدەرانى مەزرا بوو، لە لایەن پيشەواى ئازەلانەوہ بو ھەتا ھەتايە يەساغ کرا. لەبرى سروودى ژینەوہى ئازەلان، لەسەر ئەمرى ناپوليون، قولە برازىک بە ناوى مینى ماوس، کە ویزەوانى بارەگای ناپوليون بوو، ھەلبەستىكى بە بەژنى ھەوايەک برى و ناوى سروودى پىدا، کە سەربەندەکەى ئەمە بوو : مەزرای ئازەلان ، مەزرای ئازەلان !

چى پى نەچوو سروودى نوئ لە جى سروودى کۆن دانرا و ھەموو بەرە بەیانانى رۆژانى يەکشەم ، پاش ھەلکردنى ئالا، ئازەل دەبوايە چەند جارانى بخویننەوہ .

به باوه‌ری ئازهلّی ژپړا، سرودی نوئ چ له‌باری کاکلّ و ناوه‌رؤکه‌وه و چ له ئالی بزویڼی و کیښه‌ری هه‌وا و هوڼراوه‌که‌ی، هاوتای سرودی پېشوو نه‌ده‌هاته‌وه ؛ به تایبته که له دلّی ئازهلّ نه‌ده‌نیشت.

8

کاره‌ساتی دلته‌زیڼی کوشتاری به‌کوّمه‌لّ له مه‌زرای ئازهلّان، چهند رپوژیکي به‌سه‌ر دا تیپه‌ری و که‌ف و کولّی ترسان و تاسان که‌م تا کورتیک نیشته‌وه. هه‌ر ئه‌وده‌م که‌وته‌وه بی‌ری چه‌ندیکیان که وابه‌شه‌ سهریک له‌حه‌وت فه‌رمان هه‌لبیڼه‌وه و چاویکی پېدا بخشین و بزاندن ئه‌م هه‌وايه چه‌نده وایه و بؤچه وایه. چونکه ئه‌وان پېیان و ابوو، به‌ندی شه‌شه‌می حه‌وت فه‌رمان ده‌لّی که: هیچ ئازهلّیک، ئازهلّی دی ناگورئ.

مه‌به‌ستی ئازهلّی ته‌ویله‌نشین له پېداچونه‌وه و لیکولّینه‌وه‌ی ئه‌م بابه‌ته، هیچ بی‌ریکی تیکه‌دراڼه و ئازاوه‌گیږی له پاش سهر دا نه‌خه‌وتبوو؛ نیازی هه‌لگیرساندنې ئاگری شه‌ر و به‌ریه‌ره‌کانی دژ به ده‌زگای سهرکردایه‌تیشی تی‌دابه‌سته نه‌بوو، به‌لکه پرسیاریکي ساده و ساکاری میښکیان بوو که ده‌یانه‌ویست له یاسای نه‌مر و نه‌گورپیانې بکه‌ن. ده‌یانه‌ویست له‌حه‌وت فه‌رمانی هه‌تاسه‌ر زیندویان بی‌رسن و بزاندن ئه‌ری رشتنی خوینی ئازهلّ به‌ده‌ستی هاوبیر و هاوپه‌گه‌ز، چه‌نده ده‌گه‌لّ گیانی حه‌وت فه‌رمان یه‌کتر ده‌گریته‌وه!

چه‌ندیکیان چوونه پای دیواری قیره‌تاوکراوی هوّلی گه‌وره. له نیویاندا پېشه‌کی کلؤقه‌ر سه‌ری هه‌لبری و چاویکی پېداخشان، به‌لام هیچی نه‌که‌وته‌ده‌ست، ناچار رووی ده‌می له به‌نیامین کرد و پېی گوت:

– ده‌ وه‌ره به‌نیامین تو و دوستانه‌تیت له‌بؤم برپوانه... برپوانه و ببینه ئه‌ری خالی شه‌شه‌می حه‌وت فه‌رمانه‌که‌مان ده‌گه‌لّ خالی په‌روه‌رده کردوی ناو میښکی که‌لله‌ی پیرم یه‌کتر ده‌خویننه‌وه ؟

به‌نیامین به‌گویره‌ی سروشتی دوره‌په‌ریزی خوی، سهریکي بو بادا و خوی له‌خویننه‌وه و گیچه‌لی دوايي بوارد و نه‌خویننه‌وه. کلؤقه‌ر رووی کرده موریه‌ل و گوتی:

– ده‌سا موریه‌ل ئه‌تو ده‌ستی برایه‌تیم له‌سه‌ر به‌زیاد بکه و هه‌ر ته‌نی خالی شه‌شه‌م بو بخویننه‌وه.

موریهل خالی شهشهمی حهوت فهرمانی به دهنگیکی بهرز بو خویندهوه که:
هیچ ئازهللیک بهبی هو، ئازهللی دی ناگوژی.
بهللی ئهوا دیسان میشکی ئازهللی تهویلهنشین له هیچی نهبوو، دوو وشه ی گرینگی
له خالی شهشهمی حهوت فهرمان له بیر کردبوو. بهلام ههر باش بوو بهم هاتن و
بهسهکردنهوهیه، سهر و میشکیان هاتهوه جی و تیگیهشتن که کوشتاری چهند
رۆژ پیشتریان، بهپیی (هویهک)ی قانونیی بووه نهک چی تر.
پاش بهسهرچوونی ئهم ههیت و هوته، ئازهللی رهنجهر بهناچاری و له ژیر
زهختی فهرمانی توند و تیژی سهرکردایهتیدا، له جاران چالاکتر کیشرانه مهیدانی
کار و خهباتهوه و له ههردهم زیاتر کاریان لی کیشرا. نهوژهن کردنهوهی ئاشی با،
ههل و ههل سوورانیکی پتر له جاران گهرهک بوو، چونکه سهرهپای پان و پتهوتر
سازکردنی دیواری ئهمجاره، دهبویه لهماوه و مؤلتهتی کورتی یهک سالیشدا کوتایی
پی بین. ههربویه ناچار کران گیانفیدایانهتر له جاران خو به کار دادهنهوه.
بهردکیشانی وزه پروکیینی ئاشی با بهجیی خو، کاری مهزراداری و ئیشی کشت و
کالیشیان به شانانهوه بار بوو. به کورتی، بهپیی بهرنامهی له بهر چاوگیراو، بویان
برابوویهوه له بهری بهیانهوه ههتا سهری شهو، یهک بین و یهک چین ههل بسورپین و
دابسورپین.

کاری بی سنووری رۆژانهیان به چهشنیک لهش و گیانیانی دهتهزاند، که زور
جاران ههستیان دهکرد له سهردهمی جۆنز گهللی گهللی ماندوووتر و کۆله کوتراوترن؛
ههرنهک ماندوووتر، بهلکه برسی تریشن.

شهکهتی و برسیایهتی ئهره جی دههات و دهکرا به باریک دهگهللی بچارپین و به
جۆریک پیی دهگهل رابکیشن، بهلام ئهوهی که قهت نهدهکرا له چنگی دهرچن و،
ههرگیز له کۆلیان نهدهبووهوه، تۆمار خویندهوهی سکولههر بوو. سکولههر ههموو
رۆژانی یهکشهم دههات و به کاغز و کتییب و دهفتهر بوی دهخویندن و بوی دووپات
و ههزار پات دهکردنهوه که بهر و بهرههمی ئیمروۆ مهزراکهیان چۆن و چهند چۆته
سهر و تییهلچۆتهوه. له ههل سهنگاندن و بهراوهرکردنهکانیشدا، سکولههر دهیگوت
که تفاق و خواردمه نیی ئیمروۆ ئازهللی مهزرا له چاو سهردهمی جۆنز، له سهتا
دوو سهت، له سهتا سی سهت، بگره له سهتا پینج سهتیش تییهلچۆتهوه. سکولههر
دهسکهوت و داهاتی مهزرای به چهشنیک بهرز تییهلدهبردهوه، که هیچ ئازهللیک
بوی لیک نهدهدرایهوه سهری ژمارهکان له کوئی کهوتوووه و بنهکهی له کوئی جی
ماوه.

تهویلهنشینان له بهر داگژانی کۆسپ و بهسهرهاتی تال و تفتی رۆژ دهگهل
رۆژیان قهت حیسیب و کتییبی دوو رۆژ له مهوبهریان له بیر نهدهما، چ بگا به ژماره
بالابهززهکانی سکولههر.

ژماره خویندنه وهی سکوله ر و به چاو دادانه وهی ئه و گشته خیر و به ره که تهی که له سای شوپش به به ژنی ئازهلّی به له نگازی لانه واز برابوو، زامی قوولی ژینی بی سامانی هه ژارانیهانی ده کولانده، هه ربویه به تیکرا ئارزومه ندی ئه مه بوون که له بری ده رخواورد دانی ئه م گشته ژماره خه یالیه، ژماره یه کی که متریان ده رخواورد بدری و خوراکیه کی پتریان له بهر ده م دابندرئ.

هاوشان و هاوته رییه هه ژارییه ئازهلّی ته ویله نشین، سه روک پیشه و ناپولیون رهنگ و سیما و هیما یه کی ئه وه نده ئه فسانه یی پیدرابوو، که پله و پایه ی ئه وتویی، قهت ده میشکی ئازهلّ دا نه ده گونجا. ناپولیون هه ر به چه شنی مانگی په ناگرتووی ئاسمان، له کوشکی سه رکر دایه تیدا ماته ی گرتبوو و به مانگیش خوی به ژینه وه ری ته ویله نشین نیشان نه ده دا. فه رمانی سه رکر دایه تی له ری سکوله ره وه به گوئی ئازهلّ ده گه یشته وه. هه روه ها به گوئی ئازهلّ ده گه یشته وه له کوشکی سه رکر دایه تی دا، سه روک له به ره ی به رازان جیا بوته وه و ته نانه ت خورد و خوراکی جیا ییشی بو چی ده کریت. ده یانگوت چی شتخانه ی تایبته به خوی داناوه و ده فر و که ول و که چک و پیاله ی جیا ییشی بو خوی ساز داوه. ده یانگوت هه ر ته نی دوو سه گی هه ره تایبته بو یان هه یه له ژووری سه روکدا سه رکه نه وه و ئه وانی تر له ژوری تیکرای ئه ندامانی سه رکر دایه تیدا لیی ده دن و لیی ده خه ون.

به پیی یاسای تازه په سندکراوی ده زگای پاراستن و به لگه پاریزی سه رکر دایه تی، ئازهلّ بوی نه بوو ناوی سه روک هه ر به ناپولیونی رووت و ره به ن ناو به ریته. له ده زگای پروپاگانده وه ئه مر ده رچوو که سه ره رای پیشکو ناوی (ره فیق) بو پیشه و، چه ند لباره ناوی وه ک: (باوکی ئازهلّ)، (دوژمنی مروفت)، (پاریزه ری مافی ئازهلّ)، (پرزگاریکه ری بالنده) و چه ند نازناوی داتا شراوی تریشی بو ده کار بکریت. هه ره وها بریاریش درا هه موو سالیک له روژی داهاتنی ساله وه ختینه ی له دایک به ربوونه وه ی پیشه و دا توپیک بته قیندریت.

جه رگ سووتاوترین ئه قینداری پیشه و سه روک ناپولیون، سکوله ر بوو. ئه قینی ئاگراوی سکوله ر له ئاست پیشه و اووه هه ر هینده خه ست و به تاو و تیندار بوو، که هه تا ناویکی ناپولیون به ده م و زوانیک دا ده گه را و هه تا یادیکی شکومه ندانه ی لیده کرا، سکوله ر کولی گریانی هه لده ستا و هون هون ئه سرینی بو هه لده وه راند. ته نانه ت له هه ر کو بوونه وه یه کیش دا، جار نه بوو داستانیکی له مه ر جگه رسوزه یی پیشه و هه لنه به ستی و ده ئه ستوی ئازهلّی سه رسورماوی نه په ستیوی.

ناوی ناپولیون به چه شنی کوژه که ی سه ر نوشته و حه مایه لانی لی هاتبوو که پیروزی و ودمی تایبته تی لیده باری. هه ر ریکه وت و پروداویکی مه زن که له مه زرا دا له دایک ده زرا، گورجیک له سای سیبه ری پیشه و ده به سترا، بو وینه گه لیک جارن ده بیسترا که مامریک به بالنده یه کی هاوسای دیوار به دیواری بلّی: [هیچ ده زانی هه قال! من له ژیر سیبه ر و سایه ی رابه رایه تییه ره فیق پیشه و ناپولیون دا، به

شەش رۆژان پېنج ھېلکەم کردووہ ؟!] یان میگایەک بە گایەکی دلداری ببیژیت: [...
 ئەرئ گا بەلەک تۆ ھیچ خەبەرت ھەس لە بەرەکەتی ھەنگاوی پیرۆزی رەفیق
 پێشەوا ناپولیۆن دا، ئاوی کانیاوہ کەمان لە سالی ئیمسالدا سارد و سوکتر لە ھی
 جارانه !!]

ھەستی پێشەوا پەرستی مەزرانشینان لە ھەلبەستیکدا، کە (مینی ماوس) ی
 شاعیر ھۆندبوویەو، بە روونی دیاری دەدا. ھەلبەستەکە ی مینی ماوس لە ژیر
 سەردیپی (رەفیق پێشەوا)، بەم چەشنە ھاتبوو :

رەفیق ناپولیۆن !
 تیشکی چاوت !
 وەک ھەتاوی ئاسمان،
 ھەستی بەخشی گیانە بو ھەموو جیھان
 ئاوی ھەوری ئاسمانی گیانمانی،
 گیان !
 خوش دلۆپی تیر ھەسانەوہی لە بو پەژارەکان !
 دەروای روونی ئیمە تۆی، ئە یاری بی کەسان !
 ھەنای ھەژاری و، تەختی بەختی ئافرەتان
 رەفیق ناپولیۆن !
 لە مەزراکەماندا، غەرقی عیشرەتین
 لە چیشخانەماندا، تیری نیعمەتین
 لە سای سەرت دا ، دوور لە ھەسپەتین
 گەر بپروا ناکا دوژمنی نەزان !
 بابئ و ببینئ،
 بزبۆدەر کییە ؟
 خەمتاوین کییە ؟
 ھات و ودمی بەختی گشتمانی تۆ
 رەفیق ناپولیۆن !
 کۆرپە ساواکانمان ، کە بە گر و گالن
 یان ئەوانە ی کە خرەکە ی مالن
 چاویان دەپشکوئ لە کوۆشی خوشی
 لە میشکیان دا نییە باسی ناخوۆشی
 کە چاو دەگیرن، خوایەک ببینن ،
 تۆ خودای مەزرای، ھەر تۆش دەبینن
 رەفیق ناپولیۆن !

هه لبه سته که می مینی ماوس به چه شنیک به دلی پیشه و او نووسا، که خیرا و دست به جی ئه مری ده رکرد له سهردیواری قیره تا و کراوی هوی گه وره، شان به شانی هوت فه رمان بنووسریته وه. ههروه ها تابلویهک، که سکوه له ری هونه رکار له لارومه ته وه له پیشه وای هه لگرتبوه، له به رزترینی شوینی هه لکه وتووی دیوار، له سهروه وی هه لبه ست و هوت فه رمان دا هه لواسرا.

له سهره تای به هار دا بوو که ناپولیون به نیو بزایه تیی ویمپه ر، قوی له سات و سهودایه کی سی لایه نه هه لمالی. له ده سپیک دا، فردریک نهک وهک فروشیار، به لکه وهک کرپار هاته پیش. له کرپینیشدا به گویره ی سروشتی خوی که دست قوچاوی و ئاونه ده لینی بی، زور قرنیس و بیس و خیرنه دهره وه هاته پیش. دست و مستی قوچاوی فردریک له به ریکه وه و له لایه کی تره وه هه رای پاش سه ری که گویا نه خسه ی هیرش و ئاره زوی داگیرکردنی مه زرای له میشکدا پهروه رده کردوه، ئهویان ئهوتو له بهر چاوی مه زرانشینان رهش و دزیو کردبوو، که سیبه ری سهریان به سارده تیر ده ئه نگاوت. به تایبه ت هه رکه له گه رمه ی مانگی گه لاویژ دا سی مریشک له مه حکه مه ی ده رگا گه له دراوی سه رکر دایه تیدا گوتبوویان که له لایه ن سنوباله وه بو دهرماندا و کردنی پیشه و تین دراون، ئیتر گری شک و گومان له دلی مه حکه مه دا نه ما و، له مه زرا دا کردیان به قاو که ئه و سنوبال له مالی فریدریک دا خه وتووه و خه ریکی داوچنین و ته له و ته پکه دانانه وه یه.

له م لا، سی مامره کان به بی دهرفه تی چاوترووکانیک ملیان هه لفرتا، له ولشه وه پله و پایه ی پاراستنی گیانی پیشه و باخیکی مه زنتری پیدرا و به دریزایی شه وگار ، چوارسه گی وریا له چوار به ری قه ره ویله ی جی خه وی سه روکدا، شه ونخون و پاسه وان راده وه ستان. لاوکه به رازیکیش به ناوی (بینکای)، ته رخانی لی چیشتن و تاقیکردنه وه ی خورد و خوراکی پیشه واکرا.

وا دهرده کهوت که بازاری سات و سهودا که ی ناپولیون و پاول کینگتان خوش و باش سه ر ده گریت و، ده سته برایه تیی ئه م دووانه ده توانی به جو باریکی ئارام دا تیپه ر بییت. ته نانه ت چاوه روانی ئه مهیشیان لی ده کرا که پاشی سهودای دار و دهرختان، زنجیره ی سات و سهودا که یان هه ر وا به گه رمی بمینیته وه.

ئه گه رچی سات و سهودای نیوانی ناپولیون و پاول کینگتان به نیو بزایی ویمپه ر ده هاته گوپ، به لام دهرده کهوت که هه نگاوی برایه تیی و دوستایه تیی ئه م دوو لایه نه سهودایه به به ستینیکی دلگوشا دا تیپه ر بییت و له داهاتوو دا به بی نیونجی و به ربووک ، کاری خویمان پیکه وه مه یسه ر بکه ن.

به بۆچوونی ئازەلی ژیرای مەزرا، هەر دووی پاوڵ کینگتان و فردریک، له بەرهی دووپییان بوون و له قامووسی ئازەلدا یەكسان دەخویندرانەوه. له دیدی ئەوانەوه، بەرهی دوو پێ، به ورد و درشت و کەسک و ڕەش و شینیانەوه هەر هەمووی چەپەل و پێس و نگریس و گلاو بوون. بەلام ئازەلی مەزرا بەگویری واتەواتی بن گوچکەیان، هەلسەنگاندن و نرخاندی دوو جیرانی مەزرایان له دووتای تەرازوویە کدا سەنگ و کیش نەدەکرد. فردریک له باره‌گای خەیاڵیان دا کرابوویە کۆنەساختەچی و ڕەشه دەسپریک که تاي خۆی دەست نەدەکەوت. هەربۆیە برایه‌تی و کاسەجیرانەتی و سات و سەودا دەگەل ئەویان پێ شەرم و شوورەیی بوو.

بەره‌به‌ری ئاخ‌ری هاوین بوو. ئاشەکه‌یان دەهات بەردی ئاخ‌ری دابندری و به یه‌كجاری سه‌ری داپۆشریت. كه‌چی هەر له‌و دەمه‌دا ده‌نگ و ده‌وی ئەوه‌یان به‌گوێ گه‌یشت و گو‌ترا كه‌ فردریک بۆ هێرشیکي بی ئامان خۆی تیکه‌وه پێچاوه و به‌نیازه ئاشه‌که‌یان لێ خاپوور بکات. به‌گووییان گه‌یشته‌وه كه‌ هاكا گه‌یشته‌ جی و گورزی ڕەش و گرانی لێ وه‌شاندن و مالیانی کاول کرد. ده‌گو‌ترا فردریک دلی کاربه‌ده‌ست و پاریزوانانی مه‌حکمه‌ی گوندی ویلنگدۆنی به‌ سمیل چه‌ور کردنیك نه‌رم کردووه و ته‌نانه‌ت تاپۆی مەزرای ئازەلانیشی به‌ نیوی خۆی نووسیوه. ده‌گو‌ترا له‌م هێرشه‌ گورچک بره‌ دا، فردریک بیست به‌ کریگی‌راوی چه‌ک به‌ده‌ستی ئاماده‌ کردووه. ده‌گەل ئەمانه‌ش، گه‌لیک چیروک و داستانی دلته‌زی‌نیان ده‌رپاره‌ی غه‌دری ناله‌باری ئەو دل‌ره‌قه، ده‌ره‌ق به‌ ئازەلی ژیرده‌سته‌ ده‌بیسته‌وه و دل‌یانی پێ زامدار ده‌بوو. بۆ وینه‌ ده‌گو‌ترا که، ڕۆژیک له‌ پیره‌ بارگینیک ڕاساوه و به‌ دار و تیللا لیدانیکی لیداو، ئاخ و ئۆفی لێ بریوه ... پاتالی به‌سته‌زمانی به‌ برسیایه‌تی ده‌کاری گران کیشاوه و هه‌تا مردن بیگاری پێ کردوون... سه‌گیکی به‌ زیندی سه‌ر به‌ توونی ئاگر دا داوه و سووتاندوویه‌تی... شینه‌ تیغی له‌ قاچی که‌له‌شیران به‌ستووه و به‌ مه‌به‌ستی شکاندن‌ی که‌سایه‌تی زینه‌وه‌ری ژیر فه‌رمان، به‌ گزیه‌کتری دا‌کردوون و هه‌تا مردن به‌ شه‌ری داون و...

مه‌زرانشینان به‌بیستنی ئەم گشته‌ ئەتک و سووکایه‌تیان‌ه‌ی که‌ فردریکی چەپەل ده‌ره‌ق به‌ هاویره‌گه‌زانی کردبوون، که‌لله‌یان وه‌ها هاتبوویه‌ ته‌می و به‌ چه‌شنیک خرۆش‌ابوون و خوینیان کۆلی بوو، که‌ هه‌موو هاتبوونه‌ سه‌ر تیز و خویان بۆ تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌یه‌کی جانانه‌ تیک نابوو. ئازەل شه‌رتیان کردبوو که‌ ده‌مار له‌ له‌شی زیندووی فردریک ده‌ربکیشن و کای ده‌ پیستی سه‌ری بناخن. به‌لام سکوه‌له‌ر به‌ هانایانه‌وه‌ هات و به‌ یه‌ک قسه‌ خاوی کردنه‌وه‌.

سکوه‌له‌ر ڕوو به‌ ئازەلی قه‌لس و تووره‌ ڕاوه‌ستا و گو‌تی :

– ڕه‌فیقان!... ئەگه‌ر ئیوه‌ برۆاتان به‌ ڕیزانی و لی‌زانی پێشه‌وا ناپولیون

هه‌بی، ده‌بی چاو له‌ده‌ست و گوێ ڕایه‌لی فه‌رمان دابنیشن و نووزه‌تان لیوه‌ نه‌یه، ئەگینا له‌وانه‌یه‌ به‌ هه‌لپه‌ هه‌لپ و هه‌ره‌مه‌ی سه‌رشیتانه‌تانه‌وه‌ به‌ قه‌له‌یه‌کی

نالہ بارمان دابخن و تووشی نہہامہ تیی دواییمان بکن، کہواتہ دہبی دست
رپاگرن و ہیچ دہنگ نہکن !

ئہگہرچی ئامازہی توند و تیژی سکولہر کہمٹاکورتیک کہف و کولی ہہلچوونی
ئازہلی دامرکاند، بہلام لہناوہوہ شیرو تیریان لیدہساوت و سیبہری سہریان بہ تیر
دہئہنگاوت. بہ شہو و بہ پوژ، لہ ہہر دانیشتن و کوبوونہوہیہک دا، بہبی نیو
زپاندن و جوین پیدان و تووک لیگردنی فردریک دانہدہنیشتن و ہہلنہدہستانہوہ.
ہاودہم دہگلئ ئہم ہہل و مہرجہ توند و تیژہ، پوژیک لہ پوژان ناپولیون دیداریکی
دہگلئ ئازہل تازہ کردہوہ و بہ ئاشکرا پیی گوتن کہ ئہو خوئی فریدریک دہناسی و
دہزانی کہ گہندہ پیاوویکی ساختہچیہ و ریخولہی ناوزگی گہلیک لہ ہہلس و
کہوتی پوژانہی راست و بی گری ترن، ہہربویہ سہرکردایہ تیی مہزرا قہت قہت
ئارہزووی سات و سہودای ئہوی بہدلدا نہگہراوہ و ناگہرپیت.

کوترانی پہیام ہہلگری ئازادی، کہ بہ ہہموو شوینی شارہزابوون و بو فرینیش
گہلیک سووکبال و تیژپہر، کات و دہمی پاوان کردن و بال بہستراوییان کوتایی پی
ہات و ئہمریان پی کرا کہ شاپہری بالان بکہنہوہ و بہسہر مہزراکانی دراوسی دا
بفرن و لہ جیاتی دروشمی [مہرگ و نہمان بو مروؤف!]، دروشمی [بمرئ فردریک !]
ہہلگرن و بہ گوئی ئازہلی پی لہبہندی مہلبہندی دا بخوینن.

بہرہبہری ئاخری ہاوین بوو. لہ سہر خہرمانہکانیاندا بہرہمی دہغل و
دانیان کو کو ہہلدرابوونہوہ و ئامادہی شہن و کہویک بوون کہ ہہلگیرینہوہ و
عہمبار کریں. بہلام چ دہغل و دان و چ بہرہمی؟! لہ راستیدا بہشی ہہر زوری
بہرہمی سہرخہرمانیان تووی بژاری گورگہ و زیزانہ و نووسہنہکہ بوو؛ دہگوترا
سنوبال پار بہہار بہکاتی توو پپژاندن، شہو درہنگانیک بہ مہزرا دا گہراوہ و تووی
دہیان جورہ بژاری بہدہفہری بہ موجی و کیلگہکاندا پپژاندوہ و پویشتوہ. ئہم
پازہ لہ ژیر سہرپوشہ بہ زمانی نیہرہ قازیک دا گہرابوو، کہ گویا ہہر خودی خوئی
لہم کارہ دا چاوساغ و یاریکاری سنوبال بووہ. نیہرہقاز دواي درکاندنی ئہم سووچ و
تاوانہ مہزنہی، کہ ہہر بہس بہ گوئی سکولہر دا درکاند بووی، لہ شہرم و لہ بہر
شہرمہزاری، بہ خواردنی قارچکہ گولانہیہکی ژہہراوی خوئی دہرمانداو کردبوو.

ہہر لہو سہر و بہندہ ناسکہش دابوو کہ بہ ہہلکہوت بہسہر لاپہرہیہکی
رہشتری کارنامہی کرداری سنوبالدا کہوتن. بہپی بہلگہی تازہ دوزراوہوہ، سنوبال
لہ شہری ہولی مانگایاندا ہہر نہک میدالیای پلہی یہکی ئازایہ تیی پی خہلات
نہکرا بوو، بہلکہ بہہوی بی دہماری و لہ سونگہی ترسنوکی و دہستہوہستانییہوہ،
لہ بارہگای سہرکردایہ تی دا چلکاوی رہخنہ و تانوتی بہسہر دا کرابوو.

ئیتر ئازہل لہم دیزہ بہ دہرخونہی ئہمجارہکہی سہرکردایہ تی بہ چہشنیک
تاسان و بہ تہرزیک راسان، کہ چی نہماوو شلینگیک لہ خو بدہن و ہہرچی مووی
ناو شلہ ماستہکہیانہ بہ سہری ئہنگوستی ئازایہ تی دہری بکیشن، بہلام دیسانیش

ههروه کی جارای جاران، سکوه لهر دهرفته تی پئی نه دان و به هانایان گه یشت و به وتووژیکی کورت، باری خواری پئی راست کردنه وه و ناچاری کردن دست له مل بدن و ببیژن: [بهین و بهیبه للا ههرچی سه روک که کان ده بییژن، سهر به سهری راسته و نه وه ههر ژیرۆکه کانن که دايم هه لهن و هه میشه ناراستن].

له سهره تاي پاییز دا ئاشه که بیان به سهرکه وتووپی سهری داپوشرا و ههر بهس مابوو توربايين و مه کینه ی کاره بایی بو بکردریت و تییدا جی بدریت و به هیزی با هه لبسوورپیت و ئاواته کانیاں وه دی بیئی. به فرمانی به رزی سهر کردایه تی، ئهرکی کرپن و هینان و دامه زرانندی مه کینه و کهل و په لی پیویست، خرایه سهر شانی ویمپهر. بهم ته رتیه، مه زرانشینانی چالاکی ماندونه ناس، به هه موو کال و کرچی تی و له عهینی که موکوپی و چه پره ک بوونی که رسته ی کار و، لانه وازی و هه ژاری و برسیایه تی خوین، توانیاں ئهرکی سهر شانیاں به سهر بلندی به جی بگه یهنن.

له سهر تروپکی گردی مه زراکه یاندا به ژنی به رزی ئاشه که بیان به رز تی هه لچوو بووه. ئازه لی برسی و شه کهت و شیواویش که رۆژگاریکی فره سهخت و پر به سهرهاتیاں له پیناو سازکردنه وه ی دا به با دابوو، به چاوی پر له هیواوه سهیریاں ده کرد و له دیتنی ده سکردی به نه خش و نیگاری خوین تیر نه ده بوون. هه موویان جگه له یه کیکیان، به فیزه وه و سهر به هه وای سهرکه وتن، به ده وریدا ده هاتن و پر به دل پیی ده نازین. ههر نه وه ده مه ی که ده هاتن به ردی ئاخری ئاشه که بیان دابنن و کو تایی به کاری گران بینن، گوتیاں نه گهر کیو له بن بی، ئاشی نه مجاره که بیان به هیچ هیز و وزه یه ک، تاک به ردیکیشی له ژیر دهرناچیت. به لام ههر نه وه دم بیره مه ندیکی کهم دوپی مه زرا نه م و ته یه ی به ژیر لیو دا گه را و گوتی :

– به لی وایه! به لام به ته قاندوه یه ک ده کری هه لته کیندریت و به ردی له سهر به رد نه مینئی.

ئازه ل به هیوا ی رۆژیک که په ره ی باوه شینی ئاشه که بیان به وزه ی با بیته گه ران و دهنگی چه رخینی توربايينی کاره با که بیان له سهره وه به ره و خوار دابکشیت و داگیرسانی گلۆپی نه له کتریکی به چاوی سهر بینن، په ری رۆژ ژمیریان یه ک به دوا ی یه کدا ده دری. چونکه پیشه کی پینان گوترا بوو که ههرکه ئاشی با که بیان بیته گه ران، ئیتر رهنج و کویره وه ری باوهش باوهش له سهر شان و ملیان وه لا ده چیت و بو هه تا هه تابه ده حه سینه وه. به لی ههر به هومیدی چیشتنی تامی حه سانه وه ی دوا رۆژ، به ده وری ئاشه که یاندا هه لسووران و هه رای شادمانی و تریقه ی قاقایان به حه وته وانه ی عاسمان گه یاند. ته نانهت خودی پیشه وا ناپولیونیش رۆژیک له رۆژان هاوړپی که له شیره خو ش ئاوازه که ی و نو سه گی چاوسووری هاتنه سهر گرد و له گو قه ندی سهرکه وتنندا به شداریاں کرد. ههر نه وه دم، پیشه وا رایگه یاند و گوتی که ناوی خو شناوی ناپولیون به به ژنی ئاشه که بیان ببری باشته!

دوو پوژ دواى بهزم و ئهههنگ گيړانى سهربړانهى ئاشى با و نيوليانى، به ئهمرى سهرۆك سهرپاكي ئازهل له هولئ مهزندا كوكرانهوه. ههركه سهرۆك روو به ئازهل راوهستا و گوتى كه بو فروشتنى دار و پهردووى مهزرا دهگهل فردريك سازاوه ، ئازهل بهتيكرا له سهر جئ وشك بوون و حهپهسان. ههر له و كوؤبونوه وهيهدا ناپوليون بو ئازهلئ پهريشانحالي روون كردهوه كه دوستايهتئى ئه و پاوؤ كينگتان، دوستايهتئيهكى رووكارى شوان ههلههتئينه بووه و له راستيدا پاوؤ كينگتان كالانى شاردنهوهى خهنجهرى سات و سهودايهك بووه كه پيشهكى و به نهينئ دهگهل فردريك سهرى گرتبوو.

ههر ئه و ساتهش پيوهنديى دوستايهتئى نيوان مهزراى فاكس وود و مهزراى ئازهلان پچرا و پهيامى پر له جوين و سووكايهتئى رهوانهى بارهگاي پاوؤ كينگتان كرا. دروشمى [مهرك و نه مان بو فردريك] له سهر دم و زاران وه لا بردرا و دروشمى [مهرك و نه مان بو پاوؤ كينگتان] جيى گرتهوه. ههروهه رپگاي ئاسمانى مهزراى پينج فيلد له كوترانى ههوالبهر گيرا و، رپگاي حهوايى مهزراى فاكس وود بو هيژى بالدار دهستنیشان كرا.

مهزرانشينان له لايهن سهركردايهتئيهوه دلنيا كران كه داستانى هيرش هيئانى فردريك بو سهر مهزرا، ههروهه چيروكى ئازاردانى ئازهلئ مهزراى پينج فيلد گشتئ ئهفسانهى سازكراوى سنوبال. ناپوليون روو به ئازهل راوهستا و گوتى كه سنوبال ههر قهت قهت رهنگ و ديمهنئ مهزراى پينج فيلدئ به خهونيش نه بينيوه، بهلكه ئهوا له مهزراى فاكس وود و له ژير پيلى پاوؤ كينگتان دا له تهرى دهخوا و له وشكى دهخهوئ. سهركردايهتئى مهزراى ئازهلان دهستيان له مل دا و گوتيان كه سنوبال ههر نهك ئيمروؤ، بهلكه سالهههائى ساله دهسندهخور و نوكهرى ئالفه له گويى پاوؤ كينگتان بووه و هيستايش ههر ههيه.

بههرى بهرازانيش له نورهى خوياندا به گويى تهويله نشينانئان دا خويئد و گوتيان كه مهبهستئى پيشهوا له حاشاندنى دوستايهتئى پاوؤ كينگتان، تهنيا و تهنيا ئه مه بووه كه بازارى سات و سهودا تين پئ بدات و دهستئى خوئس سهوداى فردريك وه جوئس بينئ. گوتيان كه شه ره زيپرنگه رانهى ناپوليون باش و بهجئ دهكار كرا، ئهگينا فردريك له كوئ و سهودا كردنى سهر راستانهى ئه و له كوئ! بهرازه كان بهتيكرا و سكوه لهر بهتايهتئى، سهرريان له م سياسهته قوول و ماقوولانهى سهرۆك سهتئى مابوو كه چلوئ له دزايهتئى دوو دوزمئى خويئزادئى زهحمه تكيئشان، به قازانجئ چينئى چه وساوهى ههر دووك لايان بههره دهستنئيت و، پشئى ئه م دوزمئنه به دهستئى دوزمئنه كهئى تر تيك دهسكئئيت!!

سكوه لهر پيى وابوو، زانايهتئى و ژيرايهتئى ناپوليون له مهدا دهرده كه وئيت كه بازارى سات و سهوداى باش ناسيوه و، دهزانئى سهرمايه دارانى سهودا گهر له سات و سهودا دا ههرگيز جئ مهتمانه نين.

سکوهلهر دهیگوت: فردریک به گویرهی پیشه‌ی پیشینی خوئی که کلابازی و جامبازی و ساخته‌چیئی بی، لهم ساتو سه‌ودایه‌شدا ویستوویه‌تی کلاو بنیته سه‌ریان و له بری پاره‌ی داره‌کان، په‌ره کاغه‌زیکی نووسراوه‌یان له مستی بنی. به‌لام پیشه‌وا له سای بی باوه‌ری به جیهانی سه‌رمایه و سه‌ودا، دهستی فردریکی باش خویندبووه و مه‌رجیکی ئه‌وتوی له بهر دهم دانابوو، که ههر وهک فیل به سه‌ودا موویه‌کی به‌ستبووه. به‌ره‌ی به‌رازان به‌تیکرا پییان وابوو ناپولیون دهستی فردریکی باش خویندبووه، ههربوویه عه‌زمی لی جه‌زم کردبوو که هه‌تا پاره‌ی کرپینی داره‌کان به ته‌واوی وه‌رنه‌گریت، فردریک دار له مه‌زرا ناباته دهر. ته‌نانه‌ت سه‌روک ههر دوو پیی ده پیلاویک خزاندبوو و گوتبووی بایی داره‌کانیش بی کهم و زیاد ده‌بی پاره‌ی کاغه‌زینی پینج لی‌ره‌یی بن، گهر نه‌بن، سه‌ودا هه‌لده‌وه‌شیندریته‌وه.

سکوهلهر به‌فیزه‌وه ده‌یگوت: پاره‌یه‌کی که وا پیشه‌وا لهم سه‌ودایه‌دا له فردریکی ده‌ستینیت، بی کهم و زیاد بو کرپینی ساز و به‌رگی ئاشی با خه‌رج ده‌گریت.

چی پی نه‌چوو سه‌ودا که‌یان سه‌ری گرت و ههرچی دار و په‌ردووی لیک و لووسکراوی ناو هه‌وشه‌ی مه‌زرا بوو، فردریک له ماوه‌ی دوو روژ دا باری کرد و به‌په‌له رایگواستن. پاش کیسه‌وه‌ی داری دارستانی مه‌زرا، روژیک له‌روژان ناپولیون بو خو نواندن و نیشاندانی پوول و پاره‌ی بایی داره‌کان، ئازهل‌ی له هوئی مه‌زندا کو کرده‌وه.

پیشه‌کی ئازهل هاتن و ههر ده‌سته و تاقمیک له جی و شوینی تایبته‌ت دا جییان گرت. ئینجا که‌له‌شیری پیشه‌وه‌هات و به‌قوقاندنی، هاتنی سه‌روکی راگه‌یاند. چی پی نه‌چوو سه‌روک هاوری نو سه‌گی چاوسووری مل به‌توق و قه‌لاته وه‌ژوور که‌وتن. له‌سه‌ر سه‌کوئی بنه‌بانی هوئی مه‌زن دا قه‌نه‌فه‌یه‌ک داندرا بوو. له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌ش دوشه‌گ و پالپشتیکی نه‌رم و نوئی لیک و لووس جیدرا بوو. ناپولیون به‌ده‌می زه‌رده له‌سه‌ر نیشتوویه‌وه هات و له‌سه‌ر دوشه‌گ دانیشته و پالی دایه‌وه. دومیدالیان سه‌رسنگی، ده‌گهل ههر شان و مل بادانیک ده‌له‌رینه‌وه و ترووسکه‌یان ده‌هات. له‌به‌رده‌می سه‌روک، که‌شه‌فیک داندرا بوو. سه‌رپوشیکی ههریری سه‌وزیش به‌سه‌ر سینیه‌که هه‌لکیشرا بوو. له‌ژیر سه‌رپوشه سه‌وزه‌که‌ش دا به‌سته‌ی ریکچندراوی پاره‌ی پینج لی‌ره‌یی هه‌لچندرا بوون. ناپولیون به‌چاویک ئازهل و به‌نیگایه‌ک پوول و پاره‌ی سه‌ر سینیه‌که‌ی سه‌یر ده‌کرد و چاوه‌روانی هه‌لیکی به‌جی بوو که سه‌رپوش له‌سه‌ر دراو هه‌لبگیریته و ده‌سکه‌وتی مه‌زرا بو مه‌زرا نشینان نیشان بدریته.

سه‌ره‌نجام کاتی ئه‌م به‌زمه‌ش هات و ناپولیون به‌قه‌در و قوتبه‌وه هه‌ستا و رووبه‌ند و چارشوی له‌سه‌ر که‌شه‌فی پر له‌دراو هه‌لگرت. ئه‌وسا ئه‌مری به‌ئازهل‌ی پاره‌نه‌دیوی بیخه‌به‌ر له‌پاره و پوول کرد که یه‌ک به‌شوین یه‌کدا بین و له‌نزیکه‌وه دراو به‌چاو ببینن.

ئاژەل يەك بە دواى يەكدا هاتن و چاويان بە دراو كهوت و تىپەر بوون. نۆرهى باكسەر كه هات، لىي نزيكتر بووه وه و پر به لووت و لمبووزى فشى بهرامهى كاغهزى خاوى ههلمزى. به پشووى دوور و دريژى باكسەر، چهنديك له دراوى پينج ليرهى له جى بزووتن و لهرينهوهيهكيان تيكهوت.

سى رۆژ پاش ئەو ديدار و كۆبوونهوهيه، بهره بهرى قاولتونان بوو كه له پر ويپمەر به شله ژاوى خوى به حهوشهى مهزرا داكرد. ويمپەر وهك جاران هيور و هيمن و هيدي نه بوو؛ گه ليك ترساو و تاساو دههاته بهر چاو و رهنگ به پرويه وه نه مابوو. دهست و پيي لى تيكه ل ببوو و گياني هاتبوويه سهر كوني لووتى. ويمپەر به په له له پاسكيله كهى دابهزى و خوى به ژوورى سهركردايه تى داكرد. ههر كه ژوورى سهركردايه تى ويپمهرى شله ژاوى قوت دا، گرمه و فيشقه و هاوارى كه لله تاسيى ناپوليون دار و ديوارى مهزراى هيىنايه له رزين. فيشقه و هاوارى ئەمجاره كهى ناپوليون بوى پرووداويكى ناخوشى ليوه دههات. زورى نه خاياند له مهزرا دا بلاو بووه كه ههرا له سهر دراوه. به لى دهركهوت كه پول و پارهيه كى كه وا فرديك له برى بايى داره كان ته سلیمی سهروك ناپوليونى كردبوون، گشتى كاغهزى بى بايه خ بوون كه فرديكى كلاوباز نهخش و ويينهى دراوى له سهر ره سم كردبوون .

ديسان ئاژەل له هۆلى گهوره دا كۆكرانه وه، به لام كۆبوونه وهى ئەمجارىان بزهى ليوى تيدا نه بوو. سهروك ههروهك سوپه ي پولاينيى پر له سكلى ئاگر گره و لرفه ي دههات و سهخت تووره بوو. پريشكه ي شات و شووتى سهروك، تهر و وشكى پيكه وه دهسووتاند و كهس نه بوو له بهر شالاوى جويني ئەو به تهميزى ده رچييت. سهروك يهك به هۆلى مهزن شريخاندى و فهرمى ده سبه سهركردنى فرديكى به چه شنيك دهركرد، كه ته نانه تاله موويه كى سهريشى لى نه شه مزيت، چونكه به نيازه دواى ههزار و يهك چه رمه سه ره و ئەشكه نهجى سامناك، زينده مه رگى بكات و جا ئينجا ده ئاوى كوليو دا قز قز بيكولينيت. ناپوليون ويپراى دهركردنى ئەم فه رمانه، روو به ئاژەل راوهستا و راسته و راست پيي وتن كه ده بى به چاويكى ئاواله تره وه سهيرى كاره ساتان بكن، چونكه ئەم ههويه زيده ئاو هه لده گريت و دايقى زه مان ئاوسى گونگه لى گه لى گرانت ره. له كوتايى دانيشتنه كه دا، سهروك سهرينى دلنيايى خسته ژير سهرى يه كايه كى ئاژه لان و پيي وتن كه فرديك و به كرىگيراوه كانى خهريكى پيلان گيران و له هه ليكى له بار خه فتاون كه بويان هه لكه وييت و گورزى رهش و گرانيان لى به تاقى بكه نه وه .

ههر لهو رۆژه وه، به ئەمرى سهروك و له ترسى فرديك، هه رچى ريگا و بانى ده ر و ژوورى مهزرا بوو، به وردى خستيانه ژير نيگاي چاوه دي رانيكى چاو تيزه وه. له شارپيگه و دزه ريپانيش دا ههس ههس و پاسه وانيان دانا، سه ره راي هه مووى ئەوانه ، چواركوترى تيزباليش ره وانهى باره گاي پاول كينگتان كران، كه سه لامى ئاشتى و دوستايه تى مهزرا به گوچكه ي ئەو دا بخوين .

بهره‌به‌یانی پوژی دوايي، واته ئه‌و دهم و کاته‌ی که ئازهل به گهرمی سهرگهرمی له‌وه‌ری به‌یانی بوون، پاسه‌وان و چاوه‌دیوانی ریگا و بان، به هه‌رهمه هاتن و به هه‌لپه خه‌به‌ریان هیئا و گوتیان :

- چ دانیشتون مال کاولینه! هه‌ستن که ئه‌وا دوزمن به هه‌موو عیل و عه‌شیره‌ته‌وه له ده‌روازه‌ی گه‌وره‌وه گه‌یشتی .

ئازهل ده‌ستیان له خواردن هه‌لگرت و دلیر و ئازا به‌ره‌نگاری دوزمن پاره‌ستان، به‌لام هه‌ر له یه‌که‌مین تیکه‌ه‌لچووندا هاته ده‌ستیان که شه‌ر کردن و سهرکه‌وتن و دوزمن تارانن، به هاسانی بویان مه‌یسه‌ر نابئ. دوزمنه‌کانیان پازده کهس بوون و شه‌ش چه‌کی گه‌رمیان پئ بوو؛ چه‌که‌کانیشیان پئ و له‌سه‌رپئ بوو. هه‌رکه ئازهل هه‌لمه‌تی برد، به‌ره‌ی دووپئ ته‌قه‌یان کرد و ریگای پئشوه‌چوونیان له به‌ره‌ی ئازهل ئه‌ستاند. هه‌موو ئازایه‌تی باکسه‌ر و هه‌موو پاله‌وانه‌تی ناپولیون نه‌یان توانی به‌هوی ریزنه‌ی گولله‌بارانی دوزمن، توژیک بچنه‌ پئش؛ به ناچاری، به چه‌ند برینداریکه‌وه پاشه‌کشییان کرد و له کوشکی سهرکرده‌یه‌تی دا په‌نایان گرت. ده‌گه‌ل پاشه‌کشی، له‌به‌ر بیلا و له هه‌یوان و میوانخانه‌ی کوشکی سهرکرده‌یه‌تی دا بو‌سه‌یان گرت و له‌ویوه هه‌یرشی به‌ربلاوی دوزمنیان به وردی دایه بهر هه‌لسه‌نگاندن و، لیکیان دایه‌وه که ئه‌مجاره‌که هه‌یرشیکی بی ئه‌مانیان هاتوته‌سه‌ر و به‌شیکی هه‌ره زوری موچئ و مه‌زرا و دار و دره‌خت و ته‌نانه‌ت سهرگرده‌که و ئاشه‌که‌شیان داگیرکراوه .

ئه‌مجار ئیتر نه‌ک هه‌ر ئازهل، به‌لکه خودی ناپولیونیش هیچ ده‌روایکی روونی بو نه‌ما‌بووه. ناپولیون بی سهره‌وت و نائارام ده‌هات و ده‌چوو. چاوی ئاواتی به ده‌رگای پاو‌ل کینگتانه‌وه به‌ستبوو که ئه‌و بی‌ت و له سهریان بکاته‌وه. هاتبا و پاو‌ل به فریایان گه‌یشتبا‌یه، ده‌کرا هیوا‌یه‌ک به پئشه‌پوژ به‌ستن. به‌لام هه‌ر راست له‌و ده‌مه‌دا چوار کوتری نامه‌به‌ر گه‌رانه‌وه و وه‌رامی باره‌گای پاو‌ل کینگتانیان بو پئشه‌وا هیئایه‌وه که له‌سه‌ری نووسرابوو: [ده‌سا هه‌ر دووچاوه‌کانت کویر ببن!]

له‌سه‌ر تروپکی گرده‌که، له شانی ئاشه‌که‌یاندا، فردریک و به‌کریگیراوه‌کانیان پاره‌ستابوون و سه‌یری کوشک و هو‌ده و هو‌له‌کانیان ده‌کرد. دوویان کوتک و پاچ و شیشی ئاسنیان له‌ده‌ست دابوو. کوتک و پاچ به‌ده‌سته‌کان به‌ره‌و دیواری به‌رز و به‌ردینی ئاشه‌که‌چوون .

دیتنی ئه‌م دیمه‌نه سامناکه‌هاواری هه‌ی باوه‌که رو‌ی به هه‌ناوی هه‌موویان دا گه‌راند. به‌لام ناپولیون به‌رزده‌ما‌غانه‌گرماندی و گوتی :

- هاو‌رپییان، به جهره‌گ بن! خاپورکردنی ئاشی ئه‌مجاره‌که‌مان کاری هه‌رکه‌س نییه و له ده‌ست و مستی ئه‌مانه هه‌لناوه‌ریت. من خوم له راده‌ی پانی و پته‌ویی ئاشه‌سه‌نگینه‌که‌مان شاره‌زام و ده‌زانم که به‌م ده‌ست و مسته‌کرانه له‌بنه‌نایه... نه‌خیر هاو‌رپییان مه‌ترسن!

له ناو ئازهلاندا ههر تهئى به نيامين بوو كه نيوك و ناوه روكي ههولئى دووپياني بو خوئندرابووويه و دهيزانى داستان له چ قه راريكه، ههر بوئه، رووى ده مى له ههوالانى كرد و گوئى :

- بهلئى هاوپييان، من ههر له ميژ بوو چاره نووسيكى وهلوم بو ئهم ئاشه له بهر چاو دا بوو و ده مزانى له چاوترووكانيكدا، به تهقينه وهيهك رهنجى شهو و پوژانمان به فيرو ده بن !...

هيشتا قسهى به نيامين به تهواوى كوئايى پي نه هاتبوو، كه فرديك و هاوپياني كهوتنه چرپان چرپان و ههر يه كهى له پهنايه كدا خوئى مه لاس دا .
ئازهل به بيستنى قسهى به نيامين و به ديتنى ئاكارى مروف، دلان له دلان دا خزى و به دهسته وه ستانى، چاوه پوانى بينينى داها تووى تال راهه ستان. ههر له م ئاسنايه دا بوو كه گرمه يهك له دولدا دهنگى دايه وه و عاسمان و عهرزى پيكه وه راتله كاند. به دهنگى گرمه ي كه لله تاسين و به راتله كانى ههواى ژيرخان و سه رخانانى كوئى سه ركردايه تى، جگه له ناپوليون، ئازهلئى تر هه رچى بوون، به چه شنى هه رسته به سه ريه كدا هه لوهرين. كوئره كانيش كه له سوئى بانانه وه له هاتن و چوون دابوون، به دهنگى تهقينه وه، سه مينه وه و له شهقه ي بالانين دا و فرين .

دهنگ و پاشدهنگى تهقينه وه سه وه ته وه، ئازهل سه ريكيان له ژير بال ده رهينا و به ترسه وه سه يرى سه رگرديان كردو ديتيان كه گومبه زه ي توژ و ته م و شينه دوكل ههروهك كلاوه ي قارچكيكى زل، له سه ر دوندى گرد هه لدراره. هه ركه كلاوه ي ته پ و توژ و دوكل به ده م شنه با، به شينه يى به با چوو، ئيتر هيچ شتيك، ته نانه ت ره گيك له ديوارى به رز هه لچندراوى ئاشى با ، به سه ر گرده وه نه ما بوو .

بهلئى ئه وا ئه مجاره يش ئاشه كه يان كاو ل كرا و ماله كه يان ديسان رما ؛ ئه ي كه وا يه له قوژبنى مالدا دانيشتن و خو مه لاس كردنيان چ ده رديك ده رمان ده كات ؟! ئاشه كه يان چوو، ئه وا خه ريكه هه ست و نيستيشيان به با ده چيئ و هاكا هه وسارى كوئيله تيشيان كه وه ته وه مل. ئه ي كه وا يه دانيشتن و خو حه شاردانين له چيه ؟! له پر و ناكاو، هه موو به يهك ئاههنگ وه جوئش كهوتن. گوئچكه يان له خرمزن و تهقه ي تفهنگ ئاخرا. ترس و دلراهه كه له جهسته و گيانين داوه رى و له جي بزووتن. گوئگرتن به فه رمان هه ستان و به ده ستوور جو لانه وه يان له بير كرد ؛ ورد و درشت، پير و جحيل، نير و مي، هه موويان به بي خو بواردن هه ليان كوئايه سه ر مه ته ريژان و شه ريكي خوئناوى ده ستى پيكر د. له مه ته ريژانه وه ريژنه ي فيشهك به چه شنى په له بارانى به هاران به سه ريان دا بارى، به لام گوئ ده ربه ست به تهقه و گيان ده ركه مى مان و نه مان دا نه ما و گشتيان به وره يهكى به رزى پاله وانانه وه له خوار به ره وه سه ر تروپك پي هه لاچوون. شه رى دووره سه نگره كرايه شه رى ده سته و خه نجه ر و ده روى شه ريان گوئى ؛ ئازهل هيرشى برد و بوو به هيرشكار، مروفتيش له

جی خزی و بوو به بهرگریکار. چی پی نه چوو ئازهل و مروّف وهها تیک بهزین، که تفهنگی سه‌رشانان له بره و کهوت و مروّف به دار و تیل و مشت و بیلاقه بهریان به هورووژی ئازهل گرت و، ئازهلش به شهقون و جووته و جیفرک و چنگورک و قهپال جوابه‌جنگی کرد و شه‌ری تایبته به خوئیانیان ده‌ست پی‌کرد. له و نیوه‌دا جووته و جیفرکی باکسه‌ر و کلوقه‌ر له به‌ریک و، له‌لایه‌کی دیکه‌وه شفه‌ری تیژ و به‌سامی به‌ره‌ی به‌رازان و که‌لپ و قه‌پی ره‌وه‌ی سه‌گه‌کان، به‌ندوخینی خو‌راگری مروّفیان شل کرده‌وه و ری‌یه‌لاتن و ده‌رچوونیان بو‌لیژ کرایه‌وه. سی به‌کریگیراو به‌زه‌بری جووته‌ی باکسه‌ر سه‌ریان دافلشیا، شاخ و شه‌قونی گایه‌ک، ورگی به‌کیکی دری. دوولینگی شه‌رپرووشیکیش به‌زه‌بری که‌لپ و قه‌پی تیژی جه‌یسی و بو‌له‌بل، له‌سه‌ر هه‌تا خوار داتلشیا. سه‌ره‌نجام و ئاخسه‌ر، به‌ره‌ی دووی‌یه‌ به‌رگه‌یان نه‌گرت و له مه‌ته‌ریزان ده‌ره‌په‌رین. ئازهل له‌سه‌رگرد و له‌داوینانه‌وه سه‌گ به‌سه‌ساریکیان به‌دووی‌یان کرد، که‌هه‌ر ده‌بوو بی‌ی و سه‌یری بکه‌یت. فدرریک به‌په‌ریشانی فه‌رمانی ناچاریی پاشه‌کشی و هه‌لاتنی پی‌که‌وه راگه‌یاند و به‌تی‌کرا بو‌ی ده‌رچوون. به‌م ته‌رتیبه، چی پی نه‌چوو دوژمنی به‌زیو به‌شپریوی سه‌ر به‌ره‌وژوور نییان ته‌قاند. ئازهلش به‌نیو درک و دالاندا به‌ده‌م تی قوولاندنه‌وه هه‌لیان برین و له‌که‌وشه‌نی مه‌زرا رایان مالین.

پاش رادانی دوژمن، ئازهل به‌سه‌رکه‌وتوویی گه‌رانه‌وه، به‌لام شه‌که‌ت و شه‌مزاو گه‌رانه‌وه. گه‌رانه‌وه و سه‌ریان هه‌لبری و سه‌یریکی دیمه‌نگای مه‌یدانی به‌خوین شه‌لالیان کرد و دیتیان که‌له‌هموو لایه‌که‌وه هه‌ر ته‌رمی ئازیزانه‌که‌وتوو. له‌به‌ریکه‌وه ته‌رمی جوانه‌گایه‌ک، له‌به‌ریکی تره‌وه سی مه‌ر و دوو قاز له‌خویندا خه‌وتبوون. مه‌زرانشینان به‌په‌ژاره‌و و په‌روشه‌وه به‌داوینی گرد دا هه‌لکشان و له‌به‌رزترینی جیگای سه‌ر گرده‌که، واته‌له‌و شوینه‌ی که‌چه‌ند کاتزمیر به‌ر له‌مه، ئاشه‌قنجه‌که‌یان به‌ژنی به‌رزی قوت کردبووه، راوه‌ستان و پرسه‌دارانه‌دیمه‌نی له‌خه‌م خه‌وتوو ژیر پی‌یانان چاو پی‌داخشان. ئاشه‌که‌یان له‌بن و بناغه‌وه به‌چه‌شنیک هه‌لته‌کابوو، که‌ته‌نانه‌ت به‌ردی ژیر بناغه‌که‌یشی به‌زه‌بری ته‌قینه‌وه له‌بنه‌هاتبوو. به‌ردی به‌دانسته‌داتاشراوی ئاشه‌که‌یان وه‌ها بلاوی سه‌رگرد و داوینان ببووه، که‌هه‌ر ده‌تگوت سه‌ر دوندی گردی مه‌زرا، قه‌ت هه‌چ بینایه‌کی ده‌ستکردی به‌خوینه‌وه نه‌دیتبوو. ته‌نانه‌ت بو‌دیسان سازکردنه‌وه‌ی ئاشیکی تر، کو‌کردنه‌وه‌ی به‌رده‌کان و کی‌شانه‌وه‌یان هه‌ول و هه‌لسوانیکی له‌راده‌به‌ده‌ری پی‌ویست بوو. ئازهل‌ی دل‌به‌خه‌م له‌لیژیی گرده‌که‌داگه‌رانه‌خوار و به‌ره‌و کو‌شکی سه‌رکردایه‌تی داکشان. له‌پیدا تووشی سکوه‌له‌ر هاتن، که‌نه‌با به‌سه‌ر داهاتوو و نه‌له‌به‌ر بو‌ران خوساو، قیت و قنج و نه‌شه‌مزاو، خه‌ریکی هاتن و چوون و پی‌اسه‌کردن بوو. دیار بوو له‌ماوه‌ی شه‌رپا‌خوی پاراستوو، به‌لام چه‌شنی سه‌رداریکی سه‌رکه‌وتوو ناو شه‌ری مان و نه‌مان، هات و به‌هه‌لبه‌ز دابه‌زیکی شانوگه‌رانه‌وه ئازهل‌ی به‌سه‌ر کرده‌وه و

ئەمر و دەستووری نوویی پیدان. ھەر لەم دەمەش دا، لەو دیوی کۆشکی سەرکردایەتی دەنگی شریخەیی تەفەنگیکیان بە گۆی گەیشت. باکسەر سەر سوپاوانە پرسی:

– ئەمە تەقەیی تەفەنگی کۆ بوو ھات؟!»

سکۆلەر بە دەنگ و ھەوا یەکی سەرکەوتووانە گرماندی بە سەریدا و گوتی:

–... ھا!! باکسەر چیبە؟ ھەردەلێی خەوتبووی و تازە لە خەو خەبەرت بوئەو! ...

زالبوونەو ھەمان بەسەر دوژمنانماندا شاییی و جەژن و ئاھەنگی پێویستە رەفیق!

باکسەر، کە نالی سمی پاشووی دا کەوتبوو و سمی دەستیشی ھەتا سەرپەری

جومگەیی داقلیشابوو، ھەروەھا دوازدە گرمولە ئاسنی تەفەنگی سەرپەریشی لە

قولاپەیی قاچیدا مابوونەو، لە حالیکدا چۆراوگەیی خوین لە زامەکانی دەچۆرانەو،

بە پەرۆشەو گوتی:

– چ سەرکەوتن و کێھە زالبوونەو تە مەبەستە، رەفیق؟! ... نەکا بەرپەرچدانەو ھە

ھیرشی دوژمنت مەبەست بۆ!

سکۆلەر لە وەرآمدا گوتی:

– بەلێ... بەلێ مەبەستم بەرپەرچدانەو و تیکشکاندنی ھیرشی دوژمنە! نەکا

رەفیق باکسەر ئەمانەیی پێ ھەوابن! مەگەر دوژمن بە تەمای داگیرکردنی ولات و

کۆیلەکردنەو ھەیی خۆمان ھیرشی نەخستە سەرمان؟ مەگەر ئیمەیش تامی زارمان

نەدان و تیکمان نەشکاندن؟! ... کە واتە تۆ ئەمەت پێ گرنگ نییە؟! ...

باکسەر گوتی:

– ئەرئ ئەوانیش بەرھەمی رەنجی شەوان و پۆژانی دوو سالی ئیمەیان لە

چاوترووکانیکدا خاپوور نەکرد!

سکۆلەر گوتی:

– چ خەم نینە رەفیق! ئاشیککی تر ساز دەکەینەو، تەنانەت ئەگەر دلمان

بخوازیت، لە جیاتی ئاشیک، شەش ئاشی تریش دەکارین چۆ بکەین، بەلام ئەتۆ

ئەیی باکسەر! ... رەنگە سەرکەوتنیککی ئەوتۆ شکۆدار و مەزن و گەورە و گرانت ھەست

پێ نەکردبیت کە پرسیری ھیندە گەوجانەت بەدەمدا دین! بەلێ ھەر ئەم شوینەیی

کەوا ئیستی من و تۆی لێی راوەستاوین، کاتر مێریک بەرلە ئیستا، دوژمن بەسەری

دا زال بوو و ئیستا رزگار و ئازادە... ئەگەر ئەمەت زانییایە قەت ئەوئەندە رەش بین

نەدەبوویت. دەسا وەرە ئەیی ھاوڕۆ... وەرە و لە چاوی منەو سەیری مەزنایەتی

ئەم سەرکەوتنە مەزنە بکە، کە لەسای سببەری پێشەوا ناپولیون دا خۆمان خاوەنی

مالی خۆمانین و خۆمان سەردار و سالارین... بەلێ دەبێ قەدر و قیمەتی ئەم پۆژە

پرشنگدارەمان لەبەر چاوبۆ...

باکسەر گوتی:

– کەوا یە ھەر ئەو ھەیی دوینی ھەمان بوو، ئیمرو پاراستوو مانە!

سکۆلەر گوتی:

– به لئی مانای سهرکهوتن و زالبوونه وهش هر ئه مه یه ره فیک !

گرمه له ئاسنی ناو ماسولکه و سهر ئیسقانی قاچی باکسهر، ناخی ده ماریان ده سووتانده وه. ورته ی ژان به ده ماره کانیدا هه لده کشان و له میشکی دا ده ته قینه وه. ئازاری تازه برینی قاچه کانی له لایه ک و بیری له شی شکسته ی له به ریکی تره وه و کار و کویره وه بریی داهاتووش سهرباری هه موویان، ئاسویه کی لیلیان له بار چاوی باکسهر دا نه خش ده کرد. ئه وه له ده مه دا بیری له کار و به رنامه ی سازکردنه وه ی ئاشی با ده کرده وه و ئهرکی گرانی به ردکیشانی ده گه ل هیز و برستی له شی شکاو و ناسازی خو ی هه لده سه نگاند. ده یزانی له ش و لاره به تواناکه ی جارانی نه ماوه و ئیدی چیدی نایکیشی. ده یزانی له برست که وتوو و فرزه ی لیبراهه، ههر بویه ده میکی باش گیروده ی ئه م بیر و خایالاته، له به رده م سکوه لهر دا بیده نگ مایه وه. سکوه لهر رویش و باکسهریش ده گه ل هاوریانی شهل و پاشکسته ی هه تا به ر ده رگای هو لی گه روه هاتن. ههرکه فرکه ی ئالای سه وزیان به گو ی گه یشت و حه وت فیشه کیان به نیشانه ی سهرکهوتن ته قاند و ئه وسا شه پو لی ده نگی دلیری پیشه وایان به قه ناتی گو ی گه یشت، ئیتر ههر نه ک باکسهر، به لکه سهرپاکی ئازهل، ههرچی ئازار و برین و شه که تیی له ش و گیانیان بوو، دلۆپ دلۆپ له گیانی خه سته یان تکایه وه و ره واقی ره مه قیکی له بران نه هاتوو یان به له ش و گیان دا گه را. ناپولیون له وتاری ئاگرینیدا باسی پاله وانه تی و ئازایه تیی رو له نه به زه گیانفیدا کانی مه زرای ئازه لانی کرد. هه روه ها زمانی ریز و پیزانی بو هه ول و تیکوشانی ئه وه جوامیرانه کرده وه که به خوبه ختکردن و پیشکش کردنی گیانی ئازیزیان قه باله ی رزگاری و سهر به سستی مه زراکه یان دیسان نووسیوووه.

دوای وتاردان، ههر ئه وه روژه، ته رمی شه هیدانی ریگای رزگاری و لاتیان به شیوه یه کی هه ره تاییه تی به روه گو رستانی شه هیدان وه ری خست. له م ئاهه نگه دا، باکسهر و کلۆفر که ژاوه ی ته رمی شه هیدانیان به ئاهه نگی هه نگاونانی هاوریانی شهل و پاشکسته ده کیشا؛ ناپولیونی ئه زیه تبار له به روه ، که ژاوه کان به دوای ئه وه دا و ئازه لیش به شوین که ژاوه کانداهاتن و گه یشتنه سهر گو رستانی شه هیدان.

ههرکه ته رمی شه هیدان ژیرخاک کران، جه رنی سهرکهوتن سهر له نو ی گه رم کرایه وه. جه رنه که یان له ئه وپه ری گه رمی دا به ماوه ی دوو روژان به رده وام راگرت. له م دوو روژه دا ده یان گو رانی و لاوژه و لاوکویان به ئازایه تیی ئازیان هه لکوت؛ سهدان په خشان و هه لبه ست و هو نراوه یان به سهر ترسنوکی دوزمن دا خویند. هه روه ها به شاباشی ئه وه جه رنه شکو داره، ههرچی گیان داری گیاخو ر بوون، ههر سه ره ی سیویکیان درایه. بالداره کانیش، ههر خاوه ن باله ی سهد گرام دانه ویله یان وه رگرت و سه گه کانیش ههر سه یه ی نانه چه وه ره یه کی پی خه لات کرا.

له دهفتهری شه‌رنامه‌ی مه‌زرادا، شه‌ری ئه‌مجاره‌که‌یان ناوی شه‌ری ئاشی بای بو تۆمار کرا. ناپولیون، بو مه‌زن راگرتنی یادی شه‌ری ئاشی با، میدالیایه‌کی نویی ساز کرد و ناوی میدالیای ئالای سه‌وزی به‌ به‌ژن بری. ناپولیون یه‌که‌م نیشانی ئالای سه‌وزی له‌ سنگی خو‌ی چه‌سپاند. به‌م ته‌رتیبه‌، داستانی ساتو سه‌ودای دار و په‌ردوی ناپولیون و دراوی ساخته‌ی فردریک، له‌ ژیر هه‌رای به‌زم و شایی و دیلانی سه‌رکه‌وتنی شه‌ری ئاشی با دا، به‌ با درا.

چه‌ند رۆژیک به‌سه‌ر جه‌ژن و ئاهه‌نگ گێرانی شه‌ری ئاشی با دا تیپه‌ری، که‌ به‌رازه‌کان له‌ ژیرخانی تاریکی کۆشکی سه‌رکردایه‌تییدا، به‌ هه‌لکه‌وت! به‌سه‌ر سندوقیکی پری ویسکی دا که‌وتن؛ به‌لێ سندوقیکی پری شووشه‌ی سه‌ر به‌ مۆری ده‌ست لینه‌دراوی ویسکی که‌ گۆیا هه‌تا ئه‌و رۆژه هه‌یج که‌س په‌ی پێ نه‌بردبوو، له‌ ژیرخانی تاریکی کۆشکی سه‌رکردایه‌تی دا دۆزرایه‌وه .

به‌ره‌به‌ری ئیواره‌ی هه‌ر ئه‌و رۆژه، له‌ ژووری سه‌رکردایه‌تییدا بوو به‌ یه‌ک جرب و جوپ و چه‌قه‌نه‌لیدان و گۆرانی و گه‌ره‌لاوژه، که‌ ده‌نگ به‌ ده‌نگ رانه‌ده‌گه‌یشت. هه‌ر ئه‌و شه‌وه، به‌ده‌م گۆرانی و فیشقه‌ی پیکه‌نین و تریقه‌ی قاقای جلفی پر له‌ سووکایه‌تییه‌وه، چه‌ند کوت و له‌تیکیش له‌ سرودی یه‌ساغکراوی ئازهلێ بریتانی خویندرايه‌وه. به‌ره‌به‌ری کاتریمیری (نۆی) سه‌ری شه‌و بوو که‌ له‌ پر ده‌رگای ژووری سه‌رکردایه‌تی کرایه‌وه و ناپولیون خو‌ی به‌ هه‌وشه‌دا کرد. سه‌رۆک دواي چه‌ند ده‌ور و خولیکی مه‌ستانه‌، به‌ ده‌رگای پشته‌وه‌ی کۆشکی سه‌رکردایه‌تییدا لووری ژوور بووه. سه‌رۆک له‌م چه‌رخ و خول لیدانه‌دا، کۆنه‌ شه‌و کلاوی جارانی (جو‌نزی) به‌سه‌ره‌وه بوو.

ئه‌و شه‌وه، هه‌ر ده‌نگیکی که‌ بو بیستن ده‌بوو، ئازهل به‌ گوییان گه‌یشت؛ هه‌ر دیمه‌ن و دیتنیکیش که‌ بو بینین ده‌بوو، به‌ چاوی سه‌ر دیتیان. به‌م دیتن و بیستنه‌ بویان ده‌رکه‌وت که‌ سه‌ردارانی مه‌زرای ئازهلان تا چ راده‌یه‌ک سه‌روه‌رانی ره‌سه‌نی مه‌زرای ئازهلانن. به‌لام له‌ هه‌یت و هووت و هه‌را و شه‌ره‌ چه‌قه‌کانیان بویان لیک نه‌درايه‌وه چیه‌ و چ باسه‌. سه‌به‌ی به‌یانیش هه‌ر که‌ ولاتی کپ و خاموشیان هه‌ست پیکرد، هه‌ینده‌ی تر په‌شوکان و سه‌د ئه‌وه‌نده‌ی شه‌و، سه‌ریا سه‌تھی ما.

خۆره‌تاو به‌ ته‌واوی له‌ ولات نیشته‌بوو که‌چی ژوور و هۆده‌کانی سه‌رۆکردایه‌تی هه‌روه‌ک گیانه‌به‌ریکی تییدا نه‌مابیت، کپ و چۆل و مه‌نگ و بیده‌نگ مابوونه‌وه. به‌ره‌به‌ری کاتریمیری نۆی به‌یانی بوو که‌ ده‌رگای سه‌رکردایه‌تی جووله‌یه‌کی تیکه‌وت و سه‌رو پۆته‌راکی سکوله‌ری گرزو دژ و خه‌والوو ده‌ر که‌وت. سکوله‌ر له‌ ژوور هاته‌ ده‌ر، به‌لام ئازای ئه‌ندامی په‌س و شل و داچۆراو بوو. چاوه‌کانی له‌ زیته‌ که‌وتبوون و کلکی به‌ پاشگه‌لی دا شوپ بپووه‌وه؛ دیار بوو شه‌ویکی خراپ و پر له‌ ژانه‌سه‌ری به‌ رۆژ گه‌یاند بیت. سکوله‌ر هات و له‌ به‌رامبه‌ر ئازهلدا راوه‌ستا و به‌ هه‌سپه‌ت و ماته‌میکی زۆره‌وه‌ گوتی :

– هاوړپښان! چیتان لئې بشارمه وه که ره فیک پیښه وا یه کجار ناسازه و به داخه وه له ناویلکه ی گیاندانان دایه.

ناژهل هه رکه هم هه واله دلته زینه یان گه یشته گوئ، هاواری شین و شه پوړی هه ی باوکه رو یان به حهوش و حه ساری مه زرادا گه راند. به په روښ و په ژاره یه کی زوره وه، یه ک له نهوی ده پرسی که نه گه ر سایه ی سه روک ناپولیونیان به سه ره وه نه مینې، نه ی ده بی خو لی کامه ده رگه وه سه ری خو بکه ن!

ناژهلې په ریښان له بهر نه وه یکه دوا هه مین هه ناسه کانی پیښه وا به ده نگی هه نگانو نانیان نه تاسې، ریې هاتو چو یان کا پی وه رکردو له هاتن و چوونیشدا ته قه لې هه نگاوه کانیان به نه سپایې بزاولت.

ناژهلې دل به خه می چاو پر له نه سرین، زور به بی نارامی چاوه پروانی بیستنی هه والې چو نییه تیی حالې پیښه وایان ده کرد. په یک و په یامی سه رکردایه تیش په یتا په یتا راید هه گیاند که به هه موو ناگاداری و هه ستیاریی چاوه دی رانی ده زگای پاراستن، ناخرسه ر و سه ره نجام ده ستی ناپاکی سنوبال گورزی ره شی لئ وه شانندن و پیښه وای بهم ده رده برد که به ره و مردنه. به لام زوری نه خایاند که به ره به ره ی کاترمی ر ی یازده ی پیښ نیوه رو، سکوه له ر هات و خه به ری خوښ و په یامی سه روکی یه کجې بو ناژهلې په ریښان حال هینا. سه روک له په یامه که یدا گوتبووی که: هه ر ناژهلېک لیو له جامی شه راب بدات، سزا و تاوانی هه ره بچوکی سه رپانکردنه وه ده بی.

ناژهل به بیستنی خه به ری خوښ، دل یان کرایه وه، به لام سه ر و میښکییان هه ر نه و کاته باش هاته وه جی، که له ته نگی بانگی شیواندا سکوه له ر به ده می خه نده له سه ر نیشتوویه وه هات و مزگینې پیدان که سه روک ناپولیون به ته وای حالې هاتوته وه جی.

هه ر نه و شه وه، ناپولیون له جی و بانی ناسازی دابه زی و سه ر له نوئ ده ستی به کار کرده وه. سبه ی به یانی زوو، به ر له هه ر نیش و کاریک، په یامی بو ویمپه ر نارد که نه وه نده ی ده توانی و چه ندی له ده ستی دیت، به زوویه کی زور زوو، چه ند کتیبی ده رباره ی چو نییه تیی سازکردنی (بیره) بو بنی ریت.

له خوار باغی سیوانه وه په له زه وویه کی بچوکیان هه بوو که به پی بریار و به لینی نه ری نی کراوی سه رکردایه تی، قه رار بوو ته ر خانی له وه ری ناژهلې پیر و په ککه وه ته ی خانه نشین بکری ت، که چی هه ر نه و روژهی که سه روک ده ستی به کار کرده وه، فه رمانی ده رکرد که بریاری کو ن هه لو شیند ری ته وه و له بری له وه رگه، جو ی لئ دابچیند ری ت. هه ر له جه نگی هم ده وه ن به ئاش کردنه ش دابوو که شه ویک له شه وان کاره ساتی کی نه وه نده سه یر پرووی دا، که واقعی هه رچی ته ویله نشین بوو، پی وړ ما.

ئەو شەو، ساو شەوئىكى پاكى مانگ بە دەرەو بوو. ئازەل خرى خەرىكى چاوغەرم كردنى خەوى سەرى شەو بوون كه لەپىر و ناكاوئىك زرمە و شلپەيەكى سەير لە پشت ديوارى ھۆلە مەزن بە گوئى ئازەلى نيوەخەتوو گەيشت. ھەموويان بە دەنگى زرمە لە خەو راپەرىن و بو سەر و گوئى ئاودائىك لە ھۆل دەرپەرىن. ھەركە لە پای ديوارى قيرەتاو كراوى ھۆلى مەزندا جەندەكى لە ھۆش چووى سكوەلەريان چاوپىكەو، حەيران مان. واق ورمانى ئازەل كاتىك لە دوو قات تىپەرى، كه پەيزەيەكى تىكشاو و ستلىك بوئە و قەلەم فرچەيەكيان بە پىرژ و بلاوى، لىرە و لەوئى بىنى. ئازەل تازە دەھاتن موويەك لە ماست دەر دەبكيشن، كه سەگەكانى سەرگردايەتى ھاتن و لە چاوترووكانىك دا سكوەلەريان لە ئازەلى تر جيا كردهو و پروو بە تەويلەنشيان راولەستان. زورى نەخاياند سكوەلەر زىندوو بوو و ھاوپىي سەگەكان رپى بارەگای سەرگردايەتبيان گرتە بەر.

پاش پويشتنى سكوەلەر، تەويلەنشيانى تاساو، گەليكيان بىر ليكردهو بەلام بە چ جىيەك نەگەيشتن. ھەر تەنى پىرە بەنيامين لە ھەست و نيستى كەين و بەينەكە باش تىگەيى بوو، كەچى ھىچ ليڤەيەكى لەسەر ھىچ ھەتيويك وەلا نەبرد و ھەربەس بە سەر لەقاندن و لمبوز ھىنان و بردنىك بەسى كرد .

چەند رۆژىك بەسەر ئەم بەسەرھاتە دا تىپەرى، رۆژىك لە رۆژان مورىەلى بزە سىيى بو دەوركدنەوھى ھەوت فەرمانى پىرۆز سەرىكى لە ديوارى قيرەتاو كراو ھەليناىوھ و بو خوئىندنەوھى فەرمانەكان سەرى ھەلبرى، بەلام لە خوئىندنەوھى ھەوت فەرماندا تووشى تىگىرسان و تى ئالقانىك ھات. ئىستىك راولەستاو نەختىك بەخوى داھاتەوھو سەرلەنوئى چاوى پىداخشانەوھ. ئەمجار بوئى دەرکەوت كه ميزان و تەرازووى مېشكى لە ئاست خالى پىنجەمى ھەوت فەرمان دا تووشى لاسەنگى ھاتوھ. مورىەل بىرى ليكردهوھ و ھاتەوھ بىرى كه خالى پىنجەمى ھەوت فەرمان لە مېشكى ئەو و ئازەلى مەزرا دا نەخشى گرتبوو كه دەيگوت: ھىچ ئازەلىك لىو لە جامى شەراب نادا، كەچى ئەم خالە لە سەر ديوارى تەخت رەشى ھۆلى مەزن، بە رەنگى سىيى و زور بە زەقى، بەم چەشنە نووسرا بوو: ھىچ ئازەلىك بوئى نيە ھەوازتر لە رادەى توانا و تابوشتى خوئى، بىن بە جامى شەرابەوھ بنىت.

9

زامی دەست و پەلی باکسەر ماوهیەکی زۆری خایاند تاوه کو به تهواوی ساریژ بوونهوه. بەلام له یهکه مین پوژی سازکردنهوهی ئاشی با، که هەر دوابه دوای کو تایی هاتنی جهژنی سه رکه وتن دهستی پیکردهوه، سه ره پای ته شه ندار بوونی برینه کانی، ته نانهت بو ده می کیش خوئی نه بوارد. له کاتی کارو چالاکی و له جهنگه ی هه لسه و پانی بی و چانیدا، زورجاران ئیسک و گوشتی قولاپه ی پیی که پریشک ئاسنی تییدا جیمابوو، وه ها ده برژانه وه، که ئوقره و ئارامیان لی هه لده گرت. به لام باکسەر هەر وه ک جارن هه موو ژان و دهر د و ئازاریکی له دلدا راده گرت و نه یده هیشته که س به دهر دی بزانی. به دریزی پوژ له مه ی دانی کار و خه بات دا هه لده سوورا. شه ویش له ده می پشوودان و خه وتن دا زامه کانی لی وه سو ده هاتنه وه. هەر ئه و ده مانه و له رووی ناچاری، هاواری له شی شکاوی به گوئی کلوقه ردا ده خویند. کلوقه ر شه لته یه کی له گژ و گیا بو ساز کردبوو که شه وانه و به ر له خه وتن له سه ر زارکی زامه کانی داده نا. هه موو شه ویکیش کلوقه ر و به نیامین له ده می دهرمانکردن دا، به بونه ی هاوده ردی و له ری دلسوژییه وه، له به ری ده پارانه وه و پییان ده گوت که ئه وه نده خوئی نه کوژیته. ته نانهت شه ویکیش کلوقه ر به توره یی به سه ریدا هاته وه و پیی گوت:

– که سی کاک! پیته وا نه بی له قورقوشم و پولا دارپیزرابی!... تو بوچ هیچ خه م و ره حمیکت به خوته دانایه؟ هیچ ده زانی سییه کانی ئیمه ی باره به ر ئه وه نده به رگه ی ماندوو بوون ناگریته و ئه گه ر وریای خوته نه بی و ئاگایه کت له خوته نه بی، به زه ختی کار ده پسیته!

به لام ئه و بایانه به گوئی باکسەر دا نه ده چوون. تاقانه ئاواته که ی ئه و ئه مه بوو که به ر له پیری و پیش دا هاتنی ده م و کاتی خانه نشینی، ئاشی بای قیت و قوز به سه ر دوندی گردی مه زراوه ببینیته، سا ئه وه ده م چی لی دیت و چی لی به سه ر دیت، با بیته!

هەر له یه که م پوژی سه رکه وتنی شوړشی مه زرای ئازهلان، واته له و ده مه وه که ئازهل ده سه لات و حاکییه تی سیاسی و ئابووری مه زرای وه ده ست هینا بوو، خود بو

خۆیان دەستوور و پێرهوی ئابووریشیان بنیات نابوو. له دەستوور و پێرهوی ئابووری مهزرا دا به ئاشکرا هاتبوو که تیمار و بهخۆکردن و تهر و وشک کردنهوهی ئازهلای زورهان و نهقوستان و پیر و پهککهوتهی مهزرا، ئهرکی سهرشانی کومهلگایه و نابو فهرامۆش بکریین. تهنانهت له خال و بهندهکانی قانونی ئهرینی کراوی ئابووری مهزراش دا، بو نههیشتنی جیاوازی، به پروونی هاتبوو که ههر بهره و تایفهیهک له ئازهلان چهند سال دهبی له ئیش دا ببن و له چ تهمهنیکیدا دهکونه بهر سیبهری یاسای خانهنشینی. ههر لهم یاسایه دا هاتبوو که: ئهسپ و بهرازهکان له تهمهنی دوانزدهسالی، گاجووت و مانگاکان له تهمهنی چواردهسالی، سهگ و بز و نیری و مهپ و بهرانهکان له تهمهنی هوت سالی و بالندهکان له تهمهنی پینچ سالی دا له کار دهکهن و خانهنشین دهکریین. له بهندیکی یاسای خانهنشینی دا، تهنانهت خورد و خوراک و جیره و تفاقای رۆژانهی پهککهوته و بهسالچووکانی مهزراش به پروونی نووسرابوو. بهلام لهم ماوهیه دا، له مهزراکه یاندا هیچ ئازهلایک تام و چیژی لهم یاسا خه یالییه نه کردبوو.

ئاخری هاوینی سالی داهاتوو، ساله وختینهی له دایکبوونی باکسهر دههاتهوه و دوانزده سالی له تهمن پر دهکرد؛ بهپیی قانونی ئابووری مهزرا دهبوایه بکهوئیه ژیر چهتر و سایه بانی یاسای خانهنشینی و بهسهئیهوه.

دوای ئهوهی که موچی ئه دوی باغی سیوانیان به جو داچاند، گوتیان دور و بهری بهشیک له زهوی و زاری بهرینی خوارهوهی مهزرا به پهڕژینیکی قایم دهگرن و دهیکهن به جی لهوهری تایبهت بو ئازهلای لهکار کهوته. ههرهوها زهمزه مهی ئهم واته وات و ههوایهش به دم و زاراندا دهگهرا که گویا تفاقای رۆژانهی ئهسپی له کار کهوته دووکیلو جو دهبی و له زستانانیشدا رۆژانه شهش کیلو وینجه و گیزهریکی دهدریتی. سهرهپای ئهمانهش، له رۆژانی ههینی و له جهژنه رۆژان دا ههر سهرهی سیویک به جهژنانه وهردهگرن.

ههر لهم سهرو بهنده دا، ههرهسی ههژاری و دهسته تالی به ههموو قورساییهوه به سهریاندا هات. زستانه کهیان سارد، ههژارییه کهیان خهست، بی دهره تانی و بی هیواییه کهیان ئهوسهر نادیار بوو. تیشووی رۆژانهیان جارن چهند بوو، له سهرهتای زستاندا کهم و کهمتر کرایهوه و سهره نجام له پلهیهکی زور نزم و کهم دا راوهستا. بهلام سهرهپای لانهوازی و ههژاری و چهوسانهوهی بی سنور، سکوله ر دهستی له بهرۆک نه دهکردنهوه و پهسا پهسا دهیگوت و بوی دهخویندنهوه که جارن چون بوون و ئیستا چون. رۆژ نه بوو باسی فراوانی و زوری و زه به نیی زاد و زمههپ و پیخوری ناو دهغلدانه کانیان نهکات. دهغلدانه کانیان ئهگهرچی به ئاشکرا له ههر چهشنه دهغل و دانه ویلهیهک بهتال مابوونهوه، زهمی رۆژانهشیان ههرچهند که به ههناوی خورینی زارۆکیکیش رانه دهگهیشت، بهلام ئهوه به زوره ملی پیی دهسهلماندن و دهیگوت که کهم کردنهوهی تیشووی رۆژانهیان بههوی نابه سامانی و ههژاری نییه،

به لکه به گویره ی سیاستیکه، که ئاههنگی داهاات و ده رچوون یه کسان راده گریت و نهزمی یه کسانی تیک نادات. سکوله ر له جیاتی وشه ی نابسه سامانی، به رده وام وشه ی (یه کسانی) ده کار ده کرد.

به لئ سکوله ر دهستی له ئیخه به رنه ده دان و یه کدهم له هه لسه نگانندی گه شه و نه شه ی داهاات و زیده مه یی ده سکه وتی مه زرا وازی نه ده هیئا. هه تا ده ها ته سه ردانی ته ویله نشینان، گورجیک باسی به رز بوونه وه ی چوئایه تی و چه ندایه تی باری گوزه رانی کو مه لگا که یانی ده کرد. هه موو جه م و ژه میک به چاوی دا ده دانه وه که له سای رپیه رایه تی ژیرانه ی پپیشه و ناپولیون، به هه می جو ی ئیمپرۆکه یان له جارن پتره، وینجه یان له جارن زیاتره، ده غل و دانه ویل و تفاقیان له پپیشوو بی هه ژمارتره، ته نانته ئاوی خواردنه وه یشیان له جارن سارد و سوو کتر و ده غه زپه رپین تره.

سکوله ر پپی وابوو ئازه لی مه زرا له باری به رنامه ی کار و خه و و خو راک و پاک و خاوینیشه وه گه لیک ره حهت و سه حهت تر و بی وه ی تر له جارنن. هه ر له سای ئەم گشته ناز و نیعمهت و خیر و به ره که ته یه که ته مه ن درپژترن. زورجارن سکوله ر له کاتی هه لپشتنی کورته باسی کامه رانییه کانی مه زرای ئازه لان دا ده یگوت :

– ... رایه خی کا و کوئی ناو ته ویله کانتان له هی سه رده می جوئز گه لی گه رم و نه رمتره ... پوخت و پاراوی خوتان و کو رپه نازه نینه کانتان له دنیا دا بی وینه یه ... هوروزمی میش و مه گهس و مافه ته تان ئه وه نده له سه ر که م کرا وه ته وه، که هه ر بو باسکردن نابی؛ که واته ده بی شوکرانه بزیری به ر ده رگای باره گای سه روک ناپلیون بن و به دايم ده ست به دو عای رابوه ستن.

گه لیک جارن، ئازه ل باوه رپیان به قسه ی ده م و زاری سکوله ر ده هیئا و پپیان وابوو هه رچی ئەو دیبیزئی، سه ربه سه ری راسته، چونکه له راستیدا یادی سه رده می جوئز له بیر چوو بووه و هه لسه نگاندن و نرخاندنی ئەم دوو ده وره یه ش بو ئازه لانیکي برسی و شیواوه حال که میک گران بوو. به لام چونکه ژه نگیکی زورداریه کانی جوئزی سته مگه رپیان له که لینی میشک دا هه ر مابووه، زورجارن ده ستیان له مل ده دا و ده یانگوت:

– ... هه رچه ند که ئیمپرۆکه ش به دايم برسی و بی ئەنواين و له کاتی خه وتن به ولاوه، هه میشه له کار داین، به لام هه ر خوژگه مان به ئیمپرۆیه نه ک به پار! له راستیدا دلی ئازه ل به شنه بای ئەو بیر و خه یالاته ده گه شایه وه که دوینئ کویله یه کی به سته زمانی به رده ستی مرو ف بوون و ئیمپرۆکه سه ربه ست و ئازادن ... ئیتر ئیمپرۆ دوو پپیه کی ته پره شی دل و ده رون ره ش له بان سه رپیان دا نه ماوه که ئەم و فه رمانیان به سه ر دا لیبدات ... له مه زرای سه ربه ست و ئازاد کراویان دا دوژمنیکی لاوه کی شک نابهن که هه ره شه له بوونیان بکات ... خورد و خو راکیکي که

دهیخون ئه گهرچی کهم و نه پوخته و به ههناوی هیچ کامیکیان راناگات، به لام بهس نییه به سه ربهستی دهیخون و دهستی هیچ دابهشکه ریکی سته مگه ریان به سه ره وه نییه و...

به لئی بویه ئازهل دهستیان له مل دهدا و دهیانگوت ئه گهر ژیانیک ههیه ههر ئه مهیه و ژیانی پی له بهندی جارانیان پوشیکی نه ده هیئا و قهت هاوسهنگی ژیانی ئیمروکه یان نییه و نابئ؛ کهواته به لئی ئه وه یکه سکوله ر دهی بیژی، سه ر به سه ری راسته.

به ره بهری پایزی ئه وساله، به رازه کان زه و زوویه کی سه بریان تیکه وت و به چوار مالوسان، سه رجه م سی و یهک کوته له به رازیان هاته بهر گوانان. کوته له به رازه کان بی جیاوازی یهک رهنگ بوون و له یهک توخمه؛ واته به نیکرا شله بوون و ئه بله ق. یه کرهنگ و یهک توخمه بوونیشیان ئه مهی ده گه یاند که هه موویان له پشتی باوکیکن؛ تاکانه یه کانه به رازیکیش که گوندار مابوو بی، بهس سه روک ناپولیون بوو.

ههر ئه و ده مهی که کوته له به رازه کان له دایک به ربوونه وه، له ژووری سه رکر دایه تییه وه فه رمان ده رچوو که کوته له به رازه کان راهیئان و په روه رده کردنیان گه ره که؛ راهیئان و په روه رده کردنی زاروکیش، باخچه و فیرگه و یاریگه و جیگه هه وانه وهی تاییه تییان ده وئ، به لام چونکه مه زراکه یان ئه م شوینه گرنگانه ی نییه، هه تا ساز کردنیان، چه لئ ده کرئ کوته له کان له چیشتخانه ی سه رکر دایه تی و له ژیر چاوه دییری راسته وخوی سه روکدا ههنگاوی یه که م هه لبگرن. بو جی گه پ و گه مه و مه کوئ هه قه ره به قوی کوته له کان، گو ره پانیکیان له پشتی باغی سیوان بو ئه م مه به سته بر دا. به م ته رتیه، دوی ده رچوونی ئه م بریاره و به پی فه رمان، کاری سازکردنی جیگای لاواندنه وه و هه واندنه وهی کوته له کان یان ده ست پی کرد. له چیشتخانه ی سه رکر دایه تییدا فیرگه و، له زه وی و زاری پشتی باغی سیواندا مه دیدانی گه مه و یاری بو رله ی به رازان ساز کرا، له حالیکدا زاروکی ئازهلئ ته ویله نشین هه روه کی دایک و باوکیان چاو له ده ست و گوئ به فه رمان بوون و فریان به سه ر هیچ خوئی و هه سانه وه و به ختیارییه که وه نه بوو.

ههر له م سه روه بنده ش دا یاسایه کی نوئ په سندکرا و به گوئی ئازهلدا خویندرا که له ههر گاز و ریازیکی که وا به رازیک پییدا تیپه ر ده بیئ، هه تا تیپه رینی ئه و خاوه ن شکویه، ئازهلئ ژیرای ته ویله نشین بوئ نییه له سه ر ریبار دا ببیندریئ و ده بی خوئ له که لینی کدا هه شار بدات. بریار فه رمانه که ئه و خاله شی ده گه ل بلاو کرایه وه، که به ره ی به رازان مافی ئه مه یان هه یه له رپوژانی جه ژن و له مه زنه ئاهه نگاندا په لکه هه ریریکی سه وز، به نیشان دانی په ی مه زنایه تی، له کلک به ستن.

سالیکی خوشیان لی داہات، سالیکی بہپیت و فہر. کہماہسیہکیان ئہگہر بووی، کہماہتیی پارہ و دراو بوو، پارہ و دراویکی کہ بکری پیداوہستیہکانی ناوہوی پی جی بہجی بکہن. چونکہ مہزرا بہنیاز بوو خویندنگہی تابیہت بو کورپہ بہرازہکان سازبکات؛ بو ئہنجامی ئہم ئہرکہ گرنگہش خشت و زیخ و لم و چیمہنتویان پیویست بوو... بہرنامہی ئاشی با دہبواہی بہ ئہنجام بگات، بو ئہم کارہش ئاسنہوالہ و تہل و دینامو و گہلیک کھل و پہلی تریان گہرہک بوو... سہگہکان نانہ شہکرینہیان خوراک بوو، دہبواہی بویان دابین بکریت... بہرازہکان شہکری وردیان پیویست بوو(ماوہیہک بوو ناپولیون بہرازہکانی لہ خواردنی قہندی رہق پاوان کردبوو، چونکہ پیی وابوو قہندی رہق دہبیٹہ خہز و بہز و لہ جہستہیان دہنیشیت و پیی دادین)، ہہمووی ئہم ویست و پیداوہستیہیانہ لہ دہرہوہ را دہاتن و خویان نہیان بوو. دوو ریگہیان لہبہر دہمدا بوو، یان دہبواہی دہست بہ دہم و زار دا بگرن و کہمتر بخون و بہ گردہوہکوئی باری لار راست کہنہوہ، یان دہبواہی دہرگای مہزرا بہ نیازی سات و سہودا بکہنہوہ و دہگہل مروٹ دہست تیگہل بکہن. سہرکردایہتیی مہزرای ئازہلان پیشہکی ریگای دووہمی ہہلبژارد و لہ یہکہم ہہنگاو دا بہشیک لہ بہرہ وینجہ و نیوہی بہرہمی سیفکی سالی لی فروشتن، بہلام ہہر بہ فروشتنی وینجہ و پتاتہ بہسی نہکرد و ہیلکہشی ہینایہ فروشتن؛ لہ فروشتنی ہیلکہشدا گہلیک بی بہزہبیانہ جولایہوہ و لہ ہہر ہہفتہدا شہشہت ہیلکہی دہ بازار کرد و فروشتی. فروشتنی بییاکانہی ہیلکہ، کاریکی وہہای کردہ سہر ژماری دانیشتوانی مہزرا، کہ ئہوئی سالی ہیچ بہلندہیہک بہ نیازی کورک بوون لہ سہر ہیچ کر و راوکہیہک ہہلنہنیشت و ہیچ جوجہلہیہک لہ ہیچ ہیلکہیہک سہری نہہینایہ دہر. بہم تہرتیبہ و لہ ئاکامی سات و سہودای بی حیسب و کتیبدا، سالی پار بالندہی مہزرا چہند بوون بہ ئہژمار، سالی نویش ہہر ئہوہندہ مانہوہ و زیادیان نہکرد.

خورد و خوراک ریژانہشیان کہ لہ مانگی دہسہمبہردا جاریک کہم کرابوویہوہ، لہ مانگی فیقریبہش دا بہ گویرہی بہرنامہی دہست بہ دہمداگرتن، کہم و کہمتر کرایہوہ. ہہر شان بہشانی کہم کردنہوہی تیشووی ریژانہیان، ئاییساندنی چرا لہ ہول و تہویلہکاندا یہساغ کرا. بہکورتی لادہسی و بی ئہنوایی لہ ہہموو لایہکہوہ بہ سہریان دا باری. ئازہل بہ ہوی کہم بزوی و لہ بہر کار و کویرہوہری لہ رادہ بہدہر، روت دہگہل روت لہرتہر و باریکتر دہبونہوہ، بہلام بہرہی بہرازان لہ سای چاک لہوہری و زورخواردنیاندا ہہر وہتو ئہنگرابوون، کہ ہہر دہتگوت فوو کراون. روتریکی خوش ہہوای ئاخری مانگی فیقریبہ بوو. ئازہلی ماندوو لہ موچی و دیہراندا بہ ہہناوی برسی سہرگہرمی ئیش و کاری ریژانہیان بوون. دہماودہمی قاوہلتوونان بوو کہ بون و بہرامہیہکی ئارہزووبزوی بہسہر موچی و دیہری مہزرا دا گہرا. شنہی شہمال بہسہر ئازہلی برسیدا گوزہری کرد و ہہلم و ہالایکی خوش

بوئی پی گه یاندن. بوئی ئیشتیهابزوین له لای کارگه ی بیره سازکردنی جارانی ئاغا
جوئزه وه دههات و به سه ر مه زرا دا بلاو ده بووه .

ئاژه ل به تیکرا لوت و لمبوز و دهنووکیان له بهر رهوتی خوشبوئی شنه ی شه مال
راگرت و پر به سیه کانیان به رامه یان هه لمزی. به دلایان داها ت که ئه م بوئه خو شه
ده بی چی بی ت و له چی هه لبستی ت؟ پرسیا ریک بوو به ده روای می شکیاندا دههات،
هه ربه س ئاژه لیک بوو گو تی :

- ... به لئ ئه مه بوئی جوئی فه ریکی تازه چه که ره کردووی سه ر ئاگر نریاوه
بو مان دیت.

ئاژه ل به بیستی ناوی جوئی فه ریکی چه که ره کردوو، ده هیئده ی تر ئیشتیهایان
بزووت و ئاویان به دم و لووت دا گه را. هه موو به تیکرا ئاره زوویان به دل داگه را و
گو تی ان :

- ئه ی بریا و سه د بریا بو شیوی شه وئ - ئه گه ر جا ریکیش بوایه - گه ر مه هه لیمای
جو مان خو اردبایه !

به لام روژی برسایه تی و ماندوو بوونیان به شه و گه یاند و له شیوی شه و و گه ر مه
هه لیمای جو، هه ر داخ و هه سه ر هت و خو زگه ی هه می شه یی بوو له دلایاندا مایه وه .
له هوئی مه زندا کو کرا بوونه وه . سکو له ر هات و پیی راگه یاندن که له مه وپاش
سه رجه می به ره می جوئی مه زرا که یان، هه رچی هه یه و هه رچه ندی بی ت، مالی
حه لالی به ره ی به رازانه و هه یچ گیانله به ریک بوئی نییه ته نانه ت ده نکیکی لی لار
بکاته وه . هه ر دوا به دوا ی ده رچوونی ئه م فه رمانه ره قه، چه ند په له زه ویی که
که وتبوونه لیواری سنووری مه زرا، هه روه ها زه وی و زاری پشتی باغی سیوان، به
تیکرا جو یان پیوه کرا. هه ر له گه ر مه ی ئه م داچاندن و پیوه کردنه ش دا بوو که به
ئاشکرا به گوئی ئاژه ل گه یشته وه و گو ترا: [هه ر سه ره به رازی که له مه زرادا ده زی
, له روژ دا نیو لیتره یه کیان بیره جیره ده بی ت. به لام پی شه وا ناپولیون گشت روژیک
ده بی چوار لیتر بیره ی ساردی که لله ته زین له جامیکی عه نتیکه دا هه لفقورینیت].
به شی روژانه ی ئاژه ل بیستی فه رمان و، به ریوه بردنی فه رمان بوو. ده رد و

کویره وه ری و جه فای به رده وام، کراسیک بوو به به ژنی خو یان و زار و زیچیان
هه لدورا بوو؛ ته نیا بو ره ئاو و ره نگیکی که ژیانی بی تامیانی تو زکالیک پی ده گو را،
به زم و ئاههنگی جه ژنانیک بوو که داده نیشتن، راده وستان، ده یانگوت و ده یانخویند .
هه ر ته نی له ده می خویندنه وه ی سرود و به سته و مه قامات دا بوو که ئاهیکیان
دههاته وه بهر و ده حه سانه وه؛ ده نا به دریزی پی روژگاران چه وسانه وه ی ده ستی
را ده مووسین و له کاتی سه ر خویندنه وه کانی سکو له ره ییش دا ناچار بوون با فیشه کانی
ئه و به می شک بسپیرن و خو یانی تی دا ببینه وه .

چه ندیک بوو به ئه مری ناپولیون، له هه فته دا روژیک ته رخان ی خو پیشاندا نیکی
تایبه ت کرا بوو. له خو پیشاندا نی تایبه تدا، ئاژه ل به تیکرا ده بوایه به شداری تی دا

بکهن و کەس خۆی لێ نەبووئیت. ئالایهکی کەسک، کە رەمزی سم و شاخییکی له سەر هوه رەسم کرابوو و له نیو بەندە کەیدا دروشمی بژی رەفییق ناپولیون - ی له سەر نەخش کرابوو، له دەستی باکسەر و کلۆقەر دا دەبوایه فرکەیی بێت. دەنگی هەنگاونانی ئازەل دەبوایه دەگەل سرودی بژی پێشەوا و مارشی نیزامی، یە کدەنگ و یەک هەوا هاتباوه. له رێ و رەسمە کەدا، پێشەکی بەرزاهکان، دواي ئهوان ئهسپ و گا و گۆل و بزەگەل و مەر و مالآت، به شوین ئهوانه دا بالنده دههاتن و بهتیکرا به نەزم و زاکونیکی بی وینه راده بردن و دەرویشتن. شانی به شانی سەرەیی دوور و دریزی خۆنیشان دەران، سەگەکان دەهاتن و دەرویشتن و نەزمی سەر و ژیرانیان له بەر چاو دەگرت. دواي کۆتایی هاتنی بەرنامەیی خۆپیشاندەرەن، ئه مجار نۆرەیی وتاردانی سکوله ر دههات و به دهنگه تیزه کهی کایه ی به میشکی ئازەلان دەکرد. له سەر سەکووی گوتاردانەوه، دەسکەوت و سەرکەوتەکانی مەزرا و تیر و تەسەلیی ئازەلانی به دەنگ رەسم دەکرد و له میشکی ئازەلانی دەچەسپاند. له ئاخیر بەندی بەرنامەیی ئاهەنگی تاییهت دا، به پێی هەلومەرجی رۆژ، فیشەکیکیان دەتەقاند. له نیو ئازەلاندا، بزەگەل و مەر و بەرانەکان به چەشنیک دلایان بەم هەرا و بەزم و ئاهەنگە تاییهتە دەکرایهوه، که هەر دەبوو بێی و سەیری بکەیی. خواي نەکردبایه له ئاست خۆپیشاندانی زۆرەملی، جاریک زمانی سکالا و بەرپەچیکیان به گویچکە گەیشتبایه، که دلی گەرمی دەرویشانەیان دەرەنجا و زمانی تیزیان دەکەوتە کار. بو لهقاو دانی خاوهن سکالا، یە کجی هاواریان دەکرد: چوارپێ خاس و دووپی پیس. بهلام بهتیکرا و سەرەپای هەموو دەرد و مەینەتیک، ئه گەر سیڕه یهکت له ژیانەکیان بگرتبایه و به وردی لییان خورد بوویایهوه، به ئاشکرا بوت دەردەکەوت که تەنیا دەراوه رپونەیهکی که دلایانی پی دەکرایهوه، هەر ئه و بەزم و شایی و گۆقەند و دیلان و هەلپەرکییانە بوون و بەدەر لهوانه ، هەر کار بوو ، کار و کار و کار...

له مانگی ئەپرێل دا بانگی جمهورییەت لیدرا و وتیان: ئیتر مەزرای ئازەلان دەبی ناوی بگوردریت و کۆماری ئازەلان جیگای بگریتهوه. بو ئه و کۆمارهش پیویسته سەرۆک کۆماریک هەلبژیردریت. هەلبژاردنی ئه م سەرۆکهش هیچ ئەزیهت و ئازاریکی له باخه ل دا نەبوو و پێی نەدەویست کاری رۆژانەیی بو بخه ویندریت؛ چونکه پله و پایه ی ئه و خاوهن شکۆیهی که بو ئه م کاره دهشیا، هەر وهک رۆژی گەشی ئاسمان دیار بوو؛ دیار بوو که حوشتی ئه م هاته له بەر دەرگای کیدا ئیخ دەخواتهوه.

هەر ئه وهی رۆژی که سەرۆکیان هەلدەبژارد، به ریکهوت، به لگه یهکی یه کجار تازهیان له خه یانه تهکانی سنوبال دۆزییهوه. به لگه ی نوئ دهیگوت: [سنوبال له شەری هۆلی مانگیاندا وهک سەر فەرماندەری هیزی دوزمن دژ به ئازەل شەری کردبوو. له گەرمەیی شەر دا و هەر ئه و دەمەیی که به دروشمی بژی بەرەیی دووپی

هیرشی دەست پیکردبوو، نەرمانی پشتی کهوتبوویه بهر شفره‌ی تیزی سه‌رۆک
ناپولیۆن و مشاریر دابرابوو.

که‌واته و به‌پیی به‌لگه‌ی تازه، زام و زه‌خمی سه‌رپشتی سنۆبال به‌فیشه‌کی
جوۆنز دانه‌قلیشابوو، به‌لکه‌ ئه‌وه‌ مۆر و نیشانه‌ی که‌لپی تیزی پییشه‌وا بوو که‌ بو
هه‌تا هه‌تایه‌ هه‌ر پیوه‌ی ده‌میڤیت.

له‌ گه‌رمه‌ی گه‌رمای مانگی گه‌لاویژ دا، مۆسه‌س، قه‌له‌ره‌شه‌ی ده‌سته‌مۆی ئاغا
جوۆنز، دوا‌ی چه‌ند سالان دووری و ده‌ریه‌ده‌ری، سه‌رله‌نوئی گه‌راهه‌وه. سه‌یر ئه‌مه‌ بوو،
مۆسه‌س نه‌ به‌ره‌نگ و نه‌ به‌ده‌نگ و نه‌ به‌ره‌وشت، هه‌یچ ئالوگۆرپیکی وه‌های به‌سه‌ردا
نه‌هاتبوو که‌ نه‌ناسریته‌وه؛ هه‌ر وا کار نه‌که‌ر و مشه‌خۆر و قسه‌ زل و ده‌م کو‌یخا
بوو. ده‌رباره‌ی مه‌لبه‌ندی شیر و هه‌نگوینیش هه‌ر به‌و ده‌نگ و هه‌وایه‌ ده‌دوا که
جاران پیی ده‌دوا. به‌ دریزایی رۆژ، کار و کرگاری هه‌لکورمان له‌سه‌ر به‌رزترینی
چلوکی دره‌ختان بوو. هه‌نده‌ جاریکیش بالیکی لیک ده‌دا و یه‌ک به‌ مه‌زرا ده‌ی
قیڕاند. هاتبا و ئازهلک به‌لای دا تیپه‌ریبایه‌ و له‌ رپی به‌زه‌بییه‌وه‌ زمانیکی ده‌گه‌ل
ببزواندبایه‌، گورجیک ده‌ندووکی به‌ره‌و ئاسمان راده‌داشت و به‌ خۆراناڤانیکی
بیره‌وه‌ندانه‌وه‌ ده‌یگوت :

– ... هاوړی !

له‌ به‌رزایی ئه‌و ئاسمانه‌ شینه،
هه‌ر له‌سه‌ر پشتی ئه‌و کۆمه‌له‌ هه‌وره‌ ره‌ش و شینه،
جیهانیک هه‌یه

که‌ ناوه‌که‌ی مه‌لبه‌ندی شیر و هه‌نگوینه.
هه‌ر ئه‌و مه‌لبه‌نده‌ جوان و خۆش و ره‌نگینه،
سه‌ربه‌سه‌ری سه‌وزه‌ زار و رازاوه‌ و نه‌خشینه،
جی و مه‌کووی حه‌سانه‌وه‌ی ئازهللی هه‌زار و خه‌مگینه.

له‌و بانه، هه‌رچی هه‌یه،
شه‌که‌ره، گه‌زۆیه، ره‌واقه‌ و هه‌نگوینه.
دار به‌ری پیوه‌یه و گه‌لاکه‌ی شیرینه.
ئاوی جو‌باری له‌ روونیا هه‌ر ده‌لیی ئه‌سرینه.
می‌رگ و قوپی و به‌یاری پر گولاله‌ و نه‌سرینه.
ئه‌و به‌هه‌شته، بی‌چه‌په‌ر و بی‌پاوان و په‌رژینه،
جیی ئه‌و جه‌فاکیش و بیبه‌ش و ره‌نجده‌رانه‌یه
که‌ باری شان و ملیان له‌ سه‌ر ئه‌م کاوله‌ دونیایه‌دا
گه‌لیک فورس و گران و سه‌نگینه.

مۆسهس دهیگوت که هەر خودی خوئی، جاریک له جاران به پهنای ئه و مهلبهنده دا تیپه‌ریوه و له نزیکه‌وه وینجه و سیوه‌ره و لاولاوی بینیه که سه‌ریان پیوه‌ناوه و، له سه‌ر چل و چرۆی دار و دره‌ختی ئه و ولاته‌شدا نان و کولیچه‌ی تازه سازکراوی بینیه.

ئاژه‌ل، به‌ره‌به‌ره مه‌یلی گویگرتنی قسه‌کانی مؤسه‌سیان له دل ده‌نیشت و که‌متا کورتیکیش باوه‌ریان به‌گفت و به‌لینه‌کانی ده‌هینا. چونکه ئه‌وان له‌وه‌ته‌ی که له دایک زابوون و خوینیان ناسیوو، به‌هموو هه‌ست و هان و هه‌ناسه‌وه له‌کار و کویره‌وه‌ریدا توابوونه‌وه، که‌چی پشک و به‌شیان له‌م ژین و ژیان، هه‌ر نه‌داری و ده‌رده‌داری و په‌نج و خاکه‌ساری بوو. هه‌ربۆیه، که‌م که‌مه هاتبوونه سه‌ر ئه‌م باوه‌ره و پییان وابوو پاشی ئه‌م ژینه‌تاله‌یان، ده‌بی ژینه‌وه‌یه‌کی دیکه هه‌بی که تۆله‌یه‌کیان بو بکاته‌وه. به‌تایبه‌ت که مؤسه‌س هه‌ر ئه‌وه‌نده باسی پوچی و به‌تالیی ژیان سه‌ر ئه‌م دنیا‌یه‌ی بو ده‌کردن و هه‌ر ئه‌وه‌نده گه‌تی شیرینی زیندو بوونه‌وه‌ی پاش مردنی پیده‌دان، که ئیتر به‌ته‌واوی باوه‌ریان به‌زیندوو بوونه‌وه‌ی پاش مردن هینابوو.

سه‌رکردایه‌تی مه‌زرا له‌نووک و بنه‌وه ئاگادار له‌هاتنه‌وه‌ی مؤسه‌س، هه‌روه‌ها له‌پروپاگنده‌ ژه‌ه‌راوییه‌کانی و هه‌له‌تاندنی ئاژه‌لی به‌سته‌زمان بوو، به‌لام هه‌ر نه‌ک قه‌ت هه‌یچ پلاریکیان تی هه‌له‌نده‌کردی و به‌نیازی ده‌رکردن و راوانانیسی نه‌بوون؛ بگه‌ر ئه‌مری چاوه‌دی‌ری و به‌شدارکردنیشیان دابوو له‌به‌شه‌گه‌شتی مه‌زرا و له‌پوژیش دا نیوه‌پیا‌له‌یه‌کیان بیره‌بو دیاری کردبوو. ئاژه‌لیش ئه‌مه‌یان ده‌بینی و، له‌که‌ین و به‌ینی مؤسه‌س و سه‌رکردایه‌تیش واقیان وپ نه‌ده‌ما، به‌لکه‌ به‌لینی زیندوو بوونه‌وه‌ی دوا‌ی مردن و واده‌کانی مؤسه‌س، می‌شک و باوه‌ریان زیاتر پی داگیر ده‌کرا.

هه‌رکه‌ زام و زه‌خمی سمی ده‌ستی باکسه‌ر ساپیز بوونه‌وه، راده‌ی ئیش و کاری سه‌رشانی سه‌د بار له‌جاران قورستر کرایه‌وه. ئه‌لبه‌ت هه‌ر نه‌ک ته‌نی هه‌ی باکسه‌ر، به‌لکه‌ سه‌رپاکی ئاژه‌ل به‌چه‌شنی کۆیله‌ ده‌کار کران.

له‌مه‌زادا، سه‌ره‌پای کویره‌وه‌ری کاری ناشتن و داشتن و چاندن، ده‌بوا‌یه بارکیشان و قوره‌کاری و سازکردنی فی‌رگه‌ی فه‌رخه‌ به‌رازانیسیان له‌بیر نه‌چی‌ت. به‌کورتی له‌سه‌ره‌به‌هاری ئه‌وئ سالی‌دا، باری شانیان ئه‌وه‌نده قورس کرا که ته‌نانه‌ت چاوترووکانیکیش ده‌رفه‌تی پشودانیان وه‌ده‌ست نه‌ده‌که‌وت که تییدا به‌سه‌ینه‌وه. ئیش و کاری چپ و سه‌خت و گران له‌لایه‌ک، له‌به‌ریکی تره‌وه‌ بی بزوی و له‌هه‌ر چوار که‌نارانه‌وه‌ سته‌می بی سنووری بان سه‌ریان، قرانه‌ ئاژه‌لی ده‌نیو خستن و گه‌لیکیانی سلار کرده‌وه. به‌لام به‌هموو بی بزوی و سه‌ره‌پای ئه‌رکی گرانی له‌ش تاوین، تاکانه‌یاری زه‌حمه‌تکیشان، هه‌ر باکسه‌ر بوو که له‌گه‌یژاوی تونده‌پیچی کاری گران دا ده‌یکێلا و په‌کی به‌هه‌یج گه‌رفتی‌ک نه‌ده‌که‌وت. کۆسپی سه‌ر ریگه‌یان هه‌رچی

بوايه و چهندي بوايه، قهت نه يده تواني ته له زميک له برست و وره ي پولاييڼي باکسر دابتاشيټ. له کار و هه لسووراني پوژانه دا، له هوميد پي به خشيڼي ياراني و له دلدانه وهی هوميدخنکاوانيشدا نه وه هه باکسر بوو قهت له پي کل نه ده بوو و له گل نه ده کهوت.

سه ر و سيمای باکسر به ته واوی شکابووه وه. پيستي گه شي له شي جاراني ئاو و رهنگي نه مابوو. گهل و کهفه له شق و خر و پره که شي جاراني ببوون به کهفه لووک و لويچ لويچ به سه ر يه کدا چه مييونه وه. به کورتي، له پي و لاوازي و کهم هيڼي له جهسته ي دا ببوونه خانه نشيني يه کجاري و، سيس و زهر د و زوليان هه لگي رابوو. نه گهرچي زور جاران ياران و هاوخه ماني به لاني خو شه ويستي يه وه ده يانگوت: [...]. بيټوو به هار دابيټ و شينکه سه ر هه لبداته وه و باکسر خو ي به شينکه ته ر بکاته وه ، ئاويکي به ژير پيستي دا ده گه رپيټ و ئاهيکي ديټه وه به ر]. به لام به هار هات و شينکه سه ري هه لدايه وه و باکسر خو ي به شينکه ته ر کرده وه، که چي مخاين ئاوي رڅاو هه رگيز کو نه کرايه وه و باکسر قهت قهت نه بوو ژايه وه.

گه ليک جاران باکسر له کاتي بارکيشان، له هه ورازي پرژده قه دان دا ده وه ستا و تواناي ليده برا. له م هه له ناسکانه شدا، نه و به هه موو تواناوه ده خو ي ده نووسا، به لام نيتر ماسولکه کاني چيدي نه يانده کيشا و به پشوو سواري له پرژد و ليژان دا ده وه ستا. باکسر له وه لانه ش دا دم و لمبوژ و ليچه دا چوراوه که شي به چه شنيک ده خسته کار، هه روهک بلپي له عه يني بيده نگی دا به نيازه ده نگی ويژداني کريکارانه ي به هاواريکي ناديار و شاراوه ده رببريټ و بلپي: [من پتر کارده که م!] و به م دروشمه وه دلي هاوالاني گهرم و، وره يان به رز رابگريټ.

هه تا باکسر له ده مي ماندوو بووندا ده وه ستا، گلوقهر و به نيامين به هانا يه وه ده گه يشتن و به ده م يارمه تيداني، له به ري ده پارانه وه و پييان ده گوت که پياوي چاک بي و ئاگايه کي له خو ي بي، نه گينا له وانه يه زه بري کار بي نه نگيوټ و له پي بخات. به لام په ند و ناموژگايي ياران به گوټي باکسر دا نه ده چوو. چونکه نه و پي و ابوو زوري نه ماوه کاتي خانه نشيني بگاتي؛ نيتر نه وده م به خه يالي ئاسوده داده نيشيټ. نه و پي و ابوو هيچ شتيک له مه دلگوشاتر نابيټ که له هاتنه وه ي پروري له دايکبوونيدا خانه نشين بکريټ و هه ر نه وده م يه به ره مي ره نجی باسکي خو ي به سه ر دوندي گردی مه زراوه ببينيټ.

شه ويکي گهرمي هاوين بوو. مانگی ئاسمان به شه به قي زه ردي زيپيني خيوه تي پرووني پوناکايي له سه ر مه زرا هه لداوو. گرده که ي مه زرا له گوټي ئاوينه ي به ره هه تاو تروسکه ي ده هات و ده دره وشايه وه. به سه ر گردی پروونا که وه هه ر ته ني تاک نازهلک بوو ده يه ينا و ده يبرد، هه ر ته ني باکسر بوو له سه ري شه وه وه، تاک و ته نيا له پای ديواري به رز و به رديني ئاشي بادا خه ريکي به ردکيشان بوو. هه ر له وده مه دا که باکسر له گه وه ي داوټيني گرد دا داشقه ي پر له به ردي ده کيشا، له پر تيک هالا و

داشقهی پر له بهردی بهسهر دا هات و كهوته ژیری. دوو كووتر كه له سهر سوئی بانیزهیهك دا سهیری دوور و نزیكانیان دهكرد، باكسهر و كارهساتهكهیان به چاو بینی و به پرتاو ههوالی دلتهزینیان بو ئازهل برد. ئازهل بهبیستنی ئهم ههواله تاله، لهجی بزووتن و به ترهختن بهرهو كارگهی ئاشی با چوون. كه گهیشته جی، سهیریان كرد و پروانیان و دیتیان باكسهر به لاشانیدا كهوتوه و لایهکی لهشی به چهشنیک له ژیر داشقهی پر له بهرد دا گیرساوه، كه تهنانهت ههناسهیشی به دژواری بو دهكیشری. چوراوگهی خوین به لاشهویلکهیدا دهچوپریتتهوه و پهراسوهکانی شهتلانی ئارهقن؛ چاوهکانیشی لیل و ویلن و، ورشه و گرشه جارانیان لی براوه. كلوڤهر سهریکی بو لار كردهوه و لیی پرسی :

- باكسهر چونی؟ ... له چ حال دای؟!

باكسهر به دهنگیکی نزمی له گهروو دا خنكاو وهرامی دایهوه :

- ... له پیشوو كهوتووم... سییهكانم ههر وهتو ژان دهكهن... كه... بهلام چ قهیدی نییه... من... من بهرد و كوچکیکی ئهوهنده زورم هیناوهته پای دیواری ئاشهكهمان... كه... كه دهتوانی سهر و بهری ئاشهكهمان پیک بینیت... ئیتر... ئیتر من بيم... یان نه مینم، ئاشی با پهکی بهمن ناکهویت. من ههر مانگیکی دیکه ئیشم تیدا بکردایه بهس بوو. راستیتان گهرهك بی، من خویشم كهوتبوومه سهر بیر و خهیالی خانهنشینی و ده مگوت... ده مگوت كه به نیامینیش له دست و بوو كهوتوو و من و ئه و هاوكات خانهنشین ده کریین... ده مگوت من و ئه و له ده می خانهنشینی دا، باش دهتوانین پیکهوه بچارین، بهلام...

كلوڤهر رووی ده می له هاوپیانی كرد و گوتی :

- هاوپیان، دست و بردیک بکهن و سكوهلهر خه بهردار بکهن!... باكسهر گهلیك شیرزهیه... ههتا كار له كار نه ترازوه، ده بی ریچارهیهکی له بو بدوزریتتهوه. بو خه به بردن، هه موو یه كجی له جی بزووتن و ههر كلوڤهر و به نیامین مانهوه. به نیامین مهنگ و ئارام له بان سهری باكسهر دا تخیل ببوو. جار جار كلکی دریز و داو داوی له دهوری سهری باكسهر هه لده سووړاند و به بی هیوایی سهیری ده كرد. چاره گه سه عاتیکی نه خایاند، ئازهل گه رانهوه. سكوهلهر، كه به پوالهت مات و په شیو ده هاته بهرچاو، به هه پهمه هاته ژیر سهری باكسهر و گوتی :

- باكسهر! ئهم ههواله ی تو به گوئی پیشهوا ناپولیون گهیشتهوه، ئه گهر بزانی پیشه و امان له م رووداوه چهنده خهفته تباره!... بهلام باكسهر هیچ خه مت نه بی... هیچ خه مت نه بی كه سی كاکی كه گیانی روله وه فاداره كانی مه زرا بو پیشهوا گهلیك پر بایه خه. بهلی ره فیق گیان، پیشهوا ناپولیون بو گه راندنه وهی له شساخی یارانی خو ی بهرپرسه، هه ربویه له كه مترین كاتدا ریگی نه خوشخانه ی گوندی ویلنگدونتان بو ده كاته وه و رهوانه ی ویندریتان ده كات.

ئاژەل بەبەستنی ناوی گوندی ویلنگدۆن راپلەکین، چونکە لەوەتە شۆرشى ئاژەل لە مەزرای ئاژەلاندای ئالای سەرکەوتنى چەقاندبوو، جگە لە سنۆبال و مەلى، سنوورى پتەوى مەزرا بەپىيى هيج ئاژەلئىكى تر نەرووشيندراوو. ئاژەل بەتیکرا ئاواتەخواز بوون لە مەزرا دا بژين و لە مەزرا دا بمرن و تەنانەت تەرمى ساردەوه بووشيان لە کەوشەنى بەخوین نەخشاوى مەزراکەيان نەچپتە دەر؛ ئەویش نەخووزا ئاژەلئىكى وەك باکسەر کە رەمز و نیشانەى سەربەرزى و سەرفەرازىيى مەزراکەيان بوو. چوونەدەرى باکسەر لە مەزرا بو ئاژەل، ئەتک و شوورەيى و سوکايەتى بوو، هەربۆیە هاواری هەى باوکەرپۆيان کيشا و فەرمانەکەيان بەرپەرچ دایەوه. بەلام سکوەلەر بەگویرهى سروشتى خو، ئەمجارەيش پىيى لى داگرتن و گوتى :

... بىتو باکسەر لە مەزرا بچتە دەر و قاچى بگاتە نەخۆشخانەى گوندی ویلنگدۆن، هەر بلئى يەك و دوو، سفت و سوپى لى دەبرىت و وەك گويزى ئازا دەگەرپتەوه لايان.

سەرەنجام و بەم تەرتیبە، سکوەلەر ئەمجارەيش و هەموو جارانى دیکە، زۆر زوو لە دەستى هات بە ئاژەل بسەلمينت کە بەلى دەرمى دەردى مەزرانشينان هەر لە دەرەوهى مەزرا دەست دەکەويت.

داشقى پىر لە بەرد بە چەشنىک بەسەر باکسەر داهااتبوو، کە نيوە کاترميرىكى خاياند هەتا لەشى زامدار و شکستەى ئەويان لە ژبىر کوچک و دار و خاک و خۆل ئەستاندوه. هەرکە باکسەر بە يارمەتیی يارانى کەوتەوه سەر پى، بە هيواشى بەرەو خەوگەکەيان بردهوه و لە سەر جى و بانىكى ئاخندراو لە پووش و کای نەردا پرايان کيشا. باکسەر ماوهى دوو پۆژان لەسەر جى و بانى ناسازى دا مایەوه و لە ماوهى ئەم دوو پۆژە دا، کلۆقەر و بەنيامين بەردەوام بە دەورى دا هاتن و تەر و وشکيان کردەوه. دەرمى زام و زەخمى باکسەر لەم دوو پۆژە دا، دەرمانە سوورەيهک بوو کە بەرازەکان لە دۆلابچەى حەمامى ئاغا جۆنز دا دۆزيبوو يانەوه. کلۆقەر و بەنيامين لە پۆژ دا دووجاران، هەر جارەش دوو کەوچكى گەورەيان دەگەل دوو ژەمە تفاقان دەرخواردى باکسەر دەدا.

سەر لەسەر نوپى ناسازى، باکسەر بو يەكەمىن جار بەلای کلۆقەر و بەنيامينەوه پەيمانى بەست کە ئەگەر ئەمجار بکەويتەوه سەر لينگ و زيندوو ببیتەوه، بەنيازە دەست لە رەش و سپى نەدات و بەر لە داهاتنى مۆلەتى خانەنشينى، لە سووچىكى مەزراکەياندا پى رابکيشيت و تاويک بحەسیتەوه. هەرۆهها گوتيشى کە لە ماوهى دواییدا، بەنيازە بيست و دوو پىتى ئەلفبايى فير ببیت و لە ئاخى تەمەنى دا رەش لە سپى جيا بکاتەوه.

له ماوهی دوو پوژهی ناسازیی باکسهر دا، کلوقهر و بهنیامین به پوژ سهرقالی نیش و کار بوون و هسانهوهی شهویشیان دهبر تیمارکردنی یاری نازیزیان دهمراند.

دوو پوژ رابوارد و له سییهمین پوژهی ناسازیی باکسهر دا، دهرگای پینج کلپله و گولهی مهزرا به پووی گارییهکی بارکیش دا کرایهوه. لهو دهمه‌دا، تاقمیک له نازهل سهرگهرمی چاندن و داشتن بوون و بهشیکیان دهستیان له بزار دابوو. له بان سهری ههر پوله کریکاریکیشدا، بهرازیکی زیت و وریا، وهک سهرکار و چاوه‌دیر پراوه‌ستابوو و به وردی کریکارانیان له ژیر نیگای چاو دا راگرتبوو. گاریی بارکیش بهجادهی نیو مهزرا دا گه‌یشته شوینی کیلگه‌کان، نازهل سهریان وه‌رچه‌رخاندهوه و به دوو چاوی سهر، گاریکه‌یان بینی. ههر ئه‌ودهم بهنیامین به ههموو هان و هه‌ناسهوه هاواری ههی باوکه‌پووی کیشا و به نیو پهریز و زهرعات دا هه‌لینگی دا. نازهل به‌بیستنی دهنگی به‌گریانی بهنیامین و به دیتنی بیقه‌رارییه‌کانی ئه‌و، دهستیان له کار سارد بووه و پراوه‌ستان. بهنیامین به‌بی پراوه‌ستان، یه‌کبین و یه‌کچین گازی ده‌کرد و له بانگی ده‌دا :

– ئوی یاران!... ده پراکه‌ن و ببزوون و مه‌ویستن که ده‌گهل یاری شیرینی دیرین دیداری ئاخیرینمانه... ده پراکه‌ن و ببزوون و دیداریک ده‌گهل باکسهری له سهر سه‌فه‌ر تازه بکه‌نه‌وه، که ئه‌وا دیداری ئاخیرینمانه...

هاواری بهنیامین شه‌پولیکی سهریری خسته نیو نازهل کریکار و به یه‌کجی و یه‌ک ته‌کان بزواندنی. بزواندنیک که هیچیان په‌کیان به پرسین و لیپرسین نه‌که‌وت و هیچ کامیان دهرخه‌می ره‌زامه‌ندیی سهرکار و سهروک دا نه‌مان. به تی‌کرا له گیلگه‌کان دهرپه‌رین و که‌وتنه سهر جاده و به‌وره و کوشکی سهرکردایه‌تی تییان ته‌قاند.

له به‌رده‌رگای هوئی گه‌وره، گارییه‌کی بارکیشی دوو ئه‌سپه پراگیرابوو. دووپییه‌کی ره‌زاتالی به‌دگوز، له ژیر سایه‌بانی پشت پاشکوی ئه‌سپه‌کان دا، کلاوه‌هوت ره‌نگیله‌که‌ی هه‌تا گریی سهر ئه‌برویانی داکیشابوو و نیوه‌خه‌وتوو پالی دابوو. له پشته‌وه‌ی سایه‌بانه‌که‌وه، ژووریکی ره‌خته‌ی له ته‌خته‌سازکراو دابین کرابوو که له دوو شانی دهره‌وه‌ی دا چه‌ند رسته‌یه‌کی لی نووسرابوو.

نازهل پهریشان سهریکیان له ژووری هوئی گه‌وره هه‌لینایه‌وه، به‌لام جی خه‌وی باکسهریان چول و بی‌کس بینی. دیار بوو به‌ر له هاتنی ئه‌وان، باکسهر بو ساریژ کردنه‌وه‌ی زام و زه‌خمان پراگویژرا بوو. ته‌ویلنه‌شینان له ده‌وری داشقه‌هالان و خه‌مبارانه‌گازیان کرد:

– مال‌اوا باکسهر!... به‌هیوای دیتنه‌هوت و به هومی‌دی ساغ بوونه‌هوت باکسهر... مال‌اوا!
له پر به‌نیامین له سهر پاشوو به‌رز بووه و به چه‌پوک ههرد و هه‌وای داگرت و به ده‌نگیکی پهریشان له بانگی دا و هاواری کرد :

– ئەى گەوجى نەفامىنە... باكسەرى چى و ھاتنەوھى چى!... دەسا سەيرىكى دوولاشانى ئەم باركىشە جەھەنەمىيە بىكەن و بزىنن چى لەسەر نووسراوھ، سا ئەو دەم ئارەزووى گەرانەوھى باكسەر بە دەم دابىنن!
بانگى پىر خرۆشى بەنيامين، ئازەلى چەند ھەنگاويك لە باركىشەكە دوور كردهوھ.
مورىھلى بزىنە سىپى بە دەورى باركىشەكەدا سوورا، بەلام نەيتوانى ھەموو رىستەكان بخويىتەوھ؛ ھەربويە بەنيامين بە دەنگىكى بەرز بوى خويىندنەوھ كە بەم تەرتىبە نووسرا بوو :

« * ئالفرد سايموندز : ئازەل كوژ، كەول و رىخۆلەفرۆش، چرىش سازكەرى گوندى ويلنگدۆن.

* فرۆشيارى ھەمە چەشنە كوتى سازكراوھ لە خەلۆل و ئىسقانى تازەى ئازەل.
* خاوەنى باشتىرىن گوشت و ئىسقانى بەتام بۆ خوراكى سەگ و تازى و تولەكانى ئىيوھ .»

بەنيامين دوای خويىندنەوھى رىستەكان، ھاوارى بەرزتر كردهوھ و گوتى:
– ئەى ھۆش دزراوھكان، ئەرى ئەمجارە تىگەيشتن كە ئەم باركىشە بۆچى ھاتۆتە سەردانمان؟ ئەگەر نازانن، دەسا گويچكە بىكەنەوھ و بزىنن ئەوا باكسەرمان بۆ كوشتارگە دەبەن و ئىتر بۆ ھەتاهەتايە گەرانەوھى بە دوا دا نايە!
ھاوارى خەفەتبارانەى تىكەلاو بە ترس و تورپىيە لە بەر دەركى ھۆلى مەزندا دەنگى داىيەوھ و جووتە ئەسپى باركىشەكەى كورەگوئ كىرد. ئازەل ھاتن بە تىكرا دەستىك بەدەنە دەستى يەك و چارەيەك لۆ دردى خۆ وەدۆزن، كە گارىيەوانەكە قامچى لە بان سەرى جووتەى ئەسپان ھەلسووراند و بە ھەموو تىن و تاوھوھ تىنى بە ئەسپان دا و بار و باركىشى لە باوھش ئازەلى تورپە دەرىپەراند. گارى بە پىرتا و دەورى ھەلگرت و ئازەل بە شوينى دا غارىيان دا. لە نىوياندا، كلۆقەر چوارنال رپى بە نيو پۆلى ئازەل دا درى و سەر بە شوين يارى كوچ كىردووياندا بە ھەموو تواناوە لىنگى دا. بەلام جووتەى ئەسپى گارى، كە گەنج و چالاک و چوست و توندەپى بوون، بار و باركىشيان وەك پەلەپووش بەرەو پيش دەكيشا. كلۆقەر لە پرووى ناچارى، بەھەموو تواناي ھەناوى ھاوارى كىرد:

– باكسەر!... باكسەر!

باكسەر بە دەنگى ھاوارى كوئە ھاودەمەكەى سەرىكى لە پەنجەرۆكەى پشتى باركىشەكە نزيك كردهوھ و بە رەمزی رازىك، خال و خەتى سىپى ژىر لمبۆزەكەى نيشانى يارانى دا و ئىتر تەواو.

كلۆقەر بە كوژرژنىكى سامناكەوھ ھاوارى كىرد:

– باكسەر! دەست و بردىك، تەكانىك... دەى گورج بە باكسەر!... دەرگای

باركىشەكە بە زەبرى جووتە تىك بشكىنە و خۆت لەو بەندە رزگار كە باكسەر!...

هاواره ره فېق! هاواری سهر و ماله گیانه!... ئهوا ده تبهن بو کوشتارگه و ده تگوزن...
خویه کمان بو راپسکینه باکسه ر... هوئی باکسه ر!... هوئی باکسه ر!
ههرکه دوا زایه لهی دهنگی هاواری کلوقهر به شوین بارکیشه که دا چوو،
ئاژه لی تریش یه کده نگ و به تیکرا هاواریان کرد:
- باکسه ر!... خوت بخهره دهر... گورج به... دست و بردیکت بی باکسه ر... هوئی
باکسه ر!....

بارکیشه که ههر وه تو باوی گرتبوو، بای شه مالیش توژی نه ده شکاند. ئیتر لووت
و لمبوژی باکسه ریش له بهر په نجه روکه پشتی بارکیشه که دا دیار نه بوو، که ئاژه ل
بزانیت ئایا دهنگیان به گوئی گه یشتوو یان نا. به لام ههر ئه وده مهی که خال و
خه تی ژیر لمبوژی باکسه ر له بهر چاوی ئاژه ل لاچوو، دهنگی تهق و توقی چوارناله ی
ئه سپ و هاژه ی چهرخی بارکیشه که ده گه ل دهنگی سمکوت کردنی دوولاشانی
دیواری ته خته بهندی بارکیشه که تیکه لی یهک بوون.
له رابوردوو دا بو باکسه ر بهس بوو یه کجار له سهر دوو دهستانی ههستی و به
یهک جووته به ره لهستان تیک بقرمیئی. ئه وده م، ئه وده م بوو. ئیتر ئه و دهر و
سه رده مه به سه رچوو بوو.

ئه وهی راستی بی، دهنگی ئاژه ل و نزا و پارانه وه یان به گوئی باکسه ر گه یشت.
باکسه ریش به رینوینی یارانی له سه ر پی هه ستا و به چه پوک دیواری ته خته بهندی
زیندانی داگرت، به لام جیگای تهنگ و راتله کانی توند و که م هیزی و زه بوونی
خویشی له پهل و پویان خست و چی پی نه کرا. له و لاشه وه ئاژه ل به تره خته ن به
شوین تهپ و توژی پاش سه ری گاری دا ده هاتن. هه موویان به ئه و په ری بی هیوایی
هاواری ده میان روو به جووته ئه سپی گاری گرت و هاواریان کرد:

- ئه وهی هاوده ردینه، هوئی براده رینه! ئیوه به پیی خوتان، برا و هاوره گه زیکی
خوتان به ره و نه مان ده بن؛ وهرن وه گه رین براده رینه... وهرن وه گه رین!
به لام جووته ی ئه سپی بارکیشه که گه مره و کاس بوون و نه زان و گیزه له؛ بای
هات و هاواری ئاژه لیان به گوچکه دا نه چوو. ئه وان هه وسار و لغویان ده دست
جله وکیشیک دابوو که ده میک به ره و راست ده یبردن و جاریک به ره و چه پ
ده یگی رانه وه.. ئه وان به فه رمانی که سیک خوش ئارو بوون، که له پشت سوکانی
پاش سه ریانه وه قامچی به ده ست دانیشتبوو.

بارکیشه که کویره ری می مه زرای تیپه ر کرد و که وته سه ر شارپیگه ی ئه و دیوی مه زرا.
چی پی نه چوو له بارکیش و بار و یاری کوچ که رده ی مه زرا، ههر توژ و ته م و
خه میکی قورس جیما. ئیتر بو هه تا هه تایه نموودو رواله ت و قه لافه تی هیوا به خشی
باکسه ر له بهر دیده ی مه زرانشینان گوم و گوپ کرا.
سی روژ پاش ئه و روژه، سکوه له ر هات و هه والی مه رگی خه مبارانه ی باکسه ری
پیدان و گوئی:

– هاوړپيان!... به هممو هوډ و خهباتی دوکتوره کانی نه خوځخانه‌ی گوندی ویلنگدوڼ و، به هممو د هوا و دهرمانی نه خوځخانه‌ش، به داخه وه نه کرا زامی ئه و یاره نازیزه ساړیژ بکریته وه و بهر به مهرگی بگریټ.

هاوړپيان! له دهمی دوايین ناوزینگدانه کانی ره فیک باکسهردا، که هر خود بو څوم له ژوور سهرینی بووم و گویم له ئاخر ئاوات و ئاره زوه کانی بو... باوه‌ری دلتان پیم بیټ هاوړپيان! کوچی ئاخرینی هه قال باکسهر له هر رووداویکی تالی سهر ئه م جیهانه، بو من و بو سهر کردایه تیمان، تالتر و خهفته تبارتر بو. به تاییهت که هاوړی باکسهر له دهمی گیاندانی دا دهمی هینایه ژیر گوچکه م و به ئاخر نه رمه ورینگه کانی به گوئی دا چرپاندم و گوتی:

– خه م و په ژاره‌ی هر گرانم مردن و نه مانم نییه، به لکه دهردی گرانم جی هیشتنی ئاشی بایه به ناته واوی...

دواي دهرپرینی ئه م ئاواته، به هممو هیزه وه گرماندی: بزنی پیښه وا ره فیک ناپلیون که هرچی ئه و ده بیټیټ، سهر به سهری راسته!... بو پیښه وه به ره و جیهانیکی یه کسانی و برایه تی به ریبه رایه تی پیښه وا ناپلیون!...

سکوه لهر به دم گپړانه وهی قسه‌ی خه مبارانه، یه کجی هه وای دهنگی گوږدرا و به ئه و په‌ری غه زریوه و قین و بوغزه وه یه کایه کی ژینه وهرانی به چاو دهرزی ئاژن کرد و گوتی:

– راپوړتیک گه یشتوته باره گای سهر کردایه تی؛ به پیی ئه و راپوړته، گویا پرته و بوله یه کی خاوی نه فامانه له زمانی گه مزه یه کی نه فامی خهرفاوه وه که وتوته سهر دم و زوانی چند ژینه وهریکی ساویله کی تره وه... به لی قسه لوکی گه وجوکه یه کی نه فاموکه ی ژینه وهر هه لځه له تین دلسوژی بو باکسهر نیشان داوه و گویا گوتویه تی بارکیښی سایموندزی زینده وهرکوژ، ره فیک باکسهری بو کوشتارگه بردووه... ئا له م سهرده مه دا، جی گه لیک داخ و مخابنه که له مه زرای سهر به رزی ژینه وهراندا مایه فیتنه و گیرشویوینیکی وه‌های تیدا هه لکه ویت که هممو میهره بانیه کانی سهروکی پایه به رزمان به توپه لیک قور دابپوشتی.

سکه و لهر به هه لبه ز دابه زیکی شانوگه رانه وه چه ندیک هات و چوو. کلکی له سهر که فه لی دا جوولانده وه و یه ک به دوډ و چوډ گرماندی:

– ئه ی ژینه وهرانی مه زرا!... ئیوه ئه گهر فام و مشوریکتان هه بیټ، ده بیټی ریبه ر و پیښه وای مه زنتان ناسیټ... من به لاهه وه سهره که دهمی ئه و چه نه سوکه تان پر نه کرده له خوئی!... ئاخر ئه وانیه که به دایم رووکه ش و رواله تی شت ده بینن و که متر بیر له جه وهر و دهروونی شته که ده که نه وه، بوچ ده بی له نیو نیوه دا بواری دم کردنه و هیان هه بیټ و بتوانن له کایه ک کیویک ساز بکن؟!... ده با ئه وانیه که هر ده بیټرن و ناپیټرن، گوی بکه نه وه و بیس و بزنانن که سایموندز هه تا دوینی نازه لی به م بارکیښه بو کوشتار دهردو ملی دهرپین، به لام ئیمروکه چی؟! ئیتر

ئيمپروكە دەكەل دويىنى جيايه و، سايىمۇندز مافى بەسەر ئەو باركىشەو نەماو و فرۇشتووويه تى. بەللى ئيمپروكە دوكتورىكى حالزان و چازانى ئازەلان ئەو باركىشەي كړيوه و بوته خاوه نى. له راستيدا، باركىشىكى كه ههتا دويىنى ئازەلى بەرهو كوشتارگه دەبرد، ئيمپروكە هەر ئەو باركىشە ئازەل بەرهو چاره سەرى و پرى نەجات دەبات... دەسا ئەوانه ي كه وا تيغى زمانيان هەر به نيازى گيره شيويني ديته كايه، با بزنان و ئاگادار بن كه باركىشى سايىمۇندزى ئازەل كوژ، ئيمپروكە خاوه نەكه ي پزىشكى ئازەلانە و يارى وه فادارى ئيمه يه. بەلام چكه ردهن كه كه كيمي حالزاني ئازەلان له دهستى نەهاتوو دوو پرسته ي لا تهنىشتى باركىشەكه خاوين بكاتهو و لهبرى ئەو نووسراويه، پهيامى خىرخوازي بو ئازەل بنيريت.

خه يالى پهرىشان و حالى شيووى ئازەلى مەزرا بەم قسانه ي سكوه له هاتهو و جى، بەتايبهت هەر كه سكوه له له هه لچوون و توورپه بوون دابهزى و به هيورى باسى سهرمه رگى باكسهرى بو گيرانه وه، ئيتز ئاويان به ئاگرى دهروون دا كرا و هەر ئەو دەم بويان ئاشكرا بوو كه ره فيق پيشه واپايلوون چهنده دهرخه مى دوستى ناسازيان بووه و چيها دهوا و دهرمانى به خيىرى بو دهكار هيناوه. هه ربويه قسه به سوژه كاني سكوه له بوون به هه توانى دلى بريندرايان و به تيكرا دهستيان له مل دا و گوتيان بهين و بهينه للا پيشه و رهق و زهق دهرخه مى ئازەله.

يه كه مين يه كشه مه ي دواى كوچى باكسهر، ناپليوون هاته سهردانى ئازەل و به بوئنه ي چول مانه وه ي جيگاي باكسهر له مەزرا دا گوتارىكى دا و گوتى:

– هاورپيان!... هه لومه رجى ناله بارى دهروه ي مەزرا دهست و بالى گرتين و له دهستان نه هات تهرمى ره فيق باكسهر بگه پرينينه وه؛ ئەم خه ساره له دلماندا باره، بەلام برپارمان دا بو به ريز راگرتنى يادى يارى ئازيزمان، چه پكيكى مەزن له هه مه چه شنه گول و گياى مەزراكه مان بچنين و پيشكه شى سهر گوړ و گلكوكه يى بكه ين.

ههروه ها به ليىنى سهر كردايه تيشه كه له كوژك و ديوه خانى خومان دا رپورسميكي شكودارى بو ريك بخه ين... من ئاخىر قسه م بهم سوژ و په يمانه ي ئەو دهرپازينمه وه كه هه ميشه ده يگوت و تهنانهت له سهرمه رگيش دا هەر گوتى: من پتر كارده كه م، ئەوه ي ره فيق پيشه و ده يى بيژى، سهر به سهر راسته !

هاورپيان! دروشم و سوژ و په يمانه كاني ره فيق باكسهر له بير مه كه ن، كه له بير كردنيان، له بير كردنى هه قالى كوچكردوو مانه.

دوو روژ بهر له وه ي به ره ي به رازان كوړى پرسه ي ماته مينى باكسهر له كوژكى سهر كردايه تى دا ته رتيب بدهن، ترؤمبيله باركىشەكه ي دوكاندارى گوندى ويلينگدون له ههنده ههندي به يانى دا هات و له بهر دهرگاي سهر كردايه تى دا رايگرت؛ بليى يهك و دوو، سندوقيكى گه وره يان له ترؤمبيله كه دابه زاند و لوورى ژووريان كرد و ترؤمبيله كه به بى راوه ستان رووى. سندووقه كه چى له باران دابوو، تهويله نشينان سهر يان ليى دهرنه چوو و نه يانزاني، بەلام به ره بهرى ئيواره ي هەر ئەو روژه، له

کۆشکی سەرکردایه تیدا بوو به یهک بهزم و شایبی و لۆغانه، ئهو سهری دیار نه بی. چریه و سرت و خورتی سهر له ئیواره یان نه رمه نه رمه بهرز تییه لچوو یه وه بوو به زه مزه مه. زه مزه مه و زه نا زه نا که یان بوو به جرت و فرت. جرت و فرت که یان بوو به ههرا و غه له بایی. ههرا و غه له باییه که یان لی بوو چهق و لوور و نه عره ته کیشان. دهنگی فیشقه و چهق و لوور و نه عره ته ی مه ستانه یان ئه وه نده بهرز تییه لچوو یه وه که دهشتا و دهشتی مه زرای گرته بهر.

سهری کاژییری یازدهی شهو بوو که دهروونی کۆشکه سهرکردایه تی به دهنگ له رزی. دهنگی جرینگه و شریخه ی تیکشکانی چینی و شووشه و بلوریات، تیکه لی ههرای شه ره چهقه ی شه شدانگ مه ست و سه رخۆشانی تووره هه ره وه لۆ لیك هالان، که هه ره ده تگوت شهوی ئاخر زه مانه و زهوی دی له بهر یهک بجییت. ئهو شه وه هه تا نیوه ی شهو، دهنگ له دهنگ نه کهوت و دهنگ به دهنگ رانه گه یی. به لام له نیوه ی شهو به دواوه، مهنگی و بی ههستییه کی وه تو به سام له کۆشک و ته لاری سهرکردایه تی نیشت، که ده تگوت چۆلگه یه کی رووت و کویره و بایه قوش گه ره کیتی هیلانه ی تیدا بکاته وه.

سبه ی به یانیش هه تا درهنگ وه ختانیك هیج سه ره و سه دایه ک له هیج لایه که وه نه هات. هه تاو به ته واوی له ولات نیشت و چه ندیکیش رابورد، جا ئه مجار ئه ندامانی سه رکردایه تی له خه و خه به یان بووه وه و یهک به دوا ی یه کدا هاتنه ده ره. دوا ی ده ست به کار بوونه وه ی ته ویله نشینان، ئه م زه مزه مه یه به دزی به نیویان دا گه را و گوترا که ترۆمبیله بارکیشه که ی دوکانداری گوندی ویلنگدۆن، گویا سندوقیکی پپی ویسکی له باراندا بووه. به لی سندوقیکی پپی ویسکی!! به لام سندوقیکی پپی ویسکی که دوئی شهو به یادی ره فیق باکسه ره، به ئه وکی سه رکرده کانی مه زرای ئازه لان دا پۆچوو بوو، هه یاران به چ پاره و دراویک کردرابوو و پووله که ی له بری فرۆشتنی چ گرانباریک به ویسکی درابوو، پرسیاریک بوو که وه رامه که ی بو ئازه لی ته ویله نشین که مووسکه یه ک گران بوو.

10

رۆژ و مانگ و سال به دواى يه كدا هاتن و به لهز تىپه رين. ته مهنى كورتى
 ئازهلش به دهم تىپه ربوونى نهو رۆژ و مانگ و سالانه، تىپه رين. كات و زه مانىكيان
 لىداهات كه له هه موو ئازهلئى سه رده مى شو رشى مه زرا، هه ر ته نئى به نيامين و
 كلو قهر و مو سه س و چه ند سه ره به رازىكيان لئى ما بووه. يادى تال و خه فه تبارى
 سه رده مى جو نزيش هه ر له بىردانى نهو چه ند ئازهلله دا ما بووه. موريه ل و جه يسى
 و پىنچه ر مر دبوون. ئا غا جو نزيش له نه خو شخانه يه كى تا يبه ت به سه رخو شانى دا يم
 مه ست، له هه ژارى و ده ربه ده رى دا مر دبوو. سنو بال له بىر كرابوو، با كسه ر له بىر
 چه ند هه قالى كدا نه بئى، هه ر به يه كجارى بىر چوو بووه وه. كلو قهر پىره ما ينىكى لئى
 ده ره اتبوو، نه خو ش و كه له لا و ناساز؛ چاو ه كانى ئاوى ره شىان به سه ر كشا بوو و له
 سو كه وتبوون؛ جو مگه و به ند به ندى گه ي له شى، با ي بار دا بىيان تئى مر دبوو و
 به دا يم ژانىان پىدا ده گه را. نه گه رچى له مي ژ بوو كاتى له كار هه لپه ساردنى تىپه ر
 ببوو، به لام هئىشتا هىچ تام و چى ژىكى له م به شه ما فر نه كر دبوو. نه لبه ت نه وه هه ر
 نه ك كلو قهر، بگه ر ئازهلئى ترىش هىچ به ره مه ميكيان له به رى نهو داره نادياره
 نه رن بىبووه. كو نه چى رو كى دا به شكردنى مي رگ و له وه رگه ي پا وانكراو، نه وىش بو
 ئازهلئى پىر و په ككه وته، هه ر وه ك خه ون و خه يال، به ده ستى بىر چوونه وه يه كى
 قورس نه سپىر درابوو.

نا پلىو ن بره كه به رازىكى كو شتنى لىده ره اتبوو كه به به رد و به ته رازوو، سه ت
 و بىست و پىنچ كى لو ي قور سايى بوو، به لام هه ر وا وه ك جا ران خا وه ن ده سه لات و
 سه ردار و سه ركار ما بووه و مووى لئى لار نه ببوووه. سكو له ريش ما بوو، به لام چ مانىك؟
 له ش و لارى به چه ورى و گو شت دا گه را بوو. له هه ستان و دانىشتن دا به هه زار و
 يه ك زه حمه ت جو و له ي ده هات و چاو ه كانى له نىو به ز و چه ورى دا قوم ببووون.

تهنيا ئازەلئىكى كە ھەر ۋەك جاران مابۆۋە، بەنيامين بوو. لە راستيدا بەنيامين دواى مردنى باكسەر لە جارانش ئەھوون و بئىدەنگ تر ببوو. ئەگەرچى زە و زوى ئازەلى مەزرا دەگەل لئىكدانەھوى بىرەمەندانى سەردەمى شۆرش، دەقا و دەق يەكتريان نەدەگرتەھ، بەلام جياوازی و تەوفىرىكى ۋەھاشيان لە نيوان دا نەبوو. ژمارەى تەويلەنشيانى مەزرا كەمتاكورتىك تئىھەلچووبۆۋە و بەرەھەكى نوئ لە داىك زابوون. ئەگەرچى بەرەى نوئ، واتە زارۆكى تەويلەنشيان لە دەمى ساوايى دا بانگى شۆرشيان بە گوئ دا دەدان و گەلئىكيشيان باسى شۆرشى ئازەلان و ئازايەتتى باب و كالان بۆ دەکردن، بەلام شۆرش و شۆرشگەرى و گيانبازى و پالەوانەتى بەلای ئەوانەھە تامى كۆنەچىرۆك و حىكايەتانى دەدا و ھىچ جوولە و بزاقىكى لە كۆمەلگا نەدەخست.

لە دەرەھەى مەزراو، سى ئەسپى گەنج و بە توانايان كرىبوو؛ ئەسپەكان ئەگەرچى بۆ كلۆقەر ھاودەم و ھاوكارىكى باش بوون، بەلام ھەر سىيانيان ھەتا ھەز بەكى گىلۆكە و گەوج و ساكار بوون. لە خوئندەھارى و خوئندن دا ھىچيان ئەوھندە وريا و لەسەر ھۆش نەبوون كە لە پىتى (ئا) ھەورازتر برۆن. لە كارى رىكخراوھىيش دا گەلئىك پەل و بى چىكلدانە بوون. بەلام بۆ گوئ لە مستى و گوتنەھەى وتەى بالادەستەكانيان ھەر ئەوھندە گوئ لەق و ھەوسار شل بوون، كە دەتگوت لە ھەوير ساز كراون. بەلام سەرەراى ھەموو شتىك، كلۆقەريان بەلاوھ بەرز و بەرپىز بوو و بە چاوى رۆلە و داىك سەيريان دەکرد.

مەزراى ئازەلان لە ھەر سەرىكەھە ئالوگۆرى بەسەر دا ھاتبوو؛ زىندەھەرى نوئى بۆ لە دەرەھە كرىدا بوو. دوو دىبەرىشيان لە زەوى و زارەكانى پىل كىنگتان كرىبوو. مەكىنەى كۆكردنەھەى وئىنجە و، جەنچەرىكيشيان بۆ ئەنجىن و وردكردى خۇيان و گزە و قەسەل كرىبوو. كار و بارى ئاشى باكەشيان بە تەواوى كۆتايى پى ھىنابوو. ئاشى باكەيان لە سەر ترۆپكى گردەكەى مەزرا، بە وزەى با ھەلدەسوورا، بەلام ئەو پىرۆزانەى كە وا بەلئىن بوو ژىنەھەرانى كەسىرە بوو زىندو بكا تەھە و كەمايەسىيان بۆ كەم بكا تەھە و ھەرزانى و ھەرعانىيان بە سەر دا برژىنىت، ھەموو بە با چوو بوو. نە تەويلەكانيان بە گلۆپى كارەبايى شەوى تارىكيان لى ببوو بە رۆژى روناك و نە ھەلم و ھالوى ھۆل و پىشتىرەكانيان لە ھاوياندا ببوو بە شەنى فئىكى كەزى بزويئ، نە ئاوى ساردى پىر لە بەفر و سۆلى زستانيان بە ھىزى كارەبا شىلەوتىن ببوو و نە ئاوى گەرم و تاوگەزى ئەستىرىك و گۆلەكانيان لە ھاويندا دەبوو بە ئاوى ساردى كەللە تەزىن؛ بە كورتى ھەسانەھەكى كە لە پىرۆژەى سنوبال دا ھىوابزويئ بوون، ۋەكوو كۆنە خەون و خەيالآت، لە بىر كرابوون؛ ئاشەكەيان ۋەك ئاشى ئاسايى دەغل و دانى دەھارى و بەس.

سەبارەت بە پىرۆژە و بەرنامەكانى سنوبال لە مەر ئاسايش و ھەسانەھەى گىشتى، ناپلىون بىر و بۆچوونىكى دژ بە سنوبالى ھەبوو. پىرۆژەى ئاوەدانى بە باوھەرى

ناپلیون بهم مانایه نه‌بوو که ئازهل له ههفته دا سئ پوژ کار بکات و پوژانی تری ههفته هه‌ر دابنیشیت و دهست له رهش و سپی نه‌دات، که ئه‌مه له‌ش گرانى و ته‌پله‌سى به‌دوا دا دیت و ئاکامه‌که‌ی ده‌بیته لیک ترازانى کومه‌لگه‌که‌یان. ناپلیون ده‌یگوت: " ئازهل ئه‌و کاته شوپشگه‌ریکی ئازاد و سه‌ربه‌سته، که هه‌ول و هه‌لسوورانى زور بئ و شیوه‌ی به‌رپچوون و پابواردنى ساده و ده‌رویشانه بئ".

زه‌وى و زاره‌کانى مه‌زرا باش ره‌نیو ده‌هاتن، ژماره‌ی ئازهل‌یشی له جاران زورتر ببوو، ئامیری چه‌په‌ره‌کی کارى وه‌رزیری جارانیان به‌لاوه نابوو و مه‌کینه و ئامرازى نوپیان بو کربوو. به‌لام ده‌گهل ئه‌وانه‌ش، له بارى به‌خپووبوون و به‌رپچوونیا‌نه‌وه، ئه‌گه‌ر به‌راز و سه‌گه‌کانیان ده‌گهل نه‌هاتبايه هه‌ژمار، سه‌رپاکی ئازهل‌ی مه‌زرا له خه‌ویشدا هه‌یچ سه‌سانه‌وه و تیرخواردنیکیان به‌خه‌ونیش نه‌ده‌بینی. به‌لام به‌ره‌ی به‌راز و سه‌گه‌کان، له ساي تیرخواردن و باش به‌خپووبوونیا‌نه‌وه، دوو به‌ره‌ی تاییه‌ت بوون که هه‌م له بارى کوک و پوشته‌یی و تیر و پریانه‌وه و هه‌میش له ئالى ژماره‌ی زوریانه‌وه، گولی سه‌رتوپی مه‌زرای ئازهل‌ان بوون. زاو و زووی سه‌گ و به‌رازه‌کان له ساي ژماره‌ی زور و زانایه‌تى و ده‌سه‌لاتیان بوو و، تیر و ته‌سه‌ل بوونیشیان هه‌ر به هه‌مان هو بوو.

ته‌وه‌یله‌نشینان به‌ره‌نجى شان و باسک و ئاره‌قى ته‌ویلیانه‌وه به‌ره‌میان پیک ده‌هانی و کوک نشینان له ساي ده‌سه‌لات و کارامه‌یی خویانه‌وه به‌ره‌میان به سه‌ر خویان دا دابه‌ش ده‌کرد. ئه‌لبه‌ت سه‌گ و به‌رازه‌کانیش وا نه‌بوو ده‌ست له ره‌ش و سپی نه‌ده‌ن و به‌س خو‌ش نشینی ژیر سیبه‌ران بن. نه‌خیر که ئه‌وانیش ئیش و کاریکیان له ئه‌ستو بوو، به‌لام خاسه‌ئیشیکی که هاوتای پله‌و پایه‌یان به‌هاتبايه‌وه. سکوله‌گوتنه‌ی "مه‌زرای ئازهل‌ان قاپلیک و له‌ش و لاره‌و، گیانی ئه‌و قاپلیکه‌ش سه‌رکرده‌کانی سه‌رکرده‌تین. مانه‌وه‌ی ئه‌و له‌ش و لارش به‌مان و بوونی گیانه؛ گه‌ر هه‌ر ته‌نى تاویک ئه‌و گیانه‌له‌و قاپلیکه‌ دوور که‌ویته‌وه، له چاوتروکانیک دا ئه‌و قاپلیکه‌ بوگه‌ن ده‌کار و کرمه‌ریز ده‌بیته‌".

سکوله‌ر زورجانان به‌گوئی دا ده‌دانه‌وه و ده‌یگوت: " کارو کرداری رپبه‌رانی مه‌زرا له رپزه‌ی ئه‌و ورتکه‌ کارانه‌ نین که ئازهل ژیرای مه‌زرا به‌چاوی سه‌ر بتوانی بیبینیته‌. سکوله‌ر ده‌یگوت که سه‌رکرده‌کانی مه‌زرا به‌شه‌و و به‌پوژ، به‌کات و ناکات ئاگاداری سه‌ر و ژیرانن و به‌چاوی مووقل‌یشه‌وه مو له ماست ده‌گرن...

ئاگاداری هه‌ست و خوستی ده‌ر و ژووری مه‌زران و بو له سه‌ر پئ مانه‌وه‌ی بنچینه‌ی ژینی ژینه‌وه‌ران، له بیست و چواری شه‌و و پوژان دا سه‌دان لاپه‌ره‌ راپورت و نامه‌ی کردار ده‌خویننه‌وه و ده‌یان لاپه‌ره‌ به‌رنامه‌ی ژینی ژینه‌وه‌ر ده‌نووسن و دوا‌ییش ده‌یان سووتینن".

سکوله‌ر ده‌یگوت: " ئه‌وه‌ی که سه‌رکرده‌تیی مه‌زرای ئازهل‌ان ئه‌رکی شانیا‌نه و ده‌یکه‌ن، به‌هه‌ر که‌س ناکریت و مه‌ردی مه‌یدانی گه‌ره‌که؛ مه‌ردی مه‌یدانی ئه‌م

ئەرکه گران و پېر دورد و مهینه تهش سهرکرده کانی مهزران و ئه گهر ئهوان نه بن،
 ئیش و کار ده وه سنتیت و ژيانی ئازهل تووشی تونابوون ده بیئت؛ که واته سه روکایه تی
 مه زرای ئازهلان گیانی ژینه وه رانن و گهر ئه و گیانه نه بیئت، له ش کر مه پیز ده بیئت".
 ئازهلای په نجه ری مه زرا له پرووی نا چاری گو یچ که یه کی ها که زایان له م چیرۆکه
 نیوزگ به تالانه راده گرت. ئهوان به م چیرۆکه ده لب و ساختانه راهاتبوون و
 ده یانزانی به ره ی به راز و سه گه کانیان ئه گهرچی به ژماره زورن و به ئیش تیاش
 گه لیک چلیس، به لام به ره می کار و کرده وه یان قهت ئه وه نده نییه و نه بووه
 ته نانهت ژه می تاک یه ک زارۆکیان دابین بکات. ههروه ها ئه مه یشیان ده زانی که
 له وه تی له دایک به ربوونه ته وه، باری قورسی شان و ملیان پوژ به دوا ی پوژ گرانتر
 کراوه و راده ی خورد و خوړاکیان سوو کتر بوته وه. جیی رازان و خهوتنی شه وانیه یان
 ههر ئه و مشته کا و کوته بوگه نه یه که جارانیس بوویان. ئاوی خواردنه وه یان ئاوی
 ئه و گول و ئه ستیرکانه یه که له پی شیس دا بوویان. سه رمای زستان و گه رمای هاوین
 ، چ ئیستا و چ له رابوردو دا ، ههر یه ک هه وا بووه و هیچ ره حمیکی پی نه کردوون؛
 که واته ههرچی خو یان ده یبیین سهر به سهر راسته و ههرچی سکوله ر ده یبیزیت
 له سهر هه تا ئاخری ساخته یه.

ئازهلانیکی که له مه زرا دا له دایک ببوون، زنجیره ی ژيانی رابوردوویان قهف
 به قهف و ئالقه به ئالقه ده هینا یه وه بهر چاو و بیریان لیده کرده وه و له خو یانیان
 ده پرسی: "هه یاران ئه ری سهر ده می جو نز و به کاتی ژیرده سته یی بوونیان تیر و
 ته سه لتر و کوک و پو شته تر بوون یان ئیمرو، به لام هه میشه می شکیان له ئاست ئه م
 پرسیاره دا بی وه رام ده مایه وه و نه یده کیشا، چونکه ژین و ژيانی رابوردوویان
 چه شنی خهوی سهر خو شان، به دهستی بای فه رامو شی به با چوو بوو.

دریژه ی هه یه